

ஸந்த்யா காயத்ரி ஜெபயோகம்

★

2355

சுந்தரம்

ஆசிரியர் :

அன்னையின் திருவடி மலர்கள், சுந்தன் புகழ்,
சாந்தியோகம், ஆரோக்கிய உணவு, ஆனந்த ரகச்யம்,
வலிவும் வளப்பும்

★

கோவிலூர் ஆதனம்
Accno: 2355
Q25
கோவிலூர்-650307

நித்யக் கடனியற்றி நிற்கச் சுகவாழ்வில்
சத்யச் சனாதன நூல்.

★

THE YOGA PUBLISHING HOUSE
1-A, PEYAPPA GARDEN, TASKER TOWN
BANGALORE GANTT.

1949

Rights Reserved]

[விலை ரூ. 3—0—0

[தபால் செலவு அணு 8.

1949

3/00

பொருள் அடக்கம்

சித்திர விளக்கம்:

அட்டைமேல்: ஸ்ரீ சாவித்ரிதேவி

உள்படம்: ஸ்ரீ காயத்ரிதேவி (பூஜைக்குகந்தது)

அத்தியாயம்

பக்கம்

முதல் பாகம்: விஞ்ஞான விளக்கம்

1. விதி, மதி, துதி	...	1
2. காணுக்கண்களும் கேளாச்செவிகளும்	...	5
3. திரிலோகங்கள்	...	9
4. சனாதனாக்குடும்பம்	...	16
5. ஆசமனம் அல்லது உடல் குளிரும் வழி	...	19
6. மந்தேகரைப்பற்றிய சந்தேகம் ஏன்	...	28
7. சுழலும் கிரகங்கள்—வீசும் சக்தி	...	36
8. சுகவழி—பிராணாயாம காயத்ரி வழி	...	45
9. விதி முளை—மதிக்கயிறு	...	51
10. காயத்ரி, ஸாவித்ரி, ஸரஸ்வதி	...	58
11. மந்திரத்தின் பொருள் காக்கிறது	...	64
12. காலக்குழப்பமும் வேலைக்குழப்பமும்	...	72
13. அகண்ட காயத்ரி—ருத்ர பாராயணம்	...	77

இரண்டாம் பாகம்: ஜெபயோகம்

1. இடம், சமயம், காலம்	...	87
2. கணக்கு	...	89
3. குரு உபதேசம்	...	91
4. மூன்று வித ஜெபம்	...	94
5. மனதையடக்கும் மானாசம்	...	97
6. ஜெபத்தின் சுகம்	...	100
7. ஜெபத்தில் தாரணை	...	102

மூன்றாம் பாகம்

ஸந்த்யா வந்தன நிலக்ரியைகளின் விளக்கம்	...	105
---------------------------------------	-----	-----

நான்காம் பாகம்

யஜுர்வேத ஸந்த்யா வந்தனம்	...	108
--------------------------	-----	-----

ஐந்தாம் பாகம்

ஸாமவேதிகளின் ஸந்த்யா வந்தனம்	...	115
------------------------------	-----	-----

ஆறாம் பாகம்

ருக்வேதிகளின் ஸந்த்யா வந்தனம்	...	118
-------------------------------	-----	-----

ஏழாம் பாகம்

மூன்று வேதிகளுக்கும் காயத்ரி ஜபம்	...	120
-----------------------------------	-----	-----

எட்டாம் பாகம்

பரிஷேசனம், யஞ்ஞோபவீத தாரணம்	...	142
-----------------------------	-----	-----

தவ வழி துதி சிகிச்சை

அடங்கிய

ஸந்த்யா காயத்ரி ஜபயோகம்

முதல் பாகம்

விஞ்ஞான விளக்கம்

அத்தியாயம் - 1

விதி, மதி, துதி

ஒவ்வொரு பிணியின் சிகிச்சையிலும் கடவுள் துதியைக் கலந்து வந்திருக்கிறோம். யோக சிகிச்சையில் இது முக்கிய அங்க மென அறியவேண்டும். இகத்தில் சுகம் பெற துதியின் ஈசனை விட்டகன்ற மார்க்கம் ஒன்று உளதோ? அவசியம் பிணியைப் புறக்கணியாத வாழ்க்கையும், சுகத் தைக் கொடுக்காது. வந்தனை வழிபாடுகளை மறந்ததால் வந்ததே அவகேடு. தற்காலம் சமூகம் தத்தளிப்பதற்கு முக்கிய காரணம் இதுவே.

மருந்து ஒன்றினாலேயே குணம் கிட்டும் என வாயால் சாதிக்கலாம். அனுபவத்தில் இது உண்மையாகாது. ஒரே நோய் பலரைப் பிடித்து வாட்ட, ஏன் ஒரே சிகிச்சை சமமாய்க் குணத்தைத் தருவதில்லை? தகுந்த சிகிச்சை பகிரங்கமாய் நிற்க, சிலர் இதால் பாக்கியம் பெற, பலர் புறக்கணித்துத் துன்புறுவானேன்? உடலிற்குக் கெடுதலென்று அறிந்தும் உயிர் கெடுக்கும் பழக்கத்தைக் கெட்டியாகப் பிடிப்பதேன்? பெரிய நோய்க்குத் தப்பி, சிறிய நோய்க்கு மாளுவதைக் கண்டதில்லையோ? எக் காரியத்திலும் ஈசன் கிருபை தனித்த கருவியல்ல வென்று யாரால் கூற முடியும்?

வேதங்கள், புராணங்கள், பெரியார் சரித்திரங்கள், பண்டைக் காலத்திலிருந்து வரும் அனுபவங்களெல்லாம் இதன் உண்

மையை விளக்குகின்றன. பல ஆண்டுகளிலும், அரிய சாதுக்களும் தங்கள் செய்கைகளால் இதையே நிலைநாட்டி யுள்ளார்கள்.

இத் துதி வழியில் உண்மை ஊன்றி யிருக்கிறது என்பதில் சந்தேகமே இல்லை. உலகப் பிரத்யக்ஷமாகப் பல நுட்பங்கள் விளக்கப்படாததால், இதைப் புறக்கணிக்கின்றோம். இதை நம்புவதில்லை. உலகத்தையோ, வாழ்க்கையையோ எம் மட்டும் நாம் அறிந்து விட்டோம்? விஞ்ஞான ஆராய்ச்சி எம் மட்டில் எல்லாவற்றையும் விளக்கி விட்டது? இயற்கை அமைப்புகளைக் கண்டு காரணம் தெரியாமல், விஞ்ஞானிகளே விழிக்கிறார்கள்.

நம்பிக்கைக்

குறைவு

‘காஸ்மிக் ரே’ (Cosmic Ray) என்ற ஒரு மின்சாரம் போன்ற சக்தி, முப்பதடி பூமிக்குள் புதைக்கப்பட்ட மின்சாரக் கருவியைத் தாக்குகிற தென்கிரார்கள். இது எத்தகையது? புரியாததால் இதை இல்லையென்று கூற முடியுமா? மனிதன் சில நிமிஷங்களுக்கு மேல் ஸ்வாச மில்லாமலிருந்தால் இறந்தவ னென்கிறார்கள். சமாதியில், ஸ்வாசம், ஹிருதயத் துடிப்பு இரண்டு மின்றி, பல நாட்கள் இருப்பதை இன்றும் பார்க்கலாமே! இவர் எவ்வாறு உயிர் வாழ்கிறார்? சொல்ல முடியுமா? ஒரு சூரியன் ஒன்றுக்கே இத்தனை அளவு கடந்த கிரகங்கள்; இதன் மண்டலம் மட்டும் பல கோடி மைல்கள் ஆக்கிரமித்து நிற்கின்றது. இரவில் தென்படும் கணக்கற்ற நட்சத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றும், ஒவ்வொரு சூரிய மண்டலமென்றால் இவைகளின் பிரமாணத்தை, ஸ்ருஷ்டிஸ்திதி லயத்தை, மூலையால் பிடித்தவருண்டோ? உலகில் பல குழந்தைகள் ஜனிக்க, ஒரே பெற்றோருக் குண்டானாலும், பல தினுசுகளாக அமைகின்றனவே! பல சாஸ்திரங்களையும், படிக்காமல் பால வயதிலேயே, பல்லாண்டு கழிந்தோரையும் திகைக்கச் செய்யும் திறமையுடன் பிரகாசிக்கிறார்களே!

ஐயா, நாஸ்திகரே, நம்பிக்கையற்றவரே, கூறுவீரோ காரணங்களை!

நாஸ்திகரே!

காவிப் பல்லைக் காட்டிக் ‘கட கட’ வென்று நகைத்தால் காரணமாகுமா? அல்லது, ‘குறட்டு’ப் புகையிலை, கெட்ட கண்களைத் திறந்து வைக்குமா? வாயால் இழுத்து, நாசியால் விடும், புகை சுருட்டு மார்க்கம் என்று இதை நினைத்தீரோ? பீர், பிராந்தி, கஞ்சா - ஸ்வர்க்க தரிசனத்தால் சிடைக்கும் தெளிவால் புலப்படுமோ?

‘கற்றது கை மண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு!’ இக சுகத்தைப் பெறுவதிலும் நாம் கற்க வேண்டியது அபரிமிதமாக

வுள்ளது. இதில் முதன் முக்கியமானது, பிரார்த்தித்துப் பிணியை விலக்குவதே.

எல்லாம் தலைவிதி யென்று சோம்பேறி வேதாந்தம் எதற்கு? விதியின் கரையைக் கண்டவருண்டோ? விதி யென்றறிந்ததை மதியால் வென்றது மில்லையோ? மதியால் மதிக்கப்பட்டதே துதி யல்லவா?

நும் விதி பலமானால், மார்க்கண்டன் ஏன் பதினாறு வயதில் இறக்க வில்லை? துதியைக் கைப்பிடித்து நமனையும் நலங்குலையச் செய்ததுண்டு. அன்று சாவித்திரி, சாவித்திரி தேவியைப் பூஜித்து புமானுக்குப் புனர் ஜன்மம் பெற்று விட வில்லையா? மதியால், சாவித்திரியின் மதியால் மதியறிந்த யமனும் மகிழ்ச்சி பெற்று, பாசத்தை நீக்க வில்லையா? இதெல்லாம் கந்த புராணம், கண்கள் காணக் கதை யென்றால், கலியிலும் காட்சிகள் காணலாமே.

நிர்க்கதியாய், நிராயுதபாணியாய் தரையில் புரண்டு கிடந்த மதி பாரத மக்களை ஆவேச உருக் கொண்டு கிளம் பச் செய்தது யார்?

அவறிம்சையிலடங்கிய பொக்கைவாய்க் கிழம் காந்தித் தாத்தா வல்லவா? பிரங்கி, விமானம், பலாத்தார அகில ஏகாதிபத்திய மும், இவருக்குப் பயந்து இவரைச் சிறையிலிருந்து விட நடுங்கிற் றென்றால், எந்த பலத்தால் என்று கேட்கிறேன்? இம் மகாத்மா வின் தபசல்லவா காரணம்! இக் கிழவர், பல வாரங்கள் பட்டினி யாய்க் கிடந்தாரே! மடிந்தல்லவா இருந்திருக்க வேண்டும்? இவ் வயதில், இந்நிலையில், உணவின்றியும், உயிரைக் காத்தது எச் சக்தி? ஈசுவர சக்தி, ஈசன் செயல்: இறைவன் இச்சை!

இன்னும் ஏன் அவநம்பிக்கை? ஆன்மாவைப் பிடிக்க நான்கு வித கிருபை வேண்டுமென்கிறார்கள். உடலைப் பிடிக்கவும் இதே நான்கு ரகங்கள் கண்டிப்பாய் அமைய வேண் டும். ஆத்ம கிருபை, குரு கிருபை, ஈசுவர கிருபை, காலக் கிருபை என்று பிரிக்கிறார்கள். தந் நிலையைக் கண்டு, தன்னை எப்படியாகிலும் ரக்ஷித்துக்கொள்ள வேண்டு மென்று சங்கல்பம் செய்து கொள்வதே ஆத்ம கிருபை. இது பிறக்கவே, வழி காட்டும் குரு தோன்றுகிறான். உடல் விஷ யத்தில் இவனை வைத்திய னென்று கூறுகிறோம். மூன்றாவதே கடவுளின் அனுக்ரகம், நான்காவதுதான் காலபரிபாகம். சிகிச்சை யெடுத்துச் சில காலம் கழிந்த பிறகே பலனும் கிட்டும்.

ஈசுவர கிருபையும் ஒரு தர்மத்திற்குள்ளடங்கியது. சீர்கெட்டு நடப்பதில்லை. சில கிரியைகளைச் செய்தால் எடுத்த மனப்பான்மையைக் கொண்டால், இது கிட்டியே தீரும். வெளி விஞ்ஞான

ஆராய்ச்சிக்கு இருப்பது போல. இதற்கும் நேர்மையான சட்ட
சட்டங்கள் உண்டு. இவைகளைக் கைப்பற்றினால், கட்டாயம்
கிருபை நம்முடையதாகும். பிணி நம்மை வீட்டு விலகும். பலர்
கைப் பிடிக்க சமூகப் பிணியும் ஒழியும்.

உடல் பிணிக்கென கையாண்ட இம் மார்க்கம், பின் பவப்
பிணியைப் போக்கவும் பலன் படும் !

அத்தியாயம்-2

காணாக் கண்களும் கேளாச் செவிகளும்

துதி சிகிச்சை புதிதல்ல. ஒரு மதத்தார் மட்டும் ஆதரித்த தல்ல. சில நாடுகளுக் கென்று ஏற்பட்டதுமல்ல.

'டிவைன் ஹீலிங்' (Divine Healing) எனக் கங்கும் உண்டு கேள்விப்படுகிறோம். கிறிஸ்தவ ஆலயங் களில், பிணி கொண்டோர் அடிக்கடி பிரார்த் தனை செய்து பயன் பெறுவதைக் காணுகிறோம். நம் மக்களும் தேவாலயங்களில் சென்று வரன் கிடப்பது என்ற வழக்கம் உண்டு. பலன்கள் கண்டிப்பாய்ப் பெறுகிறார்கள். பிரார்த்தனை யின் பிடிமானத்தைக் கண் கொள்ளாக் காட்சியாகக் காண, பழனி, திருப்பதி இரண்டும் பெரும் அத்தாட்சிகளாக நிற்கின்றன.

எனினும், ஈசனை வேண்டி, எளிதில் பணம் முடிப்பதையோ, பூசை போடுவதையோ இங்கு விவரிக்க வரவில்லை. நம் கருத்து யோகத்தில் ஊன்றியுள்ள ஆத்ம சக்தியைப் பிரயோகிக்கும் வாயியைக் காண்பிக்க வேண்டுமென்பதே.

தூன்னுடைய கேஷமம், சமூக கேஷமம், உலக கேஷமம் என்றி ருப்பதை நாம் அறிய வேண்டும். பலர் சேர்ந்ததே சமூகம்.

உலகம் அநேக சமூகங்கள் பெற்றது. தான சமூக உயர்வு தர்மத்தைத் தழுவிநடந்தால்தனக்கு இக-சுகம் கிடைக்கிறது. பலர் தம் தம் தர்மத்தைக் கைப்பற்ற, இவர்கள் கூடிய சமூகத்தின் நேர்மை அதிகரிக்கின்றது. நிதி வாழ்க்கை ஓங்க உலகமே சுபீஷ மடைகிறது.

கால சக்கரத்தை அனுசரித்து, தர்மத்தைத் தூக்கிட்டு புரிதப் பெருமைக்குத் தக்கவாறு, கிருத - திரேத - துவாபர - கலியுகங் களாகப் பிரிவு கட்டி யுள்ளார்கள். கிருத யுகத்தில் சத்தியம், தவம், தர்மம் உன்னதமாய் ஓங்கக் கலியில் ஷீணித்து நிற்பதையும் அறிகிறோம்.

நம் மேதாவி்கள் எல்லாவற்றையும் ஆராய்ச்சி செய்து திட்டங்கள் அமைத்துள்ளார்கள். இவர்களுக்கு கிருஷ்டி தன் இரக ஸ்யங்களை நன்றாய் விளக்கி யுள்ளது. உலக

முன்னோர் உற்பத்தி, பல லோகங்கள், இவைகளை ஆளும் சக்தி, சட்டப் பிரகாரம் நடத்தி வைக்கும் தேவதா அம்சங்கள், அதிகாரிகள் எல்லாவற்றையும் உள் ளங்கை நெல்லிக்கனி போல் அறிந்துள்ளார்கள். இதற்

கொப்ப, பல விதமான கர்மாக்களும், துதி வழிகளும், பல வர்ணங்களும், பல ஆசிரமங்களும், ஒத்துழைப்புடன் தேவதா அதிகாரிகளைப் பலவிதமான வழிகளில் திருப்தி செய்து, ஈசுவர சக்தியைப் பெருக்கிப் பெருமையுடன் வாழ அமைத்துள்ளார்கள். கண்ணால் கண்டதே மெய், மற்றது பொய் என்று தேவைக்குத் தக்கபடி வாதிப்பவரல்ல.

இவைகளுக் கெல்லாம் ஆதாரம் வேதமே. புராண இதிகாசங்கள் இயற்கை உண்மைகளை உதாரணங்களுடன் விளக்குகின்றன. நாம் காண்பது ஒரு பங்கானால் காணாமல் நின்று வருபவை பல கோடி மடங்கு.

நாம் அறிந்தும் அறியாமலும் நிற்பது பஞ்ச பூத சிருஷ்டி. ப்ருதிவீ, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் கலந்து பல தோற்றங்களாகப் பல வகைகளாக அமைந்துள்ளன. இப் தேவதைகள் பூதங்களுக்கு அதிகாரி தேவதைகளுண்டு. இயற்கையில் காணும் ஒவ்வொரு அவசியமும், நடத்தையும், எதேச்சையாய் நடைபெறாமல், ஈசனின் உத்தரவு பெற்ற அதிகாரிகளான தேவர்கள், தேவ சக்திகளால் ஆளப்படுகின்றன. இவர்களைத் திருப்தி செய்வதும், கட்டுப்படுத்துவதும், விஞ்ஞானம் போலவே (as Scientific Truths) நிச்சயித்துள்ளார்கள்.

இவைகளை யெல்லாம் அனுசரித்து, பல விதமாய் உழைத்து, விளங்கும் ஈசுவர சக்தியால் அனுசூலம் அடைய, பலருக்கும் உகந்த பல விதிகள் உண்டு. உலகில் எல்லாரும் **பல விதிகள்** ஒரே சமமான சக்தி வாய்ந்தவர்களல்ல. தேவையானதோ, பல பிரிவுகள் கொண்ட சக்தியும் பலனும்!

வேதத்தை அனுசரித்து வரும் மக்களுக்கு, பிரார்த்தனை இல்லாத கர்மாவே இல்லை, வாழ்க்கையும் காண முடியாது. இதில் தினசரி கட்டாயமாகச் செய்ய வேண்டிய கர்மா (அல்லது துதி வழி) அதிகமாகச் செய்யும் கர்மா என்றும் உண்டு. விவித கர்மா, விசேஷ கர்மா என்றழைக்கிறார்கள். கர்மாவால் ஏற்படும் பலன்களைத்தான் பாபம், புண்யம் என்று பிரிப்பது.

துவிஜர்களுக்கு, ஸந்த்யா, காயத்ரி விவித நித்திய அனுஷ்டானமாகச் சான்றோரால் திட்டம் செய்யப்பட்டவை. மற்றவர்களுக்கு ஈசுவரனின் நாமஸ்மரனை கட்டாய ஸந்த்யா காயத்ரி மாகிறது. இவ்விதிகளில் உயர்வு தாழ்வென்பது ஒன்றுமில்லை. பலவிதம் பெற்ற சக்தியைப் பல பேர் பல மார்க்கத்தையும் பிடித்து, சமஷ்டி சம்பூர்ண பலனைப் பெறுவதே தாத்தபர்யம்.

இந்த விவித கர்மாவைச் சரிவர செய்வதால் விசேஷ புண்யம் கிட்டுவதில்லை. விட்டு விட்டால் பாபம் சம்பவிக்கும் என்பதே

கருத்து. நித்ய கர்மாவை விட்டு விசேஷ கர்மாவைத் தீவிரமாக அனுஷ்டித்தாலும், விட்டதால் சம்பவிக்கும் பாபமும் தடங்கலும் இருந்தே யிருக்கும். சுவகர்மாவையே அனுஷ்டிக்க அறியாதவன் எத்திவிரத்தில் விசேஷத்தை அனுஷ்டிக்கப்போகிறான்? பஸ்கோடி மக்கள் விதி நழுவவே பாபம் அதிகரிக்க ஈசுவர சக்தியை நழுவவிட பிணி, பஞ்சம், சோகம், காட்டுத் தீபோல் பரவுகின்றன.

துவிஜர்கள் ஸந்த்யா காயத்ரி கட்டாயம் செய்ய வேண்டும். ஏன்? இதற்கு அர்த்தமென்ன? இதனால் என்ன பிரயோசனம்?

சுகத்தை, போகத்தை இச்சிப்பவர்களுக்கு சுபிக்ஷத்தையும் கொடுக்கும். பலமே விரும்பாமல் அனுஷ்டானம் செய்பவர்களுக்கு போக லோகங்களான பூர், புவர், இதன் அர்த்தம் சுவரலோகங்களைத் தாண்டி, பரத்தைப் பிடிக்க வழி காட்டும்; புண்யலோக வாசத்தைக் கொடுக்கும். இவையே காயத்ரி மகிமையின் முக்கிய அம்சங்கள்.

ஸந்த்யா வந்தனத்தில், ப்ரோக்ஷணம், பானம், அர்க்கியம் என்ற கிரியைகள் அடங்கியுள்ளன. இவைகளால் உடல், வெளிச் சுத்தி, உள் சுத்தி, உலகங்களை நடத்த ஏற்பட்டுள்ள தேவதா அதிகாரிகளின் திருப்தி ஏற்படும்.

இவைகளைக் கடைப் பிடித்தவன் ஆரோக்கியத்துடனும், தீர்க்க ஆயுளாயும், சுகமாயும் வாழ விரும்பினால் அவ்விருப்பம் கைகூடும். சித்த சுத்தி, யோக பலம், ஞான பலன் வைராக்கியம் தேடுபவர்களுக்கு அனுகூலத் துணையாக நிற்கும்.

இவ்வாறு நாம் வரைந்ததைப் படிக்கும், நாஸ்திகர், குட்டித் திண்ணைப் பொடி மட்டை ஞானி, சோம்பேறிப் பொய் ராஜ யோகி எல்லாரும், “நிற்க, நிற்க, ‘நான் சென்ஸ்,’ சுவர்க்கமாவது, தேவர்களாவது!” என்பார்கள்.

“யார், ஓய், கண்ணால் பார்த்தது, காதால் கேட்டது? எங்கே! சுவர்க்கத்திலிருந்து வந்த ஒருவரை இங்கு இட்டு வாருங்கள்!” என்பார்கள்.

இந்தப் பேர்வழிகளை எளிதில் அடக்கலாம். ஒன்றை நிச்சயிக்க, சாஸ்திரம், அனுமானம், அனுபவம் என்ற முறைகளில் வாதிக்க வேண்டும். இச்சட்டங்கள் இவர்கள் மண்டையில் ஏரூ. இவர்கள் கண்களால் காணவிட்டால் விஷயங்கள் இல்லவே இல்லையாம்! இவர்கள் காதால் கேளாவிட்டால் சஞ்சாரமே கிடையாதாம்!

இவர்கள் கண்களும் காதுகளும் எத்திறமை வாய்ந்தவைகளோ? தற்கால விஞ்ஞானத்தால் விளக்கப்பட்டவைகளெல்லாம், கண்கள் காதுகளுக்குக் கட்டுப்பட்ட கண் காது டவைகளா? மானிடர் கண்ணும் காதும் அல்ப சக்தி வாய்ந்தவை. இவைகளால் அறிய முடியாத பல அபூர்வங்கள் நடக்கின்றன என்று விஞ்ஞானிகள் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள்.

வெளுப்பெனத் தோன்றுவது சூரிய ஒளி. இதில் பல நிறங்கள் அடங்கியுள்ளதாம்! இதிலும், 'இனப்ராரெட்' 'அல்ட்ராவயலெட்' (Infra-red and Ultra-violet) என்று இரு வர்ண ரகங்கள் கண்களுக்குத் தெரிவதே யில்லையாம். ஐயா! நாஸ்திகரே! உங்கள் கண்கள் இவ்வளவு மோசமா யிருக்கின்றனவே! இவைகளால் காணப்படா வீட்டால் இதர லோகங்கள், தேவதைகள் ஒன்றுமில்லையா? ஐயா! தங்களுக்குச் சினிமாவில் மிக ருசியாமே, திரையில் சினிமா நட்சத்திரங்கள் கையாட்டிக் காலாட்டிக் கண் சிமிட்டி, உயிர் பெற்றவை போல் உங்கள் கண்களுக்குப் புலப்படுகின்றனவே! உண்மையில் ஒரு ஆட்டமுமில்லை! அசைவற்ற சித்திரங்கள் கொண்ட 'பிலிம்' (Film) அல்லவா அதிவேகமாய்ச் சுழல்கின்றது? இவ்வேகத்தைப் பற்ற முடியாத உம் கண்கள், இப்படி ஏமாறுகின்றனவே!

காதின் சக்தி எழுதவே வேண்டாம். அதிக சப்தமும் கேளாது. குறைந்த சப்தமும் கேளாது. இக் காதுகளைக் காட்டிலும், ஐடம் 'எனினிமா மைக்' பரவாயில்லை எனலாம். இக் காதுகளை நம்பி மோசம் போவானேன்? இத்தகைய உபயோகமற்ற உடல் கருவிகளைக் கொண்டு, சாஸ்திரங்கள், பெரியோர்கள் அனுபவம், அனுமானம் 'உண்டு' என்று சாதித்தவைகளை இல்லை என்று கூறலாமா?

அத்தியாயம்—3

திரிலோகங்கள்

‘பூர்’, ‘புவர்’, ‘ஸுவர்’ என்பவை மூன்று லோகங்கள். ‘பூர்’ பூமியைக் குறிக்கிறது. ‘புவர்’, ‘ஸுவர்’ இரண்டும் அந்த ரிக்ஷத்தையும் ஸ்வர்க்கத்தையும் பரஸ்பரம் குறிக்கின்றன.

எங்கே ?

பூமி எங்கே இருக்கிறதென்று நாம் அறிவோம். ஆனால் எதில் அமைந்திருக்கிறதென்று சற்று ஊகித்தால் தெரியவரும். ‘அந்தரிக்ஷம்’ வாயு மண்டலத்தில் ஸ்தாபனம். ஸ்வர்க்கமோ, சூரியமண்டலத்திலிருக்கிறது. சுருதி ப்ரமாணமும் இவ்வமைப்பை நிச்சயிக்கிறது.

भूरित्यग्नौ प्रतितिष्ठति ।

பூரித்யக்நௌ ப்ரதிதிஷ்டதி

भुव इति वायौ ।

புவ இதி வாயௌ

सुवर्ख्यादित्ये ।

ஸுவரியத் யாதித்யே.

(தைத்திரிய உபநிஷத்து)

பூமி நெருப்பில் அமைந்திருக்கிறதென்று எளிதில் அறியலாம். பூமி ஆராய்ச்சி நிபுணர்களும் (Geologists) இதை ஒத்துக் கொள்வார்கள். மீமல் நாட்டார் ஊகிப்பும், நெருப்பில் பூமி பூமி எத்தனையோ கோடி வருஷங்களுக்கு முன்பு நெருப்புப் பந்தாக சூரியனிடத்திலிருந்து வெடித்திருக்க வேண்டுமென்பதே. நாளாக, நாளாக வெளிபாகங்கள் ஆறவே, புல் பூண்டு, மிருக மனிதர்கள் வசிக்க வசதி உண்டாயிற்று. உள்ளெல்லாம் இன்னும் நெருப்பாகவே இருக்கிறது. நிலக்கரி, தங்கம் முதலிய சுரங்கங்களில் ஆயிரம் ஆயிரம் அடிகளாக இறங்கலாம். உள் செல்லச் செல்ல உஷ்ணம் அதிகரித்து, ஜ்வாலை வீசுவதை அறிவோம். இவ்வளவு சிரமம் எதற்கு? உலகிலுள்ள ‘வெஸ-உவியஸ்’ போன்ற எரிமலைகளும் இவைகள் அழித்த பல இடங்களும் அத்தாட்சிகளல்லவோ? பூகம்பங்கள் உண்டாகி, பூமி வெடித்தாடுவது இந்த உஷ்ணத்தாலென்று அறியீரோ! மிகுந்த சீதளப் பிரதேசங்களில் சுடுநீர் ஊற்றுகள் வெளிக் கிளம்பி, வீசுவதைப் பார்க்கிறோம்.

பூமி அக்னியில் ப்ரதிஷ்டான மில்லா விட்டால், அம்மையார் பாட்டி நீரைச் சுட வைத்து, அண்ணாவுக்காக வெளியில் தள்ளு கிறாளா ?

இவ் விஷயத்தில் சுருதி பொய் சொல்லவில்லை.

அந்தரிஷுத்தை அனுமான ததால் தான் பிடிக்க வேண்டும். மேல் செல்லச் செல்ல ஆகாயத்தின் இறுக்கம் குறைகிறது. ப்ராண வாயு ப்ரமாணமும் விபரீதமாக மாறுபாடடை அந்தரிஷும் கிறது. சீதளமும் பொறுக்க முடியாமல் அதிகரிக்க கிறது. 'பாய்' போடும், விமானிகளைக் கேளுங் கள்! பல ஆச்சர்யங்கள் கூறுவார்கள். ரத்தத்திலிருக்கும் ப்ராண வாயு, கொப்பளித்து வெளி வருமாம். மின்சாரத்தால் குடு செய் யப்பட்ட அங்கி அணிந்தும், குளிர் பொறுக்க முடியாதாம். மூக்கில் ப்ராண வாயுக் குழாய் இருந்து கொண்டேயிருக்கும். விமான யந்திரமோ, போதுமான காற்று இறுக்க மின்றி, சக்தி குறைந்து வேலை செய்யும். இக்கதி பூமியிலிருந்து சுமார் எட்டு மைல்கள் உயரக் கிளம்பியவுடன்! இன்னும் பூமியை விட்டு உயர்ந்து கொண்டே போவோமானால்.....? அந்தரிஷு லோகத்தை யும் அடைவோம். ஆனால்.....

இந்த உடலில் அடைவோமா என்ற கேள்வி. நிச்சயமாய் முடியாதென்று கூறி விடலாம். 'ஸ்ட்ரேடோஸ்பியர்' (Stratosphere) என்ற இடத்தில் உயிர்தரிக்கப் பலவித வேறு உடல் ஒத்தாசை வேண்டுமென்றால் இன்னும் தாங்க முடியா உயரத்தில் எவ்வாறு உடல் நிலைக்க, பிரக்ஞையுடன் வேலை செய்வது? வேலை செய்ய வேறு விதமான உடல் வேண்டும். ஜல அம்சம் அதிகமான சரீரம் பெற்றால் தான் அந்தரிஷுத்தைக் காணவும், அதில் வசிக்கவும் முடியும். இது ஈசு வர நியமத்தால், பூ உடல் கழிய, பின் இங்கு செல்ல விதி யிருந் தால் இத்தகைய உடல் ஜீவன் பெற்று இங்கு வசிக்கும். பூமியில் பிறக்கும் குழந்தைக்கு இங்கு வாழ இதற்குகந்த சரீரம் கிடைப்ப தில்லையா?

இனி ஸ்வர்க்கத்தைக் கவனிப்போம். இது சூர்யனில் ஸ்தா பனமாயுள்ளது. ஆதித்யனே நெருப்புக் கண்டம். கரண்டிக் காம்புச் சூட்டைத் தாங்காத இந்த உடல் அங்கு ஸ்வர்க்கம் சஞ்சரிக்க முடியாது. பிரகாசமோ, எழுத வொண்ணாதது. சில வினாடிகள் இதைப் பார்த்து விட்டால் கண்களே குருடாகின்றன. அதிலும் ஓரடி பார்க்க ஒரு கண்ணாடி தேவையான நாஸ்திகர் கண்களுக்கு ஸ்வர்க்கம் தான் எப்படிப் புலப்படும்?

இம் மூவுலகங்களும் இப்படிச் சம்பந்த மற்றவைகளா? ஏதாவது சம்பந்த முண்டா? இவைகளை இங்கிருந்தே அறிய முடியுமா? நிபந்தனைகள் என்ன?

கண்களுக்குக் காண்பவைகளெல்லாம் பஞ்சிகரண சிருஷ்டி. நாமரூபம் கொண்டது எதுவும் பஞ்ச பூதங்களுக்கோ, தத்துவங்களுக்கோ விலகியவையல்ல. மானிடன், தேவன் பஞ்சிகரணம் எல்லாம் பஞ்ச பூத சரீரம் கொண்டவனே. இவ்வுலகமும் எவ்வுலகமும், பஞ்ச பூதங்களுக்கு மீறினவையல்ல. இவைகள் சர்வ வியாபக மாகவே இருக்கின்றன. ஒன்றிலிருந் தொன்று ஜனிக்க, சர்வமும் ப்ரும்மனிடத்தில் சுய சக்தியால் பிறந்து தரிக்கின்றன. இதோ சுருதியைக் கவனிப்போம்.

तस्माद्वा एतस्मादात्मन आकाशः संभूतः ।

தஸ்மாத்வா ஏதஸ்மாதாத்மன ஆகாச: ஸம்பூத:

आकाशाद्वायुः वायोरग्निः । अग्नेरापः । अद्भ्यः

ஆகாசாத்வாயு: | வாயோரக்னி: | அக்னே ராப: | அத்ப்ய:

पृथिवी । पृथिव्या ओषधयः । ओषधीभ्योऽन्नम् ।

ப்ருதிவீ | ப்ருதிவ்யா ஓஷதய: | ஓஷதிப்யோன்னம்

अन्नात्पुरुषः । स वा एष पुरुषोऽन्नरसमयः ।

அன்னாத் புருஷ: | ஸ வா ஏஷ புருஷோன்ன ரஸ மய: |

(தைத்தீயம்)

பரப்பிரும்மத்திடமிருந்து, ஸ்பந்தகுணம் கொண்ட ஆகாசம். இது சம்பந்தமான ஆகாசத்திலிருந்து ஸ்பர்ச குணம் கொண்ட வாயுவும், படிப்படியாக ரூப குணம் பெற்ற அக்னி, ரசகுணம் கொண்ட ஐலம் (அப்பு) கந்த குணம் பெற்ற ப்ருதிவீ (பூமி), உண்டாகின்றன. பூமியிலிருந்தே செடி கொடி முதலியவைகள்; இவைகளிலிருந்து அன்ன ஆகாரம். அன்னத்தால் மனிதன் ஏற்படுகின்றான். மனிதன் அன்ன சத்தால் வியாபிக்கப்பட்டிருக்கிறான்.

இம்மாதிரியாக குக்ஷ்ம ரூபமான ஐந்து தத்துவங்களும், அவைகளுக்கு ஸ்தூல ரூபமான, ஐந்து பூதங்களும், சகலத்தையும் வியாபித்திருந்தால், இவைகளால் அடையப்பட்ட தேவனைக் காண டிருக்கும் மனிதன் ஏன் தேவனைக் காணக் கூடாது? பூலோகத்திலிருந்து அந்தரிக்ஷம், ஸ்வர்க்கம் ஏன் செல்லக் கூட வில்லை? இவ்வுடல் அங்கும் அவ்வுடல் இங்குமாக ஏன் உயிர் தரிப்பதில்லை?

பஞ்சபூத அமைப் பென்னமோ உண்மையே. மனிதனுக்கு மனிதன் வித்தியாசம், செடிக்குச் செடி வித்தியாசம், ஐந்துவிற்கு ஐந்து வித்தியாசம். ஏன் இந்தப் பஞ்ச பூத மிச்சம் (இணைப்பு) எல்லாவற்றிலும் எல்லாவிடத்திலும் ஒரே நிகரத்தில் (Proportion) கலந்திருக்க வில்லை?

இதற்கொப்ப அந்தரிஷ உலகமானது அப்பு தத்துவம் அதி கரித்திருக்கிறது. இதில் வசிக்கக் கூடிய பல்வித உடல் ஐந்துவும் சரீரமும், அப்பு அதிகரித்த பஞ்ச பூதத்தால் செய்யப்பட வேண்டும்.

ஸ்வர்க்க லோகம் தேயு மிகுந்த தத்துவ வியாபகம். இதில் பிழைக்கும் சரீரம், தேயு மிகுந்த பஞ்ச பூத சரீரம். மானிட சரீரக் கருவிகளோ பிருதிவி மிகுந்த பஞ்சபூத சிருஷ்டியானதால், அப்பு மிகுந்த அந்தரிஷத்தில், சீதளத்தில் நசிந்து விடும். ஸ்வர்க்கத்தில் தேஜஸ் (அக்னி) அதிகரிப்பால் தகிக்கப்பட்டுவிடும். பிருதிவி மிகுந்த வஸ்துக்களைப் பார்க்க சிருஷ்டிக்கப்பட்ட கண்களால், அப்பு மிகுந்த அந்தரிஷ வாசிகளையோ, தேஜஸ் மிகுந்த தேவர்க ளையோ, பூவுலகில் இவர்கள் சஞ்சரித்தாலும், காண முடியாது!

ஐயா, நாஸ்திகரே! உங்கள் மண்டையில் ஏற்றிற்று இவ் விஷ யம்? நீரும் நாஸ்திகத்தை மறந்து, யோக சலபம் சித்தி பெற்றீரானால், மனோ சக்தியால் கருவி களை சமயம்போல் பஞ்சீகரித்து மாற்றி, பதி னுன்கு லோக வாசிகளையும் காண முடியும்!

ஏன், சலபம் தானே?

ஈசுவர நியமம் தேவர்கள் அமைப்பு

பூ, அந்தரிஷ, ஸ்வர்க்க லோகங்களைக் கவனித்தோம். பஞ்ச பூத சேர்க்கை வித்தியாசத்தால், ஒன்றிலிருந்து ஒன்றுக்கு, ஸ்தூ லத்தில் தாவ முடியாது. அந்தந்த லோகங்களைக் காண அவை களில் சஞ்சரிக்க, அதனதன் அமைப்பிற்குத் தக்கபடி உடல் இந்திரியக் கருவிகள் பெற வேண்டும்.

நூற்றுக் கணக்கான மைல்கள் உயரம் வரை, பூமியின் ஆகர்ஷண சக்தி ஆக்கிரமித்து இருக்கிறது. இது முடிந்த இடத்தி லிருந்து, சூரியனுடைய ஆகர்ஷண சக்தி எங்கு ஆரம்பிக்கிறதோ அதுவரையில், அந்தரிஷ லோகம் பரவி யிருக்கிறது. அதற்கு மேல் சூரிய லோகம் முழுதும் ஸ்வர்க்க லோகமாக விளங்குகிறது. இச் சுவர்க்கம் பூமியிலிருந்து 9,29,00,000 மைல் தூரத்திலிருக்கிற தென்று கூறவேண்டும். இதுவே சூரியனுக்கும் பூமிக்கும் முள்ள தூரம். சுவர்க்கம், பூலோகத்தைக் காட்டிலும் பன்மடங்கு

KOVILOOR MADALAYAM

KOVILUR-630 307

பெரியது. இதுவும் மருமிய மூலம் அந்தைகளால் நிர்ணயிக்கப் பட்டது.

தேஜோ ரூபம் கொண்ட உடலுக்கு, தேஜோ ரூபம் கொண்ட ஆதித்திய கிரணங்களெல்லாம் ஏறஇறங்க ரஸ்தாக்கள். பிருதிவி மயமான மானிட உடலுக்கு மண் பாதைகள் பாதைகள் உதவுவது போலவே, இவ்வளவு தூர த்தைக் கடக்க ஜீவன்கள் யாத்ரா சரீரத்தைப் பெறும். தேவதா வாசிகளுக்கு யதேச்சையாக மனோ பலத்தால், சித்தி ரூபமான சக்தியால், பல அம்சங்கள், மாறுபாடுகளை உடனுக்குடன் கொண்டு சஞ்சரிக்க முடியும்.

பூர், புவர், சுவர் லோகங்கள் வியாகிருதி என்று வேதத்தில் கூறப்படுகின்றன. வியாகிருதி நெருங்கிய சம்பந்தம் கொண்டது. வாழ்க்கையும் ஆழ்க்கையும் தழுவி நிற்கின்றன. வியாகிருதி பூலோகத்தில் துர்பிஷ்டம், சுபிஷ்டம், பாப புண்ய ஏற்றத் தாழ்வு, பிறப்பு இறப்பு, பீணி சுகம், எல்லாம் தேவலோகத்திலிருந்து கவனித்து ஆளப்படுகின்றன. இறந்த பின் ஜீவனின் அனுபவத்திற்கு அந்தரிஷ்டமும் அதிகப் பங்கெடுத்துக் கொள்ளுகிறது. இதில் சுவர்க்கத்தைப் போன்ற, பதில் சுவர்க்கம் ஒன்றிருக்கிறது. தேவேந்திரனைத் தவிர, எல்லா சுவர்க்க அம்சங்களுக்கும் 'பதில் வெட்டு' (Duplicate) இங்குள்ளது. வேதோக்த கர்மாவை, யோகத்துடன் செய்த பலனை போக ரூபமாய் அனுபவிக்க, ஜீவன் சுவர்க்கம் செல்லுகிறது. மற்ற விதமான புண்ணிய காரியங்களுக்கு, போகம் அந்தரிஷ்டத்தில் தான். இந்த வியாகிருதியில் அடங்கியதையே, போக லோகங்கள் என்கிறோம்.

வியாகிருதியினுள் நடக்க வேண்டிய சகல வேலைகளையும், சட்டங்களையும், தர்மங்களையும், பலாபலன்களையும் கவனித்து விரியோகித்து, உயர்த்தி, தாழ்த்தி, மாற்றி னாழியர்கள் சகலமும் நடத்தி வைக்கப் பல அம்சங்கள் வாய்ந்த தேவர்கள், கந்தர்வர்கள் சிருஷ்டியாகி யுள்ளார்கள். இவர்க ளெல்லோரும் சர்வேசனின் னாழியர்கள். அவன் இட்ட நீதிக் கிணங்க, உலகில் புண்ய பாபங்களுக்கு ஏற்ற வாறு பலாபலன்களைக் கொடுக்க, ரக்ஷிக்க, அழிக்க ஏற்பட்டு வேலை செய்கிறார்கள்.

வேதத்தில் இவர்களுடைய அம்சங்கள் தொழில்கள் இவர்களைப் பிரிதி செய்து, பலன்களை வசப்படுத்தும் முறைகள் விளக்கப்பட்டுள்ளன. கிரியா ரூபத்தாலும் மனப்ர யோகத்தாலும் இவர்களை வசியம் செய்ய முடியும். மறைக்கு அதிகாரி வருணன், காற்றிற்கு

வாயு பகவான், உஷ்ணத்திற்கு அக்னி தேவன் என்று பல பூதங்களுக்கும், தத்துவங்களுக்கும், சஞ்சாரத்திற்கும், பலனுக்கும் வெவ்வேறு பெயர் கொண்ட அதிகாரிகள் சுவர்க்கத்தில் வாழ்ந்து வேலை செய்கிறார்கள். அந்தர்கதமாய், சர்வ வியாபகமாய், மூல ஆதாரமாய் நடத்தி நிற்பதென்னமோ ஈசுவரன் சக்தி.

ஈசுவரனே அரசன். சில தேவர்கள் இலாகா தலைவர்கள். கவர்னர்கள், கலெக்டர்கள், தாசில்தார்கள், ரியாயாதிபதிகள், ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள், கிராம முனிசிப், ஈசனரசன் கணக்கன், தோட்டி என்று பூவுலகில் மானிட வாழ்க்கை அரசாங்கம் நடத்த ஏற்பட்ட சிப்பந்திகள் போல, ஈசனின் சிருஷ்டிக் கிரமத்தை நடத்த, தேவர்கள், தேவதைகள், மூர்த்திகள், அஷ்ட வசக்கள், திக்பாலர்கள் என்ற பல பெயர்கள் பல பிரிவுகள் கொண்ட அதிகாரிகள் ஏற்பட்டுள்ளார்கள். சத்தியம், தர்மம், நீதி, யோகம், தவம், தயைக் கிணங்க, மானிடர்களுக்கும், சமூகங்களுக்கும், நாடுகளுக்கும், உலகங்களுக்கும் பலா பலன்களை அளிக்கச் சட்ட திட்டங்கள் உண்டு. இதன்படி மேற் கூறிய சர்வேசனின் காரியஸ்தர்கள் உழைக்கிறார்கள். இவர்கள், மனுஷ்ய கந்தர்வர்கள், தேவ கந்தர்வர்கள், பிதுருக்கள், ஆஜான ஜான தேவர்கள், கர்ம தேவர்கள், தேவர்கள், இந்திரன், பிருஹஸ்பதி, பிரம்மதேவன் என்று படிப்படியாக அமைந்துள்ளார்கள். நமக்குத் தேவையான சுபிக்ஷத்தைப் பெற முடியும். கொடும் துர்பிக்ஷத்தைப் போக்க முடியும். மழை வேண்டுமென்றால் வர வழைக்கலாம். ஆத்ம சுகமும், பிரபஞ்ச சுகமும், நம்கைக்குள் அடங்கி யுள்ளவையே. எல்லா வற்றிற்கும் சட்டம், கிரியை, தவம், யோகம், துதி என்று நம் சான்றோர் விதித்துப் பழகி, பலன் பெற்று வரைந்தும் வைத்துள்ளார்கள். தவ சித்தியால், ஈசுவர தரிசன மகிமையால், ஈரேழு பதினான்கு லோகங்களில் நடைபெறுவதையும், பிரத்யக்ஷமாகப்பார்த்து அனுபவித்து, சாங்கோபாங்கமாகக் கூறியுள்ளது உண்மை. இனி நாம் நலன் பெறுவதை யாரால் தடுக்க முடியும்?

நாஸ்திக புத்தியால், சோம்பல் மிகுதியால், அசுத்த பாப மனதால் கேடு வந்து விட்டது. உண்மைகளுக்குக் கண் திறந்தால் பலன் நம்முடையதே.

வயலுக்குத் தண்ணீர் வேண்டுமென்றால் அரசனுக்கா 'அர்ஜி' எழுதுகிறோம்? அப்படிச் செய்தால் அவனிடமிருந்து, பல உத்தியோகஸ்தர் கை மாறி, நீர் விடும் தோட்டிக்கு வருமுன் நிலம் பாழடைந்துவிடும். சக்தி பிரதாபம் வாய்ந்தவனின் கடிதமே அரசனைச் சேருகிறது. பார்க்கப் படுகிறது,

யாரைக்
கேட்பது?

கவனிக்கப்படுகிறது. நாக்கன், மூக்கன், நலம் குலைந்தவன், சமய சஞ்சீவியின் விசித்தங்களை யெல்லாம் வாசல் காப்போனே கிழித்து விடுவான். பாபி சொல் அம்பலம் ஏறுது. சாகும் தறுவாயில் 'சங்கரா' என்றால் ஹரன் ஏன் வருவான்? வாழ் நாள் முழுவதும் அறுவகைத் தீயில் விளையாடி, நாஸ்திக அதர்ம வாழ்க்கையில் ஹத்தி செய்து நிற்பவனின் விண்ணப்பம். இவன் வாய் மட்டோடு நிற்கும். தேவர்கள் காத்திற்கே எட்டாது.

எனவே மழை வேண்டினால் மழைக்கு அதிகாரி தேவனை சுத்த மனத் தவத் துதியால் 'வா!' என்றால் ஓடி வருகிறான். பாபத்தால் பிணியைக் கொண்டவனும், மன முருகி யோக வழியை மேற்கொண்டால் பிரார்த்தனை தேவர்கள் காதையும் துளைத்துவிடும். நலன் கிடும். இகத்தில் விரும்பும் சகல சுகங்களையும் கைப்பற்றும் வழியே 'ஸந்த்யா', 'காயத்ரி' தவ வழி. இதுவே துவிரஜரல்லாதாருக்கு ஈசுவர நாம சங்கீர்த்தனத்தால் ஏற்பட்ட துதி சிகிச்சை.

வியாகிருதியை அடக்கி ஆள்வதே காயத்ரி மகா மந்திரம். வியாகிருதியில் கட்டுண்டு நியாயம் செலுத்துபவர்களே உலகப் பிணியைப் போக்கும் தேவர்கள், காயத்ரி வந்து விட்டாள் என்றால் கைகட்டிப் பின் தொடர்கிறார்கள். காயத்ரியை உபாசிக்கிறவனிடம் பிணி நடுங்கும், யமன் அஞ்சுவான். அர்க்கிய அவிர்ப் பாகத்தை ஜலரூபமாக சரிவரக் கொடுத்து விட்டால் தேவர்களின் கோபம் ஏன் சம்பவிக்கும்?

அத்தியாயம்—4

சனாதனக் குடும்பம்

சுவர அதிகாரிகள், தேவர்கள். இவர்களுடைய கடமையே திரிலோகங்களைச் சட்டப் பிரகாரம் காப்பது. இக் காரியங்களை நிறைவேற்ற இவர்களுக்குத் தேவ சக்தி அதி கரித்து நிற்க வேண்டும். அசுர சக்தி இவர் கள் வேலைக்குக் குறுக்கிட்டுக் கொண்டே இருக்கும். இதை மீறித்தான் ரட்சணை, சுபிஷம் உலகிற்கு ஏற் படுகின்றன.

இத் தேவ சக்தி மானிடரின் நித்ய கர்ம அனுஷ்டானத்தால் தீவிரம் பெறுகிறது. போதுமான மிகுதியாகிறது. இந்த அனுஷ்டானமே இச் சக்திக்கு முக்கிய பரஸ்பர ஆதாரம். இந்த அனுஷ்டானத்தைக் கைப்பற்றும் பொழுது மானிடன் தன் கடமையைத் தான் செய்கிறானே தவிர, விசேஷ புண்யகர்மா செய்தவனாக மாட்டான். தான் வசிக்கும் லோகத்தை ரக்ஷித்துக் கொள்ளவே இந்த அனுஷ்டானம். தன் சொந்த காரியத்தைச் செய்வதனால் யார் விசேஷ பலன் இவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும்? தன் காரியத்தைத்தானே விட்டு விட்டால், பாபம் - அதாவது கஷ்டம் சம்பவிக்கிறது. தங்கள் வேலையைச் சரிவர முடிக்க, அசுர சக்தியுடன் போராடப் பல மின்றி பூலோக வாசிகள் செய்து விட்டால், தேவதா ஊழியர்களுக்கு ஏன் கோபம் வராது? நமக்குப் பாடம் துக்க அனுபவத் தால் கிட்ட வேண்டும். யுத்தம், பிணி, துர்பிஷம் வந்தவுடன், பிணியாற்றாமல் நாஸ்திகள் கூடக் கையைத் தூக்கி வணங்குகிறான். சமூகமே பாதிக்கப்படும்பொழுது தன் தன் அனுஷ்டானத்தை வழுவின் தற் குகந்தபடி அதிகமாகவோ, சொல்பமாகவோ எங்கும் வியாபித்துச் சீர்கெடும் துர்பிஷத்தை அனுபவிக்கிறான்.

இந்தத் திரிலோக வாசிகளையும் பாதித்து வருவதே, நித்ய கர்மானுஷ்டானமாய் நியமித்துள்ள ஸந்த்யா காயத்ரி. இதைச் செய்யாதுவிடுதலே பாபம்; இதைச் செய்வதே நித்ய கர்மா திரிலோக ரக்ஷணைக்குக் காரணம். பூர், புவர், சுவர் மூன்றையும் பாதிக்கிறதென்பது வாதிக் கத்தக்கதல்ல. ஒவ்வொரு காயத்ரி உச்சாடனத்துக்கு முன்பும், வியாஹிருதியைச் சொல்ல வேண்டி யிருக்கிறது.

துவிஜர்களுக்குத்தான் இக்கர்மா. இவர்களுடையதே இப் பொறுப்பு. இதைக் கைவிடுவதால் உலகம் துக்கத்திலாழ்ந்து

தவிக்க, இதால் நேரிடும் பாபமும் இவர்களைத்தான் பின்பற்றும். ஆதியில் 'தமது' என்று இவர்கள் ஏற்றுக்கொண்ட கூட்டுறவு வேலை இதுவே.

நான்கு சகோதரர்கள். ஈசுவரனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள். பிராமணன், ஷூத்திரியன், வைசியன், சூத்ரன் என நாமம் மேற்கொண்டார்கள். ஒரு குடும்பமாய் பூவுலகில் சுகமாய் வாழக் கங்கணம் கட்டிக் கொண்டு நான்கு சகோதரர்கள் டார்கள். இக்குடும்பத்திற்குச் சனாதன தர்மம் எனப் பெயர் ஏற்பட்டது. வாழ்க்கைக்கும், லோக சம்ரக்ஷண மேம்பாட்டிற்குமான தொழில்களைச் சரி சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொண்டார்கள். இத்தொழில்கள் ஒன்றைக் காட்டிலும் ஒன்று, இழிவு தாழ்வின்றி நின்றன. சூத்ரன் என்ற சகோதரன் முக்கியமாக விவசாயம், கைத்தொழில் முதலிய சீர உழைப்பைப் பிரதானமாகக் கொண்டான்.

இச்சகோதரர்கள், எல்லாம் ஈசுவர சக்தியால் நடக்கிற தென்று அறிந்தார்கள். கர்ம பூமி, போக லோகங்க ளெல்லாம் சீரோங்கி நடக்க, தேவர்கள் பலம் பெற தொழில் பங்கு வேண்டுமென்று அறிந்தார்கள். வேதோக்த விதிதமாய் நிற்கும் காயத்ரி சக்தியே தேவை யென நிச்சயமாயிற்று. இது கோடானு கோடி மக்களால் தினம் பல தடவைகள் உருவேற்றப்பட்டாலே போதுமான தேவ பலம் கிட்டுமென அறிந்தனர்.

இப்பொறுப்பை எச் சகோதரர்களால் ஏற்றுத் தீர்க்க முடியும்? தான் எடுத்துக் கொண்ட இக சுக, தொழில் தீவிரத் தால், சூத்ர சகோதரனுக்கு ஓய்வே கிடையாது. மற்ற மூன்று சகோதரர்களுக்கும், தங்கள் தொழில் போதுமான அவகாசத் தைக் கொடுத்தது. நான்கு சகோதரர்களும் நலன் பெற, ஸந்த்யா, காயத்ரி தேவதா பிரீதி நித்ய கர்மாலுஷ்டானத்தைத் தாங்கள் ஏற்றுக் கொண்டார்கள். மற்ற சகோதரன் தினம் முடிந்த வரையில் ஈசுவரன் நாமத்தை பஜனை செய்தால் போதுமென்று நிச்சயித்தனர். பொதுத் துதி இவ்வாறு பாகம் செய்யப்பட்டது.

இச்சகோதரர்களின் குடும்பம் கணக்கின்றி அதிகரித்தது. லட்சக் கணக்கான வருஷங்கள் கடந்தன. கலியில் பாகித்துக் கொண்ட துதி தர்மமும், தொழில் வியாபக சனாதனம் மும், ஏதோ சில சந்ததியாரால் கொஞ்சம் குழப்பம் செய்யப்பட்டன. ஆனால் முக்கிய அம்சம் மாறவில்லை. அப்படியே இருக்கின்றது. முன்னோர் ஏற்றுக் கொண்ட பொறுப்பை 'துவிஜர்' என்ற சந்ததியார் நடத்தியே தீர்க்க வேண்டும். வேதமுள்ளவரை இது உடைபடாது. யுகதர்மத்

தால் குழப்பம் ஏற்படலாம். கலக்க முண்டாகலாம். ஆனால் அடிப்படையாக நீதி நடந்தே வருகிறது. நடந்துதான் தீரும். யாராலும் இதைத் தடுக்க முடியாது.

இம் மாதிரியான கலியுகங்கள், காலக்ரமத்தில் எத்தனையோ தோன்றி மறைந்து விட்டன. வேதம் அவ்வாறே இருக்கின்றது. ஈசுவர நியமம், சான்றோர் நல்விதி கிஞ்சித்தும் மாறவில்லை. இந் நான்கு சகோதரர்கள் இன்புற்று ஒத்துழைக்கும் 'சனாதன தர்ம'க் குடும்பம் என்றும் அழியாதது. அனாதி என்றே கூறலாம்.

வழுவவிட்ட கடமையைத் திரும்பக் கைப்பிடியுங்கள், துவிஜர்கள் ! உங்கள் சகோதரர், தம் சமூக வேலைப் பாகத்தைச் சரிவர நடத்த, நீங்கள் உங்கள் கர்மத்தைக் கைவிட்டு அவர்களுக்கும் தூர்பிஷுத்தைத் தேடி வைப்பது நியாயமாகுமா ?

அத்தியாயம் - 5

ஆசமனம் அல்லது உடல் குளிரும் வழி

ஒருவன் தன் கடமையைச் செய்வதால் தன் நலத்தையே தேடிக்கொள்கின்றான். பலர் தம் தம் கடமைகளை நிறைவேற்ற, அச் சமூகம் உயர்வடைகின்றது. ஸந்த்யா காய ஸந்த்யா த்திரி ஆத்மார்த்தமாய் விதிக்கப்பட்ட தின கிரியைகள் சரிச் செய்கை. இதில் உடல் நலம், மனோபலம், ஆத்மார்த்தம் அடங்கியுள்ளன. இதைச் சரி வரச் செய்பவர்கள் பிறரைக் காக்கவே பாடு படுவதாக நினைக்க வேண்டாம். தனக்கே முதல் பலனைத் தேடிக்கொள்கிறார்கள். இதை நமுவ விடுபவர்கள் உடல், மனம், ஆத்மார்த்தம் மூன்றையும் கெடுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

காரணங்கள் எளிதில் அறிய முடியும். ஸந்தியாவை மட்டும் எடுத்துக் கொள்வோம். இக் காரியத்தில் பானம், ப்ரோக்ஷணம் அர்க்கியம் என மூன்று வித அம்சங்கள் உண்டு. மூன்று ஒவ்வொன்றும் ஆரோக்யம், ஆசாரம், மன அம்சங்கள் சக்தி என்பவைகளில் ஊன்றியுள்ளது. இம் மாதிரி பிணைந்த அமைப்பு எதிலும் கிடையாது. எச் சமூகத்திலும் உடல் மனோ சாஸ்திரங்கள் இவ்வளவு அற்புதமாக உபயோகிக்கப் படவில்லை.

இந்த நித்திய கர்மாவின் தாத்தியத்தையும் சக்தியையும் விளக்குவதே நம் கருத்து. கிரியை மந்திரங்க ளெல்லாம் அடியோடு மறந்தார்கள்.

பானம் என்றால் குடிப்பது என்ற அர்த்தம். ஆசமனம் என்று இக்கிரியையைக் கூறுவது உண்டு. மந்திரத்தைச் சொல்லி ஜலத்தைச் சாப்பிடுவது. இவ்வி ரண்டும் ஸந்த்யா கிரியையில் அடிக்கடி ஏற்படுகின்றன. ஆசமனத்தில் தேவதா நாமங்கள் சொல்லுகின்றோம். ஸந்த்யா கர்மாவிற்கு உபயோகமாக ஒரு சிறு கோப்பை நிறையக் குளிர்த்த சுத்த ஜலம், சில துளிகள் பிடிக்கக் கூடிய ஒரு சிறு உத்தரணி தேவை. ஆசமனத்திற்கு வலது உள்ளங்கையில் ஜலத்தை ஊற்றி, கடவுள் நாமத்தைச் சொல்லிப் பருகுகிறோம். ஒரு தரம் ஆசமனத்தில் “ அச்சுதாய நம: ” “ அனந்தாய நம: ” என்று நாமங்களைச் சொல்லி மூன்று தடவைகள் குடிக்கின்றோம். இம்மாதிரி ஸந்த்யா ஜபம் முடிவதற்குள் பல தடவைகள் செய்ய நேர்கின்றது.

வெளிப் பார்வைக்கு இது சர்வ சாதாரணமான கிரியை யாகத் தோன்றலாம். உடல் ஆரோக்யத்திற்கும் இது முக்கிய அம்சமாகவே படிந்துள்ளது. சிலருக்குக் கேலி நுட்பம் யாக இருக்கும். உடலிற்கென ஏற்பட்டால் பைத்தியம் போல் துளித் துளியாகப் பருகு வார்களா? பெரிய லோட்டாவில் தண்ணீரை நிரப்பி, கட கட வென்று வயிற்றில் கொட்டுவதல்லவோ சலபமான வழி! ஆனால் மேல் நாட்டு வைத்தியர் கூட இப்படிப் படிக்க கணக்கில் குடிப்பதைக் கண்டிக்கிறார்கள். அவர்கள் கூட இது தான் நல்ல வழி என்று கண்டு பிடித்துள்ளார்கள். பகாசுர மார்க்கத்தில் பருகுவது நீர்க் கருவிகளுக்கு சிரமத்தை உண்டு பண்ணுகிறதாம். அடிக்கடி நீர் கழிப்பதைத் தவிர வேறு பலனை கிட்டாது. தாகம் தூண்டும் நரம்புகள் திருப்தி அடைவதில்லை. ஒவ்வொரு வாயாக நீரை விழுங்குவது ஒருவித பலனைக் கொடுக்கின்றது. ஆனால் ஆசமன முறையில் ஒரு நாளைக்கு நித்யகர்மா அனுஷ்டிக்கும் ஒருவன் அநேக தடவைகள் சில துளிகளாகக் குளிர்ந்த ஜலத்தைப் பருக, பன்மடங்கு பலனைப் பெறுகிறான்.

உயிர் வாழ்க்கையில் உடலில் கணக்கின்றி உஷ்ணம் ஏற்படு கின்றது. இந்த உஷ்ணமே சக்தி. என்னும் கணக்கிற்கு மீறி இந்த உஷ்ணம் சேர்ந்தால் கருவிகள் நிலை உஷ்ண சாந்தி தவறி உழைப்பு வீர்யத்தை இழக்கின்றன. முன்னொரு இடத்தில் இந்த உடலை, "இன்டர் னல் கம்பஸ்ன் இன்ஜி"னுக்கு ஒப்பிட்டோம். இந்த இன்ஜி னுக்கு உதாரணம் மோட்டார் இன்ஜின். இது உஷ்ணத்தால் வேலை செய்கின்றது.

இந்த உஷ்ணம் அதிகரித்தால் எண்ணெயாலும் தண்ணீராலும் குளிர வைக்கிறோம். இக் கவனிப்பில்லாவிடில் இன்ஜினின் உள்பாகம் உருகிப் பிடித்துக் கொள்ளும். பெட்ரோல் எண்ணெய் அளவு, தண்ணீர் நிறை, இழுக்கும் பாரம், சுத்தம் எல்லாவற்றையும் சீர்தூக்கி, மோட்டாரை ஒட்டினால், வண்டி உயர்தரமாய் உழைத்து நடித்து நிற்கும். பல தடவை வழி தப்பிக் காரை விரட்டுகிறார்கள்.

வாழ்க்கையில் நாம் சரீர யந்திரத்தை மோட்டாரைக் காட்டிலும் தாறுமாறாக நடத்துகிறோம். உள் கருவிகள் சிக்கித் தேய்ந்து போய் விடுகின்றன; வாடி விடுகின்றன. வாழ்க்கையின் தவறுதலான நடத்தையில் உடல் உஷ்ணத்தை சமமான நிலையில் வைக்கும் மார்க்கத்தைக் கவனிப்பதே யில்லை. தினசரி சற்று ஏற்றத் தாழ்வு ஏற்பட்டுக் கொண்டேதான் இருக்கும். அதவும் தற்கால நாகரிக வாழ்க்கையிலோ இயற்கை விரோதமாக நடப்பதே சட்டமாகி விட்டது.

உபயோகமற்ற உஷ்ணம், தணிக்கப்படாத குடு எல்லோரையும் வாட்டுகின்றன. வயிற்றில் மருந்துகளைக் கொட்டுகிறோம். முற்றிலும் இயற்கையைக் கைப்பற்றி வாழ முடியாது என்று அறிந்த நம் சான்றோர் சூழ்ச்சி செய்திருக்கின்றனர். இக் கொதிப்பை யடக்க மத ஆசார அனுஷ்டானமாக ஆசமனத்தை ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். உடல் ஆரோக்கியத்திற்கு இது இணையற்ற கிரியை.

சாதாரணமாக மலத்தை எரிக்க உடனே தேவையான சூட்டைத் தேடிக் கொள்கிறது. அக்கிரம நடத்தை அதிகமாகி விட்டால் அசுத்தத்தை வெளியேற்ற அதிக உஷ்ணம், அதாவது ஜூரத்தை உண்டாக்குகிறது. இவ்வுஷ்ணம் குறையா விடில் தலைக்கு ஐஸ் கட்டுவார்கள். இயற்கை வைத்தியர்கள் உடலை ஈரத் துணியால் சுற்றுவார்கள். இச் சிகிச்சைகளுக்கும் அடங்காமல் ஜூரம் வீசும். சலபமான சூழ்ச்சி ஒன்று செய்வதுண்டு.

இரண்டு மூன்று நிமிஷங்களுக்கு ஒருமுறை வாயில் குளிர்ந்த ஜலத்தைச் சிறு துளிகள் ஊற்றி விழுங்கச் செய்வதே. அரை நாள், ஒரு நாளில் ஜூரம் கட்டுப்படும். ஜலத் துளிகள் இரத்தத்தில் நேராகக் கிரகிக்கப்பட்டு அதன் உஷ்ணத்தைத் தணித்து விடும்.

நீம் சான்றோர், சந்ததியாரின் கேடிமத்தை மிகக் கருதியவர். உடல் கொதிப்பு மீறி ஜூரம் வர வேண்டாம் என நினைத்தனர். உடல் வாழ்க்கையில் சாந்திபெற வேண்டுமென சான்றோர் ஆசமனத்தை நித்ய கர்மானுஷ்டானத்தில் சூழ்ச்சி சேர்த்துள்ளார்கள். ஒரு நாளுக்குப் பல மணி நேரங்கள் ஏற்படும் உடலுழைப்பு, இதரருக்கு அனுசூலத்தைக் கொடுக்கும். இக் கர்மாவை அனுஷ்டிப்பதால் உடல் காங்கை, மூளைக் கொதிப்பு, வெட்டைச் சூடு, மலச்சிக்கல் எல்லாவற்றையும் தவிர்க்கலாம். வந்து விட்டாலும் எளிதில் போக்கி விடலாம்.

ஐயா குதர்க்க வாதியே! நாஸ்திகரே! புராதன கர்மாவின் உன்னத ரகஸ்யத்தை அறிந்திரா? நீர் ஈசுவர நாமத்தைக் கொண்டு பல தடவைகள் ஒரு வேளைக்கு ஆசமனம் செய்யும். நீர் கூடப் பலன் அடைவீர்!

‘ஜுஹோமிஸ்வா ஹா’

ஆரோக்கியக் கருத்து ஆசமனத்தில் முக்கியமாய் ஊன்றியுள்ளது. தினசரி நடை, உடை, உணவு, ஒழுங்கை ஆசாரமெனக் குறிப்பிடுகிறோம். பண்டைக்காலத்தில் நம் சனாதனக் குடும்ப நான்கு வர்ணத்தாரும், ஆசாரத்தை அனுஷ்டித்து வந்

தார்கள். இந்த ஆசார முறை ஆரோக்கியத்திற்கும் பொது சுகாதாரத்துக்கும் இந்திரிய மனோ அடக்கத்திற்கும் என அமைக்கப்பட்டுள்ளது. கலியுகம் பிறக்க, குழப்பங்களுக்கும் கூட வந்துள்ளன. அன்னியப் படையெடுப்பும், பல மதத் தாக்குதல்களும் பேத புத்தியை உண்டாக்கின. உண்மைகள் மறைய, அறியாமை ஓங்க, உன்னத வாழ்க்கைக் குகந்த அனுஷ்டானங்கள், கஷ்ட வாதத்தையும் உயர்தாழ்வு விபரீத எண்ணங்களையும் உண்டு செய்ய சோம்பேறி சுயநலப் புலிகளால் உபயோகிக்கப் படுகின்றன. உண்மை மனதுடன் ஆசாரங்களை யாரும் தற்காலம் கையாளுவதில்லை. இதன் வெளிப்பாட்டுகள் சிற்சில இடங்களில் வீண் பெருமைச் சின்னங்களாகச் சில ஆடம்பர விளம்பர வைதிக கோஷ்டி என்ற நாமத்தில் நாடகமாக நடத்தப் படுகின்றன.

வைதிக ஆசாரத்தை உண்மையாக அனுஷ்டிப்பவர்களுக்கு இந்த ஆசமனம் ஒரு நாளைக்குக் கணக்கின்றிய தடவைகள் உபயோகப்பட்டு வரும். பலனும் அதிகரித்து நிற்கும். மலஜலம் கழித்த பிறகும், உணவு உண்ட பிறகும், ஸ்நானத்திற்கு முன்னும் பின்னும், வெளியே சென்று வந்தாலும், ஆசமனம் செய்ய விதி உண்டு.

(**விதத்தை** நம்பி வாழ்பவர்கள் எல்லோரும் ஒரே ஆசாரத்தைப் பழகலாம். ஏற்றத் தாழ்தல் வித்தியாசங்கள் ஒன்றுமில்லை. ஸ்நானம், பானம், உடை, ஸ்பர்சம், உணவின் எண்ணுதல், ஒழுங்கு, இந்த ஜாதியாருக்குத்தாஜாதியருக்கும் எனென்று எங்கு கூறியுள்ளன? எப்பாமரனும் எவ்வளவு உன்னதமாகவும் நடக்கலாம். சீரோங்குவதற்கு ஜனன ஜாதித் தடைகள் ஏது?

ஆசமனத்தைச் செய்யும் பொழுது, கடவுளின் திருநாமங்களைச் சொல்ல வேண்டும். உடல் சுத்தியுடன் மனச் சுத்தியும் கிட்டும். இக்கிரியை யிலிருந்து வரும் சக்தி சாத்வீகமாக அமையும். அசுரத்தனத்தையோ, மிருகத்தனத்தையோ வளர்க்காது.

உணவு என்பது பொது வஸ்து. இதைக் கொண்டு வாழும் பல பேர்கள் பல அம்சங்களுடன் விளங்குகிறார்கள். அரிசி அமுதை உண்ணும் ஒருவன் கீர்த்தியையும் நற்செய்விக சத்து செயல்களையும் நாடுகிறான். இதே ஆசாரத்தைப் புசிக்கும் இன்னொருவன், திருடனாகவும், மூர்க்கனாகவும் திரிகிறான். ஏன்? இருவர்களின் கர்ம வித்தியாசத்தால் உண்டான புத்தி வித்தியாசப் பலன். மனப்பான்மை இச்சக்தியை கிரகித்துப் ப்ரயோகிக்கிறது. கடவுள் நாமம் கவியான குண சம்மதத்தைக் கொடுக்கும். இதை ஸ்மரித்து உட்கொள்

ளும் பொருள், தெய்வீக ஸம்பத்தைக் கொடுக்கும், மனமே வீர யத்தை நல்லதாக மாற்றுகிறது.

இக் காரணம் பற்றியே நமது சான்றோர் உண்பதையெல்லாம் ஈசனுக்கு அளித்து, பிரசாதமாக உண்ண வேண்டுமென்கிறார்கள். திருநாம உச்சாடனம் உணவைப் புனித மாக்குகிறது. அன்பில்லாதார் உணவையும், தீயோர் தீண்டிய வஸ்துக்களையும் ஒதுக்கும் காரணம் இதுவே.

முறைப்படி இந்த ஆசமனத்தை எல்லாரும் உபயோகிக்கலாம்.

இதற் கடுத்தபடியாக ஸந்த்யாவில் இன்னொரு பானம் நிற்கின்றது. காலையில் இதற்காக ஐபிக்க வேண்டிய மந்திரம், மத்தியான காலத்திற்கு, ஸாயத்திற்கு என மாறுபாடுகள் அமைந்துள்ளன.

‘ஆபோஹிஷ்டா’ என்ற மந்திர ப்ரோக்ஷணத்தை முடித்ததும், தவிஷன் உள்ளங்கையில் சிறிது ஜலத்தைத் தேக்கி, அதை உற்று நோக்கிக்கொண்டு மந்திரத்தைச் சொல்லுகிறான். காலையில் சொல்லுவது,

“சூர்யஸ்ச...” என்று ஆரம்பித்து, “ஸ்வாஹா” என்று முடிகிறது. இதன் சுருக்கமான தாத்பர்யம் என்னவென்றால்,

“சூர்ய தேவனும், மன்யு தேவனும், கோபத்திற்கு அதிகார தேவர்களும் கோபத்தால் ஏற்படும் பாபங்களினின்று என்னைக் காப்பாற்றட்டும். (கடந்த) இரவில் மனசு, வாக்கு, கைகள், கால்கள், வயிறு முதலியவைகளினாலும் செய்த பாபங்களையும், இன்னும் மற்ற பாபங்களையும் இரவின் தேவதை போக்க வேண்டும். இந்தப் பாபங்களையும், இவைகளைச் செய்ய மூலகாரணமாய் நிற்கும் அகங்காரத்தையும், சர்வ சிருஷ்டி காரணமாயும், மரண மற்றதாயும், சர்வார்தர்யாமியாக இருந்து ஜகத்தை ஏவுகிறதுமான பரஞ்சோதி பரமாத்மாவிடம் நான் தத்தம் செய்கின்றேன்.”

இத் தாத்பர்ய மடங்கிய மந்திரத்தை ஐபித்து ஜலத்தை பானம் செய்கிறான். இந்த உன்னத கிரியையைப் புறக்கணிக்கிறார்கள். ஏன் சந்தியாவந்தனம் செய்வதில்லை என்று யாரும் வினவினால், “‘Meaningless nonsensical ritual’ யாருக்கு வேணும்?” என்கிறார்கள். இன்னும் சிலர், “இவைகளால்தான் நாம் அடிமையானோம்!” என்று சொல்கிறார்கள்.

என்ன மௌட்டிகம்! பட்டத்திற்கும் பொருமைக்கும் அடிமைத்தனம் வணங்கி நாட்டைப் பறி கொடுத்தோம்! ஈசனைத் தொழும் கிரியைகளா நம்மை அடிமையாக்கின?

அர்த்தம் தெரியாவிட்டால் தெரிந்துகொண்டு ஸந்த்யா செய்யலாமே! மகரிஷிகள் தலைமுறையைச் சொல்லி, நூலைத் தொங்கவிட்டுத் திரியும் வீண் ஓய்மையாரமேன்!

நான்கு தரம் ஒரு நாளைக்குக் காப்பியும், நாற்பது தரம் சிகரெட்டும் குடிப்பதை அர்த்தம் தெரிந்தா செய்கிறார்கள்? இவைகளில் என்ன அர்த்தம் சொல்லட்டுமே, பார்க்ககாசி, சிகரெட் லாம். கர்மம் தவறிய நாகரிக தவிஜரே, இச்சோம்பேறிக் குதர்க்கப்பான்மை நடுத்தெருவில் ஓடும் கையுமாய் நிறுத்தி விட்டதே! குச்சிக்காலும், கையும், வயிற்றில் நோயும், குருட்டுக் கண்களும், சோற்றிற்கு 'சிங்கி'யும் நீர் தேடிக்கொண்ட ஆஸ்தி! ஏன் இதர வர்ணத்தார் உம்மைப் பகைக்க மாட்டார்? வெட்கக் கேடான நிலை! எதையா "மீனிங் லெஸ் நான்ஸென்ஸ்?" உம்முடைய செய்கையா, ஸந்த்யா வந்தனமா?

திரிகரண சுத்தி

மத்தியான காலத்திலும் இம் மாதிரியே ஜலத்தைப் பானம் செய்ய விதி இருக்கிறது. அப்பொழுதும் தவிஜன் மந்திரத்தைச் தன்மொழித் தவம் சொல்லுகிறான். அதிலும் தத்துவம் மிகுந்து நிற்கின்றது. மன உடல் தர்மங்கள் பிணைந்திருக்கின்றன. 'தன்மொழி'த் தவத்தின் (Auto suggestion) அடிப்படை மர்மம் இதில் பதிந்துள்ளது.

இப் புனித வாக்கின் அர்த்தம், கீழ்க்கண்டுள்ளது. (ஆபப் புனந்து...ஸ்வாஹா.)

"ஜலத்தைப் பருகும் என்னை, ஜலாபிமானி தேவதை ப்ருதுவி ரூபமான என் சரீரத்தை, என் மனதைப் பரிசுத்தம் செய்யட்டும். பரிசுத்தம் பெற்ற ஆசாரியனால் உபதேசிக்கப்பட்ட, மந்திர ஜபம் செய்கின்ற என்னைப் பரிசுத்தம் செய்யட்டும். உண்ட மிகுதியையும் (எச்சிலையும்) தகாத பொருள்களையும், சாப்பிடுவதனால் உண்டாகும் நஷ்டத்தையும் பாபத்தையும், நான் அறிந்தும் அறியாமலும் ஏதாவது கெட்ட காரியங்களைச் செய்ததால் சம்பவிக்கும் நஷ்ட தோஷங்களையும், துஷ்டர்கள் அசத்துக்களிட மிருந்து பெற்றுக்கொள்வதாலுண்டாகும் தீங்கையும் விலக்கி, என்னை, ஜலாபிமானி தேவதை காப்பாற்றட்டும்."

இவ்வாறு இச்சித்து ஜலத்தைப் பருகுகிறான். உடலிற்கும் மனதிற்குமுள்ள சம்பந்தத்தை நம் சான்றோரே கண்டறிந்தவர். இதில் இவர்களுக்கு மிகுதியவர் யாரும் இல்லை. இக்கிரியைகளும் இவ்வாக்குகளும் (மந்திரங்களுமே) உயர்ந்த அத்தாட்சி. உடல் மனதிற்கு

அர்த்தம்

அடிமை. இந்த மர்மத்தை அனுஷ்டான கர்த்தாக்கள் நன்றாக உபயோகித்துள்ளார்கள். உடல் நிலை மனத்தைத் தாக்குமென்று விளங்குகிறது. உடல் கிரியை மனதின் சுத்த அசுத்தத்திற்குக் காரணம், தகாததை, அன்பில்லாதார் இட்டதை, எச்சிலை உண்பதால் வரும் கேட்டை நன்றாய் அறிந்தவர்கள். இவைகளால் வரும் உடல் கேட்டையும் தவிர்க்கச் சூழ்ச்சி சொல்லி யிருக்கிறார்கள். உண்மைக்கு எவ்வளவு விழிப்பு! மானிடன் தினசரி வாழ்க்கையில் தவறு இழைத்துக் கொள்ளுகிறான். இவைகளின் தீங்குகள் அவ்வப்பொழுதே பரிஹரிக்கப்படா விட்டால் வினை மூட்டை கனத்துச் சுகத்தைக் கெடுக்கும். எவ்வளவு நல்லவனாக இருந்தாலும் நல்லெண்ணம் குடி கொண்டிருந்தாலும் பலவிதங்களிலும் கஷ்டங்கள் ஏற்படு மென்று தெரிந்தார்கள்.

இவைகளை யெல்லாம் தலையெடுக்க வொட்டாமல் முறிப்பது எங்ஙனம்? ஈசுவர சக்தியை முன்னிட்டு மனோபலத்தால் சங்கல்பத்தால் எரித்துச் சாம்பலாக்குவதல்லவோ ஒப்பற்ற வழி! இதை விட ஒப்பற்ற வழி உளதோ?

இவ்வளவு ஜாக்கிரதையாகச் சுத்திசெய்து கொண்ட பின்பே நான்கு வர்ணத்தையும் ரக்ஷித்துக் காக்கும் காயத்திரியை பிரயோகிக்க யோக்யதையடைகிறான். ஜபத்தின் பலனைச் சரிவரப் பெறுகிறான். காலச் சிக்கனம் கொண்ட சமூகப் பணியிலாழ்ந்த பிராம்மணரல்லாத சகோதரனின் ஏற்றத் தாழ்வுகளையும், தவிஜனே சமாதானம் செய்துவிடுகிறான்.

சூரியங்காலம் பானத்திற்குமுன் ஜபிக்கும் மந்திரமும், காலை யைப் போல் அர்த்தம் கொண்டதே. சிறிது வேறுபாடுகளுண்டு. சூரியனுக்குப் பதிலாக அக்னியென்று துதிக்கிறான். ராத்திரியில் என்பதற்குப் பதிலாக பகலில் செய்த பாபங்கள் என்று கூறிக் கொள்கிறான். 'சூர்யே' என்பதை மாற்றி, 'ஸத்யே' என முடிவில் பிரார்த்திக்கிறான்.

மற்ற யுகங்களில் இம் மந்திரங்களும், கிரியைகளும் தேவையாக இருந்தனவோ என நாம் ஆராயவில்லை. ஆனால் கலியில் இவைகள் கட்டாயம் தேவையாகின்றன. இவ்வித சூக்ஷ்ம சிசிச்சை வேறெங்கும் கிட்டாது.

உச்சிஷ்டத்தைச் சாப்பிடுவது இக்காலத்தில் எவ்வளவு சுகஜமாகிவிட்டது! காப்பி ஹோட்டல்களில் பல்கோடி மக்கள்கள் தின்பது என்ன? உச்சிஷ்டமல்லவா? எச்சில் உணவு இந்தச் சிற்றுண்டிச் சாலைகள் வந்தபிறகு எத்தனை ஒட்டு வியாதிகள் பரவி விட்டன!

எவ்வளவு சீக்கிரம் பல்நோய், காசம், இருமல், தோல் வியாதி, குஷ்டம், இந்த ஹோட்டல் குழப்ப உச்சிஷ்ட போஜன மூலம் பிடித்துத் தாண்டவமாடுகின்றன. சமையல்காரன், பள பள வென்று மின்னும் 'பாய்' (Boy), பலர் வாய்களில் புகுந்து புறப்படும் ஸ்பூன்கள், எல்லார் எச்சிலில் மினுக்கும் பிளேட்டுகள், கண்டும் காணாமலும் கடித்துத் தின்றும் மிகும் பலகாரங்கள், பீடி குடித்த கையால் புனிதப்படும் வடை, சட்னிகள், எல்லாம் உச்சிஷ்ட போஜன காரணங்களல்லவா! இவைகளில், 'தலை விதியே' என்று கால கஷ்டத்தால் கலந்துகொள்வோர் கோடி. ருசியுடன் இவைகளையே தேடிக்கொள்வோர் பல கோடி. பரிகாரம் செய்யாத நாம் ஏன் பாழடைய மாட்டோம்? ஈசுவர சக்தியை ஆதாரமாகக் கொண்டு மனோபலத்தால் இதன் தீங்குகளை அன்றாடம் தகிக்கும் மந்திர வழியைக் கைப்பற்றும் நலம் புரிந்ததா? கண்டிப்பாய் ஒட்டு வியாதி நம்மை அண்டாது! நம் ஆத்ம சக்தியைக் காட்டிலும் இந் நோய்கள் பலம் கொண்டவைகளல்லவே?

'அபோஜ்யம்' - புசிக்கத் தகாததை - தினம் எவ்வளவு எவ்விதங்களில் சாப்பிடுகிறோம்? கணக்கெடுத்து முடியுமா? இவைகளை எரிக்கும் ஆத்மபல மின்றேல், ஆயிரக் கணக்கான மருந்து புட்டிகளாலும் காரியம் மந்திரத்தால் கணக்கான மருந்து புட்டிகளாலும் காரியம் கூத்தம் சாத்தியமாகாது. அகால உணவு, அவசியமில்லாத உணவு நம் சமூகத்தில் குடிகொண்டிருக்கின்றன. இவைகள் தவறென எப்பொழுது உணர்வது? தெரிந்தபின் எப்பலத்தால் ஒதுக்குவது? கெடுதலை எம்மார்க்கத்தில் ஒழிப்பது? மறுபடியும் ஈசுவர சக்தியே ஆதாரம். இம் மந்திரம் கொண்ட கிரியையே நிச்சய வழி. மந்திரம் ஜபிக்கும்பொழுதெல்லாம் தவறுதலை உணர்வான். தவறு தவறென்று வற்புறுத்தப் பட்ட மனம், பல நாள் உச்சிஷ்டத்திலும் அபோஜ்யத்திலும் நிற்காது! கெட்ட பழக்க வழக்கங்கள் ஒழியும். ஆரோக்கியம் பொங்கி நிற்கும்.

நீம் வாக்கு எத்தனை தரம் ஒரு நாளைக்குத் தூஷிக்கின்றது? பொய் பித்தலாட்டங்களுக்கென்ன குறைவா? தினம் கணக்கின்றிய வார்த்தைகள் மோசம் செய்கின்றன. நேரி இந்திரிய டும் பாபங்களை நஷ்டத்தை எப்படித் தொலைப்பது? கைகள் செய்யும் கேட்டை கணக்கிடத் தான் முடியுமா? திருடாவிட்டாலும் அறுவகைத் தீயால் தூண்டப்பட்டு, பெர்ய் நியாயங்கள் கற்பனை செய்து கொண்டு, இக் கைகள் மோசக் காரியங்கள் செய்யும்.

மனதால் நாம் இழைக்கும் பாபங்கள் கொஞ்சமா? இவைகளின் கொடுமை சாதாரணமா?

இவைகளுக் கெல்லாம் பரிகாரம்?—இவைகள் நம்மை விட்டு
அகல குழ்ச்சி?

பரிகாரம் ஈசுவர சக்தி பெற்ற இந்த ஸந்த்யா பானங்

கள் தான்! துவிஜரல்லாதாரும் ஈசனை வேண்டி.

இக் கருத்துக்களை ஸ்மரித்து தினம் பானம் செய்யலாம். செய்
யக் கூடாதென்பதற்குப் பிரமாணம் காண்பிக்க முடியுமா?

அத்தியாயம் — 6

மந்தேகரைப் பற்றிய சந்தேகம் ஏன்?

அசுரரை சிதைக்கும் அர்க்யம்

ஸந்த்யா கிரியையின் ஆரம்பத்தில் ப்ரோக்ஷணம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, துவீஜன் ஜலத்தைத் தன் மேல் தெளித்துக் கொள்கிறான். இதற்கு ஏற்பட்ட மந்திரத்தையும் ஜபிக்கிறான். வாய் இதைச் சொல்ல, கை விரல் ஜலத் தைத் தொட்டுச் சிரசின்மேலும், உடல் மேலும் வீசுகிறது.

வெளி உடல் சுத்தம், இந்திரிய சுத்தம் சித்திப்பதற்காகச் செய்யும் காரியம் இது. பின் இவன் முக்கியமான பிரார்த்தனை செய்து, கிரியை உச்சாடனங்களுக்கு யோக்கியதை அடைகிறான்.

மனிதன் எப்பொழுதும் வீட்டிலேயே அமர்ந்திருப்பவனல்ல. வெளிச் செல்கிறான்: உலாவுகிறான், அலைகிறான். தூர்குணங்கள் வாய்ந்தவர், கொடும் செய்கை யுள்ளவர்கள் எல்லாரையும் சந்தித்துப் பழக வேண்டி வரும். ஒட்டு நோய், இதர நோய் கொண்டவர்கள் எத்தனையோ பேர்கள் இவனைத் தீண்டி யிருப்பார்கள். மனம் உள் இந்திரியங்கள், இந்த சகவாச தோஷத்தால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும். அதி குக்ஷமமாய், இவனை அறியாமல் இந்தக் கெட்ட சக்திகள் காலக்கிரமத்தில் இவனை அடிமையாக்கி விடும். உடல் தீண்டுதலால் காரணம் விளங்காதபடி நோய்களும் இவனைத் தாக்கும். இவைகளிலிருந்து காப்பாற்றிக் கொள்ளக் கவசமும் பரிகாரமும் இந்தக் கிரியையால் கிட்டுகின்றன.

துவீஜனின் வாழ்க்கையும் அமைப்பும் முன்னோர் நோக்கப் படி தூய வெண்பு வஸ்திரம் போல் நிர்மானிக்கப்பட்டன. சிறு அப்பழுக்கும் பெரிதாக வெண்மை குணத்தில் தோன்றும். மனோ பலம் பெருகிய காரியங்களுக்கும் ஆசிரியனாக விளங்க வேண்டிய அவசியத்திற்கும் குறைவு ஏற்படும். இவனுக்குக் கண்டறியாப் பொறுப்பு அதிகம். வழி தவறினால் பாபமும் அதிகம்; இவர்கள் கட்டாயம் இவ்வளவு சுத்தத்தைத் தேடிக் கொள்ளாவிட்டால், சமூகத்திற்கு பிரயோசனப் படமாட்டார்கள்.

தேவதா பலமும் தேவதாப் பிரீதியுமான அர்க்கியத்தைத் தத்தம் செய்ய இந்த வெளிச் சுத்தமும் அவசியமாகிறது.

“ஆபோஹிஷ்டா” என்று மந்திரம் ஆரம்பித்து, “ஆபோ ஜனயதாசன:” என்று முடிகிறது. இதன் பொது அர்த்தம் கீழ் வருமாறு :

“ஏ ஜலாபிமானி தேவதைகளே ! எக் காரணம் பற்றி நீங்கள் உன்னதம் பெற்று விளங்குகிறீர்களோ, சுகத்தைக் கொடுக்கும் சக்தி பெற்றிருக்கிறீர்களோ, அக் காரணம் பற்றி, ஞானத்தைப் பெற சாதனைக்கு அவசியமான போக்ய வஸ்துக்களைக் கொடுங்கள். அதிக ஷேஷத்தைக் கொடுக்கும் ரஸானுபவமான பரமாத்மானுபவத்திற்கு எங்களையும், இப்பிறவியிலேயே அன்னையின் கருணை கொண்டு, யோக்கியதை யுள்ளவர்களாகச் செய்யுங்கள். அந்தப் பரமானந்தம் உங்கள் அனுபவத்தின் பொருட்டு உங்களை வணங்குகிறேன். மேலும், எங்களை நல்ல ஜன்மமடைந்தவர்களாக நடக்க உதவி புரியுங்கள்.”

உண்மையில், நம்பிக்கையுடன், ஒருமை பெற்ற மனதுடன், இப் பிரார்த்தனையை உச்சரித்துத் தண்ணீரைத் தெளித்துக் கொண்டால் தேவர்கள் ஏன் இரங்க மாட்டார்கள்? நிமிஷத்திற்கு நிமிஷம் மனோ வாக்கு காயங்களால் செய்யும் பாவங்கள் தோஷங்கள் ஏன் நசியா?

பின்பு, மந்திரத்துடன் பானம் செய்த பிறகு, மறுபடி புரோக்ஷணம் செய்து கொள்ளுகிறோம். முன் கூறிய மந்திரத்திற்கு முன்பாக, “ததிக்ரால்ணே—” என்று ஆரம்பித்து, “ப்ராண ஆயுகும் ஷிதாரிஷத்” என்று கூறி, “ஆபோஹிஷ்டா” வைத் திரு ம் பச் சொல்லி, புரோக்ஷணத்தை முடித்து விடுகிறோம்.

இதன் அர்த்தமும் விசேஷமானது. ‘தன்மொழி’த் தவத்தில் ஈடுபட்ட பெரும் பிரார்த்தனை இதில் கலந்துள்ளது. இது அக்னி தேவதையைக் குறித்துப் பிரார்த்திக்கின்றது.

“ஹோமத்திற்கு யோக்யமான தயிர் முதலிய திரவியங்களைப் பெறுகின்றவரும், உன்னதம் பெற்றவரும், சர்வத்தையும் வியாபிக்கிறவரும், துரிதப்போக்கு பெற்றவருமான அக்னியைத் துதிக்கின்றேன். எங்கள் கர்மேந்திரிய ஞானேந்திரியங்களை உன்னதப் படுத்தி, தீர்க்க ஆயுளாக வாழ அருளவேண்டும்.”

இந்தக் கோரிக்கை யாருக்குத் தேவையில்லை? இம்மையில் மட்டும் சுகம் பெறக் கருதும் மனிதனுக்குக்கூட இது தேவையில்லையா?

துவிஜரல்லாதாரும், பிரார்த்தனையுடன் ஜலத்தால் சுத்தம் செய்து கொள்வதில் தடையொன்று மில்லை. இவர்கள் ஈசனின்

மற்றவரும் எத் திருநாமத்தையும் பக்தியுடன் உச்சரித்து
நீரைத் தெளித்து முழுப் பலனைப் பெறலாம்.

இதற்குப் பின் அர்க்கியம் விடவேண்டும். பூர்ணமாகச்
செய்யும் பொழுது, இரு கைகளாலும் ஜலத்தைத் தேக்கி, காயத்ரி
மந்திரத்தை உச்சரித்துப் பின் கீழே விட்டுவிட் வேண்டும்.
காடையில் மூன்று தடவைகளும் நடுப் பகலில் இரண்டு தடவை
களும் ஸாயம் மூன்று தடவைகளும் அர்க்கியம் விட வேண்டும்.
இக் கணக்கிற்குப் பிறகு, பிராணாயாம மந்திரத்தை ஜபித்து
இன்னுமொரு அர்க்கியம் விடவேண்டும்.

அர்க்கியத்தின் கருத்தைப் பலர் பலவிதமாக வாதிக்கிறார்கள்.
ஒரு ரிஷி ('சங்கர்') அர்க்கியத்தால் அசுரர்கள் வதைக்கப்படு
கிறார்கள் என்கிறார். மந்தேகர் என்ற அசுரர்
அர்க்கியம் சூர்யனைத் தாக்கித் தடை செய்யாமல் கொல்லு
வதற்கு அர்க்கியம் உபயோகப்படுகிறதென்று
விளக்குகிறார்கள். ஒரு சாஸ்திர ரிபுணர் 'அசுரர் முற்றிலும்
கொல்லப்படுவதில்லை என்றும், அவ்வப்பொழுது, தோல்வி யடை
கிறார்களென்றும், ஆதலால் எல்லாரும் அடிக்கடி விதிப்படி
அர்க்கியம் விட வேண்டும்' என்றும் சாதுர்யமாக வாதிக்கிறார்.

அசுரர்கள் இருக்கலாம், மானிட உலகத்திலேயே எத்தனை
அசுரர்களை அழகிய உடைகளில், நாகரிகத் தளக்கில் இன்றும்
காணுகிறோம்! மேல் லோகங்களில் ஏன் இருக்கக் கூடாது?
இவர்கள் அர்க்கியத்தால் கொல்லவும் படலாம். எல்லாரும்
கொல்லப்பட வேண்டுமென்பதில்லையே. விடப்படும் அர்க்கியங்
களின் கணக்கிற்கு மீறி இவர்கள் இருந்தால்? இவர்கள் மடிந்தா
லும் இவர்களைப் போல் இன்னும் கோடிக் கணக்கானவர்கள்
பிறந்து கொண்டே இருக்கக்கூடாதா?

ஒரு காலராப் பூச்சி சில நிமிஷங்களுக்குள் பல கோடிகளாக
வளர்கின்றதாம். கண்ணுக்குத் தெரியாத ஒரு சிறு பூச்சிக்கு
இவ்வளவு பலம்! கண்ணிற்கு எட்டா தூரத்
மந்தேஹி தில் இருக்கும் ப்ரும்ம தேவனிடத்தில் சாசுவத
சண்டை புரிய வரம் பெற்ற இந்த மந்தேஹி
அசுர சந்ததியார் சாகச் சாக பல கோடிகள் புதிதாக பிறப்பித்
துக் கொள்ள சக்தியற்றவர்கள் என்று யாரால் கூற முடியும்?
"மந்தேஹி" வார்க்கத்தார் எல்லாரும் ஏக காலத்தில் தாக்கப்பட்டு
அர்க்கியத்தால் மடிகிறார்களென்றும் யாரும் வரையவில்லை.
சிருஷ்டி காலத்தில் 'மந்தேஹி'யின் தொகை எவ்வளவு நிர்ணயமா
யிற்றே? விட்ட அர்க்கியங்களுக் கெல்லாம் ஒரு அசுரன் சாக
இன்னும் விடப்போகும் அர்க்கியங்களுக்குப் பலியாக எத்தனை
பேர்கள் காத்திருக்கிறார்களோ?

எனவே 'சங்கர்' என்ற மகரிஷி அர்க்கியத்தால் அசுரனைக் கொன்ற பாபத்தைப் போக்கப் பிரதட்சிணம் செய்து கொள்ள வேண்டும் என்றதில் குற்றமென்ன? இதை 'அசுரர் சாவதில்லை' என்று பாஷ்யம் செய்து பல கேள்விகளுக்குப் பதிலுரைக்கச் சிரமப்படுவானேன்?

மந்தேஹர், சங்கர், பாஷ்யக்காரர் எல்லாரும் ஒரு பக்க மிருக்கட்டும். சிருஷ்டி உண்மையைக் கொண்டு, தவ வழியில் இந்த அர்க்கியத்தின் கருத்தை ஆராய்வோம்.

அர்க்கியமா—அன்னமா?

காயத்ரி மந்திரத்தைச் சொல்லி அர்க்கியத்தை விடுகிறார்கள். இதில் விசேஷம் இருக்கவேண்டும். வேறு மந்திரத்தை ஏன் ஐசிக்கவில்லை? நைவேதனம் செய்ய மந்திரம் வேண்டுமென்றாலும், காயத்ரியைச் சொல்லித் தான் தெய்வங்களைத் திருப்தி செய்கிறார்கள். மஹா யக்ஞத்திலும் காயத்ரிதான் பிரயோகம். இதைச் சொல்லித்தான் ஹோமம் நடக்கின்றது. எனவே பூலோகத்தில் வேண்டிய அநுகூலங்களை தேவ சக்தி மூலம் தேடிக் கொள்ள வழி காயத்ரியால் என்று அறியலாம்.

காயத்ரிதானே தேவர்களுக்கு வேண்டும்? இதுதானே அர்க்கிய மூலமாக இவர்களுக்குச் சக்தியளிக்க முடியும்? வெங்காய சாம்பராலும் பாகற்காய்ப் பிட்டுயாலும் இவர்கள் சக்தி பெறக் கூடாதா? ஜலத்தால்தான் அர்க்கியம் விடுவானேன்? மற்ற திரவ பதார்த்தம் (சேமியா, கிரு என்போமே!) இதற்கு உபயோகமாகாதோ?

ஹிந்துக்களுக்கு வேதம்தான் சட்டம்; பிரமானம். இதில் காயத்ரியைத்தான் அர்க்கியத்திற்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். காயத்ரி எப்பொழுது உண்டாயிற்று? பல கேள்விகள் வேதம் எப்பொழுது பிறந்தது? யார் கூறுவது? வேதமே கடவுள். கடவுள் வாக்கும் வேத வாக்கும் ஒன்று. சிருஷ்டி எல்லாம் ஒரே காலத்தில் உண்டாயிற்று. வேத பாகங்களும் துண்டு துண்டாகப் பிறக்கவில்லை. இதல் அடங்கிய காயத்ரியின் பிறப்பு தேதி குறிக்க முடியாது.

இது ரிக், யஜுர், ஸாம ஆகிய வேதங்களிலிருந்தும் எடுக்கப் பட்டு அவைகளையே தழுவி நிற்கின்றது, 'தத்ஸ விதுர்வரேணியம்', 'பர்கோ தேவஸ்ய திமஹி' 'த்யோயோன: பிரசோதயாத்'—இம் மூன்று சந்தஸ்களும் மூன்று வேதங்களின் சாராம்சத்தைப் பெற்றிருக்கின்றன.

தேவர்களுக்கு வாழும் சக்தி யளிக்க இந்த காயத்ரியே அனாதி காலத்திலிருந்து தபோநிதிகளாலும், ரிஷிகளாலும், த்விஜர்களாலும் அர்க்கியத்துக்கென உபயோகப் படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளது. இத் தபஸால் - உபயோகத்தால் - எண்ணிலா யுகங்களாக வந்த சக்தி வேறு எந்த மந்திரத்திற்கும் கிடையாது. யாராலும் புதிதாய் வேறு நிர்மாணம் செய்ய முடியாது.

நமக்கு அன்னம் அளித்தால் என்ன பலத்தைப் பெறுகிறோம்? அதே மாதிரியாக, துவிஜன் அளிக்கும் அர்க்கியம்

தேவர்களுக்கு ஏற்பட்ட அன்ன பலம். நமக்கு தேவர் பலம் அன்னம் இட்டவரிடம் எத்தகைய கருணை பாராட்டுகிறோம்? அத்தகைய இன்பமே, வேளா வேளைக்கு அர்க்யதானம் பெறும் தேவர்களும் அடைகிறார்கள். அன்னம் பெற்றவன் நமக்கு உழைக்கிறான் : அர்க்கியம் பெற்றவர் சுபிஷத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். இவர்கள் கையில் தான் மழை, காற்று, நெருப்பு, பயிர், உலோகங்கள் முதலியன அடங்கியுள்ளன. நிர்மாணித்த காலங்களில் போதுமான அளவு திருப்திகொண்ட தேவதா அதிகாரிகள் இவைகளைத் தருகிறார்கள்.

ஊழியனுக்கு உணவிடா விட்டால்—? வேலை செய்ய சக்தி இழந்து, கோபமும் கொள்கிறான். தேவனுக்கு அர்க்ய உணவு இடாவிட்டால், எல்லாம் தாறுமாறாக நடக்க, உணவற்றால் பூவுலகில் பஞ்சம், பிணி, யுத்தம், கொடுமை எல்லாம் தாண்டவமாடும். லோக வாசிகளின் இக சேஷமத்தை, இந்த தேவதா ஊழியர்களிடம் ஒப்படைத்துள்ளான் ஈசன். இவர்கள் தயவை சம்பாதிக்க, காயத்ரி அர்க்கியம் வழியையும் நிர்மாணித்தார். கடமையைச் செய்து நலன் பெற விட்டால் யாருடைய குற்றம்?

अनात्पुरुषः । पुरुषोऽनरसमयः ।

அன்னத்திலிருந்து புருஷன். புருஷன் அன்ன ரஸத்தால் ஆக்ரமிக்கப்பட்டவன். பூவுலகில் ப்ருதுவி அம்சம் மேலோங்கிய, பஞ்சபூத சரீரத்தைக் கொண்டவனுக்கு, ப்ருதுவியால் பிறந்த ஓஷதிகளாலும், தன தான்யங்களாலும் உண்டான சத்து உடலிற்குத் தேவை. தேஜோ (அக்னிதத்வம்) மிகுதியான ஸ்வர்க் கத்தில் பிறந்து வாழும் பஞ்சபூத சரீரம் கொண்ட தேவர்களுக்கு சக்தி ஸ்தூலத்தில், அதாவது, சாக்ஷாத் அன்னத்தால் வரவேண்டியதில்லை. ஆனால் அளிக்கப்படும் பொழுது, மனே பலத்தால் அனுப்பப்பட்ட அவிர்ப்பாகம் அர்க்யங்களில் பதிந்துள்ள குக்ஷம தத்வத்தை கிரஹித்துக் கொள்கிறார்கள் ; திடகாத்திரம் பெறுகிறார்கள். தேவர்களுக்கு ஒவ்வொரு நாளும் சேரவேண்டிய பலம், இந்த அர்க்கியத்தால் பெறுகிறார்கள். ஹோமத்தில் கொடுக்கும்

ஆஹுதி அவிர்ப்பாகங்கள் வேறு சட்டப்படி சில அதிகாரி தேவர்களுக்கு மட்டும் செல்லுகின்றன. என்னுட்க் கடங்கா வேலைகளைச் செய்ய எத்தனையோ கோடி தேவர்களுக்குத் தவிஜன் அர்க்கிய மூலம் பலம் அளிக்கவேண்டும்.

‘சங்கர்’ சொல்லும் ‘மந்தேகர்’ என்ற அஸுரர்களைக் கொல்ல அர்க்கியம் உபயோகப்படுகின்றது என்பதைத் தாராளமாக ஒத்துக்கொள்ளலாம். கெட்டவர்கள் நல்லவர்களை மேல் போகவிடாமல் சர்வதா தாக்கி நிற்பதைக் காண்கிறோம்.

‘ஆசனம்’ செய்கிறேனென்றால் ‘ஏண்டா கை கால்களை முறிச்சுக்கிறே!’ என்று தடுக்கிறான் காவப்பல் சோம்பேறி. ‘ப்ராணயாமம்’ செய்கிறேனென்றால் ‘ஐயோ, பயித்தியம் பிடிக்கும்!’ என்று பயமுறுத்தும் பொய் வேதாந்திகள் இங்கே இல்லையா?

அர்க்கியம் விடா பாபம் — ஆனையே பொசுக்கும்!

தேவர்கள் உலகைக் காப்பதற்குப் புறப்பட்டால் ‘மந்தேகர்’ அசுரர்கள் இவர்களைத் தாக்க வருகிறார்கள். தேவர்களைத் தாக்குகிறதாக யார் சொன்னது? சூர்யனையல்லவோ தாக்குகிறார்களாம்? நான்தான் சொல்லுகிறேன்! சூர்யனில் இருப்பது ஸ்வர்க்கலோகம் என்று முன்னமேயே சொன்னேன்.

அசுரரின்
தாக்குதல்

सुवर्त्यादित्ये ।

‘சுவரித்யாதித்யே’ என்று எனக்கு முன்பாக (தைத்திரியம்) சுருதி சொல்லியிருக்கிறது. அக்னிப்ரதான பஞ்சபூத ஸ்ருஷ்டியானதால் பிருதுவி தத்வம் மிகுந்த உலகை, உலக வாசிகளை, சூரியன் பிரகாசிக்கின்றது; பொசுக்குகின்றது. நீண்டு வந்து, காந்த சக்தியால் மனிதன் பூ சிருஷ்டியையும் பாதிக்கின்றது.

அசுரர் சூரியனைத் தாக்குகிறாரென்றால், ஸ்வர்க்கலோகத்தில் வாய்க்கால் வெட்டுகிறார்களா? இல்லை! சூரிய மண்டல வாசிகளைத்தான் தாக்குகிறார்கள். அவர்கள் தேவர்களே. வேலைக்குப் புறப்படும் பொழுதெல்லாம் குண்டாந் தடியோடு அஸுரன் குறுக்கிட்டால், பூலோக வேலை எப்படி நடக்கும்? தடியும் கம்புமாய்க் கிளம்பக் கிளம்ப தவிஜர் விடும் காயத்ரி அர்க்கியங்கள் சூக்ஷ்ம ரூபமாகச் சென்று, இவர்களைக் கொன்றுவிடுகின்றன. நேராகவும் கொல்லலாம்; தேவர்களுக்கு இது பலத்தை அதிகரித்துக் கொடுக்க, அசுரர்களை ‘உப்’ என்று ஊதி நம்மைக் காக்க வந்துவிடலாம். இது இரண்டும் உண்மையாகவும் இருக்கும். எனவே அசுரனைக் கொன்றாலும் கொலை என்பது பாபம்தானே? அதற்காகத்தான் பிரதக்ஷிணம் செய்து ஈசன் சக்தியால் பரிகாரம் செய்வதென்று ‘சங்கர்’ கூறுகிறார்.

அர்க்கியத்திற்கு லாயக்குள்ளது ஜலம்தான். இது சாஸ்திர
விதிதம். இது சுத்த ஜலத்தைக் குறிக்கிறது. கத்தரிக்காய் சாம்
பாராலோ, கடல் நீராலோ அர்க்கியம் விட்டுக்
ஜலத்தால் கரை யேறலாமென்று எந்த ரிஷியாவது உப
நிஷத்தாவது சொல்லியிருந்தால் கூறுங்கள் !
கத்தரிக்காய்த் தோட்டம் போட்டாவது புண்ணியம் சம்பாதிக்க
லாம் ! விவேகானந்தர் ஒரு அனுபவத்தைக் கூறியிருக்கிறார். இது
அர்க்கியம் அல்லது தர்ப்பணத்தின் உண்மையை விளக்கும்.

சென்னையி லிருக்கும் பொழுது துர்மரண மடைந்து, பிரேத
சரீரத்தில் அலையும் ஒரு ஜீவனுது தினம் இவரைத் தொந்தரவு
செய்யுமாம். தன்னைக் கரையேற்ற வேண்டுமென்று வேண்டிக்
கொள்ளுமாம். ஒரு இரவு கடற் கரையிலிருக்கும் பொழுது,
இது வழக்கம்போல வேண்டவே, அச்சமயம் ஜலம் அருகிலில்லை.
மணலை அள்ளி, இரு கைகளாலும் 'இந்த ஜீவன் விடுதலை யடைய
வேண்டும்' என்று மூன்று தரம் அர்க்கியம் விட்டாராம். ஜீவன்
விடுதலை யடைந்து, நன்றி செலுத்தி மறைந்ததென அவரே கூறி
யிருக்கிறார். துவிஜரின் அர்க்கியம் தேவர்களைச் சேர்ந்து பலப்
படுத்து மென்பதில் ஐயமென்ன ?

“ **அர்க்கிய பலம்** கொடுக்கா விட்டால் லோகம்தானே துர்பி
க்ஷம் அடைய முடியும் ! துவிஜர்களுக்கு இதால் என்ன நஷ்டம் ? ”
என்று ஆலோசிக்கலாம் ! பாவம், இந்தக் கம்பளிப் போர்த்தல்,
துவிஜனைக் காப்பாற்றுது. காங்கிரஸ்காரன்
கஷ்ட நஷ்டம் ஜெயிலுக்குப் போனால், இதர கட்சிக்காரன்
கவான்மெண்டு வேலை பெறுவது போலென்று
நினைக்க வேண்டாம். உலகம் துர்பிக்ஷ மடைந்தால் இந்த அனுஷ
டானம் தவறிய துவிஜனை விட்டு விடாது.

ஊரில் காலரா வந்தால், இந்த ஐயா, ஆயிரம் வேலி மிராசு
தாரென்று தள்ளி வைக்குமா என்ன ? யுத்தம் வந்தது. பணக்கா
ரனை மட்டும் விட்டதா ? பாவம்; இவன் காருக்கு மாடு கட்ட
றும், அல்லது கரியைப் போடறும் ! இவன் பணம் பெட்ரோல்
வாங்கக் கூட லாயக்கில்லையே !

எங்கேயாவது ஒளிந்து நித்தியக் கடனை நமுவிய பாபத்திற்
குத் தப்பலா மென்று நினைக்கவேண்டாம் ! ஜனவரி பிறந்ததும்நில
வரி கொடுக்காமல் ஒளிந்து கொண்டு, ராஜா லண்டனில் இருக்
கிறு னென்று நினைத்தால், பிழைக்க முடியுமா ?
பாபம் பற்றும் அவன் பேரன், கொள்ளுப் பேரன், எள்ளுப்
பேரன் என்ற கலெக்டர். ரெவீனியூ இன்ஸ்
பெக்டர், கிராமக் கணக்கெல்லாம், நம் ஊரிலல்லவா 'காம்ப்'
போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் ? நிலத்தையேபிடுங்கிக்கொண்டு
போய் விடுவார்களே !

நூறு ஆயுள் வாழப் பிறந்தவன், இப் பாபத்தால் நிலம் என்ற இந்த உடலையே பறிகொடுத்து விடுவான். கலெக்டர் தேவன், ரேவினியூ இன்ஸ்பெக்டர் தேவன், கணக்கன் தேவனெல்லாம் இல்லை யென்று ஏமாற வேண்டாம். அர்க்கியத்தை மறந்த துவீஜர்களை இவர்கள் மறப்பதே இல்லை. சனாதனக் குடும்பத்திலடங்கிய இதர வர்ண சகோதரரையும் காப்பாற்ற அர்க்யம் விடுகிறேனென்று ஏற்ற பொறுப்பு, வழி தவறுதலால் நம்பிக்கை துரோகம் செய்த பாபமும் இவனைச் சுற்றும். இவ்வளவுதான் செய்யும் என்று வரம்பு கட்ட முடியாது. யானை மேலேறி அம்பாரியில் வாழ வேண்டிய துவீஜனின் யோகம் போகம் எல்லாம் குறைந்து விடும் !

அர்க்கியம் விடுவதால் துவீஜன் தன்னைக் காக்கும், தான் எடுத்துக் கொண்ட பொதுக் கடமையைத் தீர்க்கும் கடனைக் கழிக்கிறான். இதற்காக இவனுக்கு விசேஷ கடமை தீர்ப்பு புண்ணியம் ஒன்றுமில்லை. செய்யா விட்டால் பாபம், கஷ்டம், துர்ப்பிஷம் எல்லாம் நிச்சயம்.

ஐயா நாஸ்திகரே ! 'அர்த்தமில்லாத தண்ணியைக் கொட்டுகிறது' (Meaningless water wasting) என்று கூறுகிறீர்களே ! மூளையில் ஏற்றிற்று விஷயம் ? 'பிறந்தது ஹல்வா தின்ன' என்று எண்ண வேண்டாம் ! ஸ்வதர்மம், சமூக தர்மம் இரண்டையும் மறந்து விட்டால் எங்கேயாவது தேவர்கள் வரக்கூடாத, அந்த மான் திவிருந்தால், குடிபுகுந்து ஒளிந்து கொள்ளும் ! அநாகரிக பாரதபூமி உமக்கு லாயக்கில்லை !

‘குட்பை, ஸார் !’

அத்தியாயம்—7

சுழலும் கிரகங்கள் — வீசும் சக்தி

அர்க்கிய பலத்தால் அசுரர்கள் கொல்லப் படுகிறார்கள். இதால் ஏற்படும் பாபத்தைப் போக்கிக் கொள்ளுவதற்காகவே,

असावादित्यो ब्रम्हा ।

‘அஸாவாதித்யோ ப்ரம்மம்’

என்று த்விஜன் உச்சரித்து, தீர்த்தத்தால் தன்னைச் சுற்றி, நெஞ்சைத் தொட்டுக் கொள்ளுகிறான். இதை முன்னமேயே சொன்னோம்.

“சூரியனே ப்ரம்மம்” என்பதே மேற்கூறிய வாக்கியத்திற்கு அர்த்தம்.

நர்ப்பணம் ஆசமனம் செய்து, நவக்ரஹங்கள் பிரதிக்கும், கேசவாதிகள் திருப்திக்குமாகப் பின் தர்ப்பணம் செய்ய வேண்டும்.

இதுவும் முக்கியம். இக் கிரியையிலும் பரம ரகசிய தத்துவங்கள் அடங்கியுள்ளன. இந்த ஒன்பது கிருகங்களையும் வானத்தல் காணலாம். சூரியன் முதல் கிருகம்; இதை ஆதித்தியன் என்றும் சொல்வது. பிறகு சந்திரன்; ஸோம கிருகங்கள் என்றும் இது அழைக்கப்படுகிறது. மற்றவை அங்காரகன் அல்லது செவ்வாய்; புதன்; பிருஹஸ்பதி அல்லது வியாழன்; சுக்ரன்; சனி; ராகு; கேது. கடைசி இரண்டும், புதனும் வெறும் கண்களுக்குக் காணக் கூடியவையல்ல. அருகாமையிலுள்ளன. ஆதித்தியனே இதர எட்டு கிரகங்கள் மேலும் ஒளி வீசி அவைகளைப் பிரகாசிக்கச் செய்கிறான். இதர கிருகங்களிலிருந்து பார்த்தால் இந்தப் பூமியும், சூரிய வெளிச்சத்தால் பிரகாச உருண்டையாக விளங்கும். வான சாஸ்திரம் தெரிந்த நண்பர் ஒருவரைக் கொண்டு இவைகளைக் கண்டு பிடித்துக் கொள்ளலாம். சனி சற்றுக் கொள்ளரிக்கட்டை நிறத்தோடும், செவ்வாய் சிகப்பாகவும், வியாழன் அல்லது குரு வெண்மை நிறமாகவும் வானத்தில் தோன்றும்; சுக்ரன், பூமிக்கு வெகு அருகாமையி் லிருப்பதால், மிகப் பெரிதாக, நிலம் பாய்ந்த

வெண்மை போலிருக்கும். இது சில மாதங்கள் கிழக்கிலும், சில மாதங்கள் மேற்கிலும் காணப்படும்.

சில கிரகங்கள் பூமியைக் காட்டிலும் மிகப் பெரியவைகள். செவ்வாய், சனியை உதாரணமாகக் கூறலாம். சில பூமியைக் காட்டிலும் சிறியவை. சூரியனிடமிருந்து பூமியைக் காட்டிலும் சில கிரகங்கள் பல கோடி மைல்கள் தூரத்திலுள்ளன. நம் வாசஸ்தலத்தைப் போலவே, எல்லா கிரகங்களும், தன்னைத் தானே அதிவேகமாய்ச் சுற்றிக் கொண்டு, சூரியனையும் சுற்றுகின்றன. அதன் பருமனுக்கும் தூரத்திற்கும் தக்கபடி சுற்றும் காலம் வித்தியாசப்படும். சந்திரன் பூமியைச் சுற்றி வருகிறது. இதையும் துணையாகக் கொண்டு பூமி சூரியனைச் சுற்றுகிறது.

இந்தக் கல்லும் மண்ணும், உலோகங்களும் கலந்த ஜடங்களான கிரகங்களின் பெயரை உச்சரிப்பானேன்? இவைகளுக்காகத் தண்ணீரையும் கொட்டுவானேன்? இவைகளுக்கேன்? இவைகள் இருந்தால் என்ன? அழிந்தால் என்ன? தாறுமாறாக நடந்தால் தான் என்ன? இவை முக்கியமான கேள்விகளல்லவா?

நாம் அனுபவிக்கும் உயிர் சக்தி ஏதும் அற்ற, கேவலம் ஜடங்களென்றே இவைகளை வைத்துக் கொள்வோம். நம் பூமி தான் இவைகளில் பொருட்படுத்தக் கூடியதும், அவசியமென்று மிருக்கட்டுமே!

சூரியன் நினைப்பிற் கடங்கா பெரிய எரியும் பந்து. இது அவசியமா அவசியமில்லையா? மழை, பயிர், உஷ்ணம், உயிர் கிடைக்கின்றன. நான்கு நாள் விடாமல் மழை சம்பந்தம் பிடித்தால் நாம் என்ன பாடு படுகிறோம்? சூர்ய ரஸ்மி விழாத நேரங்களில் பயிர்க் குழி போட்டால் எவ்வளவு அழகாகக் காய்க்கிறதோ? சூர்ய ரஸ்மிக்குக் காட்டப்படாத சரீரத்தோல் எக் கதியடைகிறது?

சமுத்திரக் கரையிலிருந்து பார்த்தால் சமுத்திரம் உள் வருவதும், தூரச் செல்வதும் தெரியும். பெளர்ணமி அமாவாசை காலங்களில் பொங்கும். இவைகள் சந்திரனால் என்று தற்கால விஞ்ஞானிகள் கூட ஒப்புக்கொள்கிறார்கள்.

மற்ற கிரகங்களால் பாதிக்கப் படுகிறோமா இல்லையா, நம் பூமி பாதிக்கப்பட்டால் நாமும் பாதிக்கப்படுவோம். பூமி மட்டும் 24,000 மைல் சுற்றளவுள்ளது. ஆகாசத்தில், கண்கள் காணக்கூடிய, யாதொரு ஆதரவு மின்றி தொங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. நவ

கிரகங்கள் ஒன்றுக்கொன்று இழுக்கின்றன. 'Gravitational force' என்று ஆங்கில விஞ்ஞானிகளும் இதை அழைத்து ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள். ஏதாவது ஒன்று நினை, அல்லது நிதானம் தவறினால் எல்லாம் 'கோவிர்தா!' ஆகி விடும். அல்லது பூமியில் நடைபெறும் சகல காரியங்களும் பாதிக்கப்படும்.

பூமியைப் போன்ற பெரும் பெரும் உருண்டைகள் சுழன்று கொண்டே இருந்தால், சக்திகள் உண்டாகிப் பரவி பாதிக்கின்றன என்பதில் ஐயமே இல்லை. ரயில் இன்ஜின் காற்று சக்தி வரும்பொழுது பிளாட்பாரத்தில் அருகே நில்லுங்கள்; அது வரும் வேகம் ஆனைத் தன்னிடத்தில் இழுத்துக் கொள்கிறது. பலமற்றவர்கள் அதற்குள்ளேயே விழுந்து விடுவார்கள். ஆகாயத்திலிருந்து விழும் வீமானியற்ற 'பாம்' வெடிக்கும் காற்றின் அதிர்ச்சி மட்டும் இரு பக்கங்களிலுமுள்ள தெருக்களையே விடுகளுடன் தரை மட்டம் செய்துவிடுகின்றதாம். காற்றின் சலனத்திற்கு இவ்வளவு சக்தியுண்டு. புயல் காற்று பெரிய இரும்பு 'கர்டர்'களைத் தகடு போல் பல சுற்றுக்களாக வளைத்து விடுகின்றது என்று வாசித்ததில்லையா? ஒரு கிரகம் எத்தனை கோடி டன்கள் கனம்? ரயில் இன்ஜினைக் காட்டிலும் எவ்வளவு பெரியது? இதனால் வரும் ஆகாயச் சுழல்கள் எவ்வளவு பலம் கொண்டவை?

ஒரு மின்சாரம் உண்டாக்கும் யந்திர சாலைக்குச் (Power station) செல்லுங்கள். அங்கு 'ஜெனரேடர்' (Generator) சுழல் சக்கரம் எவ்வளவு வேகமாகச் சுற்றுகின்றது! காந்தம் சுமார் எட்டடி பத்தடி இரும்புச் சக்கரங்கள் காந்தத்திற்குள் சுற்றுகின்றன. இதால் கிடைக்கும் மின்சாரம் பட்டணம் முழுவதற்கும் வெளிச்சம் யந்திர சாலைகளுக்கு உழைப்பு, மானிடர் வியாதி தீர்க்க 'எக்ஸ் ரே,' 'அல்ட்ரா வயலெட் ரே' என வாழ்க்கையைப் பாதிக்கின்றது. ஒவ்வொரு கிரகமும் உலோகங்கள் நிறைந்த ஒரு பெரிய (மாக்னெட்) காந்த பூதம். பூமி மட்டும் ஒரு மணிக்கு ஆயிரம் மைல் வேகத்தில் சுற்றுகின்றது. கிரகம் இவ்வளவு வேகமாகச் சுற்றினால் எவ்வளவு மின்சாரம் வெளிப்படுகிறது? காந்த சக்தி கக்கப்பட்டுப் பாதிப்பதை எண்ணிவிட முடியுமா? இப்படி பூமியைச் சுற்றிலும் பல கிரகங்கள் சுழல்வதால் ஏற்படும் மின்சார காந்த சக்தி பூமியையும் அதன் வாசிகளையும் அம்சங்களையும் பாதிக்கு மல்லவா? ஏதாவது காரணத்தால் கிரகங்களால் கிடைக்கும் சக்தி நிதானம் தவறினால் இங்கு பூமியில் அநேக மாறுதல்கள் விபரீதமாக ஏற்படும். மானிடரின் மனமும் தக்கபடி மாறும். சம்பவங்களும் எதிர் பாராதபடி நடக்கும்!

இக் கிரகங்கள் உலகைப் பாதிக்கின்றன என்று ஒப்புக் கொள்வோம். இயற்கை நியமித்து விட்டது; இவைகள் சுழல்கின்றன. நம்மால் இவைகளை எப்படிக்கட் ஐடத்திற்கு ஏன் டிப் படுத்த முடியும்? உயிருள்ளவைகள்போல் இவைகளுக்குப் பிரார்த்தனையும் அர்க்கியமும் எதற்கு? மண்ணும் கல்லும் வந்து ஏற்றுக்கொள்ளுமா?

நலன் பெற, நவக்கிரகங்கள்

இயற்கை விசித்திரமாகச் சிருஷ்டித்துள்ளது. சுழலும் கிருகங்கள், மின்னும் நட்சத்திரங்கள், வளரும் பயிர்கள், பொங்கும் சமுத்திரங்கள், எரியும் மலைகள், குகை விசித்திரம் மாய் வீசும் சக்திகள், எல்லாம் வியப்புண்ட அம்சங்கள். எதேச்சையாய் உண்டாக்கப் பட்டுக் கட்டின்றி நடக்கின்றனவா இவைகள்? அர்த்தமற்றதா இயற்கை? குருட்டுத்தனம் கொண்டதல்லவே!

உதிப்பு, சலனம், மறைவு எல்லாம் ஒரு ஒழுங்காக நடக்கின்றன. மரம் வைத்தால் இதற்குத் தண்ணீரை விட்டுக் காப்பவன் ஒருவன். ஒரு மண்டலம் என்றால் அதை ஆளுபவன் இல்லையென்பது எங்ஙனம் பொருந்தும்? அகண்ட சிருஷ்டியில் எண்ணுக் கடங்கா வஸ்துக்களை ஆளவும் வேலைகளை நடத்தவும் எண்ணுக் கடங்கா காரியஸ்தர்கள் உள்ளார்கள். இயற்கையைப் படைத்தவனே ஈசன். இதில் அடங்கியவைகளை அதிகாரி தேவதைகளிடம் ஒப்படைத்திருக்கிறான். இவன் படைத்ததும், இவன் படைத்ததை ஆளுபவர்களும், இவனுடைய அங்கங்களாக அமைந்திருக்கிறார்கள். இயற்கை - முத்துக்களைக் கோத்துத் தாங்கும் சரடே ஈசன்.

अज्ञान्या देवताः ।

அங்கான்யன்யா தேவதா :

(தைத்தியம்)

“தேவர்க ளெல்லாம் பகவானின் அங்கங்களாகிறார்கள்” என்று சுருதியும் கூறுகிறது.

வானத்தில் எண்ணுக் கடங்கா நட்சத்திரங்களைப் பார்க்கிறோம். தன் மட்டில், பூமியைப் போல் ஐடமென்றே வைத்துக் கொள்வோம். ஆனால் இந்த ஒவ்வொரு நட ஆளுவதற்கு சத்திரத்தை ஆளவும் நடத்தவும் ஒருவன் நியமிக்கப் பட்டுள்ளான் என்பதை மறக்கக் கூடாது. இதைப் போலவே ஒவ்வொரு கிருகங்களையும் ஒரு அதிகாரி தேவதை ஆளுகின்றான். இதில் சந்தேகமே இல்லை. வாழ்க்கவும் இடமில்லை. இந்த பூமண்டலத்தில் ஏதாவது நிலம், தேசம்,

மாகாணம் யார் ஆட்சிக்காவது உள்படாமல் இருக்கின்றதா? யாராவது அரசன் ஏதாவது ஆதிபத்தியம் அமல் நடத்துகின்றது. உதவாக்கூடா பூமி, தர்க்காஸ்து, புறம்போக்கு என்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளது. நஞ்சைக்கு ஒரு நஞ்சப்பனும், நகரத்திற்கு ஒரு நல்லப்பனும் இருந்தால், இந்தப் புறம்போக்குக்கு கலெக்டர் 'நான் சொந்தக்காரன்' என்று சொன்னால் வார்ஸ் இல்லையென்றாலும், 'நான்தான் பிள்ளை!' என்று சர்க்கார் முன் வருகிறது. மனிதன் சூழ்ச்சியே இவ்வளவு விருந்தால், கிருகங்களுக்கு அரசனில்லையென்று யார் தர்க்கிப்பது?

பூமியை ஆள ஒரு பூதேவீ, மலைக்கொரு மலையப்பன் (பர்வத ராஜன்) வனத்திற்கொரு வன தேவதை, நதிக்கொரு நர்மதா என்பதுபோல், சூர்யமண்டலத்திற்கு சூர்யனென்றும், சந்திரனுக்கு சந்திரனென்றும் எல்லாவற்றிற்கும் அமைந்துள்ளார்கள். ஒவ்வொரு கிரகத்தின் அதிபதியும் அதன் பெயரைக் கொண்டுள்ளார். ஒன்பது கிரகங்களுக்கும் ஒன்பது தேவர்கள். இவர்கள் சொற்படி, இம் மண்டலங்கள் நடைபெற்று, பலாபலன்களை விநியோகிக்கும்.

அரசனுக்குக் கப்பத்தைக் கொடுத்து விட்டால் நமக்கு சௌகர்யங்களை ஏற்படுத்தி ரக்ஷிக்கிறான். தேவர்களுக்குக் கப்பம் சேவையாலும், துதியாலும், அர்க்கியத்தாலும், தர்ப்பணத்தாலும் கொடுக்கிறோம். இப்படித் தினம் சாஸ்திரப்படி பிரிதி செய்தால் இவர்கள் நம் பிரார்த்தனைக்கு இணங்கி இஷ்டத்தைப் பூர்த்திப்பார்கள். லோக ரக்ஷணத்திற்கு வீசப்படும் இவர்கள் சக்தி மிக்க அவசியமானது. நவக்கிரகப் பிரிதியான இந்தத் தர்ப்பணம் துவிரனுக்குக் கேமத்தையும், இவன் வசிக்கும் சமூகத்திற்கு சுபிக்ஷத்தையும் கொடுக்கும்.

இக் கடமையை மறப்பது மதியினம். இந்த ஒன்பது ஆசாமிகள் மிகப் பொல்லாதவர்கள். அதிக சக்தி வாய்ந்தவர்கள். நோய் பிடித்தவனும், தார்ப்பிஷத்தி லாழ்ந்தவனும் இக் கிருகச் சிலைகளை விடாமல் சுற்றி வருவதைக் காலாலாம். நம் மனதை இவர்கள் நன்கறிந்தவர்கள்.

சூரு வித்தைக்கும், சுக்ரன் அதிர்ஷ்டத்திற்கும், சனி கேமத்திற்கும் அதிபதிகள். வாழ்க்கையில் எந்த சக்தியை வேண்டாமென்று தள்ளுவது? ராமன், கிருஷ்ணனை ஒன்பதுபேர் யாவது அலட்சியம் செய்யலாம்; கோபத்தில் திட்டலாம். நவக்கிரகங்கள் மேல் வாயைத் திறந்தாலோ, போச்சு! தொலைத்து விடுவார்கள்! ராவணைச் வரன் எவ்வளவு போக்கிரி! வருணனை வாசல் தெளிக்கவும்

பிரும்மாவைப் பஞ்சாங்கத்திற்கும் வைத்துக்கொண்டவனல்லவா! ராமனிடத்திலிருந்தே சிதையை அடித்துக்கொண்டு வந்துவிட்டான்! பலே ஆசாமி! இவன் என்ன செய்தான் தெரியுமோ? நவக்கிரகங்களையும், தனக்குப் படிக்கட்டுகளாக வைத்துக்கொண்டானும். ஆனால் இவர்களைக் குப்புறப் படுக்கப்போட்டு மிதித்து வந்தானும். நிமிர்ந்திருந்தால் இவர்கள் பார்வை இவன்மேல் படும். உடனே, இவனும் இவன் லங்காபுரி சாம்ராஜ்யமும் 'கோவிந்தா' ஆகி விடும். கலக நாரதர் பேச்சைக் கேட்டு இவர்களை மல்லாந்து போட்டான். சனி கடைக் கண்ணால் பார்த்தான். கேழ்ப்பானேன் கதையை? எல்லாம் 'ராமார்ப்பண'மே ஆகி விட்டது! அடே அப்பா! சனியன் பிடித்த நளன் பட்ட பாட்டைப் படித்திருக்கிறீர்கள் எல்லவா? ராகு, கேது, மனிதர்களே போதாதென்று, சூரிய சந்திரர்களையே 'டிபன்' செய்கிறேனென்று புறப்பட்டார்களாம்!

“சூர்யனை ஆளும் ஆதித்தியனை ஏன் சார் பார்க்க முடியவில்லை? கண்ணாலே பார்க்காததை எப்படி சார் நம்பி, பணி செலுத்துகிறது?” ஐயோ, பாவமே! உம்மை ஆளுகிற ஆளுவது ஜார்ஜ் மன்னரையே நீர் பார்க்க முடியவில்லையே! கலெக்டரைக் கூட உம்மால் பார்க்க முடியவில்லையே! டவாலிக்காரன் ரோட்டிலேயே நிறுத்தி விடுகிறானே!

இரண்டு வினாடி மண்டலத்தையே பார்க்க சக்தியற்ற உம் கண்களால் தேஜோ மேதாவியான ஆதித்தியனை எப்படி இங்கிருந்து காண்பது? உம் கண்களுக்குத் தெரியா பார்க்க சக்தி விட்டால் இவர்கள் இல்லவே இல்லையோ? தபோநிதிகள் யோக சித்திகளால் கண்டுள்ளார்கள். கொஞ்சம் தான் நம்பி, உருப்படுமே!

நீர் காணக் கூடாததால் ஆளும் ஜார்ஜும், ஜில்லா கலெக்டரும் இல்லையோ? கொஞ்சம் உரக்க இவர்கள் பொய்யென்று சொல்லுமே! அடுத்த நிமிஷம் டானுக்காரன் என்ன சம்மானம் கொடுப்பானோ? பார்க்கவேண்டுமென்றால் அதற்குகந்த யோக்கியதை பெறுமே! இருந்த இடத்திலேயே காணலாம்! இவ்வாறு தன்னை அறிந்தவனுக்குத்தான் எல்லா தேவரும் தொண்டு புரிகிறார்களே!

सर्वस्मै देवा वात्समावहन्ति ।

ஸர்வேஸ்மை தேவா பாஸுமாவஹந்தி |

(தைத்திரியம்)

என்று உபநிஷத்தே ப்ரமாணம் செய்கிறதே. நவக்கிருகப் பிரிதியை எல்லாரும் தேடவேண்டியதே. துவிரஜரல்லாதார் தர்ப்பணத்தால் இதைப் பெற முடியாது. பணி, துதி, ஹோமம், அர்ச்சனையால் பெற வேண்டும்.

பாரத பூமி புண்ணியக் களஞ்சியம்

சுந்தியா வந்தனத்தின் கடைசிக் கிரியையே தர்ப்பணம். நவக் கிரகங்களுக்கு முதலில் தர்ப்பணம் கொடுக்க வேண்டும். இதன் அவசியத்தை ஆராய்ச்சி செய்தோம். நவக்கிரகங்கள் வீசும் சக்தி இதை ஆளும் தேவர்களின் பிரீதி வாழ்க் கைக்கு அவசியம். நம் ஜோதிட சாஸ்திரமும் இதை நிரூபிக்கிறது. ஒரு சிசு ஜனித்தவுடன் ஆகாயத்தில் நவக் கிரகங்கள் எங்கெங்கு இருக்கின்றன வென்று அறிகிறார்கள். அனுபவத்தாலும் அந்தர்முக திருஷ்டியாலும் பெரியார் ஒவ்வொரு விதமான நிலைக்கும் பலன்களை எழுதி வைத் துள்ளார்கள். பொய் பேசும் பாண்டித்தியமற்ற ஜோதிடர்களையும், காலம் தவறிக் குறிக்கப்பட்ட ஜாதகங்களையும் புறக்கணித்து ஆராய்ந்தால், சாஸ்திரம் உண்மையென்பது தெரியவரும்.

ஒவ்வொருவன் வாழ்க்கையிலும் இந்த நவக்கிரக சக்திகள் ஊடுருவித் தாக்குகின்றன என்பது நன்கு புலப்படும். மனிதனுக்கு இவைகளின் அமைப்பு இருப்பது போலவே, தேசங்களுக்கும் சமூகங்களுக்கும், ஜாதகங்களுக்கும் சக்கரங்களும் உண்டு. இவைகளையும் பெரியார் குறித்துள்ளார். மேல் நாட்டு ஜோதிட விஞ்ஞானி செய்ரோ (Cheiro) என்ற பெரியார் புத்தகங்களில் இங்கிலாந்து, ஜெர்மனி, இந்தியா முதலிய தேசங்களுக்கு நவக்கிரக ரீதியும் எந்த கிரகம் உச்சம், நீசம் என்றும் பிரசுரித்துள்ளார். இந்த கிரக பலன்களைக் கொண்டே தேசங்களுக்கு எதிர் காலத்தில் ஏற்படப் போகும் சம்பவங்களைத் தெரியமாகவும் பகிரங்கமாகவும் எழுதியுள்ளார். இந்தப் புத்தகத்தின் பெயர் 'செய்ரோஸ் ஓரல்ட் ப்ரெடிக்ஷன்ஸ்.' (Cheiro's World Predictions). இது 1927-ம் வருஷத்தில் வெளி வந்திருக்கிறது. அரசர்களையும் தேசங்களையும் ஆளும் கிருஹ பலன்களால் அதிசயமாக வாதித்து, சம்பவங்களை எழுதி யிருக்கிறார். இவைகள் திடுக்கிடும்படியான உண்மைகளாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

“எட்டாம் எட்வர்ட் பட்டத்திற்கு வந்தாலும் சக்ரவர்த்தியாக இராமல் பதவியை விட்டு விடுவார்” என்று எழுதி யிருப்பது உண்மையாகி விட்டது. சக்கிரன் ஆதிபத்தியம் அதிகரிப்பால், ஹிருதயத்தை வியாபிக்கும் மோகத் தின் காரணத்தால் (Due to an affair of the heart) எட்வர்ட் பட்டத்தை நிராகரிப்பார் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். சக்கிரன் செய்த வேலையைப் பார்த்தீர்களா? கிரக அமைப்பின் காரணங்களை விளக்கி, சின - ஐப்பானின் யுத்தம், பிஹார் புகம்பம், தற்காலம்

நடக்கும் பெரும் போர் எல்லா வற்றிற்கும் ஜோதிடம் சொல்லி யிருக்கிறார். இந்தியாவைப் பற்றி 'இந்தியா சுதந்திரம் பெறும்' என்பதையும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இம் மேல் நாட்டார் அத் தாட்சியி லிருந்தாவது இந்த நவக்கிரகங்களின் சக்தியை நம்பலா மல்லவா ?

எல்லாவற்றையும் அறிந்து அமைத்த நம் மேதாவிகள்தான் என்னே ? இவ்வளவு அர்த்தங்களும் ஆட்சிகளும் அமைந்த சந்தி யாக் கிரியையை துவிஜர்கள் புறக்கணிக்கலாமா ? இந்த நவக்கிர கங்களையும் மதியால், தவத்தால் வெல்லலாம் என்றும் காட்டி யுள்ளார்களே !

நவக்கிரக தர்ப்பணத்தைத் தொடர்ந்து கேசவாதிகள் தர்ப் பணம் விடவேண்டியது. இதில் பகவான் மூர்த்திகளின் பெயர் கூறப்படுகின்றன. இதுவும் அவசியம்.

பகவான் நாமங்களை மனசால் நினைத்தால் போதாதா ? பிரதியாக மாட்டாரா ? கிரியா ரூபமாகத் தர்ப்பணம் விடுவா னேன் ? இக் கைங்கரியம் எதற்கு ?

மானசிகம் நியாயமான கேள்விகள்தான். எப்படிச் **போதாதா ?** சேவித்தாலும் ஏற்றுக் கொள்வார், பெரு மாள். ஆனால் அதற்குத் தகுந்தபடியே தான் பலன். மனதால் நினைத்தால் மனதிற்குப் பலன் கிட்டும். ஸ்தூ லத்தில் சுகங்கிடைப்பது எங்ஙனம் ? இகத்தில், பீணி, வறுமை யின்றி சுகமாக வாழ எல்லோரும் விரும்புகிறார்கள். இந் நோக் கத்திற்கு மனத் தியானம் மட்டும் போதாது. எல்லாம் துறந்த சந்நியாசிக்கு மன நிம்மதி மட்டும் போதும். இகத்திலாழ்ந்து, இல்லறத்தைப் பிடித்தவனுக்கு எல்லா இடத்திலும் நன்மை வேண்டும். முமுகூஷு விற்குக் கூடச் சில இக சௌகரியங்கள் இல்லாவிடி-ல் சாதனை வலுத்து, சமாதியில் தேற முடியாது, தடை கள் உண்டாகும்.

மனோ பலம் போதாது. உலக பலம், உணவு பலம், ஐச்வர்ய பலம் வேண்டுபவர் அங்கங்களால் மனதை ஓட்டிக் கைங்கர்ய மும் செய்ய வேண்டும். மானசிக பூஜை செய் ஸ்தூல சேவை தால் மானசிக பலன் மட்டும்தான் ! மனதி னால் 'சர்க்கரான்னம் நிவேதயாமி!' என்று சொல்லிக் கொண்டிருந் தால் மனக்கோட்டையில்தான் சர்க்கரான்னத்தைக் காண முடியும். தினம் சோற்றிற்கும் 'சிங்கி' யடிக்கும் நிலைமை போகாது. கையில் கிடைக்கும் கடலைப் பொரியையாவது நிவேதனம் 'சாஷூர்த்தாக'ச் செய்தால் அன்றாடம் கஞ்சியாவது தவறாமல் வயிறு நிரம்பக் கிடைக்கும். யதார்த்தமாக ஸ்தூலத்திலும் பலனடைவதற்கு, கிரியா ரூபமான சேவை கண்டிப்பாகத் தேவை.

அதற்காகவே சாஸ்திரம், மனதால் சொன்னால் போதாதென்று, தர்ப்பணம் விட்டு இகத்தில் மெய்ப் பலன் பெற வழி காட்டுகிறது.

“ஐம்மாச்சியைக் கள்ளன் கொண்டு போயிட்டான். அம் மஞ் சமைத்தவுடனே ‘ஆ’ப் போட்டுக்கலாம்!” என்று கேலி யாகச் சொல்கிறது உண்டு. சுவாமி இருப்ப ஐம்மாச்சிக்கு தாக நினைத்தால் அதற்குச் சோற்றை கள்ளன் நைவேத்யம் செய்ய வேண்டுமே! அதைக் கள்ளன் கொண்டு போய் விட்டதாக நினைத்து விட்டால் சிரமமே இல்லை! சமைத்தவுடன் நாகைத் திட்டிக் கொண்டு சமையலை வயிற்றில் புதைத்து விடலாம்! இப் பேர்வழிகள் இந்த ஜன்மத்தில் தப்பினாலும், மறு ஜன்மத்தில் திண்டாட வேண்டியதுதான்.

கடவுள், தேவர்கள், நவக்கிரகங்கள் எல்லாம் இருக்கிறதென் றுல்தானோ தோந்தரவு? கள்ளன் கொண்டு போய் விட்டால்? நாஸ்திகனாக இருந்து விட்டால்? நம் தற்கால கதி, இந்தியர் களின் கதி உலகத்தின் கொடூர நாசம் இப்பான்மையில் வந்தது. துவீஜனின் இக்கடமை தனக்கு மட்டுமா? சமூகத்திற்கும் பாரத கண்டத்திற்கும்! பரத நாட்டின் புண்ணியக் களஞ்சியம் உலக விநியோகத்திற்கு!

‘ஏன் சார், வெள்ளைக்காரன் சந்தியா கிந்தியா பண்ணித் தான் நன்னா இருக்கானோ?’ என்பார்.

வெள்ளையன், உண்மையில் நன்றாக இருக்கிறானோ? இப் பொழுது உலக யுத்த அத்தாட்சிக்கு முன்பு வெள்ளை நாகரிகத் தின் ஒழுங்கையோ, மகிமையையோ உயர்த்தி வெள்ளையர் — விராணல் உம்மைப் பைத்திய ஆஸ்பத்திரிக்குக் சந்தி? குடியேற்றி விடுவார்கள். மற்ற எத்தேசத் தவனையும் காட்டிலும், பாரத மக்களுக்கே பொறுப்பு அதிகம். இவன் வாழ்க்கை தர்மத்தில் நாட்டப் பட்டுள்ளது. இடையில் சில காலம் தாழ்ந்தவனாகத் தோன்றி னாலும் முடிவில் இவன் உயர்வே உயர்வு. இவன் வீடும் தர்ப் பணமும், இவன் செய்யும் தவமும், தனக்கு மட்டுமல்ல; உலக முழுவதற்கும், திரிலோகங்களுக்குமே! எல்லாருமே நன்றாக இருக்க உபயோகமாகின்றன. உலகமே சுபிஷ்டமடையும்!

அத்தியாயம்—8

சுகவழி—பிராணாயாம காயத்ரி வழி

சூந்தியா வந்தன நியத கர்மானுஷ்டானத்தின் முற்பகுதி முடிந்தது. பிற்பகுதியைக் கவனிப்போம். இதில் முக்கியமாக அமைந்தவை பிராணாயாமம், காயத்ரி ஜபம். பிற்பகுதி கடவுள் துதிகளும் பிணைந்துள்ளன. முற்கூறியவையே நாம் இங்கே கவனிக்கத் தக்கவை.

பிராணாயாமம் என்றால் என்ன? இதை ஏன் செய்ய வேண்டும்? காயத்ரி ஜபத்திற்கு முன்பாக இதை அமைத்திருப்பது ஏன்?

அஷ்டாங்க யோகத்தின் நான்காவது படி பிராணாயாமம். இதன் முழுச்சோதனை ராஜயோகத்தைக் கவனிக்கும் பொழுது எழுதப்படும். சில கருத்துக்களும் கிரியைப் ப்ராணாயாமம் களும் மட்டும் இங்கு விளக்குவோம்.

உடல் சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் இதன் உண்மைகளையும் விதிகளையும், 'ஆனந்த ரகசிய'த்தில் 'பிராணாயாமம்' என்ற அத்தியாயத்திலிருந்து தெரிந்து கொள்ளவும். குஷ்டமயோக சக்தி விளக்கத்தைச் 'சாந்தி யோக'த்தில் காணலாம்.

பிராண சக்தியைக் கட்டுப் படுத்துவதே பிராணாயாமம். வெறும் சுவாசப் பயிற்சி பிராணாயாம மாகாது. பிராணாயாமக் கிரியையில் இது சம்பந்தப்பட்டுள்ளதால், இதையும் பிராணாயாமம் என்றே வழங்குகிறோம்.

'டெலிபோன்' என்றால் நேரில் இல்லாத இருவர் பேசுவதைக் குறிக்கிறது. பழக்கத்தில் வெளிக் கருவிகளான, வாய்க் குழாய், காதுக் குழாய்களை 'டெலிபோன்' என்று குறிக்கிறோம். 'டெலிபோன்' என்ற கிரியையில் இவை சம்பந்தப்படவே, வெளித் தோற்றத்தை உள் கருத்தின் நாமத்தால் சுட்டிக் காட்டுகிறோம். இந்தக் குழாய்கள் மட்டும் 'டெலிபோன்' ஆகுமா?

வெளிக் கிரியையான சுவாசப் பயிற்சி மட்டும் பிராணாயாம மாகாது. இதன் அர்த்தமும் நோக்கமும், சுவாசப் பயிற்சியாகாது. பதஞ்சலியும் ப்ராணாயாமத்தில் சம்பந்தப்பட்ட சுவாசப் பயிற்சியைப் பிராணாயாமம் என்று குறிப்பிட்டதன் அர்த்தம் நன்கு விளங்கும். பிராண ஆட்சிக்குச் சம்பந்தப்பட்ட கிரியை

சுவாசப் பயிற்சியாதலால், இதையும் பிராணாயாமம் என்ற நாமத்திற்குள்ளாக்கியிருக்கிறார். இதைப் பற்றி யோக ஆசிரியர்கள் பெருத்த விவாதம் செய்கிறார்கள். இங்கு இதைத் தீர்மானிக்க இடமில்லை. நாமும் இந்த சுவாச க்ரியையையும் பிராணாயாமம் என்றே குறிப்பிடுவோம்.

பிராணாயாமத்திற்குப் பூரகம், ரேசகம், சூம்பகம் என்ற மூன்று அங்கங்கள் உள்ளன. இவை சுவாசத்தை இழுப்பது, விடுவது, அடக்குவது என்பதேயாம். இவைகளல்லாத வெறும் மந்திர உச்சாடனம் பிராணாயாமமாகாது. மந்திர உச்சாடனத்துடன் இந்தக் க்ரியைகளைச் செய்வதே நியத்ய கர்மாவாக நியமிக்கப்பட்ட பிராணாயாமம். இதே சாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டது.

நித்ய கர்மாவை அடியோடு தொலைத்தவர்களிடம் பிராணாயாம அர்த்தமோ க்ரியையோ, மந்திரமோ எதிர்பார்க்க முடியாது. இது வாதிக்கக் கூடியதல்ல. ஏதோ, துவீஜர் மறந்த க்ரியை களில் சிலர் தினம் அனுஷ்டானம் செய்து வருகிறார்கள். இவர்களுக்கும் பிராணாயாமம் தெரியாது. செய்வதில்லை. புரோகிதர்கள், வைதிகர்கள் கடையும் இதுவே. வீண் கூட்டங்கள் போட்டு, கலவரம் செய்து சமூகத்தில் பிளவு கட்டும் சில சனாதனிகள், இந்த வேதோக்த கர்மாவை விளக்கி வற்புறுத்தி, துவீஜர்களை உயர்த்தலாம். வீணா பிறவிப் பெருமையால் என்ன நடக்கும்? தவம், ஓழுங்கு அகன்ற பிறகு, நூலை மாட்டிக் கொள்வதால் மட்டும், மரியாதை சக்தி கிட்டுமா?

பெரிய சாஸ்திர நிபுணர்கள், பாஷ்ய கர்த்தாக்களாக மேடையிலிருந்து யோகத்தையும், அனுஷ்டானத்தையும், ஷட் சக்கரங்களையும் பற்றிச் சண்டமாருதம்போல் எட்டுப் புலிகள் வாக்கைப் புரட்டுகிறார்கள். சந்தியாவந்தன பாஷ்ய மெழுதினாலும், பிராணாயாம கட்டம் வரும்பொழுது “அங்கு அப்படிச் சொல்லியிருக்கு; இந்நூல் இப்படிச் சொல்கிறது!” என்று நைஸாகக் கை கழுவிவிடுகிறார்கள். பாவம்! தவறி இக்க்ரியையைப் பற்றி ஏதாவது எழுதிவிட்டாலும், அதைப் பார்த்தவுடனே இப் பேர்வழிக்கு பிராணாயாம சாதனை வாசனையே கிடையாது என்று சாதகன் எளிதில் உணர்ந்து விடுவான்.

பிராணாயாமத்தில் கலக்கவேண்டிய மந்திரம் “ஓம் பூ:” என்று ஆரம்பித்து, சப்த வியாகிருதியையும் சொல்லி, கடைசியாக ‘பூர் புவஸ் ஸுவரோம்’ என்று முடிமந்திரம் கிறது. மூக்கைத் தொட்டுக் கொண்டு இம் மந்திரத்தை முனு முனுக்கிறார்கள். இதையே

பிராணாயாமம் முழுவது மென்று சிலர் சுலோகங்களைச் சொல்லி அறியாமைச் சோம்பலில் வாதிக்கிறார்கள்.

இம் மூக்கைச் சொறிவதற்குப் பின் செய்யும் காயத்ரி ஐபம் எச்சக்தி வாய்ந்ததாகுமோ? துப்பாக்கியில் வெடிகுண்டு வைத்துச் சுடுகிறோம். இவ்வெடி குண்டில் (Bullet) இரண்டு பாகம் உள்ளது. முதல் பாகம் வெடி மருந்து. நுனி பாகம் கோலி. இக்கோலிக்குத் துளைக்கும் சக்தியும், அதிவேகமும், முதல் அமைந்துள்ள வெடி மருந்தால் ஏற்படுகின்றன. இதை அகற்றவிட்டால் குண்டு அப்பாவியாகும். துப்பாக்கிக் குழாயிலிருந்து வாயால்தான் ஊதவேண்டும். குருவிசூட இதைக் கண்டு பயப்படாது. இதை விசுவதால் ஒரு பலனும் கிட்டாது. இதற்குப் பதிலாகக் கல்லைத் தூக்கி எறிந்தாலும், மாங்காயாவது வீழும்.

இந்த வெடி மருந்தே, சக்தி, வேகமளிக்கும் பிராணாயாமம்! கோலி என்பது காயத்ரி. மந்திரத்தைச் சொல்லுவது வெறும் துப்பாக்கியைக் கெட்டிப்பது போலாகும். வெடி மருந்து பிராணாயாம மற்ற காயத்ரி உச்சாடனம், மருந்தற்ற கோலியை விசுவது போலாகும். காக்காய்க் கூட்டம் கோலி வீச்சுக்குக் கலையலாம். பிணி, பசி, அறியாமை, அசுரத்தன்மை எங்ஙனம் மாளுமோ?

“ஒண்ணு மில்லாத்துக்கு ஒரு பொண்ணாவது பிறந்ததாம்!” என்று சிலர் சலித்துக் கொள்வார்கள். அதுபோல் அனுஷ்டானத்தை விட்டு விடுவதற்குப் பதிலாக வெறும் மந்திரத்தையாவது சொல்லுவது மேல் தூக்கியது தானே!

இந்தப் பிராணாயாம காயத்திரியைச் சரியாகச் செய்து வந்தால்—மருந்துப் புட்டியும் கையுமாய் ஆஸ்பத்திரி யாத்திரை செய்வானேன்? ஒரு உத்தியோகத்திற்குக் கூடக் சரிவரச் செய்ய கதியற்றுப் போகுமா? கொள்ளை நோய் கொடு ரத்தினுள் கூச்சமின்றி உலாவலாமே! சனாதன தர்மத்தைக் காக்க, சட்ட சபைக்கா செல்ல வேண்டும்? பிராணாயாமத்துடன் காயத்ரி செய்கிறவனை, சுகம், சமூகம், சட்டம், சாபல்யம் எல்லாம் தேடிக்கொண்டு வருமே! பிராம்மணனுக்கு பிருமம் தேஜஸைக் கொடுப்பதும் இதுவே.

ஏழு வயதில் உபநயனம். இக்காலத்திலிருந்து ஒருவன் ஒரு நாளைக்கு மூன்று வேளை பிராணாயாம காயத்திரி செய்து வந்தால் இவன் கண் கொள்ளாக் காட்சியாக ஜ்வலிப்பான்! ஆரோக்கியம், ஜ்வாலையாக இவனிடம் வீசும்! பக்தி, வேதம், லாவண்யம் இவனிடம் தாண்டவமாடும். இப்பேர்ப்பட்ட வேதியர்களுக்குத் தான் முன் காலத்தில் அரசர்கள் பணிந்தார்கள். வைசியர் வறுமையைப் போக்

கிணர். குத்ரர் வாத்தஸல்யத்துடன் உதவினார். துஷ்டர்கள் சாபத் திற்குப் பயந்து ஒதுங்கினார்கள்.

இவ் வேதியரோ சகலருக்கும் துணையாக அன்புடன் வித்தியா ஆத்மத் தொண்டு புரிந்து நின்றார்.

முக்கைப் பொடிக்கும், வாயைப் புகையிலைக்கும், பொழுதைக் கம்பளிக்கும் கூத்துக்கும், அடகு வைத்த துவிஜர்களே, சகவழி பிராணாயாம - காயத்ரி வழி!! ஏன் பொடி, புகையிலை இந்த மந்த நோக்கம்? இப்பொழுதாவது அனுஷ்டானத்தைக் கைப் பிடியுங்களேன்! பழைய பெருமையைப் பெற பிறர் சகாயமே தேவை யில்லை!

ஏழு வயதிலேயே துவிஜனுக்கு உபநயனம். அந்தச் சிறுவயதிலேயே பிராணாயாமமும் செய்ய வேண்டும். சந்தியா வந்தன பாய்ஷயம் அல்லது சில யோக நூலாசிரியர்க்கு சிறுவயதில் னைப் படித்தால் விதிகள் விநோதமாக இருக்கும். பூரகம், கும்பக, ரேசக காலங்களுக்குத் திட்டம் செய்வார்கள். இதை :

பூரகம்	1	1	1	4
ரேசகம்	1	1	4	2
கும்பகம்	1	2	2	1

என்று பலவிதமாக மாத்திரைக் கணக்குகள் கொடுக்கிறார்கள். அதாவது 6 வினாடி காலத்தை 1 எனக் குறித்தால், சிலர் சட்டப் படி, ஆறு வினாடி பூரித்து, 24 வினாடிகள் கும்பித்து, 12 வினாடிகள் ரேசிக்க வேண்டும். இதில் கும்பகம்தான் ஆபத்துக் கிடமான விஷயம். ரேசகம்தான் விழிப்புடன் கவனிக்கத் தக்கது. இன்னும் சில நூலாசிரியர்கள் நான்கு எண்ணிக்கைக்குப் பூரித்து, ஒரு எண்ணிக்கைக்குள் ரேசித்து விடும்படி எழுதுகிறார்கள்! 'வினாச காலே விபரித புத்தி' என்பது உண்டு. இந்தத் திட்டம் சாதகர்கள் பலரைத் துலைத்து விட்டது. இதால் காதுகள் செவிடான ஒருவர் பரிகாரத்திற்கு வந்திருந்தார். இந்த சந்தியா பாய்ஷயங்களிலும், ஏட்டுச் சரைக்காய் மேதாவிகள் நூல்களிலும், எடுத்தவுடனே நான்கு மடங்கு கும்பகம் முடியுமா என்ற யோசனையே கிடையாது. வெளி விடும் காலம் உள் இழுப்பதில் கால் பாகமானால் உடல், யோக சாஸ்திரங்களுக்கு விரோதமே என்று ஏன் கவனிக்கிறார்கள்? கும்பகம் ரேசகப் படிகளை விளக்குவதே இல்லை. இவர்களுக்குத் தெரிந்தால் தானே? எப்பொழுதாவது செய்திருந்தால் தானே!

யோக வாசனையே இல்லாத யோக ஆசிரியர்களையும், பிராணாயாம அனுபவமே இல்லாத ஹடயோக ராஜயோக ஆசிரியர்

களையும் அமோகமாகக் காணலாம். எதைக் காப்பாற்ற யாரைக் காப்பாற்ற நூல்கள் எழுதுகிறார்களோ? வீனையும் கேடு எளிதில் வீடுமா? பிறும்ம குத்ரபாஷ்யமா — மூளை ஆசிரியர்கள் யைக் குழப்பி, இலக்கணத்தைத் திருகி, எழுதி, வாதிக்க! யோகமெல்லாம் அநுபவ நூல்! சமையலே அறியாதவன் பாக சாஸ்திரம் எழுதவதாவது! மலடிக்கு வாத்தசல்ய ருசி ஏது?

ஏன் கடிந்து வரைகிறோம்? இம்மாதிரி ஏட்டுச் சுரைக்காய்கள் எழுதியதைப் பின்பற்றிக் கெடுகிறார்கள், அதைத் தடுக்கவே!

இப்படிச் கெட்டவர்களை உதாரணமாக வைத்து, சாதகர்களை உண்மைக்கு பயமுறுத்துகிறார்கள் சோம்பேறிகள். ஆசனம், பிராணாயாமம், யோகம் அனுபவ நூல்கள். பயமுறுத்தல் 'கடம்' போல் தொந்தி வைத்த ஆசிரியர் உட்டியாணை, நௌலியை விவரிப்பதா? இவ்வாறு வழி காட்டி? சம்ஸ்கிருத நூலை மொழி பெயர்த்து, கணக்கின்றிப் புஸ்தகங்கள் எழுதி, தானும் யோகி என்று பெயர் பெற்றால் போதுமா?

இவ்விஷயங்களுக்கு, ஆசிரியர்கள் யோக்கியதை உள்ளவர்களா என்று அறிந்து கொள்ளவும். இவர்கள் சித்திரங்களே இக்கிரியைகளை விளக்கிக் காட்டுவது ஒரு அத் அனுபவமேது? தாட்சியாகும். தற்காலத்தில் ஜனங்களின் நுரை யீரலோ ஹிருதயமோ திடமற்றவைகளாக இருக்கின்றன. கும்பகத்தைப் படிப் படியாகக் கொண்டு போக வேண்டும். எடுத்தவுடனே 20, 30 வினாடி கும்பகம் செய்யச் சொல்வது மதியினம். அபாயம்!

விதி முறைகளை விவரமாக "ஆனந்த ரகசியம்" கூறுகின்றது. முதலில் கும்பகமே வேண்டாம். பூரகம், ரேசகம் மட்டும் போதும். ரேசகம் எவ்வளவு நிதானித்து வருகிறதோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு நன்மை உண்டு. சாதாரணமாக ரேசக காலம், பூரகத்தைக் காட்டிலும் இரண்டத்தனையாக அமைத்துக் கொள்ளுவது அவசியம். பழகப் பழக ரேசக காலத்தை 3, 4 பிரமாணத்திற்கு அதிகரித்துக் கொள்ளலாம்.

பிராணாயாம மந்திர ப்ரயோகம் சாந்தியோகத்தில் 'சந்தியா வந்தன பிராணாயாமம்' என்ற தலைப்பில் மந்திரத்துடன் விளக்கப் பட்டுள்ளது.

ஆரம்பத்தில் 'ஓம் பூ:' முதல் 'ஓகும் சத்யம்' வரை சாதாரணமாகச் சொல்லும் காலத்தை பூரகத்திற்கும், 'தத்ஸ' விதூர்வ ரேண்யம்..... பூர் புவஸ்ஸுவ ரோம்' வரை ரேசகத்திற்கும்

வைத்துக் கொள்ளவும். பின் சொல்லும் மந்திரத்தைச் சற்று நிதானித்தால் 1: 2 விழுக்காடு சரியாகக் கிட்டும்.

தோர்ச்சி யடைந்த பிறகு சப்த வியாகிருதியைச் சொல்லி, பூர கம் செய்து, மறுபடியும் சப்த வியாகிருதியில் ஆரம்பித்து 'பூர்புவ ஸ்ஸுவ ரோம்' வரையில் ரேசிக்கவும். இது நன்மை யாகும்.

இம்மாதிரி திரிகாலம், காலத்திற்குப் பத்துத் தடவைகள் செய்ய வேண்டும். முதலில் சுவாசத்தை இட நாகியில் பூரித்து, வல நாகியில் ரேசிக்கவும். தேவையானால் ஓய்வெடுத்து வல நாகியில் பூரித்து, இட நாகியில் ரேசிக்கவும். இவ்விரண்டும் முடிந்தால் ஒரு தடவையாகும். ஒவ்வொரு தடவைக்கும் மத்தியில் ஓய்வெடுக்கலாம். ஓய்வெடுக்காமலும் முடிந்த மட்டில் பழகலாம். அரை மணி நேரமானாலும் ஓய்வின்றிச் சிலர் பூரக ரேசகத்தைச் செய்கிறார்கள். அவரவர்கள் சக்தியைப் பொறுத்தது. சாவகாசம், யோக முன்னேற்ற இச்சையுள்ளவர்கள் ஒவ்வொரு வேளைக்கும் எண்ணிக்கையை உயர்த்திச் செய்வார்கள்.

நான்கு, ஆறு வாரங்கள் 'நாடி சுத்தி' என்ற இந்தக் கிரியையை செய்த பிறகு, கும்பகத்தை வெகு நாடி சுத்தி சொல்பதாக, காலத்தை நியமிக்க வேண்டும். வெகு நிதானமாக உயர்த்த வேண்டும்.

கும்பக காலத்தை காயத்திரி பிரமாணத்தில் திட்டம் செய்து கொள்ளவும். ஒரு காயத்ரி, இரண்டு காயத்ரி என்று உயர்த்திச் செல்லலாம். ஒன்றிரண்டு மாதங்களுக்குப் காலக் கணக்கு பிறகு உயர்த்திக் கொள்வது நலம். ஆறு காயத்திரிக்குமேல் குடும்ப வாழ்க்கையில் லௌகீக வாழ்க்கையிலிருப்பவர் உயர்த்தவே கூடாது. தேவையுமில்லை. ஒரு நிதானத்திற்கு வந்த பிறகு காலத்தை அதிகரிக்காமல் பிராணாயாமத் தடவைகளை (எண்ணிக்கைகளை) அதிகரித்துக் கொள்ளலாம்.

ஆரம்பத்தில் ஒரு காயத்ரி காலம்கூட அதிகமாகும், 'ஓம் பூர்புவஸ் ஸுவரோம்' என்ற உச்சாடன காலத்திற்கு முதலில் கும்பிக்கவும். இம்மாதிரி இதை இரண்டு மூன்று தடவைகள் சொல்லிக் கும்பிக்க முடிந்த பிறகு ஒரு காயத்ரி கால திட்டத்திற்கு வரவும்.

இத் தவ வழியின் பலன்களை அடுத்தபடி ஆராய்வோம்.

அத்தியாயம்—9

விதி முறை — மதிக் கயிறு

உடல்பலம் மனோபலம் இரண்டிற்கும் உகந்ததே பிராணயாமக் கிரியை. சரீர சாஸ்திர ஆராய்ச்சியிலிருந்து இதன் உண்மை விளங்கும். உடலைப் பற்றி மட்டும் கவனிக்குமிடத்தில் இதன் விவரங்களை, 'ஆனந்த ரகஸ்ய'த்தில் நன்றாக ஆராய்ந்தோம். நுரையீரல்தான் கருவியாக உபயோகப்படுகிறது. திர்க்க ஸ்வாஸம் உண்டாகிறது. ஸ்வாஸமே ரக்த சுத்தத்திற்குக் காரணம். நரம்புகளுக்கு உயிர்-சக்தி அளிப்பதும் இதுவே. இவ் விரு சுத்தங்களால் தான், ஜீவிப்பதால் உண்டாகும் விஷங்கள் ஜயிக் கப்படுகின்றன. களை திருகின்றது. களைப்பு, வீஷம் இரண்டும் விலக்கப் படுவதால், பிராண பலம் வலுத்து நீடிக்கின்றது; இப் பிராணபலமே, ஆயுள் ஆரோக்கியத்திற்கு அஸ்திவாரக் கல்.

பிராண சக்தியின் விநியோகம் சேகரிப்பு இரண்டும் சுவாஸத்தைப் பற்றி நிற்கின்றன. சுவாசக் கணக்கே ஆயுள் கணக்கு. நம் மேதாவிகள் அனுபவ அத்தாட்சியால் ஸ்வாசக் கணக்கு சாஸ்திரங்களில் கூறியுள்ளார்கள். ஒருஜீவன் பிறக்கும்போதே தன் உலக வாழ்க்கை ஆயுளை, ஸ்வாசக் கணக்கில் நிச்சயம் செய்து கொள்கிறது. இதன் ஆயுளுக்கு இவ்வளவுதான் ஸ்வாசம் என்பது நிர்மாணம்: காற்றை ஒரு தரம் உள்ளே இழுத்து விடுவது ஒரு ஸ்வாசம் எனப்படும். ஒவ்வொரு ஜீவனும் இத்தனை லட்சம் அல்லது கோடி சுவாசம் முடியும் வரையில் ஆயுளைப் பெற்று வரும். இப்படி மொத்தமாகப் பெறப்பட்ட சுவாச ஆயுள் பலவிதமாக, பல தொழில்களில் தீர்ந்து விடுகிறது.

ஒவ்வொரு காரியத்திலும் சில கணக்குக் கொண்ட சுவாசம் விரயமாகும். உட்கார, நடக்க, நிற்க, தூங்க, உழைக்க, உண்ண, படிக்க, போகிக்க என்று ஒவ்வொன்றிற்கும் பிராண ஸ்வாசம் பலவித எண்ணிக்கைப் பிரகாரம் சுவாச ஐச்வர்யம் செலவாகும். கோபத்தில், தாபத்தில், கவலையில் அதிகக் கணக்காக இவ்வளவு சுவாசம் வீணாகுமென்னும் பிரமாணம் உண்டு. இவ்வினிக் கேற்பட்ட சுவாசக் களஞ்சியமானது, மேற்கொண்ட வாழ்க்கை நடத்தைகளில் காலியானதும், ஆயுள் முடிந்து மரண மடைகிறான். அதாவது, சரீரத்தில் வியக்தப்பட்டு நடந்த பிராணானது, அதற்குக் காரண

மாய் நின்ற சுவாச சம்பந்தம் நீங்கவும் எங்கும் பரவி நிற்கும் பொதுப் பிராணனுடன் லயமடைகிறது.

சுவாசம் செலவழியும் பொழுதெல்லாம், பிராண சக்தி கழி
கிறதென்று அறியவும். சுவாசம் தீர்க்கமாக, நிதானமாக, சமா
தானமாக நடக்கும்போது, பிராண விரயம்
ப்ராணக் குறைகிறது. யோகக் கிரமத்தில் சுவாசம்
களஞ்சியம் நிதானிக்கப் பட்டால், ஒழுங்குபட்டால், பிரா
ணக் களஞ்சியம் அல்ப சொல்பமாகத்தான்
குறையும். சுவாசம் யோக மார்க்கத்தில் கட்டுண்டால், கும்பகத்
தில் நிறுத்தப்பட்டால், செலவின்றிப் பிராணக் களஞ்சியமும்
ததும்பி நிற்கும். வாழ்க்கையில் ஆரோக்யமும் சக்தியும்
பொங்கும்.

சில கோடி சுவாசங்களைப் பொக்கிஷமாகப் பெற்று வரும்
ஜீவன். இது சாதாரண உலக சஞ்சல வாழ்க்கையில் இருந்தால்,
இத்தனை வருஷத்திற்குள் இக்கணக்கைக்
ஆயுள் நீடிக்க கரைத்துவிடும் என்பது திட்டம். அதாவது,
ஐம்பது வருஷத்திற்குள் சுவாசக் கணக்குத்
தீர, பிராணன் மறைய, உடல் நசிக்கிறது எனலாம். வருஷக்
கணக்கிட்ட இவ்வாயுளை அறுபது, எழுபது, எண்பது, நூறு
என்று அதிகரித்துக் கொள்ள முடியும். சுவாசச் செலவுதானே
காரணம்! இதைக் குறைத்து விட்டால்—?

ஒரு நிமிஷத்திற்கு ஒருவன் பதினைந்து தரம் சுவாசிக்கலாம்.
கோபத்தில், ஆட்ட ஓட்டத்தில், போகத்தில், அமித வாழ்க்கை
யில் அதிக சுவாசம் செலவழியும். பிராண
அதிகச் செலவு யாமம் இவன் பழகுவதாக வைத்துக் கொள்
வோம். சாதாரணமாகப் பூரகம், ரேசகம்,
கும்பகம் கலந்த ஒரு சுவாசம் முடிய ஒரு நிமிஷமாகும். இந்த
நிமிஷத்திற்குள் இவனுக்கு மிகுந்தது, பதினான்கு சுவாசங்கள்.
இப்படிக்கு ஒரு நாளைக்கு மூன்று வேளையாக, வேளைக்குக் கால்
மணி நேரம் பிராணாயாமம் செய்பவனுக்கு,

$$15 \times 3 \times 14 = 630$$

சுவாசங்கள் மிகுதியாகின்றன. ஒரு வருஷ ஒழுங்கான வாழ்க்
கையில்,

$$365 \times 15 \times 3 \times 14 = 2,29,950$$

சுவாசங்கள் மீதமாகும்.

இந்த மீதத்தால் இவனுக்கு ஒரு வருஷ பிராணாயாம சகித
வாழ்க்கையில்,

$$\frac{365 \times 15 \times 14 \times 3}{15 \times 60 \times 24} = 10 \frac{31}{48} \text{ அதாவது}$$

சுமார், 11 நாட்கள் ஆயுள் கூடிவரும். முப்பது வருஷம் இம்மாதிரியே வாழ்ந்தால் $11 \times 30 = 330$ நாட்கள் ஆயுள் மிகுதியாகும்.

இது அனுபவ பிரமாணம்; சரீர சாஸ்திர பிரமாணம். வீண்கட்டுக் கதையல்ல. பிராணையாமம் செய்யச் செய்ய இவன் ஆரோக்யம், வீரியம், குதூகலம் பொங்கி வருவதிலிருந்தே ஆயுள் அபிவிருத்தியை அறியலாம். இதே வெளிச் சோதனைக்கும் அத் தாட்சி.

நீத்யகர்ம அனுஷ்டான மூன்று கால பிராணையாம வாழ்க்கையே சகஜமாகி விட்டால், ஆயுள் எவ்வளவு தூரம் அபிவிருத்தியாகும்! கும்பக சமாதியில், சுவாச நிறுத்தல் பிராணையம் ஏற்படுவதால்தான், இந்த ஹடயோகி நூறு ஆயிரக்கணக்காக ஆயுள் வருஷங்களை அதிகரிக்க முடிகின்றது. அனுபவத்திற்கு அடங்கிய சட்டமே இது.

சோம்பேறிகள் நம் சமூகத்தில் அநேகர் இருக்கிறார்கள். எளிதில் இவர்களை அறியலாம். சாஸ்திரம் படித்த சோம்பேறிகளும் உண்டு. படித்ததை விவாதத்தில் சோம்பேறிகள் திருப்தி பெற்றுக் காலங் கழிப்பர். அனுபவத்தில் உண்மையைப் பெற, சோதிக்க, முயற்சிக்க மாட்டார். சோம்பேறிகள் போர்த்திக்கொள்ளும் போர்வை ஒன்றுண்டு. அதுதான் அனாதி அறியாமையை ஆவாஹனம் கொண்ட, 'தலைவிதி' என்ற அழுக்கு நாற்றப் போர்வை!

“**வீ**ல்லாம் **விதி**, ஐயா” என்றே திரிந்திடுவர். காவிப் பல்லையும் கழுவாது, சி பிடித்துக் கொள்வதையும் ‘**விதி**’ யென்பர். புகையிலையை மறந்து பல்லைக் **விதிப்போர்வை** கழுவீ, சுத்தம் செய்து கொள்வதை இவர்கள் ‘**விதி**’ யென்று ஏன் **விதித்துக் கொள்வதில்லையோ?**

விதிப்பவன் ஈசன். விதித்ததை மாற்றச் சக்தி யற்றவனான இவன்? தீரா வீணையாக இவன் ஸ்தாபிப்பதே இல்லை. தன் குழந்தையான ஜீவன் முன்னுக்கு வருவதற்காக **விதிக்குள்** வறிகாட்டி, தன்னை நாடும் மதியால் **விதியைத்** தாண்ட சக்தி யளித்திருப்பது சத்தியம். அவன் மேல் தோஷமே இல்லை. மைதானத்தில் ஒரு முனையில் கயிற்றல் மாடு கட்டப் பட்டு இருக்கிறது. முனையோ ஈசன்

விதித்த விதி, அவன் சட்டம். மாடே ஜீவன். ஆனால் முனைக்கும் மாட்டிற்கும் இடமில்லாமல் பிணையப்பட்டிருக்கிறதா! இருபது முப்பது அடிக்கயிறு அளவிற்கு விதிக்குள் சுதந்திரமிருக்கிறதே! முனையருகே படுத்து, கட்டப்பட்டதாக நினைத்து, பட்டினியாகச் சாகலாம்! அல்லது, கயிறளவு மட்டில் உலாவி, பசும் புல்லை மேய்ந்து, பயன் பெறலாம்! மைதானத்தில் முள்ளுச் செடி இருக்கும். இதைத் தின்று புண் பெற்று துன்புறலாம். விதிக்குள் வழியில்லையா?

இத்தனை சுவாசமென்று வரன் பெற்று வந்ததே அசையாத முனை. இத்துடன் இஷ்டம்போல் செலவழிக்க மதிக்கயிறு ஒன்றுள்ளதே!

சுவாசம், பிராணன், மனம்

ஜீனன காலத்தில் பெற்ற சுவாசத்தை ஐம்பது வருஷத்தில் செலவழிப்பது உங்கள் இஷ்டம். நூறு வருஷத்தில் செலவழிப்பதும் உங்கள் இஷ்டம் தான்.

ஈசனின் விதியும் விலகுவதில்லை, அதனுள் இருக்கும் நம் சுதந்திரமும் குறைவதில்லை. இந்த சுதந்திரத்தை அறிந்தே இந்த நித்ய கர்மா, யோகம், தவம் எல்லாம் சிருஷ் ஈதந்திரம் டித்துள்ளார்கள், பெரியோர்கள். தங்கள் மனதையே அறியாத பஞ்சைகள் ஈசனின் மனதை அறிவார்களோ? இவன் மனதில் உதித்த சங்கல்பமே விதி! யார் அறிவார் இதை?

ஆயிரம் வருஷம் அரசாள காளியிடம் வீக்ரமாதித்தன் வரம் பெற்றான். பட்டி இரண்டாயிர வருஷ ஆயுளை வாங்கி விட்டான். என் செய்வது? இருவரும் இரண்டாயிர வருஷம் ஜீவிக்கவேண்டுமென்றால் 'என் செய்வது' என்ற கவலையில்லை. என்ன பிரமாதம்?

ஒரு வருஷ ஆயுளில் ஆறு மாதமே அரசாண்டு வந்தால்? ஆயிர வருஷ அரசாட்சி வரம் பலித்தே தீர வேண்டும். இக்கணக்கிற்கு ஆள் இரண்டாயிர வருடம் ஜீவிக்க நேர்ந்தது.

இதே மாதிரிதான் சுவாச—ஜய—பிராணாயாமத்தால், அரை ஆயுளை முழு ஆயுளாக மாற்றிக் கொள்ள முடியும். ஈசன் கோபிக்கவே மாட்டார். அதற்காக பயந்து அரை முழுதாக நீங்கள் அனுஷ்டானத்தைக் கைவிட வேண்டாம்!

தெரிந்ததா இப்போது, சந்தியா வந்தனத்திற்குப் பின் விதிக் கப்பட்ட மூன்று வேளைப் பிராணாயாமத்தின் பலன்?

இதை எல்லா வர்ணத்தாரும் செய்யலாம். துவீஜரல்லாதவர் பிரணவம், நாமம் முதலியவற்றை உச்சரித்துச் செய்யலாம். வியாகிருதி மந்திரம் தேவையிலலை.

எல்லோரும்

செய்ய

அதிகாரமின்றிச் சொல்லிச் செய்தாலும் பலன் கிட்டாது.

உடல் நலம் தெரிந்தது. ஏதோ காயத்திரியைக் கோலியாகவும் பிராணாயாமத்தைத் தள்ளும் மருந்தாகவும் ஒப்பிட்டோமே! கிட்டும் ஆரோக்கியமா மந்திரத்தைப் பலிக்கச் செய்கின்றது?

இல்லை! நோயால் பீடிக்கப்பட்டு, உடல், காயத்திரியில் லயிக்க வேண்டிய மனதைக் கீழிறங்கி விடாமல், ஆரோக்யத்தால் காக்கலாம். இது சுற்றுப் பலன். நேராகத் குவிந்த நிலை தாக்கும் சக்தி உண்டாகிறது. ஜயிப்பது மனம். இதால் உயிர் பெற்று உயிவிப்பது காயத்ரி. மனது உபயோகிப்பது இச்சா சக்தி. இதில் உண்டாகும் பலனைத்தான் 'ஏகாக்கிரம்' அல்லது 'குவிந்த நிலை' 'ஒருமை நிலை' என அழைப்பது.

பிராணாயாம சாதனையால் மனம் ஒருமைப் படுகிறது. சகலமும் மறக்க, சஞ்சலங்கள் ஒழிய, வெளித் தோற்ற உலகம் மறைய, ஐபம் வலுக்க, காயத்ரி மந்திரமானது, வெடிகுண்டு-வேகத்தில் சென்று ஆத்மார்த்த எல்லையில், குறிக்குள், புதைகின்றது.

மனது சதா சனைக்கும்; சலிக்கும்; அசையும். இதன் சுபாவம் இது. ஐன்ம ஐன்மார்திரங்களாக இந்திரியாதி வாயில்களால் வெளிப்பட்ட இந்த மனத்தைக் 'காயத்திரியில் நிலை, இதை ஐடி!' என்றால் வெருண்டு ஓடுகிறது. காயத்திரியின் ஒரு பத உச்சாடன காலம் கூட நிற்காமல் ஊர் முழுதும் சுற்றப் போய் விடுகிறது. இப்பேர்ப்பட்ட நிலையை மாற்ற, பிராணாயாமம் விசித்திரமாய் உதவுகிறது. விஷய வாசனைகளில் உலாவும் சக்தியை மடக்கித் தகர்த்து விடுகிறது.

பிராணாயாமத்தில் சுவாசத்தைக் கட்டுகிறோம். சுவாசம் பிராணவின் வெளி அங்கம். வெளிச் சேஷ்டை. சுவாசம் கட்டுப்படவே பிராணனும் தன்னந் தானாகக் கட்டுப் படுகிறது. பிராணன் கட்டுப்பட்டால் மனம் அடங்கிவிடுகிறது.

எவ்வாறு? இது அநி சூட்சும விளக்கம். "சாந்தி யோக"த் தைப் படித்தவர்கள் வெகு எளிதில் அறிந்துகொள்ள முடியும். யோக சாஸ்திரத்தி லிருந்தும் சுருதியி லிருந்தும், பிராணனும்

மனமும் ஒரே ஸ்தானத்தி லிருந்து உற்பத்தியாகிறதை அறிய
லாம். இது தான் 'இதயம்' என்று கூறப்பட்ட 'ஆத்ம நினை'.

மனதைப் பிடித்துப் பிராணனை அடக்கலாம்.
பிராணன் - மனம் பிராணனைக் கிரியையால் கட்டுப் படுத்தி
வர, மனமும் தானாக சாந்தி யடைகிறது.
இதை விவாதிக்கத் தேவை யில்லை. ஒரு வாரம் சாதனை செய்து
பின் ஜெபித்தால் வித்தியாசம் நன்கு விளங்கும். மனம் அடங்
காது ஓடும் காலத்தில் பத்து தடவை தீர்க்கமாக சுவாசித்து
சிந்தனையி லாழ்த்தினால் பலன் கிட்டுவதைக் காணலாம்.

இவ்வாறு அடங்கிய மனத்தைக் காயத்ரியில் நாட்டவும்.
அதிக சீக்கிரம் ஜெபிப்பதில் ஒருமைப்படும். ஜெபிக்கப்பட்ட
காயத்திரி அதிதேவதையைத் தாக்கி, பக்தனிடம் கண் விழிக்கச்
செய்கிறது. இத் துவிஜனும், மூர்த்தியின்
காயத்ரி அனுக அருகாமையை அனுபவிக்கிறான். எச்சகம்
வேண்டினும் அச்சகம் இவனுடையதாகிறது.
எந்த அசுரத் தன்மையைக் கொல்ல விரும்பினாலும் அது உடனே
ஒழிகிறது.

பிராணையாமத்தால், இச்சா சக்தி அதிகரிக்கின்றது என்கி
றோம். மனோ பலத்திற்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் இல்லை.
மனோ சிருஷ்டியே இயற்கை, பிரகிருதி. மனோமய கோசமே,
பிராணமய அன்னமய கோசங்களை அடக்கி

இச்சா சக்தி யாளுகிறது. இந்தப் பஞ்ச பூத அன்னமய
கோசத்தில் சில சலனங்கள் ஜீவனின் அதிகா
ரத்திற்குட்பட்டவை யல்ல. ரத்தோட்டம், சுவாசம், ஜீரணம்
என்பவை உதாரணங்கள். பிராணமய கோசத்தில் கட்டுண்டு,
ஸ்தூலரூபமாயுள்ள சில நரம்புகள் (Vagus nerves) 'ஸிம்பதிக்'
(Sympathetic ganglia) நரம்பு வலைகள் மூலம், இக்கிரியைகள்
நடக்கின்றன. கையைத் தூக்க இவன் முயற்சிக்க வேண்டும்.
ஹிருதயம் நடக்க, சுவாசிக்க, இவ்விச்சை தேவை யில்லை. எதேச்
சையாய் அவைகளே நடக்கின்றன. இவன் தூங்கினாலும்,
உழைத்தாலும், மனம் வேறு எங்கிருந்தாலும், இக் கிரியைகள்
நடந்தே தீரும்.

அதி குட்சுமமாயும், மூலமாயு முள்ளதே பிராணன், சுவாச
த்தை வெளி அங்கமாகக் கொண்டது. தன்னிச்சைக்கு அடங்கா
சுவாசத்தை பலாத்காரம் செய்து பூரக, சூம்
குட்சும குந்தி பக, ரேசகத்தால் தனது சுய பலத்தைக் காண்
பிக்கிறான். சுவாசத்தால் பிராணன் அடங்கு
கிறது. இக் காரணம் பற்றி, முன் அடங்காத நடப்பு, இவன்
இஷ்ட சக்திக்கு ஈடுபட, ஜீவ சம்பந்த இச்சா சக்தி அதிகரிக்கின்

றது. வாசனா ரூபமானது, வேணுமென்றால், புத்தி பூர்வ ஜீவன் 'கெடுதல் ; தேவை யில்லை' என்கிறான். இச்சையைப் பிரித்து அதனுடன் குஸ்தி போடுகிறான். மனோமய கோசத்தில் கட்டுண்டது இயற்கைத் தூண்டுதல். இது, பிராணமய கோசமூலம் அன்னமய கோசத்தில் தூண்டுகிறது. இதை சுவாச ஆயுதத்தால் அடக்கவே, ஆளவே இச்சா சக்தி, புத்தி பலம் அதிகரிக்கின்றது.

இந்த பலத்தால்தான், விஷயத்தில் ஓடும் மனதை, காயத்ரியில் நிறுத்துகிறான். இதுவே மர்மம்.

மூலகைக்கும் அதிக ரத்தம் பிராணாயாமத்தால் கிடைக்கின்றது. நரம்புகளின் நரம்பு சக்தி பலப்படும். ஞாபக சக்தி அதிகரிக்கும். ஞானேந்திரியங்களான கண், காது, மூலைக்கு ரத்தம் மூக்கு, நாக்கு, சர்மம் உன்னதம் அடையும். எண்ணுக் கடங்கா வியாதிகள் தடுக்கப்படும். ரக்தத்தின் விஷங்களை, விஷக் கிருமிகளைக் கொல்லும் சக்தி அதிகரிக்கின்றது. பல வியாதிகள் தீரும். பிந்து கெட்டியாகும். ஆண்மை ஓங்கும், ரக்தம் சுத்தமடையும். ஊர்தவ ரேதசைப் பெறுவான்.

இவ்வாறு திரிகாலப் பிராணாயாமம் செய்பவன், யோகம் செய்ய யோக்யதை அடைகிறான். இவனுக்குத்தான் காயத்ரியை ஜெபித்து, பலன் பெற வழி உண்டு.

காயத்ரி ஜபத்திற்கு மட்டும் பிராணாயாமம் உதவியென்றல்ல. ஸகல ஜபத்திற்கும் ஆதாரமாக நிற்பதே பிராணாயாம சக்தி. துவிஜர் அல்லாதவருக்கும் பஞ்சாக்ஷர, ஜெபத்திற்கு ஷடாக்ஷர மந்திரங்கள், கடவுள் நாமங்களால் சாபல்யம் பெற, மனோபலம், இச்சா சக்தி, ஏகாக்ஷரம் தேவை. எனவே, பிராணாயாமமும் அவசியமாகும்.

இந்துக்களுக்கு மட்டும் இது எடுத்ததென நினைக்க வேண்டாம். எல்லா ஜாதியாருக்கும் ஜீவன்களுக்கும் சுவாஸம், பிராணன், மனம் பொதுவான வஸ்துக்கள். யாவரும் தெய்வங்களை ஆரதித்து ஆத்மார்த்தத்தைப் பெற, இந்த திரிகால பிராணாயாமம் ஒப்பற்ற சாதனமாகும்.

அத்தியாயம்— 10

காயத்ரி, ஸாவித்ரி, ஸ்ரஸ்வதி

பிராணாயாமத்திற்குப் பிறகு செய்ய வேண்டியதே காயத்ரி யோக்கியதை மஹாமந்திர ஜபம். ஸந்தியா வந்தனமும் பிராணாயாமமும் செய்தவனே இந்த ஜபம் செய்ய யோக்கியதை பெற்றவனாகிறான்.

இந்த ஜபம் ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பு, துவிஜன் பிரார்த்தனை செய்து கொள்ளுகிறான். அத்துடன் காயத்ரி தேவதையின் குண திசயங்களையும், லட்சணங்களையும் புகழ்கிறான். பின் இத்தாய் அவனது ஹிருதயத்தில் ஸ்தாபனமாகிறான். ஜப ஆரம்பம் இதற்குப் பின்தான்.

இந்த முன் பீடிகைத் துதியானது,

“ஆயாது வரநா நேவி.....” என்று ஆரம்பித்து காலையில்,
 “காயத்ரிம் ஆவாஹயாம்” என்றும், மத்தியான்னிஹத்தில்,
 “ஸாவித்ரிம் ஆவாஹயாம்” என்றும், சாயங்காலத்தில்,
 “ஸ்ரஸ்வதிம் ஆவாஹயாம்” என்றும் முடிகிறது.

இத்துதியின் அர்த்தம் பின்வருமாறு :— உபாசகர்களின் கோரிக்கைகளை நிறைவேற்றுகிறவனும், அழிவற்றவனும், வேதத்தினால் மட்டுமே அறியப்பட்டவனும், வேதத்தின் அர்த்தம் திற்குத் தாய் போன்றவனும், ஆனந்தத்திலாழ்ந்தவனுமான காயத்ரி தேவதை அனுகிரகிக்க அருகே வரட்டும்.

பலத்திற்குக் காரணமான ரேதசாகவும், சத்ருக்களை வெல்லும் சக்தியாகவும், சரீரத்திற்குரிய பலமாகவும், காந்தி ரூபமாகவும், தேவர்களின் தேஜோ ரூபமான யாதோரு பெயருண்டோ அதாகவும், சகல லோகங்களாகவும், எங்கும் வியாபித்து நிற்கும் ஆயுள் ஸ்வரூபமாகவும், எல்லாப் பொருள்களிலும் வியாபித்துள்ளவளாகவும் பாபநாசினியாகவும் பரம்பொருளின் ஸ்வரூபியாகவும் இருக்கின்ற,

காயத்ரி	}	தேவியை மனதில் நின்று வகிக்கும்படியாகச் செய்கின்றேன்.
ஸாவித்ரி		
ஸ்ரஸ்வதி		

இந்தத் தோத்திரத்தினால் துவிஜன் மூர்த்தித் தியானம் செய்ய வேண்டும்.

சூரியத்ரி என்பவளே ஸாவித்திரியாகவும் ஸரஸ்வதியாகவும் விளங்குகிறாள். சூர்ய உதய, நடு ஸ்தான அஸ்தமன முதலியவைகளின் உஷ்ண தேஜஸ் பல மாறாட்டங்களுக்குத் தக்கபடி உலகத்திற்கு வெவ்வேறு வித ரக்ஷண காரியங்களுக்கு உகர்தவாறு உரு மாறி நிற்கிறாள்.

இதில் ஆச்சரிய மொன்றுமில்லை. அம்மா சமையலறைக்கு ஒரு “டிரஸ்”ஸும், குழந்தைகளைக் குளிப்பாட்ட, துணி துவைக்க ஒரு மாறுதலும், வேடிக்கையாகப் ‘பார்க்கு’க்குச் (Park) சென்று மக்களை ஆனந்தப் படுத்த வேறு அலங்காரங்களும் அணிவதில் லையா? கேவலம் உலகத் தாய் சமயோசிதமாக நடந்தால் சகல ஜீவராசிகளையும் குகியில் வைத்து ரக்ஷிக்கும் எனதன்னை, பல ரூபங்கள் பல ஆயுதங்கள், பல ஆடை யாபரணங்களை மாற்றி உபாசகனுக்கு அனுக்ரகிப்பதில் சந்தேகம் ஏன்?

காயத்ரி இளம் குமாரி : இளஞ்சூரிய மண்டலத்தில் இருப்பவள். செந்நிறம் கொண்டு சிவந்த வஸ்திரம் உடுத்தவள். நான் முகத்தாள், சந்தனம் பூசி, மாலை தரித்தவள். காயத்ரி தண்டம் கமண்டலு, ஐபமாலை, அபய முத்திரை இவைகளை நான்கு கைகளிலும் அணிந்திருக்கிறாள். ஹம்ஸவாகனம் ஏறியவள். பிரம்மாவைத் தேவதையாகக் கொண்டவள். ரிக்வேதத்தை உச்சரிக்கிறாள். பூலோகத்திற்கு அதிஷ்டான தேவதையாக விளங்குகிறாள்.

சூரியத்ரி, மத்தியானத்தில் உருமாறி, யௌவனப் பெண்களும், யௌவனச் சூர்ய மண்டலத்தில் இருப்பவளாகவும் தோன்றுகிறாள். வெண்ணிறம் வாய்ந்து, சாவத்ரி வெள்ளை வஸ்திரம் உடுத்தி, சந்தனம் மாலை ஆபரணங்களை அணிந்து, ஐந்து முகங்களுடன், முகத்திற்கு மூன்று நேத்திரங்களுடன், ஐந்து கிரீடங்களைத் தாங்கிக் காட்சியளிக்கிறாள். நான்கு கைகளிலும் சூலம், கத்தி, கட்வாங்கம், டமருகம் முதலிய ஆயுதங்களை ஏந்தி, வீருஷ்பவாகனம் ஏறித் தோன்றுகிறாள். ருத்ரனை அதிதேவதையாகக் கொண்டவள். யஜுர்வேதத்தைச் சொல்லி நிற்பவள்.

சூர்யம் தியானிக்க வேண்டிய ஸரஸ்வதியோ முதிர்ந்த சூர்ய லோகத்திலிருப்பவள். கருநிறம் வாய்ந்து வயதில் முதிர்ந்த தோற்றம் கொண்டு கறுப்பு வஸ்திரம் உடுத்தி, சந்தனம் பூசி, மாலை ஆபரணங்கள் சூடி ஒரே முகத்துடன் காட்சியளிக்கிறாள். நான்கு கைகளில் சங்கு, சக்ரம். கதை, பத்மம் என்ற ஆயுதங்களை ஏந்தி, கருடவாகனத்தில் ஏறியிருக்கிறாள். இவளுக்கு விஷ்ணு அதிஷ்டான தேவதை. சாமவேதத்தை உச்சரிக்கிறாள். ஸ்வர்க்கலோக வாசி.

முல்வுருக் கொண்ட இம்மூர்த்தியை, ஒவ்வொரு வேளைக்கு ஏற்பட்ட ஒவ்வொரு வடிவத்திலும் தியானித்துப் பின் காயத்ரி மந்திரத்தை ஜபிக்கவேண்டும்.

ஆதி சக்தியின் ஒரு கலையே இந்த காயத்ரி. பூர், புவர், சுவர் என்ற திரிலோகங்களை ரக்ஷிப்பதற்காகவே விளக்கமாய் நிற்கும் புண்ணிய தேவதை. சக்தியின் இதர சக்தியின் கலை கலை அம்சங்களுக்கும் இதற்கும் வித்தியாசமுண்டு. இவளுடைய தியான ஆராதனைக்குத் தனிப்பட்ட விசேஷம் இருக்கின்றது.

உபாசனைக்குகந்த மூர்த்திகள் எத்தனையோ இருக்கின்றன. இவைகள் உபாசகனுக்கு வேண்டிய வரங்களை மட்டும் கொடுக்கவே யோக்கியதை பெற்றவை. காயத்ரி உலக சுபிக்ஷம் அப்படிப்பட்டதல்ல. தன்னைத் தியானிக்கும் துவிஜனுக்கு விசேஷ பலனாகக் கோரியதைக் கொடுப்பாள். ஆனால் நித்ய கர்மாவாக, விசேஷ பிரதிப் பிரயோசன புண்ணியமின்றி ஜபித்தல் அவசியம். பிரதி செய்யப்பட்ட இவள், தியானிக்கும் துவிஜன் வசிக்கும் உலக முழுவதையும் சுபிக்ஷத்தில் வைக்க அனுக்கிரகிக்கிறாள். இவள் துதியும் உலக ஷேமமும் பிணைந்து நிற்கின்றன.

புண்யச் சாக்கில் ஒழுக்கு

துவிஜன் காயத்ரி ஜபத்தால், தான் செய்ய வேண்டிய கடமையைத் தீர்க்கிறான். இதன் பலன் நான்கு வர்ணத்தாருக்கும், சகல ஜீவராசிகளுக்கும் உலகம் முழுவதற்கும் என அறியவும். இந்தக் கைங்கர்யம் துவிஜன் ஏற்றுக் கொண்ட சமூகக் கடன். இதைத் துவிஜன் தான் செய்ய வேண்டும், இதரர் செய்ய முடியாது. ஜபித்தாலும் பலன் இல்லை. துவிஜன் செய்யத் தவறி விட்டதால் ஏற்படும் பாபம் நீங்காது. பிறர் ஜபித்ததால் தேவதாப் பிரதியும், உலக ஷேமமும் ஏற்படா.

தெய்வீ என்று தொட்டுத் தலைமுறை அனாதி காலத்திலிருந்து, இதற்கென ஏற்பட்டு வந்த வர்ணத்தில் பிறந்தவன் செய்யச் சாத்தியமாகும். சில்பியால் சிலை ஆகுமா? **துவிஜனின்** ஷுத்திரியனால் சித்திரிக்க முடியுமா? நான் **தொழில்** காவது வர்ணத்தாரால் தான் சமூகத்தின் வயிற்றை நிரப்ப முடியும். துணியால் அதன் மானத்தையும் காப்பான். தெய்வீக பலத்தால் ரக்ஷிக்கும் கிரியையை சரிவரச் செய்ய, சட்டத்துடன் சாமர்த்தியமும் பெற்ற

வன் துவிஜனே. சில கர்மாக்களுக்கு முதல் வர்ணத்தான் ஒருவனே செய்ய அதிகாரி.

ஐரோப்பாவில் யுத்தப் பிரளயம் என்றால், திரிலோக சுபீஷ்ட காயத்திரியை விட்டதும் தான் ஒரு காரணம்! வங்காளத்தில் பஞ்சத்தில் பத்து லட்ச உயிர் மாய்ந்ததென் உலக விபத்து ரூல் கடமையைத் துறந்த துவிஜனும் பதில் அளிக்கவேண்டும்!

“என்ன ஸார், இது!” என்று எம்மை அதட்ட வேண்டாம். பாரதத் தாய் வயிற்றில் பிறந்து அதிலும் சனாதன தர்மத்தில் ஜனித்த ஒவ்வொருவனும், அதிமேன்மை உலகப் பணி பெற்றவனாதலால், அதிகப் பொறுப்பாளி ஆகிறான். தனக்காகமட்டும் இவன் வாழ்க்கை அல்ல; உலகப் பணியும் இவனது தர்மமாகிவிட்டது.

ஏன், சிரமமாயிருந்தால் அடுத்த ஜன்மம் அமெரிக்காவில் எடுக்கலாமே! டான்ஸ், பீருடன், டாம்பீகமாக மிருக வாழ்க்கையில் ‘தான் தின்னி பூத’மாகக் காலம் போக்கலாமே!

நும் தர்மம் உயர் தர்மம். எந்த சமூகத்தில், நாகரிகத்தில், மதத்தில், சத்தியம் சம்பூர்ணம், தியாகம், சேவை, ஆனந்தம் அஸ்திவாரக் கற்களாக நிற்கின்றன? எந்த உயர் தர்மம் சமூகம். மதம், நாகரிகம், பிறரை ஹிம்ஸிக் காது, அந்நியரை அடிமையாக்காது, அயல் நாட்டை அரசாளாது, நின்றாள்ளது?

ஏகம் ஸத் விப்ரா
பஹுதா வதந்தி

ஒரே கடவுளைப் பலர் பல விதமாகக் கூறுகிறார்கள் என்று சமரசமாக,

ஆகாசாத் பதிதம் தோயம்
யதா கச்சதி சாகரம் |
சர்வதேவ நமஸ்கார:
கேசவம் பிரதி கச்சதி ||

ஆகாசத்திலிருந்து விழும் மழை (எல்லாம்) எப்படிச் சமுத் திரத்திற்குச் செல்கின்றதோ (அதைப்போல) எந்த (எல்லா) தேவர்களை துதித்தாலும் கேசவனையே (பர பாரத சமூகம் மாத்மாவையே) போய்ச் சேருகிறது. (எந்தத் தெய்வங்களைத் தொழுதாலும், கேசவனு ஒரு கடவுளுக்கே துதி செல்கின்றது) என்ற கொள்கை கொண்டு,

சர்வத்தையும் ரக்ஷிக்க எண்ணி நடத்திக் காட்டி. உள்ளது பாரத சமூகம் ஒன்றுதான்.

இப்பேர்ப்பட்ட சனாதனத்தில் பிறந்த மக்களாகிய நாம் எடுத்துக் கொண்ட காயத்ரி துதி சகல தேசத்திற்கும், சகல திரிலோக சேவை சமூகங்களுக்கும், சகல ஜீவராசிகளுக்கும் தேவாதி தேவர்களுக்கும், திரிலோகங்களுக்கும் என அறிய வேண்டும். இதில் சந்தேகமில்லை, இதுவே சத்தியம்.

இப்பெருமைப் பொறுப்பை லட்சாதி ஆயிரக் கணக்கான வருஷங்களாக நமது முன்னோர்கள் ஏற்று நடத்திக் காட்டிய பிறகு, நாமா கோழைகள் போல் விட்டுவிடுவது? பாரத பூமியில் பிறந்த உங்கள் அதிர்ஷ்டமே அதிர்ஷ்டம்! சனாதனக் குடையில் புகுந்த உங்கள் பாக்கியமே பாக்கியம்!

இதுவே காயத்ரி உபாசனைக்கும், இதர தேவாதி உபாசனைகளுக்கும், ஈசுவர நிமித்தமாய் வேதோக்தமாய் ஏற்பட்ட வித்தியாசம். இதர நாமங்களை மந்திரங்களை ஜபிப்பீட்ட பாபம் பதால், காயத்ரியை வீட்ட பாபம் தொலை யாது. இதர மந்திரம் தமக்காக, சமூகத்திற்கு என ஏற்றுக் கொண்ட காயத்ரியைக் கை நழுவினால்—?

மூவ்வித காயத்ரி மூர்த்தியைச் சித்திரங்களாக அமைத்து அவைகளைத் தரிசித்து, சித்தத்தில் நிறுத்தி ஜபம் செய்வது அமோகப் பலனைக் கொடுக்கும்.

கடமையைத் தீர்த்தால் போதுமா? விசேஷ பலன் தேவையா? விசேஷ லட்சியம் கைகூட வேண்டுமென்றால் எங்கு செல்வது? வேறு எத் தெய்வத்தை துவிஜன் கொண்டாட வேண்டும்?

இவ்வளவும் எதற்காக ஆரம்பித்தோம்? பிணியைப் போக்கத் தக்க வழி யெனப் பிணைந்தோம்! துதியால் சிகிச்சை செய்து கொள்ளா!

பிணி போகப் புண்ணியம் வேண்டும். புண்ணியம் சேரும் வீட்டபாபம் முன் சந்த்யா காயத்ரியை வீட்ட தனிப் பாபம், சமூகப் பாபம் போக வேண்டும்.

தான்யக் குவியலைத் தேடிய ஒருவன் ஓட்டைச் சாக்கில் நெல்லை நிரப்பிக் கொண்டே யிருந்தால் என்ன பயன்? சேர்ப்ப தெல்லாம் ஓட்டை வழியாக ஒழுதி விடும். இந்த ஓட்டையை முதலில் அடைக்க வேண்டும்.

புண்ணியம் என்ற தானியத்தை வந்தனை, வழிபாடு, பஞ்சாட்சரம், சடாட்சரம், கோவில் கட்டுதல், குளம் வெட்டுதல் முதலிய வழிகளால் சேகரித்து சொந்த சாக் ஒழுக்கு கில் தள்ளலாம். நித்ய கர்மா சந்தியா-காயத்ரிக் கடமையை விட்ட ஓட்டை இருக்கும் வரையில் ஆத்மார்த்தத்திற்குப் புண்ணிய தானியம் மிகுதியாகாது !

விட்ட கர்மாவைக் கைப் பிடித்து, உங்கள் களஞ்சியப் பெருந்துவாரத்தை நிறுத்தி விடுங்கள் ! பின் துதி வழியால், உடல் பிணி, மனப் பிணி, வறுமைப் பிணியைப் போக்க சிகிச்சை உண்டாம்.

விசேஷ புண்யத்தைத் தேட உடல், மன சிகிச்சைக்கு காயத் புண்யம் தேட திரி வழியே துவிஜனுக்கு ஏற்பட்டது. இதரருக்கு வேறு நாமங்கள், மந்திர உபாசனை முதலியவை இருக்கின்றன.

இனி காயத்திரி மந்திரத்தையும் அர்த்தத்தையும் கவனிப்போம்.

அத்தியாயம்—11

மந்திரத்தின் பொருள் காக்கிறது

காயத்திரி மந்திரத்தை மகா மந்திரம் என்பார்கள். மந்திரங்களில் மிக சிரேஷ்டமானது இதென்று அறிய வேண்டும்.

गायन्तं त्रायते इति गायत्री ।

காயந்தம் த்ராயதே இதி காயத்ரி

“தன்னை உச்சாடனம் செய்பவர்களைக் காக்கிறது. அது பற்றி காயத்ரி எனப்படும்.”

இம்மந்திரமாவது :

ओं भूर्भुवःसुवः । तत्सवितुर्वरेण्यं ।

ஓம் பூர்புவஸ் ஸுவஸ | தத்ஸவிதுர்வரேண்யம் |

भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

பர்கோ தேவஸ்ய திமஹி | தியோ யோ ந: பிரகோதயாத் |

முதல் வரி வ்யாகிருதியை அதாவது பூமி, அந்தரிக்ஷம், ஸ்வர்க்கம் என்ற ‘திரிலோக’ங்களை குறிக்கிறது. அடுத்தபடியாக மூன்று சந்தசுகள், மூன்று வரிகளாக அமைந்துள்ளன. ஒவ்வொரு சந்தசும் ஒவ்வொரு வேதத்தின் சாரத்தைக் குறிக்க, அதிலிருந்து எடுத்துச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ரிக், யஜுர், சாம என்ற மூன்று வேதங்களிலிருந்தும், மூன்று சந்தசுகளும் பிறந்திருக்கின்றன. இந்த காயத்திரியை ஜெபிக்கிறவன் வேத அத்யயன புண்யத்தையும் பெறுகிறான்.

இது சத்குரு ஆனந்தகிரியார் அருளிச்செய்த வாக்கு. சந்திராசியாதலால் ஜெபிக்கக் கூடாதென்ற தடையை மீறி, நமக்கென அதனால் வரும் தோஷத்தையும் நிராகரித்து மறு உபதேசம்போல் பதம் பதமாகப் பிரித்துத் திருவாய் மலர்ந்தருளினார். அது மட்டுமல்ல. “காயத்ரி ஜெபிப்பதற்காக இன்னொரு ஜென்மம் எடுக்க வேண்டும் போலிருக்கு !” என்று வெருட்டினார், விரட்டினார்!

ஜெபிக்குமுன் மனம் லயமடையும் நிலையைக் கண்டறிந்தும், அல்பமாவது செய்ய வேண்டுமென்று கட்டளை யீட்டார்.

தனக்கென்றில்லா விடினும், லோக கைங்கரியத்திற் கெனக் கருதிச் சொன்னாரென்பது இப்பொழுதான் விளங்குகிறது. நிரோதமே (யோகம்) போதுமென்றிருந்த அக ஆனந்தகிரியார் ந்தையை ஒடுக்கினாரோ! அவர் அமிர்தப் பிரவாக அருளால், யாது மறியாப் பாமரன், சந்தியா காயத்ரியைப் பலரறிய மனம் மறந்து இதய ஊற்றின் துணையால், ஆவேச ஆவி தோய்ந்த எழுத்துக்களால் விளக்க நேர்ந்ததே !

ஆயிரக் கணக்கான துவிஜர், மறந்த சந்தியைக் கைப்பற்றி யுள்ளார் இப்போது.

ஒரு வித பத அர்த்தத்தைக் கவனித்தால் இம் மந்திரம் சூரியனை அபிமானித்து நிற்கிறதாகக் கருதலாம்.

சூர்யனைக் குறிக்கும் “தர்மங்களைக் கடைப் பிடித் தொழுக எந்த சூரிய தேவன், நம் புத்திகளைச் சித்தப் படுத்துகிறானே, அந்த சூரியனுடைய உன்னதமான தேஜஸை — ‘பர்க்கம்’ என்ற ஒப்பற்ற தேஜஸை— பிரார்த்திக்கின்றோம் ; தியானிக்கின்றோம்.”

இது இம் மந்திரத்தின் ஒரு பொருள். இலக்கணத்தின் கழுத்தை உசிதம் போல் திருகினால், சிவனை, விஷ்ணுவை, நிர்குணப் பிரம்மனைத் தொழும் மந்திரமாகவும் மந்திரக் குறிப்பு அமை(த்துக் கொள்ள)யலாம். காயத்ரி உபாசனைக் கென்றே தனிப்பட்ட மந்திரமாதலால் முதல் கூறிய அர்த்தமே பொருந்துவது கஷ்டமாம். காயத்ரி மந்திரத்தால் சிவனை, விஷ்ணுவை, நிர்குணப் பிரம்மனை உபாசிக்க அவசியமில்லை. இவைகளுக்கு, நேராகத் தாக்கும், இக்காரியத்திற்கென சிருஷ்டிக்கப்பட்ட, மந்திரங்களும் உபாசனா மார்க்கங்களும் உள்ளன. காயத்திரியைச் சொல்லிச் சிவனைத் தியானிப்பானேன் ?

சிவனை யடைய சிவ-பஞ்சாட்சரம், விஷ்ணுவை விரும்புவோருக்கு ஒரு அஷ்டாஷ்டரம், பிரம்மோபாசனைக்கு மகா வாக்கியாதி கள் இயற்கையாய், அனுபவ ரீதியாய் அர்த்த சமய சந்தர்ப்பப் பொருத்தத்துடன் அமைந்திருக்கின்றன.

இலக்கணம் இடங் கொடுத்தபடி சந்தர்ப்ப விரோதமாக பாஷ்யம் செய்வது சாதகனுக்குத் திகைப்பையும் குழப்பத்தையும் உண்டாக்கும்.

குழப்பம் இந்த ஜபத்தில் யதேச்சையாகவே குழப்பத்திற்கு இடம் இருக்கிறது போல் காண்

கிறது. காயத்ரி என்பது ஸ்திரீ லிங்கம். அதாவது, பெண்பாலைக் குறிக்கும் வார்த்தை. மந்திரத்தின் அர்த்தமோ சூரிய பும்லிங்க, ஆண்பால் பரமாக அர்த்தமாகலாம்.

ஜெபத்திற்கு முன்பு, “தேவி, சந்தஸாம் மாதா’ என்று பெண் தேவதா மூர்த்தியைத் தாரணை செய்ய வேண்டி யிருக்கிறது. பின் சொல்லும் மந்திரம் சூரியனைத் தழுவுகிறது. இதென்ன விபரீதம்!”—என்று ஆலோசிக்கிறார்கள். கட்சிகள் விவாதங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இச் சண்டை இன்னும் ஓயவில்லை. மேல் பார்வைக்கு நியாயமான சண்டைதானென்பது தோன்றுகிறது. சண்டைக்கு இடம் ஏன் வைத்தார்கள்? உண்மையாக வைத்தார்களா? இடம் இருக்கின்றதா?

காயத்ரி மந்திரார்த்தம்

பதத்தின் கடின பிரயோகத்தை மறந்து, உள் பிரயோகத்தை மட்டும் பிடித்தால் சர்ச்சைக்கு இடமில்லை யென்பது விளங்கும்.

இப்படி அர்த்தம் செய்வோம்:—

देवस्य தேவஸ்ய — பிரகாசிக்கின்ற.

सवितु: ஸவிதுஸு — சூரியனுடைய (மண்டலத்தில் வளிப்பதான)

य: யஸு — எந்த.

भर्ग: பர்க்கஸு — தேஜசு.

न: நஸு — நமது.

धिय: தியஸு — புத்தி பூர்வமான எண்ணங்களை.

प्रचोदयात् ப்ரசோதயாத்—சத் கர்மங்களை அனுஷ்டிப்பதில் திறமையுள்ளதாகச் செய்கின்றதோ.

वरेण्यं வரேண்யம்—சிறப்புற்ற (தியானிக்கத் தகுந்த)

तत् தத்—அதை.

धीमहि திமஹி—தியானஞ் செய்கிறோம்.

பிரகாசிக்கின்ற, சூர்ய மண்டலத்தில் வசிப்பதான, எந்த தேஜசு நமது புத்தி பூர்வமான எண்ணங்களை அனுஷ்டிக்கத் திறமையுள்ளதாகச் செய்கின்றதோ, புருஷார்த்தத்தில் விருப்பமுள்ளவர்களால் தியானிக்கத் தகுந்த (சிறப்புள்ள) அதை, தியானஞ் செய்கின்றோம்.”

எப்பரம்?

சுவாமி ! இதை வாசித்த பிறகு, யாராவது மந்திரம் புமலிங்கப் பொருள், சிவபரம், விஷ்ணுபரம், பிரம்ம பரம்தான் என்று வாதிக்க முடியுமா ?

‘ஆயாது வரதா தேவீ’ என்று தியானித்து ஆரம்பித்த தேவியைக் குறிக்கவில்லை யென்று சபதமோ, பதமோ செய்ய முடியுமா ?

காயத்ரி, சாவத்ரி, சரஸ்வதி என்று முல்வுருக் கொள்ளும் காயத்ரி அம்மா எங்கே வசிக்கிறாள் ? ‘இளஞ் சூரியனிலும், யௌவன சூரியனிலும், முதிர்ந்த சூரியனிலும் சபதம், பதம் வசிக்கிறாள்’ என்று முந்தின அத்தியாயத்தில் தியான ச்லோகங்களால் நிரூபித்தோம்.

பின் ‘தேஜசு’ என்று குறிக்கப்பட்டுப் பிரார்த்திக்கப் படுவது எது ? யாருடையது ? காயத்ரியே — காயத்ரி யுடையதே !...

அரசனின் அமுல் காக்கிறது என்றாலும், அரசன் காக்கிறான் என்றாலும் குறிப்பு அரசனேயாவது போல, தேஜசைப் பிரார்த்தித்தாலும் இதையே கலையாகக் கொண்டு காயத்ரியைத்தான் தியானிக்கிறோம்.

மந்திரமும், மூர்த்தியும் ஒன்றுபட்டே நிற்கின்றன. சர்ச்சையும் வேண்டாம். சிரமமும் வேண்டாம்.

காயத்ரியை அறிந்து எழுதியவர்களோ மகா மேதாவிகள், மகரிஷிகள். இதை உபாசித்துப் பலன் பெறும் மார்க்கத்தையும் அவர்களே சிருஷ்டி செய்துள்ளார்கள். ஏட்டுச் சரைக்காய்ப் பூச்சிகளல்ல, அநுபவ சித்தர்கள். ஒவ்வொரு சாஸ்திரமும் அநுபவ அஸ்திவாரத்தின் மேல் கட்டப்பட்டுள்ளது.

எதற்கும் எட்டா, அத்வைத பரவஸ்துவை, வேதங்களின் அனுபவம் மூலப் பொருள்களையே, கண்டறிந்து அநுபவித்து அதேயாகி நிற்பவர்.

எல்லா வித யோகங்களிலும் சித்தர்கள். இவைகளில் தேர்ச்சி பெற அனுபவத்தால் படிக்கட்டுகளை அமைத்திருப்பவர். திரிலோக ரட்சணைக்கு ஏற்பட்ட மூர்த்தியோக சித்தர் யைக் கண்டறிந்த பிறகு, அதன் உபாசனைக்குகந்த காயத்ரி மகா மந்திரத்தை உணர்ந்து பிரயோகித்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் கையாண்ட மந்திரத்திலோ, உபாசித்த மூர்த்தியிலோ, பரஸ்பரம் விபரித அர்த்தங்களைப் பொருளாகக் கொள்வது எப்பொழுதும் ஒவ்வாது. தர்க்க

ரீதியுமல்ல. வ்யாகர்ணமும் கோபிக்கும். பத அர்த்தங்கள் பல இருந்தாலும் அவைகளை மட்டும் ஆதாரமாகக் கொண்டு அபத்தமான அர்த்தங்களைத் தேடிக் கொள்வது தகாது. முன் சென்றது, பின் வருவது, கால ப்ரயோகம் என்ற ரீதிகளுக்கு விபரீதமாகும்.

ஐப யோகத்தின் கரைகண்டவர். இவரா ஸ்திரீ மூர்த்தியை ஆவாகனம் செய்த பிறகு, பும்லிங்கப் பொருள்களையே குறிக்கும் மந்திரத்தால் தியானிக்க வேண்டு மென் தியான மூர்த்தி? பார்? இந்த விபரீத அர்த்தங்களைக் கைப் பிடித்துச் சாதகன், அகக்கண்ணால் ஆவாகனம் செய்து கொண்ட காயத்ரியைப் பார்த்து நிற்பதா அல்லது குரியன், சிவன், விஷ்ணுவை, நிராகாரத்தைத் தழுவி நிற்பதா? பின் சொன்னவைகளானால், இதற்கென சிருஷ்டிக்கப்பட்டு தியானித்த மூர்த்தியைப் பிடுங்கிக் காற்றில் விட்டு விட்டு, “உள்ளே வைத்தேன், இதோ துரத்திவிட்டேன். உன் வேலை இவ்வளவு தான்! மந்திரம் விஷ்ணுவைக் குறிக்கிறது. அவனைத் தியானிக் கப் போகிறேன்” என்று புனர் ஆவாகனம் செய்து கொள்வதா? அல்லது, அர்த்தக் குழப்பங்களில் மயங்கி, ரூபங்களை விட்டு விட்டு மந்திரத்தை மட்டும் புரட்டலாமா? இது ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்டாலும் போகப் போகத் தாரணையின்றிய ஐபம், தூக்கத் திற்குச் சமானம். ஆனந்தகிரியார் வாக்கும் இதுவே. பலன் தீவிர மாய்க் கிட்டவேண்டு மென்றால் மூர்த்தியை இதயத்தில் நிறுத்தி அகக் கண்களால் தரிசித்துக் கொண்டே ஐபிக்க வேண்டும்.

இத் தேஜஸ் காயத்ரி தேவியை நன்றாகக் குறிக்கும் என நிரூபிக்கலாம். மகான்கள், ஆசார்ய புருஷர்களின் துதி வாக்கு களும் இதற்கு இடம் கொடுக்கும்.

தேஜஸே தேவி காயத்ரி

यदादित्यगतं तेजः जगत्भासयतेऽखिलं ।

यश्चन्द्रमसि यच्चाग्नौ तत्तेजो विद्धिमामकं ॥

(பகவத் கீதை: அந். 15, த்ஸோ 12)

அகிலத்தைப் பிரகாசிக்கச் செய்யும் சூர்யனுடைய தேஜஸ், தேஜஸ் சந்திரன், அக்னியில் அடங்கி இருக்கும் என்பது? தேஜஸ் எல்லாம் என்னுடைய தென்று அறியவும்.

தேஜஸ் ஈச்வரனுடையது. தேஜஸே ஈசுவரன். தேவி உபாசகன் தெய்வத்தை ஈசுவரி என்று அழைக்கிறான். தேஜஸ் என்

பது ஈசுவரி, அல்லது சக்தியேயாகும். இது உபாசகனைப் பொறுத்தது. சமயம், லட்சியத்தையும் பொறுத்தது.

இது உண்மை என்பதற்கு பகவான் கீதையில்,

यो यो यो यं तनुं भक्तः श्रद्धयार्तुमिच्छति ।

तस्य तस्याचला श्रद्धां तामेव विदध्याहं ॥

(கேத அத். 7 ஸ்லோ 21)

யார் யார் எந்தெந்த உருவத்தை சிரத்தையுடன் உபாசிக்க விரும்புகிறார்களோ, அவனவனுடைய திட நம்பிக்கைக்குத் தக்க படி அதேயாக நான் ஆகிறேன்.

காயத்ரியை இச்சித்து உபாசிக்கும் பொழுது, பகவானே காயத்திரியாகக் காட்சி யளிக்கிறார். பகவானே தேஜஸ். தேஜஸே காயத்ரி. இன்னும்

बृहत्साम तथा सांनाम् गायत्री छन्दसामहम् ।

मासानां मार्गशीर्षोहं ऋतूनां कुसुमाकरः ॥

(கேத அத் 10. ஸ்லோ 35)

சாம (வேத)த்தில் பிருஹத்ஸாமமாகவும், சந்தளில் காயத்ரியாகவும், மாசங்களில் மார்கழி மாசமாகவும், பருவங்களில் வசந்த காலமாகவும் நான் இருக்கிறேன் என்று தீர்மானமாகச் சொல்லியே விட்டார். எனவே, காயத்ரி மந்திரம் தேஜஸைக் குறித்துப் பிரார்த்திக்கிறது. தேஜஸ் இந்த இடத்தில் காயத்ரியே. தேவியும் தேஜஸும் ஒன்று என்பதும், அவள் சூர்யனையே தோற்கடிக்கும் தேஜஸை உடையவள் என்பதிலும் சந்தேகமே இல்லை.

வரகவி காளிதாசன், காளியைப் பிரத்யக்ஷமாகக் கண்டு காளிதாசன் அவள் தேஜோன்மயத்தை வர்ணிக்க முடியாமல்,

ओं सहस्रसूर्य संयुक्त प्रकाशायै नमः ।

‘ஓம். ஆயிரம் சூர்யப் பிரகாசத்தையுடையவளை நமஸ்கரிக்கின்றேன்’ என்று லலிதா அஷ்டோத்தரத்தில் துதித்திருக்கிறார். தேஜஸையே பிரகாசம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறதென்று அறியவும். தேவியின் இன்னொரு வேஷமே காயத்ரி.

சங்கரர் ஸ்ரீ சங்கராச்சார்யரும், சக்தி கணக்கிட முடியாத தேஜஸு நிரம்பியவளென்று கண்டு,

चन्द्रार्का नल कोटि कोटि सदृशा चंद्रांशुर्विवाधरी ।

चन्द्रार्काग्नि समानकुं तलधरी चंद्रार्कवर्णश्वरी ॥

“(ஏ அன்னபூர்ண !) நீ கோடி, கோடி, சந்திர, சூர்ய அக்னியின் காந்தியுடன் (பிரகாசம், தேஜஸ்) ஜ்வலிக்கிறாய். உன்னுடைய இதழ்கள் சந்திர-கலைகளைப் பிரதி பிம்பிக்கின்றன ; உன்னுடைய காதணிகள் சூர்ய சந்திர அக்னியைப்போல் பிரகாசிக்கின்றன. உன் சரீரம் சந்திர சூர்யப் பிரகாசத்துடன் விளங்குகின்றது ” என அன்னபூர்ண ஸ்தோத்திரத்தில் வர்ணித்திருக்கிறார். இன்னும் என்ன பிரமாணம் வேண்டும்?

நித்திய பிரம்மச்சாரியாக இருந்து காயத்ரியை உபாசித்

நித்திய துப் பரத்தை அடைய விரும்புவோர் காயத்
பிரம்மச்சாரி ரியை நாம ரூப ஆவாகனம் செய்து கொள்
ளாது தேஜஸாகத் தாரணை செய்ய வேண்டும்.

நித்திய கர்மானுஷ்டானம் மட்டும் செய்யும்போது காயத்திரியை முன் சொல்லிய பிரகாரம் மூர்த்தியாகத் தரித்து ஜெபிக்கவும்.

கிருஹஸ்தாச்சரமத்தில் இருப்பவர்கள் சகுன உபாசனை, இந்த ரூபத்தைத் தரித்தே செய்யலாம்.

சந்தியாவந்தனத்தையும், பிராணயாம காயத்ரியையும் செய்த துவிஜன், தன் நித்தியகர்மாவை முடித்தவனாகிறான்.

ஜெபத்திற்குப் பின் எழுந்திருந்து நின்று பல திக்குகளையும் நோக்கிப் பல பிரார்த்தனைகளைச் சொல்லுகிறான். காலை, நடுப்பகல் ஸாயத்திற்கு மாறுபாடு பெறும். இதே மாதிரி ருக், யஜூர், சாமவேதிகளுக்குப் பிரார்த்தனையும் வெவ்வேறு. இதன் வாக்கியங்களை பின் விவரமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன.

சுலியுகத்தில் இருக்கிறோம். வர்ணாச்சரம பூர்விகக் கருத்துகள் உருமாறி விட்டன. வீண் பெருமையும், வீண் பொருளையும் ஒன்றுக்கொன்று சண்டையிட்டு நிற்கின்றன. உன்னத சுருதிக் கருத்துக்களை நோக்கிடி, ஆதி காலத்தில் அமைத்த சட்டம் ஆத்மார்த்தமாயும், சமபெருமையாயும் குணமிச்சர தாரதமயங்களை உத்தேசித்தும் உள்ளன.

சுவாமி விவேகானந்தர் விவரித்துள்ளபடி, பிரகிருதியில் மூன்று குணங்கள். மானிடர் சத்வ ரஜ தமோ குண மிச்சரம் பெற்றவர்கள். சிலரிடத்தில் சத்வம், சிலரிடத்தில் ரஜோ குணம், மற்றவரிடத்தில் தமோ குணம் மிகுதியாகக் காணலாம். சத்வம் மிகுந்தவனுக்கே ப்ராம்மண யோக்கியதை என்று வெறும் பிறப்பைக் குறிக்காது போதித்திருக்கிறார்.

உற்று நோக்கிடில் எல்லாம் கதம்பமாக இருக்கிறது. யுக
தர்மத்திற்குகந்தவாறு பல மாறுபாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. நாமும்
சில அம்சங்களில் தகுந்த மாறுதல்களைத்
கதம்பம் தேடிக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. தொழில்
வரம்பே இல்லை. எந்த வர்ணத்தானும் எத்
தொழிலையும் ஆசிரயித்து நிற்பதைக் காண்கிறோம். ஆளும்
அரசன் வேத தர்மத்தைப் பின்பற்றியவரல்ல. இது எக்கேடு
கொண்டாலும் அவரைப் பாதிப்பதில்லை என்ற எண்ணம்.
உத்தியோக கால திட்ட அமைப்பு, வியாபார கைத்தொழில்
சாலை, எல்லாம் தாறுமாறாகக் காணப்படுகின்றன. அர்ஜுனன்
எதிர்பார்த்த வர்ண சங்கரம் பூர்த்தியாக ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அத்தியாயம் — 12

காலக் குழப்பமும் வேலைக் குழப்பமும்

இக் காலக் குழப்பத்தில் சந்தி, மாத்தியான்னிகம் எப் பொழுது பண்ணுகிறது என்ற கேள்வி எதிர்க்கிறது. நல்ல எண்ணம், ஊக்கம் இருந்தாலும் இந்த அசௌகர்யமான அவசர அசந்தர்ப்ப காலங்களில் முழுக்கிரியைகளைப் பண்ண வேண்டும் என்பது எப்படி சாத்தியம்? வயிற்றுப் பாட்டில் வாதைப்படும் தவிஷன் ஒன்றிரண்டு கிரியைகளில் கால திட்டத்தைத் தவற நேரிட்டால், பாபம் சம்பாதிக்கிறானா?

இவைகளுக் கெல்லாம் பதில் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜக வைதிக பிக்ஷு சந்யாசி சத்தரு ஆனந்தகிரியாரே அருளிச் செய்தனர். தற்கால மானிட நிலையைக் கண்டு குருநாதன் பதில் கண்ணீர் சொரிந்தார். முக்கிய அம்சங்களைக் கைப்பற்றி வந்தால் நித்தியகர்மாவை முடித்த தாகும்! தோஷமேற்படாது என்று தைரியம் கூறினார். அவர் உபதேசத்தின் கருத்தைத் தழுவுவோம். கலியுகம் கர்மா பிரதான மற்றது. மனசு, பக்தி, சுத்தம் பிரதானம் பெற்றது என்பதை விளக்கினார்.

காலை சந்தியை, காலை 5லிருந்து 8 மணிக்குள் செய்யலாம். மாலைக்கிரியை சாயம் 5லிருந்து 8க்குள் செய்யலாம். மத்தியான்னிகத்தைக் காலை 10லிருந்து மாலை 2மணிக்குள் முடிக்கலாம்.

தொழில் பாதையால் மாத்தியான்னிகம் செய்ய சௌகர்ய மில்லாவிடில் காலை சந்தி செய்தவுடனேயே தொடர்ச்சியாக அதையும் முடித்துக் கொள்ளவும். ரயில்வே, செய்வதே மேல் தொழிற்சாலைகளில், பிரயாணத்தில் சிக்குண்டவர்கள், எப்பொழுது வசதி, காலம் கிடைக்கிறதோ அப்பொழுது சிரத்தையுடன் செய்தால், பலன் உண்டு. பாபமே சித்திக்காது. "Better late than never" என்ற ஆங்கிலப் பழமொழியைப் போல் எப்பொழுதாவது, எப்படியாவது செய்வது, விட்டு விடுவதைக் காட்டிலும் மேலானதென்பதற்கு ஐயமே இல்லை.

சீவகாசம், இடம், பொருள் கிடைக்கும்பொழுது சந்தியா கிரியைகளை பூர்த்தியாக, விடாமல் செய்யவும். இல்லாவிடில் பாணம், அர்க்கியம், தர்ப்பணம், அல்லது சுருக்கமாக அர்க்கியம், தர்ப்பணம், அல்லது அர்க்கியம் மட்டுமாவது முடிக்கவும்.

சூத்த ஆகாயமுள்ள இடத்தில், சந்திக்குப் பிறகு, காயத்ரி ஜபத்திற்கு முன்பு பிராணாயாமம் செய்ய வேண்டும். இப்பேர்ப்பட்ட இடத்தைக் கட்டாயம் தேடிக் கொள்ளவும். சுத்தமான காற்று இல்லாவிட்டால், மூக்கைத் தொட்டுப் பத்துத் தடவைகள் உச்சரிக்கவும்.

சுருக்கிச் செய்வதையே தொழிலாக வைத்துக் கொள்வது நமது சிரேயசைக் குறைக்கும். மனச் சாட்சிக்கு விரோதமின்றி நம்பிக்கையுடன் கடமையை நிறைவேற்றவும்.

காயத்ரி மந்திரத்தை ஒரு வேளைக்கு 32 தடவையோ, 64 தடவையோ 108 தரமோ ஜெபித்தால் நித்தியக்ரமக் கடனைத் தீர்த்ததாகும். வெகு அவசரமாகவோ அசந் ஜெபக் கணக்கு தர்ப்பமாகவோ இருக்கும்பொழுது முடிந்த தடவைகள் சொன்னால் போதும். காலம் அடுத்தபடி கிட்டியவுடன் விட்டதைச் சேர்த்துச் செய்து பிராயச் சித்தம் தேடிக் கொள்ளலாம்.

இக் கணக்குக்கு மீறி அதிகம் செய்வதெல்லாம் விசேஷ புண்ணியக் களஞ்சியத்தை நிரப்பும்.

சூற்கால நாகரிகப் 'பிரபு'க்கள் அநேகர் உண்டு. இவர்களுக்குப் பயந்து, கேலிக்குப் பதுங்கி இந்த நித்திய கர்மாவை விட வேண்டாம். விடுவது ஆண்மைக் கழபயமேன்? கல்ல. மானிடத் தன்மையல்ல. கோழைத் தனமாகும். தைரியமாக சுயகர்மாவைச் செய்தால் அன்னிய மதத்தாரும் மரியாதை கொடுப்பார்.

ராணுவத்தில் சேர்ந்திருப்பவர்களில் அநேகர், இப்பொழுது கண்விழித்து, கேலி நாகரிகம் பாராட்டாமல் சந்தியை முடிந்தவரை செய்கிறார்களென்று சந்தோஷத்துடன் அறிகிறோம்.

நோய் கொண்ட காலங்களில் நண்பர்கள், சுற்றம், புரோகிதர் மூலம் செய்வித்து அப்பலனைத் தத் நோய் கொண்டால் தம் வாங்கிக் கொள்வதுதான் வழி.

எடுத்த விஷயம் துதியால், தவத்தால் பிணியைப் போக்குவது. இதற்குப் புண்ணியக் களஞ்சியத்தை நிரப்ப வேண்டியிருந்தது. இக் களஞ்சியத்தில் அநேகமாக புண்ணியக் நூற்றில் தொண்ணூறு பேர்களுக்குப் புண்ணியம் பெருத்த பாபத் துளை இருந்து வருகிறது. இதுதான் நித்திய கர்மாவை விட்ட பாபத் துளை. சந்தியா காயத்ரியைச் செய்வதே இதை அடைக்கும் வழி.

தொடர்ந்து படித்து வரும் ஆயிரக் கணக்கான நண்பர்கள் இந்த ஓட்டையை அடைத்து விட்டார்கள். மிகுந்தவருக்கு இதை மூடும் மார்க்கத்தை நன்றாக விளக்கி விட்டோம். இப்பொழுதுதான் தவம் செய்ய யோக்கியதை ஏற்படுகிறது. துதித்தவுடன் ஈசன் இரங்கி, காப்பாற்ற வழி ஏற்படுகிறது.

இதிலும் நாஸ்திகர்கள், சோம்பேறிகள், பொய் வேதாந்திகள் பல குதர்க்கங்களையும் அவநம்பிக்கைச் சரடுகளையும் நீட்டுவார்கள்.

“கும்பிட்டால் குஷ்டம் போய் விடுமோ?” என்று காவியப் பல்லைக் காட்டலாம். ஏன் போகாது? திரிகரண சுத்தியுடன் துதித்தால் அதை ஈசன் தள்ளி விடுவாரோ? துதிக்கும் வழிப் பிரகாரம் செய்யும் தவத்திற்குப் பல எதிர்ப்பு எல்லாமல் போய் விடுமோ? பாபிகளானாலும், பாமரன் ஆனாலும் ஒருமைப்பட்ட மனத்துடன் தவமியற்றிபின் கோரிக்கை கிடைப்பதை இன்று கண்டொண்ட காட்சியாய்க் காணலாம். கேளிக்கைகளுக்கு மட்டும் குத்தகை கொடுத்த கண்களை, சற்றுக் கோவில்களுக்கும் பக்த கோடிகளுக்கும் இரவலமைத்தால் உண்மை விளங்கும்.

பிணி போக்கும் பரமன்

இன்றே கைவல்யத்தைக் கைப்பிடித்து நிற்பவர் மாதிரி சில பொய் வேதாந்திகள் உள்ளனர். காலையில் காப்பி ஹோட்டலில் கழிக்கும் இவர், “இறைவனிடம் இகத்தைப் பற்றிக் கேட்பது இழிவாகும். பரத்தை நாட, பலன் குறையும்!” என்று கடிபவர்.

जटिलो मुण्डी लुञ्जित केशः कापायांवर बहुकृत वेपः ।

पश्यन्नपि च न पश्यति मूढः उदारनिमित्तं बहुकृतवेपः ॥

என்று சங்கராச்சாரியர் கூறியவாறு மொட்டை யடித்துக் காவிய முக்காடிட்ட இவர்கள், காலணவுக்கும், பொடிக்கும், புகை

யிலுக்கும், வயிற்றை நிரப்புவதற்கும் வாடுவார்கள். இவர்கள் தான் இப் பொய்த் துடிப்பு வார்த்தைகளைத் தொடுப்பார்கள்.

ஐயா, பரத்தைப் பற்ற பிணி பண்புள்ளதோ? பரம் என்ன கிள்ளுக் கிரையா? “பம் மஹாதேவா!” என்று புகையைக் கிளப் பியவுடன் பிரத்யக்ஷமாகி விடுமா? அஷ் கிள்ளுக் கிரையா? டாங்க யோக சாதனை, ஜபயோகம், நிரந்தர பக்தி ஸாதனம் இல்லா இறுமாப்புக் கொண்டவர், சோம்பித் திரிதலால் பிரத்யக்ஷம் யடைய முடியுமா? பிணி இருந்தால் தவம் இயற்றலாகுமா? பசி இருந்தால் மனம் பரமனையா நாடும்? உடலுள்ள வரை, நாடு நகர, நதிக்கு அதிக தூரமின்றி வசிக்கக் கட்டளைகள் இல்லையா? ஏன்? பசி, தாகம், பிணி, மனத்தைக் கீழே இழுக்குமன்றோ? ஹிமாலயத்தில் தலை கீழாய்த் தவம் புரிகிறேனென்று பெருமை யடிக்கும் புண்ணியர், “இந்நாள் எத்தனை ரொட்டி, எக் கிராமத்திலிருந்து, எப்பொழுது வருமோ?” என்று இன்றும் ஏங்கி யிருக்கிறார்களே! பாவம்! வெறும் ரொட்டித் தவமாய் வாழ்நாள் கழிந்து விடுகிறது! ஸ்வாமி விவேகானந்தரும் இக்காட்சியைக் கண்ணரக் கண்டு கதறி யிருக்கிறார்.

பசி, பிணி அகற்றுவதும் பரசாதனைத் துணையே. இதற்காக ஈசனை வேண்டி. “கடைத் தேறச் செய்வாய், கருணைக் கடலே!” என்று கதறினால், ஆத்ம சக்தி குறையாது? பகவானே துணை! பகவானை விடுத்து வேறு யாரை வினை விலக்குக்கு அணுகுவது?

டாக்டரையா? மருந்துப் புட்டிகளையா? பெருமைக்கு அன்ன தானம் புரியும் பொன் மூட்டைகளையா? பசியாற்றச் சோறும், பணி இயற்றத் தென்பும் பரமன்தானே அருளல் வேண்டும்? இதைக் கேலி செய்யும் வேஷதாரிகளே! உம்முடலில் எத்தனை வியாதிகள் சூம்மி யடிக்கின்றனவோ?

கோடிப் பொன் கேட்பது கேடு; கேலிக் கிரையாகாமல் காப் பாற்றிக் கொள்ளக் கேட்பது கீழா? காயகல்ப மிருக்க விரும்பு தல் வீண்; கிளம்பிய நோயைக் குறைப்பது எது கேவலம்? கோழைத்தனமா?

உண்ண உணவு, உடுக்கத் துணி, எடுக்கத் தென்பைப் பெற்றும் ஆசைக்கோட்டை கட்ட ஆண்டவனை அணுகுவது ஆபாசமே! ஆனால், பிணியைப் போக்கித் துன்பத் தைத் தொலைக்கத் துதிப்பது, தர்மம்! இயற்கை! இன்பம்!

ஞான வைராக்கியத் திருட சந்யாசி, பசியால் பறந்து, பிணி யால் வாடி, பரத்தைப் பிடிக்கட்டும்! அவருக்கு நாம் எழுத

வில்லை, அவரைப் பற்றிக் கவலையு மில்லை ! காலக் கொடுமை யால் கலங்கும் கிருகஸ்தனுக்கு எழுதுகி ருகஸ்தனுக்கு ரேம் ! ஊழ்வினை தாங்காது உருண்டமும் பேதை மக்களுக்கு எழுதுகிறோம். பாரில் பிணியாற்றாது பதறும் பாமரருக்கு எழுதுகிறோம் !

பாரத மக்களே, பக்தர்களே, பயப்படவேண்டாம் ! தன்னை மறந்தாலும், தயங்காமல் தாங்கும் தாய் சக்தி : உருகி, உலர்ந்து ஊற்றாய்க் கண்ணிர் விட்டுக் கதறும் பொழுதா காப்பாற்ற மாட்டாள் ? கண்டிப்பாய்ப் பிணி தீர்ப்பாள் !

இக சுகத்திற்கென இயற்றிய தவம், அது முடிந்த பின் பரத்திற்கும் பயன்படும்.

“தில்லை வெளியிலே கலந்து கொண்டா பரத்திற்கும் லவர் திரும்பியும் வருவாரோ!” என்று நந்தன் புகட்டியது போல, திண்டாட்டத்தைத் தொலைக்கத் தவத்தில் ஈடுபட்ட மனம், பின்னும் தீவினை செய்ய முயலாது.

அவரவர்களுக்குப் பிடித்த இஷ்ட தெய்வத்தைக் குறித்த துதி, தவம் இயற்ற வேண்டும். துவிஜனுக்கு ‘காயத்ரி’யே இஷ்ட தேவதை. வேறு நாம மந்திர உபதே இஷ்ட தெய்வம் சங்கனையோ தெய்வங்களையோ தேட அவசிய மில்லை. இவளே பலனைக் கொடுப்பாள் !

தவ மியற்றும் வழி எப்படி ? தன்னை ஒரு பிணி தாக்கிவிட்ட தென்று வைத்துக் கொள்வோம். அல்லது மனைவி, மக்கள், சுற்றம், சிநேகிதன் யாரையாவது தாக்கி நிற்கலாம். நித்திய கர்மா வை முடிக்கச் செய்யும் ஜெபம் தவத்திற்குக் கணக்காகாது. இந்நோய் சிகிச்சைக்கு. ஓளஷதமும் இருக்கலாம். மருந்து இல்லாத நோயும், கிட்டாத சமயமும் ஏற்படும் மானிட சிகிச்சை புத்திக் கெட்டியவாறு, முதலாகத் தேடிக் கொள்ள வேண்டும். யோகப் பயிற்சி சிகிச்சை மிக உத்தமம். பின்னர் தவம் ஆரம்பிக்கவும். மனதறிந்த வழிகளெல்லாம் பார்த்தும் பயன்படாது போக, அதைரவான நிலையனுகினாலும், சரியே. துதி சிகிச்சையைத் தழுவவும்.

ஜாதி மத வித்தியாச மின்றி அவரவர் தெய்வத்தை, அவர வர் முறைப்படி துதிக்க, பல நாமம் கொண்ட ஒரே ஈசன், பலனைக் கொடுப்பான். அழிவதே விதியென்றி ஓரே ஈசன் ருந்தாலும், அலைக் கழிக்காமலாவது அழிப் பாள் ! விதியை விளக்குவோர் யாருமில்லை யேல், விதிப் பயன் நற்பயனென்றே நம்பிச் செய்யவும் ! இதில் நஷ்டம் என்ன ?

அத்தியாயம்—13

அகண்ட காயத்ரி — ருத்ர பாராயணம்

ஒரு துவிஜரை உதாரணமாக எடுத்துக் கொள்வோம். இவர் மனைவிக்குப் பைத்திய மென்றே விதிப்போம். 'பின் செய்த தீவினை யாதொன்று மில்லை; பிறப்பதற்கு விதிசூழ் முன் செய்த தீவினை இங்ஙனம் வந்து மூண்ட துவே' (பட்டினத்தார்) என்றவாறு, திட ரென காரணமின்றி மூளை கலங்கிக் கொடுமான புத்தி மாறாட்டம் ஏற்படலாம். தற்காலத்தில் நல்லடை நடந்து, நல்துதி புரிந்து, நல்லாரை நம்பி நின்றாலும், திடரென விதி வந்து குழந்தால் என்ன செய்வது?

இந் நோய் தீர, தேர்ந்த மருந்துமில்லை; உடல் அழிந்தாலும் ஊழ்வினை—மனமழிந்து வாழ்வாரோ மண்ணுலகில்! ஆஸ்பத்திரியில் சிகிக்கை நடக்கிறதென்றே வைத்துக் கொள்வோம். எக் காலமோ எக் கேடோ என ஏங்க இவர் காயத்ரியைச் சரணடைகிறார். பிணி தீரத் தவமியற்ற வேண்டும். வழியை வரைகிறோம்.

'அகண்ட காயத்ரி ஜெபம்' செய்ய வேண்டும். ஒரு நாளைக்கு ஆயிரம் தடவைகள் காயத்ரி மந்திரத்தை ஜெபிக்கவும். ஜெபத்தை ஆரம்பிக்குமுன் இத் தவமியற்றுவோன் "அன்னையே! எனது இல்லாள் பிணி தீர்ந்து, பணி செய்யப் பின்னும் வர, உடனே காப்பாய், ஹே காயத்ரி!" என்று சங்கல்பம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

இந்த உதாரணம் எந்த மனிதரையும் தனித்துக் குறிப்பிட்டுக் காட்டுவதல்ல. கல்பிதமாய் விளக்கியதேயாகும்.

நூற்பத்தைந்து நாட்களுக்குக் குறைபாடில் இந்த 'அகண்ட காயத்ரி' நடக்கவேண்டும். தனியே உட்கார்ந்து பல தடவைகளில் தினம் ஆயிரத்தை முடிக்கலாம். மடி, அகண்ட காயத்ரி ஆசாரம் தேவையில்லை. உட்கார்ந்து தினம் ஆயிரத்தை முடிக்க இயலாதவர், முடிந்த வரை, நூற்றுக் கணக்காகச் செய்து, விழிப்பு நேரத்தில் வேலை செய்யும் பொழுதெல்லாம் மனத்தில் கணக்கின்றி இதை உரு ஏற்றலாம். நூற்பத்தைந்தாவது நாள் அல்லது சமீபத்தில், முன் பின் ஏற்படும் பெளர்ணமி யன்றாவது, காயத்ரி ஹோமம் செய்து முடிக்கவும்.

ஹோமத்தில் ஆயிரம் ஆஹுதி செய்வது உத்தமம். தவ
பியற்றும் அந்தணர் ஒருவரே செய்யலாம். துணைக்கு மூன்று
பிரம்மச்சாரிகளையோ, அந்தண சிஷ்டாசார
சிரத்தை கொண்ட சிநேகிதர் மூவர்களையோ
சேர்த்து, ஆளுக்கு 250 ஆக செய்து முடிக்க
லாம்.

இதற்கு உண்டான வேதோக்த திரவியங்களை மந்திரத்தை
உச்சரித்து ஆஹுதி செய்யவும்.

நோயின் தீவிரம், இடம், பொருள், ஏவல் சௌகரியங்களுக்
கொப்ப, நாற்பத்தைந்து நாட்களும், தினம் இந்த ஹோமத்தா
லேயே தவம் புரியலாம். ஹோமத்திற்குப் பாத்திரங்கள் ஒன்றி
லிருந்து எத்தனை பேர்களை வேண்டுமானாலும் சேர்த்து மகாயக்ஞ
மாகச் செய்து தீவிர பலன் பெறலாம். தினம் உட்கார்ந்து
ஜெபிக்கு பிடத்தில், கும்பம் அமைத்து ஜெபம் முடிந்தவுடன்,
பிரசாதமாக இதைத் தெளிக்கலாம்; பருகக் கொடுக்கலாம்.

விபூதியை வைத்தும் இவ்வாறு செய்யலாம். நோய் கொண்ட
வர் வீட்டிலோ, அருகாமையிலோ, ஊரிலோ இருந்தால்தான்
பலன் என்றல்ல. பிரசாதம் உட்செல்ல சந்தர்ப்ப மில்லாவிட்டா
லும், சர்வாந்தர்யாமியான, சர்வ சக்தியான தேவீ, பலனைக்
கொடுப்பாள்.

இதற்கு நைவேத்யமாக தேங்காய், பழம், அன்னம்—பருப்பு,
வடை, பாயஸம் முதலியவற்றைப் படைக்கலாம். ஆடம்பரச்
செலவு அவசியமே இல்லை. சிரத்தைக்கும், பக்திக்கும், தீவிரத்
திற்கும், ஒருமை நிலைக்கும் தான் பலன்.

இதர வர்ணத்தார் இஷ்ட தெய்வத்திற்கு ஜெபம் தவம்
இயற்ற வேண்டும். இஷ்ட தெய்வம் முருகனு யிருந்தால், ஷ்டா
க்ஷரம், சிவனுயிருந்தால் பஞ்சாட்சரம் என்ற
விதிப்படி தவம் விதிப்படி அந்தந்த தெய்வத்தின் மந்திரத்தைக்
குரு மூலம் ஏற்று, முற்கூறியபடி தவமியற்ற
வும். ஆனால், ஹோமம் தேவையற்றதாகும்.

நித்திய கர்மாவாகச் செய்யப்படும் காயத்ரிக்கும் இதற்கும்
அகண்ட வித்தியாசம். முதல் கூறியது கடமை. விட்டால் பாபம்;
செய்தால் புண்ணியமில்லை. துவீஜர் தான் கையாள யோக்கி
யதை; அவசியம். பின் கூறியது பக்தி விசேஷம்: மூர்த்தி
உபாசனா வழி. இதைத் தடை செய்ய தர்ம சாஸ்திரமும் தலை
காட்டாது.

இன்னும் பெருத்த விசேஷ சகசபிஷு ரகசியம் ஒன்றிருக்
கிறது. வேதத்தை நம்பியவர்களுக்குத் தான் இதுவும். ஒருவ

னுக்கு மிருத்தியு பயம் அணுகி நிற்பதாக வைத்துக் கொள்
வோம். அல்லது இவன் கிருகத்தில் சதா பீணியும் தூர்ப்பிகுமும்
தூரத்தலாம். மிருத்தியுவைத் தூரத்தி சுபிகுத்
ருத்ரம் தைப் பெறவும் முடியும். இதன் விதி, ருத்ர-
சமக புருஷ - சூக்த ஸ்திரீ சூக்த பாராயணத்
தில் அடங்கியது. அத்தியயனம் கற்ற அந்தணராக இருந்தால்
அவரே தினம் மாலை இதை கிருகத்தில், பொதுவாகவோ, ஆனைக்
குறித்தோ, சங்கல்பம் செய்து, பாராயணம் செய்யலாம். இதற்
குத் தீவிரம் கொடுக்கவோ, அல்லது தான் அறியாவிட்டாலோ
வேண்டிய அளவு செளகர்யத்தை அனுசரித்து, இதர அத்திய
யனம் செய்த புரோகிதரைக் கூட்டிப் பாராயணம் செய்து பலன்
பெறலாம்.

இதர வர்ணத்தாரும், தங்களிடம் கிருக சுத்த செளகர்ய
மிருந்தால் வீடு அல்லது கோவில், மடம் புரோகிதர் மனைகளில்
செய்வித்து இதன் பலனைச் செய்தவர்களிடமிருந்து, தட்சிணை
உபசார சம்மான மூலம் தான் பெற்று குறைவற்ற பலனைப்
பெறலாம்.

இதை நாற்பத்தைந்து நாள் பாராயணம் செய்வது உத்தமம்.

சமூக சுபிகுமம்

ருத்ர பாராயணத்தை வெகு தீவிரப்படுத்திப் பலன் பெற
வழி உண்டு. அது 'ஏகாதச ருத்ரம்' என்றதில் அடங்கியுள்
ளது. கோவிலில் கும்பம் வைத்து தினம் பதி
மருத்யு னேரு சிஷ்டாசார அந்தணர்களைக் கொண்டு,
நிவாரணை பதினேரு ஆவிருதம் செய்வித்து, அந்தத்
தீர்த்தப் பிரசாதத்தை நோயாளி, மற்றெல்
லாரும் அருந்தி மார்க்கண்டீனை மடக்கிய நமனை வீழ்த்திய
சிவன் அருளால் நமனைத் தூரத்தி, நோயை விலக்கி, சுகல செளகர்
யத்தையும் பெறலாம். இதைச் செய்விப்போருக்குத் தட்சிணை
சம்மானம் போஜனம் வழங்கிப் பலனைத் தம்முடையதாக்கிக்
கொள்ளவும்.

ருத்ர ஜபம் செய்த இடத்தில் மிருத்யு அண்டாது. பேய்,
பிசாசு, காத்து நில்லாது. சப்தம் கேட்கும் வரை ஆகாயம் சுத்
தம் அடையும். இதுவே பல நாளாகக் கைவிட்டு விட்ட பரம
இரகசியம்.

நித்திய கர்மாவாகக் காயத்ரியை ஜபிக்கும் பொழுது
வேளைக்குத் தக்கபடி, காயத்ரி, சாவித்ரி,
காயத்ரி மகிமை சரஸ்வதி என்று தேவியை ஆவாகனம்
செய்து கொள்ளுகிறோம். ஒன்றில் அடங்

கிய இம் மும்மூர்த்தி ஒவ்வொன்றும், ஒவ்வொரு விதமான பலனுக்காக நிற்கின்றன. பொதுவாக காயத்ரி சபிஷுத்தைக் கொடுப்பவள்; பயிர், தன தான்யங்களைக் காப்பவள். சாவித்ரி நோயை அறுத்து மிருத்யுவைத் தொலைத்துத் தீர்க்காயுளைக் கொடுத்து, உபாசகனை ரக்ஷிப்பாள். வித்தையை, கலையை, 'ஸத்'தை, வித்யா சக்தியை பர சாதனத்தைப் பிரதானமாக அளிக்க வந்தவள் சரஸ்வதி என்ற மாலை துதிக்கும் சக்தி ரூபம்.

ஒரு லட்சியத்தையோ, பலனையோ குறித்து, காயத்ரியை தேவையானவர் நாடுகிறார். மூன்று விதப் பலன்களை விளக்குகிறோம். இதில் அவரவர் கோரிக்கைக் குகந்தவாறு காயத்ரி, சாவித்ரி, சரஸ்வதி மூர்த்தியை ஸ்தாபித்துத் தவம் புரிந்து, துதித்து வேண்டினால் காரியம் எளிதில் கைகூடும்.

தூனி ஆள் பிணியால் திணறுவது போல், தர்மம் குறைந்த சமூகமும் தத்தளிக்கின்றது. வறுமை வாட்டுகிறது. பிணி பொசுக்குகிறது. பெருவாரி நோய்கள் சமூகக் கஷ்டம் கொள்ளை கொள்கின்றன. கணக்கின்றி மடிகின்றனர்.

என்னென்ன கோரக் காட்சிகளைக் காண்கிறோம்! துர் மரணம், அபமிருத்யு, அகால மிருத்யு, வெகு சகஜமாக உலாவுகின்றன. இன்று வெளிச் சென்றவன் திரும்பி வருவான் என்பதற்கில்லை. இன்று கிடைக்கும் தான்யம் நாளை இருக்கு மென்பதற்கில்லை. படித்தால் உத்தியோகமென்ற நிச்சயமில்லை. படுநோய், படுகொலை, படுகுழ்ச்சி நிரம்பி, இது பாரத-புண்ய பூமிதானா, அல்லது 'சிகாகோ' (Chicago)வா எனத் திகைக்கச் செய்கிறது!

எம கிங்கரர்களுக்குத்தான் என்ன தைரியம்! ஒரு தாய்க்கு ஒரு பிள்ளையானாலும் அல்ப ஆயுளில் கொண்டு போய் விடுகிறார்! பெற்றோர் ஓலமிட்டு நிற்கத் தீயாய்ப் பறக்கிறார். நதியும் வரம்பு கடக்கின்றது. வழி விட்டுக் குழி பறித்து, மணல் வாரியால் மாநிலத்தை பாழ் செய்கிறது. பயிர் வளர மழையின்றித் தவிக்க, பயிரறுப்பதைப் பாழாக்க, சரமாரி பொழிகிறது; இதென்ன அநியாயம்!

ஈசன் மேல் குற்றமா? வேதங்கள், ரீதிகள், தர்ம சாஸ்திரங் யார் குற்றம்? கன் பொய்யாய் விட்டனவா? சான்றோர் ஊன்றி நின்ற எனதய்யன் கருணை எங்கே சென்றுவிட்டது?

எங்கும். செல்லவில்லை! சூர்யன் ஒளிபோல் பிரகாசித்தே நிற்கின்றது. திருவள்ளல் நமக்கிரங்க, நம்மிடம் யோக்கியதை இன்றிப் போய் விட்டது!

வேதத்தை மறந்தோம். கருமத்தை விட்டோம். தவத்
பயங்கர நிலை தைத் தகர்த்தோம். துதியைத் தொலைத்
தோம். அந்தோ! விலங்குகளுக்கும் கேவல
மாய் விசுவாசமற்று ஆசை, துரோகம் போகத்திலாழ்ந்த பின்,
கருணையைப் பெறும் வழி ஏது?

என்ன பயங்கர நிலை! நாள் கணக்காக, மாதக் கணக்காக,
வருஷக் கணக்காகவும் தேவனின் திருநாமம், நம் உதடுகள் உச்
சரிப்பதில்லையே! இவன் இல்லையென்றே அட்டகாச வாழ்க்கை
நடத்தி வருகிறோமே!

என்ன விந்தை! ஈசனின் தொண்டரென்றும் சத்வகுண
ச்ரேஷ்டரெனவும் கருதப்பட்ட, லட்சக்
உணர்ச்சியில்லா கணக்கான மக்களுக்கு, 'ரித்திய கர்மா' என்ற
வாழ்வு உணர்ச்சியே இல்லையே! ஸந்தி, காயத்ரி என்
பதை அடியோடு மறந்து, பாமரனை அலங்
கரிக்கும் பக்தியுமின்றி, ஈடுபட்டுத் திரிகின்றனரே!

இச் சோம்பேறிக் கொடூர தாமஸத் தூக்கம் போதும்!
விழியுங்கள்! நல் விதிக்குப் பிறந்தவர்கள் நீங்கள்; நீண்ட
ஆயுள் உங்களுடைய உரிமை. குறையாத
பிடி தர்மத்தை! செல்வம் உங்களுடைய குலக் கோமளம்.
திரும்பிக் கைப்பிடியுங்கள் தர்மத்தை! அதி
கம் வேண்டாம்: அவரவர்கள். சுவ தர்மத்திற் கொப்ப, வந்தனை
வழி பாட்டைக் கைப்பற்றுங்கள்! பழைய உன்னதம் இன்னும்
கிட்டும். பூர், புவர், சுவர் லோகங்களை ரக்ஷிக்கும் நமது அன்னை
காயத்ரியைக் கை நழுவவிட்டீர்களே! சேர்ந்த பாப மூட்டை
யைக் கரைக்க, புண்ணியத் தேக்கால், சுபிக்ஷ, ஆயுராரோக்ய
ஐச்வர்யத்தைப் பெற இதோ சில வழிகளை விளக்குகிறோம்.
பாரத சமூகமே! தவறாது கைப்பற்ற இதுவே சமயம். இவையே
வழி. இதனாலேயே கேடமம்.

கிராமங்களிலும், பட்டணங்களிலும் காயத்ரி சபைகள் ஏற்
படவேண்டும். ஓய்வு நாட்களில், வாரம் ஒரு முறையாவது
'அகண்ட காயத்ரி' செய்யவேண்டும். இதற்
காயத்ரி சபை காக துவிரிகள் சேர்ந்து, மணிக்கொரு கட்சி
யாக மாற்றி மாற்றிவிடாது ஐபம் நடத்தவும்.
அந்தணர்களைக் கொண்டு ஹோமங்கள் வளர்த்து காயத்ரி யக்
யங்கள் பெள்ளாமியன்றும் விசேஷ புண்ணிய தினங்களிலும்
செய்யவும்.

காயத்ரி சபையின் கருத்துக்கள்

காயத்ரி சபையின் சேவைகளில் எல்லா வர்ணத்தாரும் சேர்ந்து கொள்ளலாம். எல்லாருடைய சேஷம் லாபங்களும் பாதிக்கப்படும்.

யக்யங்கள்

மழை இல்லா விட்டால், பயிர் நோய் கொண்டால், பெருவாரி, நோய்கள் கொள்ளை யடித்தால், இவைகள் ஒழிய, மானிட சுகாதார விஞ்ஞான சூழ்ச்சிகளை மேற்கொள்வதுடன் ஒரு நாளோ சில நாட்களோ தொடர்ந்து நிற்கும், 'அகண்ட காயத்திரி' யக்யங்களை அதி காரமுள்ள பெரியவர்களால் கேடொழிந்து, நன்மை பெற சங்கல் பம் ஏற்று நடத்தவும்.

பிணி ஒழியும். பயிர் வளரும். சுபிஷம் தாண்டவமாடும். சுகமாய் வாழலாம். இது சத்தியம்!

காயத்ரியின் மூன்று பிரிவுகளின்றி பொதுவாகவும் உபா சிக்க நேரிடும். நித்ய கர்மாவான ஜெபத்திற்கு, வேளைக்குகந்த படி மூர்த்தி மாறுபாட்டைக் கவனித்தோம். இதைச் செய்த பிறகு, காயத்ரியை இஷ்ட தேவதையாகக் கொண்டாட அவ சியமாகும்.

பக்தி பாவத்தோடு உபாசித்து, மூர்த்திப் பிரத்தியக்ஷத்தைப் பெற முயலலாம். அல்லது, இம் மந்திரத்தை ஜெபயோகத்தில் பிரயோகிக்கும் பொழுது, 'தாரணை'க்கு ஸ்வரூபம் தேவை யாகும். தீவிரமாகச் செய்யும்பொழுது, வேளை நிதானம் கணக் கின்றி, ஜெபமும், பாவமும் பொங்கிக்கொண்டே நிற்கும். ரூப மும் அகக் கண்களை விட்டு அகலாது பரிமளிக்க வேண்டி வரும்.

இக் கருத்திற்கு, வெவ்வேறு மாறி நிற்கும் ரூபங்கள் உபயோகப்படா. ஒருமை கொள்ளுங்கால் பல ரூபங்களை நினைப் பது அசாத்தியமாகும்.

ஒரு ரூபம்

இதையும் தவிர, பொது ஜனங்கள் பொதுப் பிரயோகங்களுக்கும் ஆவாஹன, அலங்காராதி, பூஜை, கொண்டாட்டம் முதலியவைகளுக்கும் ஒரே ஸ்வரூபமே தேவையாகும். பல வகைகள் சாத்தியமாகாது. இதை உத்தேசித்தே காயத்ரியின் 'சமஷ்டித் தியானம்' சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஸ்வரூபமும் நிர்ணயமும் உண்டு. மேற்கூறிய காரியங்களுக் கெல்லாம் இவ் வருவே உசித மாகும்.

இதன் வர்ணனை கீழ்க்கண்டவாறு : இவள் பஞ்சமுகி. ஒவ் வொரு முகமும் ஒவ்வொரு நிறம் கொண்டது. அதாவது முத்து,

பவழம், தங்கம், லீலம், வெளுப்பு என்ற நிறங்கள் அமைந்திருக்கும். ஒவ்வொரு முகத்திற்கும் மூன்று கண்கள் உள்ளன. சிரங்கள் சந்திர கலை தரித்த கிரீடங்களைத் சமஷ்டி காயத்ரி தாங்குகின்றன. தத்துவ அர்த்தமுள்ள அக்ஷரங்களின் அர்த்த ரூபியாயும் வரதான முத்திரை, அபயதான முத்திரை, அங்குசம், சாட்டை வெண்ணிறமான கபாலம், கயிறு, சங்கம், சக்கரம், இரு தாமரைப் புஷ்பங்கள் கைகளில் ஏந்தினவளாயும் விளங்குகிறாள்.

இவளைப் பவழ நிறம் கொண்டு சிகப்பு வஸ்திரமணிந்தவளாய் செந்தாமரைமேல் கால்களைத் தொங்க விட்டு அமர்ந்தவளாயும், காதணி குண்டலங்களுடன் கூடிய புன்முறுவல் கொண்ட பிரதான முகத்தவளாய் முத்து மாணிக்கங்கள், பச்சை பதித்த ஒட்டியாணம் பூண்டவளாயும் சித்தரித்துக் கொள்ளவும்.

‘காயத்ரி சபைகள்’ அவசிய மென்று சொன்னோம். இவைகள் செய்ய வேண்டிய வேலைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன.

துண்டுப் பிரசுரங்கள் மூலமாயும், இதன் தாத்தப்ரியம், அவசியம். இதை விலக்குவதால் ஏற்படும் விநாசம் ஆகியவற்றை ஜனங்களுக்குத் தெரியப்படுத்த வேண்டும். இது சம்பந்தப்பட்ட நூல்களையும் எளிய புஸ்தகங்களையும் பிரபலம் செய்ய வேண்டும்.

சந்தியா, பிராணாயாம காயத்ரியை அனுஷ்டிக்க விரும்புவோருக்குச் செலவின்றிப் பாடங்கள் கொடுக்க, வைதிகர்களையும், சாதகர்களையும் நிர்மாணிக்க வேண்டும்.

மா காணத்திலும், ஜில்லாக்களிலும் உள்ள பெரியோர்களால் அடிக்கடி உபதேசங்கள், வியாக்கியானங்கள், பிரசங்கங்கள் ஏற்பாடு செய்யவும். யக்ஞ ஹோமாதிகள் காயத்ரி ஆதாரமாகச் செய்ய விரும்பும் கிருகஸ்தர்களுக்கு விதி விளக்கங்கள் ஒத்தாசைகள் செய்யவும்.

ஏழிலிருந்து பன்னிரண்டு வயதிற்குள் உபநயனமாகாத பையன்களிருந்தால் அதைக் கணக்கெடுக்க வேண்டும். ஏழைகளுக்குச் செலவின்றி இம் முகூர்த்தங்களை நடத்தி வைக்கலாம். சந்தியா பிராணாயாம காயத்ரி விதிகளையே முக்கியமாகக் கொண்ட ஆடம்பரமற்ற உபநயனங்களை ஜனங்களுக்கு எடுத்துரைக்க வேண்டும்.

காயத்ரி சம்பந்தமாய் புத்தியால் பிடிக்க வேண்டியவை முடிந்தன. ஆனால், காயத்ரியை ஜெபிக்கும் வகையை மட்டும் இன்னும் ஆராயவில்லை. இது ஜெப யோகத்தின் அம்சங்களாகும். காயத்ரி ஜெபத்திற்கு மட்டும் ஏற்பட்ட வழியல்ல. எந்த நாமத்தை, எந்த மந்திரத்தை உரு ஏற்றி லக்ஷியத்தைப் பெற விரும்பினாலும், இந்த யோகம் தான் அனுஷ்டிக்கத் தக்கது.

ஒவ்வொரு மதத்தாரும் ஒவ்வொரு நாமத்துடன், வார்த்தைகளுடன் தங்கள் தெய்வங்களை அடைய முயலுகிறார்கள்.

பின் கூறப்போவது சகல வர்ணத்தாருக்கும், சகல மதத்தாருக்கும் வெகு சிக்கிரத்தில் பலனைக் கொடுக்கும்.

யோகத்திற்கு ஐாதி, மத வித்தியாச மொன்று மில்லை. அண்டினவர் எல்லாருக்கும் அவரவர் இஷ்டப்படி பலனைக் கொடுக்கக் கூடியது. தாடி, ஜடை, மொட் வித்தியாசமில்லை டை என்று தயங்கத் தேவையில்லை.

யோகம் மனதைப் பற்றியது. மனம் எல்லாருக்கும் பொது. இது சுத்தம், அசுத்தம் என்ற இரு ஜாதிகளைத்தான் அறியும்.

நமனை வென்ற நன்கொடை

சில நூற்றாண்டுகளுக்கு முன் நடந்ததே இந்த நிகழ்ச்சி. தாமிரபர்ணி தீரத்தில் துலங்கும் திருநெல்வேலி. அந்தக் காலத்தில் அதைப் பாண்டிய மன்னன் அரசாண்டு வயிற்று வலி வந்தான். இவனை வெகு காலமாக ஒரு நோய் வாட்டியது. வயிறும் குடலும் ரணம். வலி விடாமல் உயிரை மாய்த்தது.

ராஜ வைத்தியம் நடந்தது. சிகிச்சைகளுக்குக் குறைவே இல்லை. தென்னாட்டு. வடநாட்டுப் பல நாட்டு நிபுணர்களும் தோல்வியடைந்தனர். வியாதி கொழுந்துவிட்டு வளர்ந்தது. இவர்கள் மருந்தில் சற்றும் மயங்கவில்லை. பாண்டியன் பட்ட பாட்டைப் பார்த்துப் பச்சாத்தாபம் கொண்ட பெரியார் ஒருவர் அரசனை அணுகி, “வேந்தே! வெளிச் சிகிச்சைக்கு விட்டோடாதது இந்த வலி, உயிரையே உறிஞ்சிவிடும். ஊழ் வினையால் ஊறிப் பழுத்த உடலொழிக்கும் வித்து இது. தானப் பரிகாரத்தால் தான் தகர்க்க முடியும்!” என்றார்.

எந்தச் சூழ்ச்சியாலும் வலிவிட்டு உயிர் பிழைத்தால் இரும்புத் தானம் போதுமென்றிருந்த மன்னன் தானத்தை விளக்கும்படி வேண்டினான்.

“அரசே! கொடிய இரும்பு தானம் கோர ரூபத்தில் அமைத்து அளிக்கவேண்டும். இரும்பால் மகிஷம் செய்து, அதனுள் வைர வைரோயங்களை நிரப்பும். யமன் ஒன்று உயிர்ப் பருமனாய் அதே உலோகத்தால் செய்து இவ்வாகனம் மேல் அமர்த்தவும். இவ்விரண்டையும் ஓர் அறையிலே ஸ்தாபித்து அதில் தங்கம் ரத்னங்களைக் குவித்துவிடவும். தகுந்த பாத்திரமாயுள்ள அந்தணர் ஒருவருக்கு இதெல்லாவற்றையும் தானம் செய்யவும். வயிற்று வலி நீங்கும்” என்று சொன்னார் பெரியார்.

அரண்மனையில் அழகான அறை ஒதுக்கப்பட்டது. முரட்டுப் பார்வையும் நீண்டு வளைந்த கொம்புகளும் பருத்த உடலுமாக இரும்பு எருமை அதனுள் நின்றது. எருமை எமன் வைர வைரோயங்கள் இதனுள் நிரப்பப்பட்டன. அதன்மேல், திடுக்கிடும்படியான யமன் உருவம் கருத்து உயிர்த் தோற்றம் கொண்டு பாசமேந்தி அதே உலோகத்தால் வார்க்கப்பட்டு செவ்வர்ணக் கண்களுடன் அமர்த்தப்பட்டது. கீழும் மேலும் ஸ்வர்ணக் குவியல்கள். இரத்தினங்களும் கொட்டிக் கிடந்தன.

பல ஊர்களிலும் பறை யறைவித்தான் மன்னன். தூதர்கள் பல திக்குகளிலும் சென்று, பெரும் தனத்தை தானமாகப் பெற்றுச் செல்லும்படி கூவி அழைத்தனர்.

திரள் திரளாக வந்தனர் அந்தணர். அரண்மனையை அணுகினர். உள் புகுந்தார் ஒரு அந்தணர். உள்ளே நோக்கினார் உள்ளம் கரைந்தது. தலை நிமிர்ந்தார். திடுக்கிட்டு விரல் காட்டியது கிட்டார், யமனுருவம் விழித்து நின்றது. அம்மட்டுமல்ல. இரும்பு யமன் இறுமாப்படைந்து, எவ்வாறோ உயிர் கொண்டதுபோல், கையைத் தூக்கி, மூன்று விரல்களைக் காட்டியது. தனத்தை விரும்பியவர் தத்தளித்தார். கோரக் கூச்சலிட்டார். திரும்பினார். எடுத்தார் ஓட்டம். கதறல் தான் காவலர் காதில் விழுந்தது.

ஒருவர் பின் ஒருவராக நுழைந்தனர். தனத்தால் திகைத்தார். பார்த்தார் யமனை. திடுக்கிட்டார். மூவிரலைக் காட்டியதும் எடுத்தார் ஓட்டம். அந்தணர் திரளும், திருநாள் கூட்டம் போல் மறைந்துவிட்டது. தளர்ந்தான்மன்னன். அவஸ்தை அதிகரித்தது.

பட்டிசுவரம் என்ற ஊரில் ஒரு கன்னட பிராமணன் இருந்தான். பரம ஏழை. கேள்வியுற்றான் பொருள் குவியல் தனத்தை. பாண்டித்யம் யாதுமற்ற பரம சாது. ஆனால் நீத்யகர்மாவைக் கனவிலும் விட்டவனல்ல. சந்தியாவந்தனம் காயத்ரியை முக்

காலமும் மும்மரமாய்ச் செய்து வந்தான். இவ்வளவேதான் இவன் மகிமை. அரண்மனைக்குக் கடிந்து சென்றான். கிழிந்த துணியையும் கெஞ்சிய பார்வையையும் கண்ட சாது காவலர் உள்ளே விடவும் மறுத்தனர். அரசனையே அணுகி அனுமதி பெற்ற அந்தணன் அறையினுள் புகுந்தான். வழக்கம்போல உருவம் இவனிடமும் மூன்று விரல்களைத் தூக்கிக் காட்டியது. பிராமணன் முடியா தென்பதைக் குறிக்கத் தலையை யசைத்தான். யமன் இரு விரல்களைக் காட்டினான். அதற்கும் மறுத்து தானம் விரும்பியவன் தலையை யசைத்தான். கடைசியாக மகிஷாசூடன் ஒரு விரலைக் காட்டியதும் அந்தணன் “ஆகட்டும், கொடுத்தேன்!” என்றுரைத்தான்.

உடனே அரசனின் நோய் அகன்றது. ஆச்சர்யத்துடன் அறைக்கு ஓடிவந்தான். தனத்தைத் திரட்டும் பிராமணனை அடிபணிந்து நடந்ததை வினவினான். பிராநோய் அகன்றது மணன் சொன்னதாவது:—“யமன் மூன்று விரல்களைக் காட்டி மூவ்வேளை சந்தியா காயத்ரி பலனைக் கொடு என்றான். நான் மறுத்தேன். பின் இரு விரல்களைக் காட்டி, காலை மாலை சந்தியா பலனை விரும்பினான். அதையும் மறுத்தேன். பின் ஒரு விரலைக் காட்டி மாத்தியா ஹ்னிக பலனைக் கேட்க அதற்கிசைந்து தத்த மளித்தேன்!”

சந்த்யா பலன் ஓரே வேளை ஸந்தியா பலன் மகிமையால், அரசன் நோய் நீங்கி உயிர் பிழைத்தான்.

திருநெல்வேலி அருகே இருந்த மலையுச்சியில், காராம் பசுவைப் பூஜை செய்து வீடுத்தான். தனத்தைத் திரட்டிய பிராமணன் அது சென்ற வழியாக ஒரு கால்வாயை வெட்டி, படித்துறைகளும் சத்திரங்களும் கட்டி வைத்தான். இக்கால்வாய் இன்றைக்கும் ‘கன்னடியன் கால்வாய்’ என வழங்கப்படுகிறது. ஆயிரம், பதினாயிரம் ஏக்கரங்கள் சாட்படியாகின்றன.

இப்பொழுது தாவது செய்வீர்களா, த்ரிகால ஸந்தியா வந்தனத்தை?

தவ வழி துதி சிகிச்சை

அடங்கிய

ஸந்த்யா காயத்ரி ஜபயோகம்

இரண்டாம் பாகம்

ஜப யோகம்

1. இடம், சமயம், காலம்

புனதை அடக்கும் முறையே ஜபம். இதனால் மனம் ஒடுங்கும்; ஒருமைப்படும். இதையே குவிந்த நிலை என்பது. கிடைக்கும் ஒரே சிந்தனா சக்தியால் உபாசனா லட்சியத்தையும் பெற முடியும். மூர்த்தியைக் காணலாம். கோரிய வரத்தைப் பெறலாம். அல்லது, யோகமே லட்சியமானால் மனோ லயத்தைத் தவப் பயனாக அடையலாம். வேதத்தால் விதிக்கப்பட்ட எந்த மந்திரமும் ஜபத்திற்கு லாயக் குள்ளது. மூர்த்திகளின் நாமமும் அட்சரங்களும் இதற்கு உட்பட்டதே.

துவத்தால் நோயைப் போக்க விரும்புவனும், இடுக்கண் களைத் தொலைக்க முயல்பவனும் ஜபயோகத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டும். இதன் முறைகள் ஜாதி, மத வித்தியாசமின்றிப் பயன்படும். இஷ்ட தெய்வத்தை அடையும் மாரக்கம் இதுவே.

ஜாதி மத வித்தியாசமில்லை பிணி, வறுமை, துன்பம் போக்க காயத்ரி மகா மந்திரத்தை விசேஷமாக ஜபிக்கக் கூறினோம். நித்யகர்மாவை முடிப்பதிலும் காயத்ரியை ஜபிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தக் கர்மாக்களையும், தவத்தையும் இயற்றி லட்சியத்தை அடைய, இனி கூறப் போகும் ஜப யோகமே முறையாகும்.

இடம்: தனி அறை அல்லது தனி வெளி, மர நிழல், குகை, வீட்டில் ஒதுக்கமா யிருக்கும் ஸ்தலம் உசிதம். தளம் சமமாக

இருக்க வேண்டும். ஈரம், குடு இரண்டும் விலக்கம். என்றும்பு, பூச்சி ஐந்துக்கள் சஞ்சாரம் அங்கு இருக்கக் கூடாது.

ஆகாயம் : அதிகக் காற்று வீச்சு, காற்றின்மை இரண்டும் விலக்கம். அதிகக் குளிர், அதிக வெப்பம் மனதைக் கலக்கும். மிருதுவான காற்று சஞ்சாரம் இருக்க வேண்டும்.

சப்தம் : சந்தடி சப்த மின்மை மிக்க அவசியமாகும். மனம் உள் நிற்காமல் இரைச்சலை நாடும்.

வாசனை : மூக்கைத் துளைக்கும் சாக்கடை நாற்றமும், வெளியி லிழுத்து ரமிக்கச் செய்யும் கடும் நல் வாசனையும் ஒதுக்கம்.

ஆசனம் : சம தளத்தின் மேல் உறுத்தாத பாய் போட்டு, அதன் மேல் வஸ்திரம் விரித்து, அதில் அமரவும். மான்தோல் புலித் தோல்களையும் உபயோகிக்கலாம்.

யோகாசனம் : ஜபம் செய்ய அசைவு, வளைவு, வலி இல்லாமல் ஸ்திரமாக உட்கார வேண்டும். சுகாசனம், ஸ்வஸ்திகாசனம், பத்மாசனம், சித்தாசனம் இவைகள் போட்டு உட்காரவும். இவைகள் செய்யும் முறை “சாந்தி யோக” த்திலும் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இவைகளில் உட்கார்ந்து உட்கார்ந்து, வலி மறையும் வரை பழக வேண்டும். ஒரு மணி நேரம், ஒரே ஆசனத்தில் வளையாமல், அசையாமல் உட்காரப் பழகுவது ஜபத்திற்கு முக்கிய சாதனமாகும்.

இவ்வாறு திடம்பெற்றால் குடு குளிர்ச்சி பாதிப்பது தெரியாது. பார்வை, ருசி, வாசனைகளெல்லாம் இருப்பதே தெரியாது. முதுகெலும்பு, கீழிலிருந்து, கழுத்து, சிரம் முடிய வளையாது, நெட்டக் குத்தலாக நிற்க வேண்டும்.

உட்கார்ந்த ஜபம்தான் ஜபயோகமாகும். இது உத்தமம். நடந்து கொண்டோ, அசைந்து கொண்டோ, கை வேலைகளைச் செய்து கொண்டோ, நோய்ப் படுக்கையி லிருந்தவாரோ செய்வது சாதாரணமாகும். உட்கார முடியாத நோயாளிகள் முடிந்த நிலையில் ஜபிக்கத்தான் வேண்டும்.

சுவாசம் : பிராணாயாமம் தினம் பழகுவார்கள், இதற்குப்பின் ஜபத்தைச் செய்யலாம். இல்லாவிடில் பத்து நிமிஷ காலம் “நாடி சுத்தி” செய்த பிறகு ஆரம்பிக்கவும். இதன் வழி, “ஆனந்த ரகஸ்ய” த்தில் காணவும். “நாடி சுத்தி” செய்ய முடியாவிட்டால் தீர்க்கமாக இரு நாடிகளாலும் பத்துத் தடவைகள் நெஞ்சு நிரம்ப ஸ்வாசத்தை உள்ளிழுத்து, பின் மெள்ள வெளிச் செலுத்தி முடிந்த பிறகு ஜபம் துவக்கவும்.

ஜபம் செய்யச் செய்ய சுவாசமும் ஓடுங்கும். இது இயற்கை சுவாசத்தை அவசரமின்றி நிறுத்திச் சுருக்கப் படுத்துவதும் ஜபத்திற்கு எளியதாகும்.

காலம் : சூர்ய உதய காலம், நடுப்பகல், சூர்ய அஸ்தமன காலம், நடு ரிசி இவை உத்தம காலங்கள்.

வேளை : காலை யில் ஒரு தரம் ஜபிப்பது சாதாரணம்; காலை மாலை இரு வேளை செய்வது மத்திமம்; மூன்று வேளை கைக்கொள்வது உத்தமம்; உத்சாகம் அதிகம் கொண்டு, எல்லையை சீக்கிரம் அடைய விரும்புபவர்கள், நடு ரிசியிலும் நான்கு வேளையாக ஜபிக்கவும்.

நேரம், நாழிகை : ஒரு தரம் உட்கார்ந்த பின் அதை விட்டு அசைந்து எழுந்திருக்காமல் அரை மணிக்குக் குறையாமல் ஜபம் செய்வது சாதாரணம். ஒருமணி நேரத்திற்குக் குறையாமல் செய்வது மத்திமம்; இரண்டு மணிக்குக் குறையாமல் செய்வது தீவிரம்; மூன்று மணி நேரம் ஜபத்தில் ஈடுபடுவது அதி தீவரமாகும்.

வயிறு நிலை : உண்டவுடன் ஜபிப்பது இயலாது. கட்டாயம் செய்தால் ஜீரணம் கெடும். தூக்கம் வரும். மனம் அடங்காது.

பானம், சிற்றுண்டியின் அளவுக்குத் தக்கவாறு, அரை மணியில்ருந்து இரண்டு மணி நேரங்கள் கழித்துச் செய்ய வேண்டும்.

முழுச் சாப்பாட்டிற்குப் பின் மூன்று மணி நேரங்கள் கழிந்தால் தான் ஜபம் செய்யப் பக்குவ முண்டாகும். ஜபித்தவுடன் உணவிற்கு உட்கார்ந்தால், பசி தெரியாது. பத்து பதினைந்து நிமிஷங்கள் கழித்துப் புசிப்பது உத்தமம்.

எல்லா சௌகரியங்களுக்கும் காத்திருக்க வேண்டாம். முடிந்தவரை முக்கியமான வசதிகளுடன் ஜபயோகம் ஆரம்பிக்கவும்.

2. கணக்கு

நூறு, ஆயிரம் என்று ஜபத்தைக் கணக்கிடுவதுண்டு. கணக்கைக் கவனிப்பது தகாதென்றும் சிலர் சொல்லுவார்கள்.

இம்மாதிரி சொல்லுகிறவர்கள் சாதாரணமாக, கணக்கு சுலபமாகக் காலம் தள்ளக் கூடியவர்கள்: கணக்கு வைத்தால் வெகு அற்பமாகச் செய்வது விளங்கும். அதிகமாகச் செய்து விட்டோமென்ற ஒரு 'மனப்பால் சமாதான'த்திற்கு இடம் இராது.

கணக்கு வைத்துச் செய்வது மிகவும் அவசியமாகும். புதிதாய் இந்த யோகத்தை ஆரம்பிப்பவர்கள் கணக்கு வைத்தே தீரவேண்டும். முன்பு, நேரத்தை மட்டும் குறிக்கச் சொன்னோம். இவ்வளவு நூறு ஆயிரம் ஜபித்து விட்டால், இவ்வளவு நேரம் பிடித்திருக்கிறதென்றும் நிச்சயம் செய்து கொள்ளலாம். ஜபத்தில் தேர்ந்து மானஸிகமாகவே செய்து வருகிறவர்கள் கணக்கு வைக்காமலே, தினசரி உட்காரும் பழக்கத்திலிருந்து, இவ்வளவு நேரம்

கழிந்ததென அறிவார்கள். முடித்து எழுந்திருந்ததும் குறித்த காலம் கழிந்திருக்கும்.

கணக்கு வைப்பதானது வெளி ஓடும் மனத்தையும் திரும்பி இழுக்க உபயோகமாகும். இதற்குக் கை விரல்கள் வேலை செய்ய வேண்டி யிருப்பதால், மனது ஓடியவுடன் விரல் உபயோகம். நாம் அடுத்த எண்ணிக்கைக்குச் செல்லா. ஆனால் வழி தெரியாத குருட்டுப் பழக்கத்தால், சிலருக்கு விரல்கள் கணக்கைத் தள்ளிக் கொண்டிருக்கும். மனமும் வாக்கும் ஜபத்தை விட்டுச் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து கொண்டிருக்கும். இப்படி இயந்திரம் மாதிரி விரல் தள்ளுவதைப் பழகி விட்டால், யோகம் கெட்டுவிடும்; சீர் திருத்தம் கடினமாகும். வாயும் ஜபத்தை விட்டகன்றால், விரலும் யதார்த்தமாக நின்று விடுவதற்கே குறிப்பு வைத்துப் பழகவும். இப்படிப் பழகிய ஒருவன், ஒருகால் மனம் வெருண்டு ஓடிக்கொண்டே இருந்தாலும், எண்ணிக்கையைக் கவனமாகச் செய்தால் மனமும் நிற்பதைக் காணலாம்.

ஜபம், திர்க்கமாக தீவிரமாக ஆழ்ந்து செல்லச் செல்லக் கணக்கிட அவசியம் இராது. முரட்டுத் தனமாக இதைக் கைப் பிடித்தே நின்றால் ஒருமைப்பட்ட மனத்தின் சுகத்தைப் பெற முடியாது.

கணக்கை இருவகையாக வைத்துக் கொள்வது சுகஜம்:— விரல்களாலும், ஜெபமாலையாலும். ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொன்று சௌகர்யமாக இருக்கும். விரல் கணக்கு சித்திரங்களில் வலக்கை இடக்கை விரல்கள் மூலம் காட்டப் பட்டுள்ளன.

கட்டை விரல்கள் ஒதுக்கம். வலக்கையைக் விரல் கணக்கு கவனிக்கவும். ஒரு தரம் ஜபித்தவுடன் வலக் கை கட்டை விரல் மடிந்து மோதிர விரலின் நடு அறையைத் தொட்டுக் கொள்ளும். இது '1' என்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாம் தரம் ஜபித்தவுடன் கட்டை விரல் கீழிறங்கி '2' என்று குறிக்கப்பட்ட இடத்திற்கு வரும். இம்மாதிரியாக இக்கட்டை விரல் ஸ்பர்சம், ஜபக் கணக்கு ஏற ஏற, சித்திரத்தில் காட்டியவாறு 3, 4, 5, 11, 12 ஸ்தானங்களுக்குச் செல்லும். கடைசி எண்ணிக்கைக்கு வந்ததும் இடக்கை கட்டை விரல் அந்தக் கை மோதிர விரலில் குறித்த '1' என்ற இடத்தைத் தொட்டு நிற்கும். வலக்கை கட்டை விரலில் இன்னொரு 12 தரம் உருவேற்றியதற் கொப்ப '12' ஸ்தலத்தைத் தொட்ட பிறகு, இடக்கைக் கட்டை விரல் '2' என்ற இடத்திற்கு இறங்கும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு 12 உருவேற்றலுக்கும், ஒவ்வொரு எண் நகர்ந்து, '9' என்ற குறிப்பு விரல் ஸ்தானத்திற்கு வந்ததும் ஒரு முடிவு பெறும். இத்துடன் ஒன்பது தடவைகள், பன்னிரண்டு ஸ்தானங்களை ஜபத்திற் கொப்பத்

வலக்கை

தொட்டு விடுவதால், 108 தடவை மந்திரத்தை உருவேற்றியதாகும். ஆனால் இதை நூறு நூறு என்று தான் கணக்கு வைத்துக் கொள்வார்கள். மிகுதியான எட்டு எண்ணிக்கை, தவறியிருந்தால் அதற்குப் பிராயச்சித்தக் கணக்காக, தானம் செய்து விடுவது வழக்கம்.

இடக்கை

வலக் கையில் '12' குறிப்பிட்ட ஸ்தானம் வந்த பிறகு அடுத்தபடி ஜபிக்கவே கட்டை விரல் மோதிர விரல் '1' ஸ்தானத்திற்கு வந்து விடும்.

ஒவ்வொரு பன்னிரண்டு ஜபம் முடியவே, இடது கட்டை விரல் மோதிர விரல் ஸ்தானத்தை விட்டு நகர்ந்து சென்று '9' ஸ்தானத்திற்கு வந்ததும், அடுத்த '12' உருவிற்கு ஆரம்பித்த '1' ஸ்தானத்திற்கே வரும்.

நூற்றுக் கணக்காகத் தினம் செய்கிறவர்கள் ஒவ்வொரு நூறு செய்ததும் துணியில் ஒரு முடி யிடுவார். அல்லது, துரும்பையோ, தர்ப்பையையோ ஒவ்வொரு ஜபமாவை நூறுக்கும் ஒவ்வொன்றாகக் கிள்ளி வைப்பார்கள். சிலர் கையில் லேசாகக் கயிறை, நூற்றுக்கு ஒரு சுற்றாகச் சுற்றிக் கொள்வார்கள். ஜபம் குறித்தபடி முடிந்ததும் எல்லாம் கலைக்கப்படும். சமய உசிதம், யுக்தம்போல் திட்டம் செய்து கொள்ளவும். கணக்கிட வெகுவாகக் காணப்படுவது ருத்ராஷ்ட மாலை. இதில் நூற்றி எட்டு ருத்ராஷ்டங்கள் இருப்பது சகஜம். மத்தியில் ஒரு ருத்ராஷ்டம் தொங்கும். இது விருந்து ஆரம்பித்து இதுவரை ருத்ராஷ்டங்களை உரு ஒன்றுக்கு ஒன்றாகத் தள்ளிவிட்டால், நூற்றி எட்டு செய்ததாகும்.

மனதில் ஒளி இல்லாவிடினும் இதில் ஒளிக்கத் தங்க வெள்ளித் தகடுகளைப் பிணைப்பதுண்டு. ஜபத்திற்குப் பிறகு அணிந்தாலும் லட்சணமாக இருக்கும்! இதைக் காண்பவர்களும் மரியாதை கொடுப்பார்கள்! நமக்கிருக்கும் ஐஸ்வர்யத்தை ஈசன் அறிய வேண்டாமா?

3. குரு உபதேசம்

ஜபிப்பதற்கு ஒரு மந்திரத்தையோ, ஒரு கடவுள் நாமத்தையோ உபயோகிக்கிறோம். இவை தனக்குத் தானே எடுத்துக்

கொள்ளக் கூடியதல்ல. புஸ்தகத்திலிருந்து படித்துக் கொண்டால் மட்டும் ஜபம் பலிக்காது. எல்லாரும் சொல்வதைக் கேட்டு, அதை நாமும் ஜபிப்பது லட்சியத்தைத் தராது. குருமூலம் பெறும் பொழுது தான், இந்த நாமத்திற்கோ மந்திரத்திற்கோ உயிர், சக்தி, மகிமை ஏற்படுகிறது. பெரிய உத்தம அதிகாரிகளாக (ஆத்மார்த்தத்தில்) அவதரித்தவரும் இந்தச் சட்டத்தைத் தடுக்க யோக்கியதையின்றி, குருவைத் தேடியுள்ளார்கள். குருவைக் காட்டிலும் பிறக்கும் பொழுதே சம்ஸ்கார பலத்தால் மிஞ்சினவர்களாக இருந்த பொழுதிலும், இவ்வுபதேசத்தை உதாசினம் செய்யவில்லை. குரு தத்துவத்தின் மகிமை எளிதில் அறியக் கூடியதல்ல. அதை விளக்க இங்கே இடமுமில்லை.

எம் மந்திரத்திற்கு யாரை குருவாகக் கொள்வது? — இது பெரும் கேள்வியே. ஆடம்பரமின்றி சுருக்கமாக விளக்குவோம். சிஷ்யனுடைய யோக்கியதைக்குத் தக்கபடி தான் குருவும் அமைகிறான் என்பதும் ஒரு உண்மையே. ஆனால் குரு சிஷ்யன் அறிந்த பிறகு வழிப் பிரகாரம், உத்தமரைத் தேடி மேற் கொள்வது அவசியமாகும். சகுணமூர்த்தியை உபாசித்துப் பிரத்தியக்ஷம் பெற்றவரையோ, ஆத்மாவை அறிந்து ஸ்வரூபத்தில் நிற்பவரையோ, அஷ்டாங்க யோகத்தில் தேர்ச்சி பெற்றுத் தம்மை விட உயர்ந்த நிலையில் இருப்பவரையோ தேடி யடைவது மிக்க அவசியமாகும்.

இப்பேர்ப்பட்ட குருவானால், மந்திரத்துடன் சத்குரு தன் சக்தியையும் சிஷ்யனுக்கு யதார்த்தமாகப் பாய்ச்சுகிறார். சாதனைக் கால கஷ்டங்களை விலக்க யோக்கியதை உண்டு. வழியும் அறிவார். சாதகனின் உரிமைக்குத் தக்க வாறு, இவனைத் தடுக்கும் வினைப் பயன்களையும் தாமே இழுத்து சம்ஹரிப்பார். சத்குருவை அடைந்த பாக்கியசாலிக்கு இவைகளின் உண்மை வாதிக்கத் தக்கதல்ல. கண் கண்ட காட்சி, கை கொண்ட அனுபவமே யாகும். பெரும் பாக்கியசாலிகளுக்கே இப்பலன் கிடைக்கும்.

ராமாயண சாஸ்திரிகளிடமிருந்து 'தாரக'த்தைப் பெறக் கூடாதா என்றால், தாராளமாகப் பெறலாம். எப்படியானாலும் இவர் நம்மைக் காட்டிலும், அதிகத் தடவை 'ராமா' என்று கத்தி யிருப்பார்! பிழைப்புக்கானால் தான் சாஸ்திரிகள் என்ன? வயிற்றை நிரப்புகிறவனும் 'ராமன்' தானே? ஆனால் இவர் தினம் ஆயிரமோ பதினாயிரமோ, 'தாரக'த்தை உரு ஏற்றுவவராக இருந்தால் ரொம்ப விசேஷம். இவர் தாரகத்தை ஜபித்தே, ராமனைத் தரிசித்தவரா

யிருந்தால், இவரே உத்தம குரு ஆவார். இப்படி யாராவது இருக்கிறார்களா? ஏன் இல்லை? பாக்கியசாலி தேடினால் தென்படுவார்.

குரு என்றால் சாமான்யமா? 'உபதேசம்' என்றால் தெருவில் கிடைக்குமா? கபீர்தாசர் எப்பேர்ப்பட்ட மகான், பக்தர்! இவரே உபதேசத்திற்கென பட்ட கஷ்டம் தெரியுமா? ராமானந்தரை விடாது தொடர்ந்தார். ஆனால் அவர் கபீர் மறுத்து விட்டார். கபீர் சற்றும் தயங்கவில்லை. எப்படியாவது குரு மூலம் நாமத்தைப் பெறத் திட்டம் செய்து கொண்டார். அவர் ஸ்பர்சமும் அக் காலத்தில் அவர் வாயிலிருந்து, 'ராமா' என்ற சப்த சிரவணமும் தானே தேவை!

விடியுமுன் பிராதக் காலத்தில், ராமானந்தர் ஸ்நானம் செய்ய இறங்கும் படிக்கட்டு ஒன்றில், கபீர் நீண்டு படுத்து விட்டார் — குருவின் பாதம் பட்டால் போதுமென்று! ஏதும் அறியா இந்த அந்தணர் படி இறங்கும்பொழுது பாதம் படவே, பட்ட படப்பால், 'ராமா' என்று கூவினார். கீழே கல் இல்லாததால் வியப்பு. மிதிக்கப்பட்டது கபீரின் சரீரம். சப்தமும் வந்தது. ஸ்பர்சமும் சித்தித்தது. மகிழ்வுடன், உபதேசம் பெற்ற கபீர் குருவைப் பணிந்து, தன் பக்தி சிரத்தையால் அதைப் பயன்படுத்திக் கொண்டார்.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸர் சாதாரண மனிதரல்ல. ஸ்ரீ மகா விஷ்ணுவின் அவதார அம்சம். இவரும் கூட, சட்டத்தைக் கடைக்க மனமின்றி வழிப்பிரகாரம் ஒவ்வொரு சாதனைக்கும் குருவைத் தேடிக் கொண்டார். கேனா குருவின் ராம் பட்டாச்சாரியார் காளி மந்திரத்தை உப அவசியம் தேசித்தார். பைரவி ப்ராம்மணி தாந்திரிக யோகத்திற்கு விதியுரைத்தார். தோத்த புரியார், நிர்விகல்ப சமாதிக் கு வழி காட்டினார்.

இவர்களுக்கே பலன் பெற குரு அவசியமானால், நமக்கு வேண்டாமா?

துவீஜர்களுக்கு காயத்ரி இஷ்ட தேவதை. இதைத் தொழுதால் போதுமென்றோம். இதன் மந்திரம் உபநயன காலத்தில் 'பிரும்ம உபதேசம்' என்ற கட்டத்தில் அளிக்கப் படுகிறது.

இதே போதும். காயத்ரி உபாசனையில் பலன் பெற்றவர்களிடம் திரும்பி உபதேசம் பெறுவதும் நன்மையே. தினம் ஆயிரம் காயத்ரி செய்யும் அந்தணர், தபோ நிதிகள், இவர்களிடமிருந்து இதைத் திரும்பவும் பெறலாம்.

காலத்திற்கு ஏற்ற கோலமாக இருக்கிறது. சென்ற யுகங்களில் உபதேசத்தை எல்லாரும் விரும்பினார்கள். இதை அளிக்க சத்புருஷர்கள் எங்கும் பரவி இருந்தார்கள். இரண்டும் இல்லாததே இக் கலிகாலம். கருணை கொண்ட பெரியார் தூரத்தில் இருக்கலாம். இக்கஷ்டத்தைத் தவிர்க்க குரு இணங்கினால் கடிதம் மூலமாக உபதேசத்தைப் பெறலாம். குருவின் நன்னிலைக்கும், சிஷ்யனின் சிரத்தைக்கும் உகந்தவாறு, இம்மார்க்கத்திலும் அதிக பலனுண்டு.

இப்படிப் பெற்ற உபதேசத்தை சமயம் கிடைத்தவுடன் நேரில் சென்றும், அனுக்கிரகத்தால் அமைத்துக் கொள்வது உத்தமம்.

4. மூன்று வித ஜபம்

ஒரு நாமத்தையோ மந்திரத்தையோ முறைப்படி உபதேசம் எவ்வாறு பெற்றதாக வைத்துக் கொள்வோம். இதை ஜபிப்பது எவ்வாறு?

வாய் விட்டு இதைச் சொல்லுவது ஒரு வழி. இதில், வெளியில் சப்தம் வரும், உதடுகள் அசையும். வெளியில் சப்தம் வராமல், உதடுகள் மட்டும் அசைவது இரண்டாவது வழி. மூன்றாவது ஒன்றுண்டு. அதில் உதடுகள் அசங்காது; சப்தமும் வெளிவராது. கேவலம் மனதில் மட்டும் மந்திரம் உச்சாடனமாகும்.

जपोनाम विधिवद्गुरूपदिष्ट वेदाविरुद्धमन्त्राभ्यासः ।

ஜபோ நாம விதிவத்குரூபதிஷ்ட
வேதாவிருத்த மந்த்ராப்யாஸ :

முறைப்படி குருவினால் உபதேசிக்கப்பட்ட வேதத்திற்கு விரோதமில்லாத மந்திரத்தை உரு ஏற்றுவதே ஜபம் என்று 'சாண்டில்ய உபநிஷ'த்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இந்த சுருதியிலும்,

तद्विधिवं वाचिकं
मानसं चेति ।

தத் த்விவிதம் வாசிகம்
மானஸம் சேதி

‘வாசிகம்’ ‘மானஸம்’ என இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

मानसं तु मनसा ध्यानयुक्तम् ।

மானஸம்து மனஸா
த்யானயுக்தம்

மானஸம் என்பது மனஸால் தியானத்துடன் கூடியது.

वाचिकं द्विविधं उच्चैरूपांशुभेदेन ।

வாசிகம் த்வி விதம்
உச்சை ரூபாம்சு பேதேன

வாயால் சொல்லப்பட்டது இருவிதம் — ‘உச்சைஹி’ ‘உபாம்சு’ என்ற இரு விதங்கள்.

வாயால் சொல்லப்படும் விதங்களையும் மேலே கவனித்தோம். இதைத்தான் சுருதியில் ‘உச்சைஹி,’ ‘உபாம்சு’ என அழைக்கிறார்கள்.

उच्चैरुच्चारणं यथोक्तफलम् ।

உச்சை ருச்சாரணம்
யதோக்த பலம்

‘உச்சைஹி’ என்ற ஐபத்திற்கு, விதிக்கப்பட்ட பலன்.

उपांशु सहस्रगुणम् ।

உபாம்சு ஸஹஸ்ர குணம்.

‘உபாம்சு’ என்பதில் ஆயிரம் மடங்கு அதிக குணம் உண்டு. அதாவது, சப்தம் வெளிவராமல் உதடுகள் மட்டும் அசைய ஐபிப்பதில் முதல் வழியைக் காட்டிலும் ஆயிரம் மடங்கு அதிக பலனுண்டு.

मानसं कोटिगुणम् ।

மானஸம் கோடி குணம்.

கடைசியில் கூறப்பட்ட ‘மானஸம்’ என்பது கோடி மடங்கு அதிக குணம் கொண்டது. பலன் அத்தனை விசேஷம். இது நம் வாக்கல்ல, சாண்டில்ய உபநிஷத்து முறையிலுள்ளது.

இந்த மூன்று விதத்திலும் ஒரு அடிப்படையான மர்மம் உள்ளது. அதாவது, மனது மந்திரத்தைத் தழுவி நிற்க வேண்டும். வாய் விட்டுச் சொல்லும்பொழுது மனம் மனம் மந்திரம் சப்தத்தைத் தழுவி ஒருமைப்படும். உதடுகள் மட்டும் அசையும்பொழுது, இக் கர்மேந்திரிய காரிய மூலமாய் அங்கு ஒருமைப்பட்டு நிற்கும். மானசிகத்தில் அகத்தினுள் கேட்கும் உச்சாடனத்தைத் தழுவி நிற்கும்.

மனது கலந்து நிற்காவிட்டால் ஐயம் செய்ததாகாது. பலன் நிஷ்பலன்தான். 'மானசிகம் கோடி பலன்' என்று அதுதான் வேண்டுமென்பார்கள். அதைச் செய்ய யோக்கியதை வேண்டாமா? மனம் ஒரு பக்கம் சொல்லிக்கொள்ளாமல் நழுவி விடும். இப்படி ஓடிவிட்டதென்பதே சாதகனுக்குத் தெரியாது. இதில் மணிக்கணக்காக உட்கார்ந்திருந்தாலும் முட்டு வலி கிடைக்குமே ஒழிய கோடி, ஆயிரம், ஒரு பலன் கூடக் கிடைக்காது.

'ராமா' என்று ஆரம்பித்தவர் எப்படியோ கடைசியில் சிவகிரிப் புகையிலைத் தோட்டக்காரனுடன் மனதில் சண்டை போட்டுக் கொண்டிருப்பார். படிப்பாளியாக மனக்கூத்து இருந்தால் ஆகாச வெடிகுண்டு தத்துவத்தில் ஏறி அமெரிக்காவை நோக்கி வெகு வேகமாகச் சென்று கொண்டிருப்பார் இத் தருணத்திலாவது இவர் விழித்துக்கொண்டால் அதிர்ஷ்டமே. பின் ஓடு காலி மனதை பூமிக் கிழுத்து இந்தியாவில் இறக்கி அயோத்தி நவாப்பிலிருந்து அயோத்திக்கு வந்த தசரதனை ஞாபகம் செய்து கூனியைச் சேவித்த இராமனைப் பிடிக்குமுன் குழந்தை கத்தும், மனைவி திட்டுவாள், சினு பிச்சுக்குப் போகக் காத்திருப்பான், கச்சேரிக்கு 'டயம்' ஆகி விடும்! என்ன விபரீதம்!

ஏதாவது ஒன்று உயர்ந்தது என்றால் 'அதுதான் எனக்கு எடுத்தது' என்று எல்லாரும் முன்னுக்கு வருவார்கள். நமக்கு அந்தந்த ஸ்தானத்தையோ வழியையோ பிடிக்க யோக்கியதை யோக்கியதை இருக்கிறதா என்று கவனிப்பதில்லை. அத்வைதம் பெரிதென்றால் 'ஓ! அதுதான் இது. இதுதான் அது' என்று வாதிக்க ஆரம்பிப்பார்கள். சங்கர பாஷ்யத்தையோ ஸம்ஸ்கிருத நான்கு அட்சரங்களையோ படித்த மாத்திரத்தில் ஸ்வரூபத்தில் நிற்பதாக எண்ணம்! இதென்ன, ஏழாம் வகுப்புப் பரீட்சையா, படித்ததும் பாசாக? 'தத்துவமஸி' என்று நெஞ்சில் குத்திக்கொண்டால் 'தத்' ஆகி விட முடியுமா? 'காப்பியசி' 'மூக்குத்தாள் அசி' 'மிளகாய் அசி'யாக இருக்கும் இவர்கள் 'தத்துவ மஸி'யாவது எங்ஙனம்?

வீண் பெருமையால் தவ வழி துதி சிகிச்சை பலன் கொடுக்காது. ஜெப(மு)ம் சாயாது! மனசு சில உருக்களுக்காவது மந்திரத்துடன் கலந்து நின்றால்தான் 'மானசம்' எவ்வழி? என்ற வழியைக் கையாள வேண்டும். இல்லையேல் 'உபாம்சு' மார்க்கத்தில் செய்யவும். மனசு கூடிவரும். இதிலும் நிற்காவிட்டால் வாய் விட்டுச் சொல்லும் 'உச்சைஹி' - மார்க்கத்தில் இறங்கவும்.

எல்லாம் அதிகாரி பேதத்தைப் பொறுத்தது. கர்மாவே செய்யத் தெரியாதவன் யோகத்திற்கு அதிகாரியாகமாட்டான். அஷ்டாங்க யோகத்தால் எண்ணங்களை ஜெயிக்கும் அதிகாரி காதவன் ஞானத்திற்கு அதிகாரியல்ல. 'யோகம் ரீசம், ஞானம்தான் பெரிது' என்று எத்தனை பேர் துள்ளுகிறார்கள்! பகவான் ரமணர் "விசார"த்தை உயர்த்தி எடுத்துச் சொன்னார். ஆனால், உத்தம அதிகாரியா யில்லாதவன் அஷ்டாங்க யோகம் பண்ணித்தான் ஆகவேண்டுமென்றும் எழுதியிருக்கிறார். இதை ஏன் கவனிக்கிறார்கள்?

கவனித்தால் 'குட்டு' வெளியாகி விடும். யமநியமாதி, மணிக்கணக்கான தியான சாதனை தினம் செய்யாதது விளங்கிவிடும். 'ஞானி' என்று சொல்லிக் கொண்டால் போலி ஞானி கேட்டபார் யாருமில்லை. 'எல்லாம் அசத்' என்று சொல்லி 'சத்'தாக விழுங்கி நிற்கலாம்! 'கேட்டால் நானு தின்கிறேன்?' என்று வெருட்டலாம். எட்டு மணிச் சூரியன் எழுப்ப வேண்டி யிருந்தாலும் 'சே! பிரகிருதி லயத்திலிருக்கு, நானு தூங்கினேன்?' என்று பேதிக்கலாம். உடல் திட்டமின்றி வியாதிப் பிண்டமா யிருந்தாலும், "உடல் சிந்தனை யில்லைன்னு!" என்ற விண் பிதற்றல்.

சாதனைக்கும் சிகிச்சைக்கும் பயந்த சோம்பேறிகள் இவர்கள். இவர்களைக் கண்டதினால்தான் வெள்ளைக்காரர்கள், "வேதாந்தம் என்றால் சோம்பல் நிறைந்த செய் ஜெபம் கோழைத்தனம்" என்று இன்றும் நினைக்கிறார்கள். இருபத்தைந்து வருஷம் ஆசிரமத்திலிருந்தால்தான் என்ன? ஞானம் சித்திக்காது! நோயும் சோம்பலும் கிட்டும். ஒரு ஜன்மம் ஓடி விடும். தன் யோக்கியதை அறிந்து ஜெபம் செய்யுங்கள்.

5. மனதையடக்கும் மானசம்

முன் கூறிய மூன்று வித ஜபங்களில் கூட மனம் சற்றும் நிற்காவிட்டால் இன்னும் ஒரு வழியுண்டு. இதை 'லிகித

ஐயம்' என்பார்கள். எழுதுவது எப்படி ஐயமாகும் என்று கேட்கலாம். எனினும், இதுவும் கையாளப்பட்டு வரும் ஒரு முறைதான். சாதாரணமாக முன் சொல்லிய விஷயம் மூன்று வகைக்கும் லாயக் கில்லாதவர்கள் தான் இதை ஆரம்பத்தில் எடுத்துக் கொள்ளுவது சகஜம். வம்பை நிறுத்தி, வழியாகச் செலவழிக்க விரும்புவோரும் காலத்தை இதில் கழிப்பார். அதாவது நாமத்தையோ, மந்திரத்தையோ, தினம் நூறு, ஆயிரக்கணக்காக எழுதிக்கொண்டே போவது.

இதை எழுதும்பொழுது, உதடுகள் அசைந்து சப்தம் வர வேண்டும், கண்கள் எழுத்தைப் பார்க்க வேண்டும். கைகள் எழுத வேண்டும். மனம், இவ்வளவு இந்திரியங்கள் பிரயோகிக்கப்பட்ட பலவந்தத்தால், இதில் ஈடுபட வேண்டும்.

பழகப் பழக, சிலர் சுருட்டுக் குடித்தவாறு, வைத்த காகிதங்களுக்குக் கையொப்ப மிடுவதுபோல் ஆகிவிடும். ஐயமின்றி, எழுத்து வேலையாக மாறும் இந்த கதி நேர்ந்தால், கையெழுத்துத் திருந்தலாம். ஆனால் 'ராமன்' எழுத்து வேலையாக எழுத்தாக விருப்பானே ஒழிய, பிரத்தியக்ஷமாகி வரமாட்டான்.

தன் யோக்கியதையைத் தானே உண்மையாக அறிந்து, தகுந்த மார்க்கத்தைக் கைப்பிடித்து, அதில் தேர்ச்சி யடைந்து அடுத்த உத்தம ஐய விதிக்குச் செல்லவும்.

கணக்கு வைக்க வேண்டுமென்று முன் கூறியுள்ளோம். இதில் ஒரு சிரமம் உண்டு. கணக்கிற்காக விரலையோ ருத்ரா ஷுத்தையோ தள்ளி வந்தால் மந்திரம் நின்று விடும். அதைச் சொல்லும் பொழுது அசையாது, மனதைக் கலைக்காது பழகினால் கையும் சரியாக ஒத்துழைக்கும்.

'மானசம்' என்ற வழியைத்தான் அதிகம் கவனிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இதில் தேர்ந்தவர்களே ஐயயோகத்தின் எல்லையைக் காண்பார்கள்.

இதை எழுது முன், முதல் விதி ஒன்று உண்டு. நித்திய கர்மா ஐயத்தை தவிர மற்ற எப்பொழுது விசேஷமாகச் செய்ய உட்கார்ந்தாலும் முதலில் குருவைத் தியானித்து, மானசம் நமஸ்கரித்து, ஐயம் ஆரம்பிக்கவும். சந்தேகங்கள், இடையூறுகள் ஏற்பட்டால் தீர்க்க சாதாரண வழி தெரியாவிட்டால், அந்தர்முகமாய் அகத்தில் மறைந்து நிற்கும் குருப்ரம்மனுக்கு உருக்கமாய் வேண்டிக் கொள்ளவும். வழி தெரியும், சங்கடம் ஒழியும்.

‘மானசம்’ வலுக்க வேண்டுமானால் வெளிச் சலனங்கள் இல்லாமல் இருப்பது உத்தமம். ஆஸனமும் ஸ்திரமாக வேண்டும். தன்னை அசலன், ஹிமாசலனாகப் பாவித்துக் கொள்ளவும். ஏகாத்மே இதற்கு எடுத்தது. அறை இருந்தால் காற்றோட்டம் அமைத்துக் கொண்டு, கதவைத் தாளிட்டுவிடுவது அவசியமாகும்.

பிரம்மச்சாரி, தனக்குப் பொறுப்பு, கவலை யாதொன்று மில்லை என அடிக்கடி சங்கல்பித்துக் கொள்ளவும். கிருகஸ்தன் ‘தன் பொறுப்பு, குடும்ப வேலை, சேஷமம், லாப கவலை யகற்றி’ நஷ்டம் எல்லாம் பகவான் எடுத்துக் கொண்டு விட்டார், நடத்தி வருகிறார்’ என்று திட நம்பிக்கையுடன் மனதால் சொல்லி, சாந்தி செய்து கொள்ளவும், வேறு யாதொரு வேலையும் இல்லை என நினைத்துக் கொள்ளவும். ஐயம் செய்வது தொழில், முழுத் தொழில், முற்றிலும் தொழிலென மனதில் வற்புறுத்திக் கொள்ளவும். இதற்கு அபய சாட்சியாக பகவான் சத்தியமளித்த,

अनन्याश्रित्यन्तो मां येजनाः पशुपासते ।

तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहं ॥

அனந் யாஸ் சிந்தயன் தோமாம்யே ஜனாப் பர்யு பாஸதே |

தேஷாம் நித்யாபி யுக்தானாம் யோக சேஷமம் வஹாம்யஹம் ||

என்ற கீதை வாக்கியத்தை மனம் செய்து கொள்ளவும்.

அறைக் கதவைத் தாளிட்டவுடன் வெளி எண்ணங்களை யெல்லாம் வெளியில் தள்ளியதாகப் பாவித்து அகத்தின் உள் தாளைப் பூட்டியதாகப் பாவிக்கவும்.

ஓடும் மனதை நிறுத்தப் பல உபாயங்கள் உண்டு. ஒரு

உபாயங்கள் சமயத்தில் பலிக்கும் உபாயம் இன்னொரு சமயத்தில் வீர்யமற்றதாகப் போகும். அக்காலத்தில் வேறு வழியைக் கைப்பற்றவும்.

எதற்கும் அடங்காது துள்ளிக் குதிக்குமானால் “போக்குரி மனமே, உன் வலுவை ஒடுக்க திருப்பித் திருப்பி உறுவேற்று கிறேன், பார்!” என்று அதட்டி, திருடனைப் பிரம்பால் தண்டிப்பது போல், மந்திரப் பிரம்பால், மனதை அடிப்பதாகப் பாவித்து அழுத்தம் திருத்தமாக ஐபிக்கவும்.

மந்திரத்திலேயே மனம் நாடுவதற்காக மந்திர அக்ஷரங்களை அகத்தில் எழுத்து ரூபமாகப் பாவித்து, பார்த்து ஒவ்வொரு எழுத்தாக எழுதுவதைத் தொடர்ந்து உச்சரிக்கவும்.

நிதானமாகச் சொல்லும்பொழுது, மனம் நழுவின வந்தால் அட்சரங்களை அதிவேகமாகச் சுழட்டவும். சில நிமிஷங்கள் இவ்வாறு வீரட்டவே, அதன் விஷமம் அடங்க, நிதானமாகச் செய்யலாம். மூளையில் ஒலிக்கும் உச்சாடனத்தைப் பின்பற்றி மனதை யடக்கலாம்.

தீர்க்க காலம் வைராக்கியத்துடன் அப்பியாசம் செய்தால் தான் சதா சனைக்கும் மனது, கொழுப்படங்கி ஒடுங்கும். மனமென்பது யானை. இதன் துதிக்கை சதா ஒடுங்கும் துழாவி நிற்கும். இது இந்திரிய வாயிலாகப் பாய்ந்து கொண்டே போகும். துதிக்கைக்கு வேலை கொடுக்க, மண்ணைவாரித் தலைமேல் தூவிக் கொள்ளாம லிருக்க, சங்கிலியைக் கொடுக்கின்றான் பாகன். யானை இந்தச் சங்கிலியைச் சுழற்றிக் கொண்டே சும்மா இருக்கும். நாமம், மந்திரம் என்ற சங்கிலியால்தான் மதயானையான மனத்தை அடக்க வேண்டும்.

6. ஜெபத்தின் சுகம்

असंशयं महाबाहो

मनो दुर्निग्रहं चलं ।

अभ्यासेन तु कौन्तेय

वैराग्येण च गृह्यते ॥

கதை — 6, 35.

வைராக்கியத்துடன் அடிக்கடி அப்யசிப்பதால் மனம் கட்டுப் படுகிறதென்று கதையில் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

அடிக்கடி ஓடிவிடுகிறதே என்று சற்றும் ஆயாசப் பட வேண்டாம். எத்தனை தரம் ஓடினாலும் அத்தனை தரமும் ஞாபகப் படுத்தி, மனதை உள் இழுத்து மந்திரத் விடாது அடக்கு தால் நிறுத்தவும். கவலையே வேண்டாம். வரவர, இந்தச் சலன வேகம் கண்டிப்பாய்க் குறையும். இது ஒரு நாள் கட்டுப்பட்டே திரும்.

இதில் சந்தேகமே இல்லை. விடாமுயற்சிதான் தேவை. முழுசுக் களின் அனுபவமும் இதை ஒத்திருக்கிறது.

அடிபட்ட நாய் போலும், செத்த பாம்பு போலும் போட்ட இடத்தில் இம் மனம் விழுந்து கிடக்கும். அப்பொழுது இதைத் தட்டி எழுப்பி “ஹும்! ‘ராமா!’ என்று சொல்லிக் கொண்டே இரு! பத்திரம்!” என்றால், ஸ்வப்னத்தில் கூட நிற்காமல் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கும்.

மனதிற்கு ஜெபமே அடக்கு முறை. வேறுவழி கிடையாது.

‘மானசம்’ ஆரம்ப காலத்தில், மனம் வெளியோடி விட்டதே தெரியாது பிரக்ஞையையும் இழத்துச் சென்று விடும். திடீரென்று விழித்துக் கொள்ளுவான் சாதகன். பின் ஓடியதை உள்ளிழுப்பான்.

நாளாக நாளாக மனம் நழுவி உடனே தெரியும். இன்னும் சில நாளில், நழுவு முன்னமேயே விழிப்பு ஏற்படும்.

மினம் ஒரு நொடி நிற்கும், ஒரு நிமிஷம் நிற்கும். கால்மணி நின்று விட்டால் பொறுத்தமான பலன் கிடைக்கும். வலுத்த யோகம் எளிதில் இவனுடையதாகும். இக்காலத்தில் யோகம் கணக்கு வைக்க அவசியமிராது. ஜெபத்திற்கு உட்கார அழமாட்டான். வெளித் தூண்டுதல் தேவை இராது. சுகமுண்டாகும். ஜெபமில்லாவிட்டால் இவனுக்கு வாழ்க்கையே ருசிக்காது.

இவனுடைய ஜெபம் இக்காலத்தில் அபூர்வமாக இருக்கும். வெகு நிதானமாக அட்சரங்கள் உள்ளே சுழலும். ஒரு உச்சரிப்புக்கும் மற்றொன்றிற்கும் மத்தியில் ஏது உள்ளே சுழலும் மில்லா குன்ய இடைவெளி நிச்சலன நிசப்தமாகத் தோன்றும். இது அதிகரிக்கும். உச்சாடனம் தானாக நிற்கும். மெய்ம்மறக்கும். வெளி திருஷ்டி மறைய, வெளிச் சப்தங்களும் கேட்காது.

மறுபடியும் அட்சரக் கோர்வை, முத்துசரம் போல், அகத்தில் சரடாகச் சுழலும்.

உள் உச்சரிப்பும் இராது. உள் திருஷ்டி ஹ்ருதயத்தில் ஊன்றும். ஜெபம் இப்பொழுது அதிசயமாக வரும். தான் ஜெபிப்பதாகவே தெரியாது. உணர்ச்சி இராது. இவன் அகக் கண்ணால் பார்த்திருக்க மந்திரமானது ‘சித்த’ மென்ற தடாகத்தில் சிறிய நீர்க் குழி போல் எழுந்து, வெளி வந்து, பிரக்ஞை என்ற ஆகாயத்தில் வெடிக்கும். இதைப் பார்த்து நிற்க, சிறிது காலம் கழித்து இன்னொன்று வெளிவரும். இவ்வாறு நிதானித்து மந்திர சப்தம், யதார்த்த ஸ்புரணமாக சித்தத்தில் உதித்து, அறிவில் கிளம்பி உடையும். இதை சாட்சியாக சாதகன் பார்த்து நிற்பான்.

சுவாச மிருப்பதும் தெரியாது. நடப்பதும் தெரியாது. காலம் விழுங்கப்படும். உலகம் மறையும். சஞ்சலம் ஒழியும்!

எவ்வளவு கஷ்டமும், எவ்வளவு முயற்சியும் எக்காலப் பிரயாசமும் ஈடாகாது! இதன் சுகம் உன்னதமாக நிற்கும்.

ஒரு ராஜ்யத்தை இழந்தாலும் பரவாயில்லை இந்த சுகத் திற்காக.

இந்நிலை வந்தவன் நிரோதம், அதாவது, சமாதி யோகத் திற்கு லாயக்குள்ளவனாக ஆகிறான். யமத்தைத் தீவிரமாய்க் கைப்பிடித்து, வாசனைகளை விசாரத்தால் நிரோதம் ஒழித்து வந்தானேயானால் ஸவிகல்ப சமாதி யும் நெருங்கி நிற்கும்.

ஜெபத்தில் அர்த்தத்தை அனுசந்தானம் செய்யலாம். பக்தி பாவத்துடனும் ஜெபிக்கலாம். லட்சியம் கைகூடும்; மூர்த்திப் பிரசன்னத்திற்கு வழியுண்டு.

உட்கார்ந்து ஜெபிப்பதோடு சர்வதா மனது காலியாக இருக் சதா ஜெபம் கும் பொழுதெல்லாம் மந்திரத்தைப் புரட்டு வது நன்மையைத் தரும். நாம் அறியாமலே நாமம் சுழன்று கொண்டுவரும்.

பக்த துகாராம் சதா 'விட்டல்! விட்டல்!' என்று கூவி துகாராம் நிற்பார். அவர் ஒவ்வொரு ரோமத் துவார மும் 'விட்டல்! விட்டல்!' என்று கூவுவ தாகத் தோன்றுமாம். என்ன பாக்கியசாலி!

வேலை இல்லாத பொழுது ஜெபமாலையும் கையுமாக உட்கார்ந்து ஜெபிக்கலாம். மனது தீவிரமாகச் செல்ல அவசிய மில்லாத பொழுது மனதால் ஜெபித்துக் கொண்டே வேலையைச் செய்யலாம். குழந்தையை ஆட்டலாம். சமையல் செய்யலாம். தண்ணீர் இழுக்கலாம். 'வாக்கிங்' போகலாம், ஜெபமும் மனதினுள்ளே சுற்றி வரலாம்.

மனதின் ஒருமை சக்தி அதிகரிக்கும். ஞாபகம் உயரும். புத்தி கூர்மையாகும். சந்தேகங்கள் மறையும். தொழிலை அழகாகச் செய்ய சாமர்த்தியம் உண்டாகும். பலன்கள் கோபம் தனியும். ஐம்புலன்கள் அடங்கும். அளவில்லா ஆனந்தம் அல்ப தூரத்தில்தான் எட்டி நிற்கும்.

7. ஜபத்தில் 'தாரண'

ஜபத்துக்குச் சத்துருக்கள் பல உள்ளன. வெளி இடையூறுகள் ஏற்பட்டே நிற்கும். உதாசினத்தால் சத்துருக்கள் இவைகள் ஒழியும். தூக்கம் என்பது பெரிய விரோதி. இது உள்ளிருந்தே சாதனையைத் தொலைக்கும்.

ஐபத்திற்கு உட்காரும் சிலர் வாய் திறந்து 'குறடு' விட்டு நித்திரை செய்து விடுவதும் உண்டு. பலர், இருந்த இடத்திலும் இல்லாமல், வேறு இடத்தில் விழுந்து கிடப்பதும் உண்டு.

நித்திரையே வருவது இல்லையென்று மருந்துப் புட்டியை ஆராதிப்பவர்கள் அநேகர். பாவம், 'தாரக' மந்திரத்தை உபதேசம் கொண்டால் தூக்கமாவது இவர்களுக்குத் தீவிர பலனாய்க் கிடைக்கும்! எப் போடாவி போடப்பட்ட விழிப்பு ஆசாமியும் ஜெபம் செய்ய ஆரம்பித்தால் 'அக்கா'ளிடம் 'அபேஸ்!' ஆகி விடுவாரே!

நாலு பேர் (பெண்களென்று சொல்வானேன்?) ஆனந்தமாக குப்பிப் பாட்டி, வைர நகை, பாலாமணிச் சேலை, ஆம்படையான் சண்டை ஆகியவற்றைப் பேசும் பொழுதெல்லாம் விழிப்பு எப்படி இருக்கும் தெரியுமோ? எதிர் வீட்டில் திருடன் வந்தால் கூடக் கண்டுபிடித்து விடுவார்கள்! அந்த 'வ. ம. சபை'யில் யாராவது ஒரு அசடு, "அடியே! 'பக்த விஜய'த்தைக் கொண்டாடி! போஜலதாஸ் சரித்திரம் படிக்கலாம்!" என்று சொல்லி விட்டாலோ பல 'மெம்பர்'களுக்குத் தலை கனத்து விட ஆரம்பித்து விடும்! கொட்டாவி துரத்தித் துரத்தி வரும். புஸ்தகம் வருமுன் இவர்கள் தரைமேல் சாய்வார்கள்!

திடீரென யாராவது, "எதிர் வீட்டு அலமு, ஆம்படையாளைத் திட்டறா!" என்று கூவி விட்டால் போதும். உடனே தூங்கினவர் விழித்து, 'அப்புறம்!' என்பார்!

ஆண்கள் பாடும் இதேதான். மூணும் பேஸ்துக்கு 'முழித்து' முன் வீட்டுப் பஜனைக்குத் தூங்குவதில்லையோ? தூங்கி விடவே கூடாது. அதுவும் மானஸமாகச் செய்யும்பொழுது நித்திரை பக்கத்தில் நின்று காத்திருக்கும்.

இதில் தலையாட்டி விட்டாலும், மறுபடியும் விழித்துச் செய்யவும். தூக்கம் வரும் போலிருந்தால் கண்களை நன்றாகத் திறந்து எதிராகப் பார்வையைப் படத்திலோ தாமஸம் ஒதுங்க ஏதாவது குறிப்பிலோ நிறுத்தி ஐபிக்கவும். அதிக காலம் உட்காருகிறவர்களுக்குச் சுமார் அரை மணியிலிருந்து ஒரு மணிக்குள் இந்தத் தாமஸப் பான்மை ஒதுங்க, ஐபம் ஸ்திரமாகும். எதிரில் இஷ்ட தேவதையின் உருவம் இருந்தால் அதையே பார்த்துச் செய்யலாம்.

'தாரணை' இல்லாத ஐபத்தை மகாவர்கள் 'அது ஒரு தூக்கம்!' என்று நிஷித்தம் செய்வார்கள். 'தாரணை' என்றால்

தரிப்பது. ஒரு உருவத்தையோ, ஜோதியையோ, வடிவத்தையோ நிறுத்திக் கொள்வது, இதைக் கண்களால் வெளியில் பார்த்து, வெளியே நிறுத்தலாம். அல்லது, அகக் கண்களால் பார்த்து நிறுத்தலாம். இதன் முழுவீவரம் அஷ்டாங்க யோகத்தில் விளக்கப்படும்.

தாரணை

“காயத்ரி மந்திரத்திற்கு, சமஷ்டி காயத்ரி சித்திரம். அஷ்டாட்சரத்திற்கு நாராயணனின் உருவம்” என்றவாறு மந்திரத்திற்கு உகந்தபடி படத்தை முன் தொங்க விட்டு அதற்கு வணங்கி, அதைப் பார்த்த வண்ணம் மந்திரத்தை ஐபிக்க வேண்டும்.

‘உச்சைஹி’, ‘உபாட்சு’ என்ற வாசகமாக ஜெபிக்குங்கால் எதிரில் வெளிக் கண்களால் பார்த்து இருக்கவும். நாளாக, நாளாக இதை அகக் கண்களில் பதிக்க வேண்டும். வாயசைந்து கொண்டிருந்தாலும் திருஷ்டிபானது உள்ளே சென்று வெளியில் கண்ட சித்திரத்தை உள்ளே காண முயலும்.

மானசமாகச் செய்யுங்கால் உள்முகதாரணை அவசியம். நித்திரையையும் தடுக்கும். முழு உருவத்தையும் பார்க்க சிரமமானால் முகத்தை மட்டுமாவது பார்த்திருக்க முயலவும். சித்திரங்களே சிரமமாயிருந்தால் வட்ட வடிவ ஒளி அல்லது விளக்கின் பிரகாசம் போலவும் பாவிப்பது வழக்கம்.

யோக சம்ஸ்காரமுள்ளவர்களுக்கு, ‘தாரணை’யுடன் கூடிய ஜபம் வெகு சுலபமாய் அஷ்டாங்க யோகத்தில் தேர்ச்சி பெற உதவும். இந்தத் தவத்தால் இஷ்ட தெய்வத்தினிடமிருந்து கோரிய வரங்களைப் பெற்று வாழலாம்.

மூன்றாம் பாகம்

ஸந்த்யா வந்தன சில க்ரியைகளின் விளக்கம்.

திசைகள் :

கூர்லையில் சந்த்யாவை கிழக்கு நோக்கியும், மாத்யாந்திகத் தையும், சாயம் சந்த்யாவையும், வடக்கு நோக்கியும் செய்யவும்.

ஆசமனம் :

अच्युताय नमः। अनन्ताय नमः। गोविन्दाय नमः।

அச்சுதாய நம: | அநந்தாய நம: | கோவிந்தாய நம: |

என்று சொல்லி கொஞ்சம் திர்த்தத்தை வலது கையி லெடுத்து ஒவ்வொரு மந்திரத்துக்கும் ஒவ்வொரு தடவை வீதம் மூன்று தடவை உட்கொள்ளவேண்டும். பிறகு

केशव। नारायण। माधव। गोविन्द। विष्णो। मधुसूदन।
त्रिविक्रम। वामन। श्रीधर। हृषीकेश। पञ्चनाभ। दामोदर।

கேசவ | நாராயண | மாதவ | கோவிந்த | விஷ்ணோ |
மதுஸூதன | த்ரிவிக்ரம | வாமன | ஸ்ரீதர | ஹ்ரிஷ்கேஸ |
பத்மநாப | தாமோதர |

என்று சொல்லி முறையே வலது கன்னம் இடது கன்னம், வலது கண், இடது கண், வலது நாசி இடது நாசி, வலது காது இடது காது, வலது தோள் இடது தோள் இவைகளை முறையே கட்டைவிரல், பவித்திரவிரல், ஆள்காட்டிவிரல், சுண்டிவிரல், நடுவிரல் இவைகளால் ஒவ்வொரு விரலால் இரண்டு அங்கம் வீதம் தொட்டுக்கொண்டு மீதமுள்ள பஞ்நாப (பத்மநாப) என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி எல்லா விரல்களாலும் மார்பையும், தாமோதர (தாமோதர) என்று சொல்லி முன்போலவே எல்லா விரல்களாலும் சிரஸ்ஸையும் தொட்டுக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதஞ் செய்து முடிப்பது “ஆசமனம்” எனப்படும். இவ் வித மிரண்டு தடவை ஆசமனஞ் செய்யவேண்டும். பிறகு,

शुक्लाम्बरधरं विष्णुं शशिवर्णं चतुर्भुजं।

प्रसन्नवदनं ध्यायेत्सर्वद्विकनोपशान्तये॥

சுக்லாம்பரதரம் விஷ்ணும் ஸசிவர்ணம் சதுர்ப்புஜம் |
ப்ரஸன்னவதனம் த்யாயேத் ஸர்வவிக்னோப சாந்தயே |

என்று சொல்லி நெற்றியில் குட்டிக்கொண்டு (இதன் பொருளை கீழே பார்க்க.) பிறகு பிராணாயாமஞ் செய்யவேண்டும். (பிராணாயாமஞ் செய்யவேண்டிய முறையை கீழே கண்டு கொள்க) பிராணாயாம மந்திரம் பின் வருமாறு ;—

ओं भूः । ओं भुवः । ओं भुवः । ओं महः । ओं जनः । ओं तपः । ओं सत्यं । ओं तत्सवितुर्वरेण्यम् । भर्गो देवस्य धीमहि - धियो यो नः प्रचोदयात् । ओमापो । ज्योतीरसोऽमृतं ब्रह्म भूर्भुवस्सुवरोम् ॥

ஓம் பூ : | ஓம் புவ : | ஓம் ஸுவ : | ஓம் மஹ : | ஓம் ஜன : | ஓம் தப : | ஓம் ஸத்யம் | ஓம் தத்ஸவிதுர்வரேணியம் | பர்கோ தேவஸ்யதீமஹி | தியோ யோந : ப்ரசோதயாத் | ஓமாபோஜ் யோதிரஸோ அம்ருதம் ப்ரம்ஹ பூர்புவஸ்ஸுவரோம் |

‘சக்லாம்பரதர’ மந்திரத்தின் பொருள் :

வெண்ணிறமான வஸ்திரத்தை தரித்தவரும் எங்கும் நிரம்பியவரும், சந்த்ரனின் நிறம் கொண்டவரும், நாற்புறம் கொண்டவருமான யானை முகத்தோனை (வினாயகரை) சகல இடையூறுகளும் விலகுவதற்காக த்யானஞ் செய்யக் கடவேன்.

ப்ராணாயாமத்தின் பொருள் :

ஓம் என்பது ப்ரணவம். இதற்குப் பல பெரும் அர்த்தங்களுண்டு. இங்கு இது மும்மூர்த்தங்களை குறிக்கும் பான்மையைக் கொள்வோம்.

பூ, புவர், சுவர், மஹர், ஜன, தபோ, ஸத்ய லோகங்களும், ப்ரணவ தாத்பர்யமான பரமாத்மாவை விட வேறல்ல. எந்த பரமாத்மா எங்களுடைய புத்தி எண்ணங்களை அந்தந்த காரியங்களில் தூண்டுதலுரோ, அவரே தன்னுடைய ப்ரகாசத்தால் இருளைப் போக்குகின்ற, சூர்யமண்டலாபிமானி ஜீவாந்தர்யாயியும் யாவராலும் ப்ரார்த்திக்கத் தகுந்ததுமான சைதன்யம் தியானம் செய்யக் கடவோம். ஜலமும், அக்னியும், பூமியும், மரணமற்ற வாயுவும், ப்ரம்மமென்ற ஆகாசமும், அஹந்தத்வமும், மஹத்தத்வமும் ப்ரக்ருதியும் ப்ரணவ வாக்ய பரமாத்மாவே—பரமாத்மாவின் சரீரமே.

இதை செய்யும் விதம் முன்பே விளக்கப்பட்டுள்ளது. எனிலும், அம்முறைப்படி செய்ய, காலதேச வர்த்தமானம் இடம் கொடாவிடில், ஆகாய ஸ்தல சுத்தம் திருப்தியுற்றால், விரல்களால் மூக்கு நுனியைத் தொட்டுக்கொண்டு, மந்திரத்தை ஜெபிக்கவும்.

சங்கல்பம் :—

வலது முழங்கால் மேல் இடது கையை நிமிர்த்தி அமைத்து, வலது கையால் மூடி இதற்குரிய மந்திரங்களை ஜெபிக்கவும்.

ப்ரோக்ஷணம் :—

பஞ்சபாத்திரம் உத்ருணியுடன் செய்யுங்கால், உத்ருணியில் ஜலமெடுத்து அதிலுள்ள ஜலத்தை உகந்த மந்திரத்தைக் கூறி, வலக்கைப் பவித்ர விரலால், தன்மேல் தூவிக்கொள்ளவும்.

தடாகம், நதியில் நின்று செய்யுங்கால். நீர்மேல் குனிந்து, ஜலத்தை பவித்ரவிரலால் தன் மேல், மந்திரத்தை ஜெபித்துத் தூவிக்கொள்ளவும்.

அர்க்கியம் :—

வீட்டில், பஞ்சபாத்திரம் உத்ருணியுடன் செய்யுங்கால், இடக் கையால் வலக் கையில் நீரை நிரப்பி, மந்திரத்தைச் சொல்லி, உயரத் தூக்கி விடவேண்டும். வைதீக முறைப்படி, அர்க்யதானம் செய்யப் பல நிபந்தனைகளுண்டு. கால நாகரீக சங்கடத்தாலும், யுகதர்மத்தாலும், இந்நீரை சுத்தமான இடத்தில் விட்டால் போதுமென்று கருதுகிறோம்.

நதி, தடாகத்தில் நின்று செய்யுங்கால். சூர்யனைப் பார்த்து, இரு கைகளிலும் ஜலத்தை நிரப்பி, குதிக்கால்கள் பூமியில் படா வண்ணமெழுப்பி, புருவம்வரை உயரத் தூக்கி ஜலமத்தியில் விடவும்.

தர்ப்பணம் :—

பஞ்சபாத்திர உத்ருணியுடன் செய்யும் காலத்தில், இடது கையால் வலது கையில், ஒவ்வொரு 'தர்ப்பயாமி' என்று சொல்லி முடிக்கும் மந்திரத்திற்கும், ஜலத்தை விட்டு, கீழே விழச் செய்யவும்.

நதி தடாகங்களில் நின்று செய்யுங்கால், இரு கைகளாலும் நீரைத் தூக்கி, ஒவ்வொரு 'தர்ப்பயாமி' என்று முடியும் மந்திரத்திற்கும் விடவும்.

நான்காம் பாகம்

யஜுர்வேத ஸந்த்யா வந்தனம்

காலையில் எழுந்ததும், மலஜல விசர்ஜனம் செய்து, பல் விளக்கி, சுத்தம் செய்து கொண்டு, தம், தம் ஆசாரப்படி, திருநீறு, சந்தனம், திருமண, முதலிய ஏதேனும் தரித்து, சுத்த ஜலநதி, தடாகம், ஓடையிலே அல்லது வீட்டில், சுத்தம் செய்யப்பட்ட பஞ்சபாத்திர உத்ரிணியுடன் சுத்த குளிர் ஜலம் ஏந்தி, சுத்த ஸ்தலத்திலமர்ந்து செய்யவும். திறந்த சுத்த வெளி உத்தமம். இயலாத காலத்தில், அறையில் ஒரு தட்டத்தைத் தலமாகக் கொண்டு செய்யவும்.

மனதைச் சலிக்க விடாது, உகந்த மந்திரத்தைத் தவிர, வேறு எவ்வித சப்தமும் உச்சரிக்காமல், காது கொடுத்துக் கேளாமல், ஒருமையுடன் வைதீக தர்மம், கர்மா, ஈஸ்வரனிடத்தில் திடமான நம்பிக்கையுடன் செய்யவும்.

1. * ஆசமனம் செய்யவும்.

2. * சுக்லாம்பரதரம் குட்டிக் கொள்ளவும்.

3. * பிறகு ப்ராணயாமம் செய்யவும்.

4. கீழ்க் கண்டவாறு மந்திரத்தை உச்சரித்து, ஸங்கல்பம் செய்து கொள்ளவும்.

ममोपात्त समस्त दुरितक्षयद्वारा परमेश्वर प्रीत्यर्थं ।

மமோபாத்த ஸமஸ்த துரிதக்ஷயத்வாரா பரமேஸ்வரப்ரீத்யர்த்தம்

என்று சொன்ன பிறகு, காலையில்,

प्रातस्सन्ध्यं उपासिष्ये ।

ப்ராதஸ் ஸந்த்யாம் உபாஸிஷ்யே

என்றும், மத்யானத்தில்

माध्याह्निकं करिष्ये ।

மாத்யாஹ்நிகம் கரிஷ்யே

என்றும், சாயங்காலத்தில்

सायं सन्ध्यं उपासिष्ये ।

ஸாயம் ஸந்த்யாம் உபாஸிஷ்யே

என்றும் உச்சரித்து, ஸங்கல்பத்தை முடிக்கவும்.

பொது உரை : என்னுடைய, எல்லா பாபங்களும் அழிவுதற்காக, எல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஈஸ்வரனுடைய அனுக்கிரகத்தைப் பெற, காலையில் (மத்யானத்தில், சாயங்காலத்தில்) ஸந்த்யா தேவியை, தியானிக்கப் போகின்றேன்.

வடகலை ஸம்பிரதாயம் :

“ஸ்ரீ பரமேஸ்வர ப்ரீத்யர்த்தம்”

என்பதற்கு பதிலாக

“श्री भगवदाश्रया भगवत्प्रीत्यर्थं ।

ஸ்ரீ பகவதாஞ்ஞயா பகவத்ப்ரீத்யர்த்தம்

(பகவான் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய ஆக்ஞையை முன்னிட்டு, பகவானுடைய ப்ரசாதத்தை அடைய வேண்டி, என்ற பொருள்)

என்று சொல்லவும்.

ओं श्रीकेशवाय नमः ।

5. ஓம் ஸ்ரீ கேசவாய நம :

என்று சொல்லி, நடு வீரலால், அல்லது பவித்திர வீரலால், ஐலத்தில் ப்ரணவத்தை எழுதி அத் தீர்த்தத்தை இரண்டு புருவங்களின் மத்தியில் தடவிக் கொள்ள வேண்டும்.

6. இனி சொல்லப்படும் மந்திரத்தைச் சொல்லி, தீர்த்தத்தை ப்ரோக்ஷணம், தன் மேல் செய்து கொள்ள வேண்டும். இது ஒன்பது பாதங்களாக உள்ளது. ஏழு பாதம் வரை சிரசிலும், எட்டாவது பாதத்தால், இரண்டு பாதங்களிலும், ஒன்பதாவது பாதத்தால் திரும்பவும் தலையிலும், ப்ரோக்ஷணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

ப்ரோக்ஷணம் செய்து கொள்ளும் தீர்த்தமானது, உடல் லேயே படவேண்டும். கீழே விழுதல் பாபம் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது.

மந்த்ரம் :

आपोहिष्टा मयोभुवः ।

ஆபோஹிஷ்டா மயோ புவ :

तान ऊर्जे दधातन ।

தான ஊர்ஜே ததாதன

महे रणाय चक्षसे ।

மஹே ரணாய சக்ஷஸே

योवः शिवतमो रसः ।

யோவஸ் ஸீவதமோ ரஸ;

तस्य भाजयतेह नः ।

தஸ்ய பாஜயதேஹ ந:

उशतीरिव मातरः ।

உஸதீரீவ மாதா:

तस्मा अरं गमाम वः ।

தஸ்மா அரம் கமாம வ:

यस्य क्षयाय जिवथ ।

யஸ்ய க்ஷயாய ஜிவத

आपो जनयथाच नः ।

ஆபோ ஜனயதாச ந:

இதன் பொதுவுரை :

1. ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகளே எக்காரணத்தால், சக்தித் தை-உண்டாக்குகிறவர்களாக இருக்கிறீர்களோ.

2, 3. அந்த நீங்கள், எங்களுக்காக முற்றும் களங்கமற்ற தான, ஞானத்திற்குகந்த வஸ்துவை, கொடுப்பீர்களாக.

4, 5, 6. உங்களுடைய ரஸாநுபவத்தைத் தரக்கூடியதான அநுபவமுண்டோ அதற்கு, அன்னை போன்ற இயற்கை பிரியத் தைக் கொண்டே, இப் பிறவியிலேயே, எங்களையும் யோக்கியதை யுள்ளவர்களாகச் செய்யுங்கள்.

7, 8. எந்த ரஸத்தினுடைய அநுபவத்தினால் பரமானந்தத் தில் மூழ்கின்றீர்களோ, அதன் பொருட்டு, உங்களை மிகவும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

9. மேலும், ஜலாபிமானி தேவதைகளே எங்களை நல்ல ஜென்மம் அடைந்தவர்களாகச் செய்யுங்கள்.

7. பின் :

ओं भूर्भुवस्सुवः ।

ஓம் பூர் புவஸ் ஸுவ:

என்று சொல்லி, ஜலத்தைக் கையிலெடுத்துச் சிரசை சுற்றிக் கொள்ளவும்.

8. பிறகு வலது கையில், ஜலத்துவர்கள் ஏந்தி கீழ்க்கூறும் மந்திரத்தைச் சொல்லி, அதை உட்கொள்ளவும்.

காலையில் சொல்லவேண்டியது :

सूर्यश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकृतेप्यः ।

ஸூர்யஸ்ச மா மன்யுஸ்ச மன்யுபதயஸ்ச மன்யுக்ருதேப்ய:

पापेभ्यो रक्षन्तां यद्रात्रिया पापमकार्षम् ।

பாபேப்யோ ரக்ஷந்தாம், யத்ராத்திரியா பாபமகார்ஷம்,

मनसा वाचा हस्ताभ्यां । पद्भ्यामुदरेण शिश्रा ।

மனஸா வாசா ஹஸ்தாப்யாம், பத்ப்யாமுதரேண ஸீஸ்னா,

रात्रिस्तदवलम्पतु । यत्किंच दुरितं मयि ।

ராத்ரிஸ்தத வலம்பது, யத்கிம்ச துரிதம் மயி,

इदमहं मामस्मृत्योनौ । सूर्ये ज्योतिषि ।

இதமஹம் மாமஸ்ருதயோனௌ ஸூர்யே ஜ்யோதிஷி

जुहोमि स्वाहा ।

ஜுஹோமி ஸ்வாஹா

பொது உரை : முதல் பாகத்தில் காணவும்.

மாத்தியாந்ரிகம் செய்யும் கால் சொல்ல வேண்டியது, கீழ்க் கண்டவாறு :

आपः पुनन्तु पृथिवीं पृथिवी पूता ।

ஆப: புனந்து ப்ருதிவீம் ப்ருதிவீ பூதா

पुनातु माम् । पुनन्तु ब्रह्मणस्पतिं बृहन् ।

புனாது மாம் புனந்து ப்ரம்மணஸ்பதிர் ப்ரம்ம

पूता पुनातु माम् । यदुच्छिष्ट ।

பூதா புனாது மாம் யதுச்சிஷ்ட

मपोज्यं यद्वा दुश्चरितं मम ।

மபோஜ்யம் யத்வா துஸ்சரிதம் மம

सर्वं पुनन्तु मामापोऽसतां च ।

ஸர்வம் புனந்து மாமாபோ ஸஸதாம்ச

प्रतिग्रहःस्वाहा ।

ப்ரதிக்ரஹகும் ஸ்வாஹா

பொது உரை : முதல் பாகத்தில் காணவும்.

சாயங்காலத்தில் ஸந்த்யா செய்யும் கால், சொல்ல வேண்டியது ;

मन्त्रः—अग्निश्च मा मन्युश्च मन्युपतयश्च मन्युकुतेभ्यः ।

மந்த்ரம் :—அக்னிஸ்ச மா மன்யுஸ்ச மன்யுபதயஸ்ச
மன்யுகுதேப்ய:

पापेभ्यो रक्षन्ताम् ।

பாபேப்யோ ரக்ஷந்தாம்

यद्वा पापमकार्षम् ।

யதவா பாபமகார்ஷம்

मनसा वाचा हस्ताभ्याम् ।

மனஸாவாசா ஹஸ்தாப்யாம்

पद्भ्यामुदरेण शिश्न ।

பத்ப்யாமுதரேண ஸீஸ்து

अहस्तदवलुम्पतु ।

அஹஸ்தத வலம்பது

यत्किंच दुरितं मयि ।

யத்கிம்ச துரிதம் மயி

इदमहं माममृतयोनौ ।

இதமஹம் மாமம்ருதயோனௌ

सत्ये ज्योतिषि जुहोमि स्वाहा ।

ஸத்யே ஜ்யோதிஷி ஜுஹோமி ஸ்வாஹா

பொது உரை : முதல் பாகத்தில் காணவும்.

காலை, நடுப் பகல், மாலை என்ற மூன்று நேரங்களில், அதற் குறிய மந்திரங்களைச் சொல்லி, பானம் செய்த பிறகு,

9. இரண்டுதரம் ஆசமனம் செய்யவும். பின்பு

10. கீழ் குறிப்பிட்ட மந்திரத்தைச் சொல்லி ப்ரோக்ஷணம் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

मन्त्रः—दधिकावृणो अकारिपम् ।

மந்த்ரம் :—ததிகாவ்ருண்னோ அகாரிஷம்

जिणोरश्वस्य वाजिनः ।

ஜிஷ்னோரஸ்வஸ்ய வாஜிந:

सुरभि नो मुखा वरत् ।

ஸுரபிநோ முகா வரத்

प्रण आयुःपि तारिपत् ।

ப்ரண ஆயுஃபி தாரிபத்

आपो हि ष्टा (1) जनयथा च नः ।

ஆபோஹிஷ்டா.....ஜநயதாச ந:

ओं भूर्भुवस्सुवः ॥

ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ:

(1) முன் கூறிய “ஆபோஹிஷ்டா” மந்திரத்தை தொடர்ந்து சொல்லி முடிக்கவும்.

11. அர்க்யம்:

ओं । भूर्भुवस्सुवः ।

ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவ:

तत्सवितुर्वरेणियं भर्गो देवस्य धीमहि ।

தத் ஸவிதுர்வரேணியம் பர்க்கோ தேவஸ்ய திமஹி

धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

தியோ யோ ன: ப்ரசோதயாத்

என்ற மந்திரத்தை ஐபித்துக் காலையில் மூன்று அர்க்யங்களும், நடுப் பகலில் இரண்டு அர்க்யங்களும் (ஒரு அர்க்யம் என்று சொல்வாருமுளர்.) ஸாயங்காலத்தில் மூன்று அர்க்யங்களும் விடவேண்டும். பிறகு காலாதிதபிராயஸ்சித்தார்த்தபிரதானம் கரிஷ்யே (காலாதிதபிராயஸ் சித்தார் க்யப்ரதானம் கரிஷ்யே) (காலங்கடந்ததால் நேர்ந்த பாபத்தைப் போக்கிக் கொள்வதற்காகத் திரும்பவும் அர்க்யம் விடுகின்றேன்) என்று ஸங்கற்பஞ் செய்து கொண்டு, ஒரு தடவை ப்ராணாயாமஞ் செய்து ஒரு அர்க்யம் விடவும்.

12. பிறகு கையில் ஜலமெடுத்துக் கொண்டு,

असावादिष्यो ब्रह्म-ब्रह्मैव अहमस्मि ।

அஸாவாதித்யோ ப்ரம்ம் — ப்ரம்ம்மைவ அஹமஸ்மி
என்று சொல்லி

(அதாவது; ஸ-அர்யணை பரப்ரம்ம் ஸ்வரூபனென்றும் அந்தப்ரஹ்மஸ்வ ரூபமாகவே தான் இருப்பதாகவும் தியானிக்க வேண்டியது).

தன்னைச் சுற்றி, மார்பை தொட்டுக் கொள்ளவும், பிறகு ஆசமனம் செய்யவும்.

13. பிறகு தர்ப்பணம் செய்யவும். மூன்றாம் பாகம்பார்க்க. அதன் மந்திரம் பின்வருமாறு:—

आदित्यं तर्पयामि । सोमं तर्पयामि । अङ्गारकं तर्पयामि
बुधं तर्पयामि । बृहस्पतिं तर्पयामि । शुक्रं तर्पयामि । शनैश्चरं

தர்ப்யாமி । ராஹு தர்ப்யாமி । கெது தர்ப்யாமி । கெசவ் தர்ப்யாமி ।
 நாராயண தர்ப்யாமி । மா஧வ் தர்ப்யாமி । கோவிந்த் தர்ப்யாமி । விष्ணு
 தர்ப்யாமி । ம஧ுஸூதன தர்ப்யாமி । த்ரிவிக்ரம் தர்ப்யாமி । வாமன
 தர்ப்யாமி । ஸ்ரீ஧ர தர்ப்யாமி । ஹர்கேச தர்ப்யாமி । ஸ்ரீநாப
 தர்ப்யாமி । டாமோதர தர்ப்யாமி ॥

ஆதித்யம் தர்ப்யாமி ஸோமம் தர்ப்யாமி அங்காரகம் தர்ப்யாமி
 புதம் தர்ப்யாமி ப்ருஹஸ்பதிம் தர்ப்யாமி சுக்ரம் தர்ப்யாமி
 சனைச்சரம் தர்ப்யாமி ராஹும் தர்ப்யாமி கேதும் தர்ப்யாமி
 கேசவம் தர்ப்யாமி நாராயணம் தர்ப்யாமி மாதவம் தர்ப்யாமி
 கோவிந்தம் தர்ப்யாமி விஷ்ணும் தர்ப்யாமி மதுஸூதனம் தர்ப்யாமி
 த்ரிவிக்ரம் தர்ப்யாமி வாமனம் தர்ப்யாமி ஸ்ரீதரம் தர்ப்யாமி
 ஸ்ரீரூஷிகேசம் தர்ப்யாமி பத்மநாபம் தர்ப்யாமி தாமோ
 தரம் தர்ப்யாமி.

ஐந்தாம் பாகம்

ஸாமவேதிகளின் ஸந்த்யா வந்தனம்

1. ஆசமனம்	}	யஜுர் வேதம் போலவே
2. சுக்லாம்பரதரம்		
3. ப்ராணயாமம்		
4. சங்கல்பம்		
5. ப்ரணவமெழுத		
6. பிறகு காலையிலும், மாலைலும்		

ப்ரோக்ஷண மந்திரம், யஜுர் வேதம் போலவே

மத்யானத்தில் கீழ்க்கண்ட மந்திரத்தை உச்சரித்து ப்ரோக்ஷணம் செய்து கொள்ளவும்.

मन्त्रः—१. ओं तरत्स मन्दी धावति । धारा सुतस्यान्धसः । तरत्स मन्दी धावति । २. उक्षा वेद वसूनाम् । मर्तस्य देव्यवसः । तरत्स मन्दी धावति । ३. ध्वस्योः पुरुषन्त्योः । आ सहस्राणि दद्वहे । तरत्स मन्दी धावति । ४. आ ययो स्त्रिशतं तना । सहस्राणि च दद्वहे । तरत्स मन्दी धावति । आपो हि घ्रा...जनयथा च नः । ओं भूर्भुवस्सुवः ॥

(மந்திர:) 1. தரத்ஸ மந்தீ தாவதி. தாராஸு தஸ்யாந்தஸ:. தரத்ஸ மந்தீ தாவதி. 2. உஸ்ராவேத வஸூநாம் - மர்த்தஸ்ய தேவ்யவஸ:. தரத்ஸ மந்தீ தாவதி 3. த்வஸ்யோ: புருஷந்த்யோ: ஆஸஸஸ்ராணி தத்மஜே. தரத்ஸமந்தீ தாவதி. 4. ஆயயோ ஸ்திரீம்சதம்தனா. ஸஸஸ்ராணி ச தத்மஜே தரத்ஸ மந்தீ தாவதி ஆபோஹிஷ்டா.....ஜனநயாசந: ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ:

உரை: ஸோமரஸம் எப்படி தன்னைத் துதிக்கின்றவர்களின் பாபங்களை விலக்கி, அவர்களை பரிசுத்தம் செய்கின்றதோ அவ்விதமே, ஐலாபிமானி தேவதைகளும், திர்த்தத்தால் ப்ரோக்ஷணம் செய்து கொள்வோரை பரிசுத்தர்களாக்குகின்றது.

7. கடைசியில் முன் கூறப்பட்ட மந்திரத்திலுள்ள

ஓம் பூர் புவஸ்ஸுவ:

என்று சொல்லும்பொழுது திர்த்தத்தைக் கையிலெடுத்ததன்னைச் சுற்றிக் கொள்ளவும்.

8. பிறகு காலையில்

अहश्च मा आदित्यश्च पुनातु स्वाहा ॥

அஹஸ்சு மா ஆதித்யஸ்ச புனாது ஸ்வாஹா ॥

என்று சொல்லி, வலது கையில், சிறிது திர்த்த மெடுத்ததை குடித்து விடவும்.

உரை : பகலுக்கபிமானி ஆதித்யன் என்னை பரிசுத்தனாகச் செய்யட்டும். திர்த்தம் உட்கொள்ளுகிறேன்.

இதே மாதிரியாக மத்யானத்தில் குடிக்க வேண்டியதற்கு மந்திரம் யஜுர்வேதிகளுக்குப் போலவே.

சாயங்காலத்தில் திர்த்தத்தை உட்கொள்ள மந்திரம்.

रात्रिश्च मा वरुणश्च पुनातु स्वाहा ॥

ராத்ரிஸ்சு மா வருணஸ்ச புனாது ஸ்வாஹா ॥

உரை : இரவுக்கபிமானி வருணன் என்ற தேவன் என்னை பரிசுத்தனாக்கட்டும்.

9. பின்பு இரண்டு தரம் ஆசமனஞ் செய்யவும்.

10. 'ததித்ராவ்ணோ' என்ற மந்திரத்தைச் சொல்லி, யஜுர் வேதத்திற்குறியது போல் ப்ரோக்ஷணம் செய்து கொள்ளவும்.

11. பிறகு,

ओं । भूर्भुवस्सुवः । तत्सवितुर्वरेण्यम् । भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

ஓம் பூர்ப்புவஸ்ஸுவஃ | தத் சஸிதூர்வரேண்யம் | பர்க்கோ தேவஸ்ய திமஹி | தியோ யோ னஃ ப்ரசோதயாத் |

என்று சொல்லி காலையில் மூன்று தடவையும் மத்யான்நிஹத்தில் இரண்டு தடவையும், மாலையில் மூன்று தடவையும் அர்க்யம் விடவேண்டும். பிறகு ஒரு தடவை ஆசமனஞ் செய்து பிராணயாமஞ் செய்ய வேண்டும். பிறகு,

मन्त्रः— १. ओं यद्य कच्च वृत्रहन् । उदगा अभिसूर्य । सर्वन्तदिन्द्र ते वशे ।

1. ஓம் யத்யகச்சஸ்ருத்ரஹன் | உதகா அபி ஸூர்ய | ஸர்வம் ததிந்திர தே வஸே |

என்று காலையிலும்,

मन्त्रः— २. ओं उदेदभिश्चुतामघम् । वृषभं नर्यापसम् । अस्ता-रमेति सूर्य ।

2 ஓம் உதேதபிசுதாம஘ம் | வ்ருஷபம் நர்யாபஸம் | அஸ்தாரமேதி ஸூர்ய |

என்று மத்தியாங்கிஹத்திலும்

மन्त्र:—३. ओं न तस्य मायया च न । रिपुरीशीत मर्त्यः । यो
अग्नये द्दाश हव्यदातये ।

3. ஓம் நதன்யமாயயாசன |
ரிபுரிசீத மர்த்ய: | யோ அக்னயே
ததாச ஹவ்யதாதயே |

என்று மாணவியிலும் சொல்லி, ப்ராயஸ்சித்தார்த்தம் விட்டுப்
பிறகு,

ओं भूर्भुवस्सुवः ।

ஓம் பூர்புவஸ்ஸுவ: |

என்று சொல்லி ஐலத்தைக் கையிலெடுத்துத் தன்னைச் சுற்றிக் கொள்ள வேண்டும்.

பொது உரை: உலகை மறைத்து எதையும் செய்யவிடாது தடை செய்யும் இருளைப் போக்கி ஒளியைத் தந்து உபகரிப்பதால் உலகம் யாவும் தங்கள் வசத்திலேயே இருக்கின்றது. ஆதலால் நானும் தங்களை யாராதிக்கக் கடமை யானேன். அதனால் திருப்தியாகி சேஷமத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்.

2. ஓ ஸூர்யனே! உமது உதயமானது முற்சொல்லிய பலன்களைக் கொடுப்பதாக விருக்கின்றது.

3. அக்னியை யாராதிப்பவன் சத்துரு எவ்வளவு மாயாவி யாயினும் அவனால் தோல்வியை யடையமாட்டான். அக்னி தேவன் எனது பாபங்களை விலக்க வேண்டும்.

12. பிறகு ஆசமனம், ப்ராணாயாமம் செய்யவும்.

13. “அஸாவாதித்யோ ப்ரம்ம” மந்திரமும், கிரியையும், தர்ப்பணமும், யஜுர்வேதிகள் போல் செய்யவும்.

ஆரூம் பாகம்

ருக்வேதிகளின் ஸந்த்யா வந்தனம்

1. ஆசமனம்.
2. சக்லாம்பரதரம்.
3. ப்ராணாயாமம்.
4. சங்கல்பம்.
5. ஆபோஹிஷ்டா —ப்ரோக்ஷணம்.
6. காலை, மத்தியானம், சாயம், பானமும் மந்திரமும்.
7. ததிக்ராவ்ணோ, ப்ரோக்ஷணம்.

இவை எல்லாம் யஜுர் வேதிகளைப் போலவே.

8. பின் எழுதப்படும் மந்திரத்தைப் படித்துப் ப்ரோக்ஷணஞ் செய்து கொள்ள வேண்டும்.

१. शन्नो देवीरभिष्ट्य आपो भवन्तु पीतये । शंयोरभिस्रवन्तु नः । २. ईशाना वार्याणां क्षयन्तीश्वर्पणीनाम् । अपो याचामि भेषजम् । ३. अप्सु मे सोमो अग्रवीदन्तर्विश्वानि भेषजा । अग्निं च विश्वशम्भुवम् । ४. आपः पृणीत भेषजं वरुधं तन्वे मम । ज्योक् च सूर्यदशे । ५. इदमापः प्रवहत यत्किञ्च दुरितं मयि । यद्वाहमभि दुद्रोहयद्वा शेष उताऽनुत्तम् । ६. अपो अद्यान्वचारिणं रसेन समगसाहि । पयस्वानग्ना आगहि तं मा संसृज वर्चसा । ७. सस्रुषीस्तदपसो दिवानक्तं च सस्रुषीः । वरेण्यकृत्प्रहमादेवीरवसे हुवे । ८. भद्रं नो अपिवातय मनः ॥

1. சன்னோ தேவிரபிஷ்டய ஆபோ பவந்து பீதயே | சம்யோர பிஸ்ரவந்து ந: || 2. ஈசான வார்யாணாம் க்ஷயந்திஸ்வர்ப்ணீநாம் | அபோ யாசாமி பேஷஜம் | 3. அப்ஸுமே ஸோமோ அப்ரவிதத்ர் விஸ்வானி பேஷஜா | அக்னிம்ச விஸ்வ சம்புவம் | 4. ஆப: ப்ருணீத பேஷஜம் வருதம்தத்வே மம | ஜ்யோக்ஸ ஸூர்யம்த்ருசே | 5. இதமாப: ப்ரவஹத யத்கிஞ்ச துரீதம் மயி | யத்வாஹமபிதுத்ரோஹ யத்வா சேப உதாந்ருதம் | 6. அபோ அத்யான்வசாரிஷம் ரஸேந ஸமகஸம்ஸா | பயஸ்வாநக்ஷ ஆகஹி | நம்மா ஸம்ஸ்க்ருஜ வர்ச்சஸா || 7. ஸஸ்ருஷீஸ்தபஸோ திவாநக்த்ருச ஸஸ்ருஷி: | வரேண்யக்ரதூரஹமாதேவி ரவஸே ஹுவே || 8. பத்ரம்நோ அபிவாதய மன: ||

போது உரை : 1. ப்ரகாசிக்கின்ற ஜலாபிமானி தேவதைகளே, எங்களுக்கு சுகத்தையும், இஷ்ட காமயத்தையும், ஆத்ம ஸ்வரூபானந்தத்தையும் உண்டாக்க வேண்டும். சுகத்தையும், துக்கத்தின் கழிவையும் உண்டாக்க வேண்டும்.

2. உங்களை, ஞானம், பக்தி முதலியவைகளையும், ஸம்ஸார ரோகத்தைப் போக்குகின்ற மருந்தையும் தர வேண்டுமென்றேன்.

3. ஜலங்களுள் சகல நோய்களையும் போக்குகின்ற மருந்தும், எல்லாவற்றுக்கும் சுகத்தைத் தருகின்ற அக்னியும், இருப்பதாகச் சந்த்ரன் சொன்னான்.

4. ஜலாபிமானி தேவதைகளே ! சிக்கிரமாக பரமாத்மாவை உபாஸிப்பதற்காக என் சரீரத்துக்கு மருந்தை கொடுப்பீர்களாக.

5. ஜலாபிமானி தேவதைகளே ! என்னிடத்தில் இருக்கின்ற பாபத்தையும், அல்லது நான் துரோகஞ் செய்தேன் என்பது யாதுண்டோ அல்லது பிறரைச் சபித்தேன் என்பது யாதுண்டோ அல்லது பொய் பேசுவதானது இவை யாவையும் நாசஞ் செய்யுங்கள்.

6. ஓ ஜலாபிமானி தேவதைகளே ! இப்பொழுது உங்களை ஸேவித்தவனாக இருக்கின்றேன். பரமாத்மானுபவத்துடன் சேரப் போகின்றேன். ஜலத்திலிருக்கின்ற அக்னியே ! என் மனத்தில் தோன்றுவீராக. உம்மை உபாஸிக்கின்ற என்னை ப்ரம்ஹ தேஜஸ்ஸுடன் சேருங்கள்.

7. வேறு இடத்திலிருக்கின்ற ப்ரம்ம தேஜஸை பகலிலும் இரவிலும் உண்டுபண்ணுங்கள். பிரகாசம் கொண்ட ஜல தேவதைகளே, பரமாத்மாவை தியானஞ் செய்கின்ற நான், எல்லாவற்றையும் அவனிடத்தில் ஒப்படைக்க ஹோமஞ் செய்கின்றேன்.

8. எங்களுக்கு ஷேமம் உண்டாகட்டும்.

9. பிறகு திர்த்தத்தை கையிலெடுத்து, சாம வேதிகளுக்குக் கூறப்பட்டபடி, "ருதம்ச....." மந்திரத்தை ஜபித்து, முகர்ந்து தென்மேற்கு திசையில் விடவும்.

10. பிறகு ப்ரானுயாமஞ் செய்து அர்க்யப்ரதானம் செய்யவும். இதுவும், தர்ப்பணம் முடியும்வரை சாமவேதிகளைப் போலவே.

ஏழாம் பாகம்

மூன்று வேதிகளுக்கும் காயத்ரீ ஜபம்

ஸ்ந்த்யா வந்தனத்தை முடித்து, சுத்தமான சமதவத்தில், ஆசனம் ஏதாவது விரித்து, அதன்மேல் அமர்ந்து கொள்ளவும்.

காடையில், மத்யானத்தில் கிழக்கை நோக்கி அமர்ந்தும், சாயங்காலத்தில், மேற்கு திக்கை நோக்கி அமர்ந்தும் செய்யவும்.

1. சுக்லாம் பரதரம்.

2. ப்ராணயாமம். மூன்றாம் பாகம் பார்க்க.

3. சங்கல்பம்.

மூன்றாம் பாகத்திலுள்ளபடி “.....ஸ்ரீபரமேஸ்வர ப்ரீத்யர்த் தம்...” என்று சொல்லி காடையில், “ப்ராதஸ்” மத்யானத்தில் “மாத்யாஹ் நிக” ஸாயங்கலத்தில் “ஸாயம்”

என்று கூறி,

‘गायत्री महामन्त्रं जपं करिष्ये ।

‘காயத்ரீ மஹாமந்த்ர ஜபம் கரிஷ்யே’

என்று சங்கல்பம் செய்யவும்.

4. பின்பு

प्रणवस्य कृपिर्वह ।

ப்ரணவஸ்ய குபிர்வம்

என்று சொல்லி கைவிரல்களால் சிரசையும்,

देवीगायत्रीञ्छन्दः ।

தேவி காயத்ரீ சந்த: |

என்று சொல்லி, நாசி நுனியையும்,

परमात्मा देवता ।

பரமாத்மா தேவதா

என்று சொல்லி மார்பையும் தொடவும்.

5. பின்பு மந்திரம் உச்சரித்து

१. भूरादिसप्तव्याहतीनां अत्रि-भृगु-कुत्स-वसिष्ठ-गौतम-काश्यप-
आङ्गिरसाः ऋषयः, २. गायत्री-उष्णिक्-अनुष्टुप्-वृहती-पङ्क्ति-त्रिष्टुप्-
जगत्यः - छन्दांसि, ३. अग्नि - वायु-अर्क-वागीश-वरुण-इन्द्र-विश्वेदेवा
देवताः ।

(1) பூராதிரஸப்தவ்யாஹதிநாம் அத்ரி - ப்ருகு - குத்ஸ - வஸீ
ஷ்ட கௌதம - காஸ்யப - ஆங்கிரஸா: ரிஷய: ; (2) காயத்ரி -
உஷ்ணிக் - அனுஷ்டுப் - ப்ருஹதி - பங்க்தி - திரிஷ்டுப் - ஜகத்ய: -
சந்த்நாம்ஸீ, (3) அக்னி - வாயு - அர்க்க - வாஃஸ - வருண - இந்த்ர
- விஸ்வேதேவா தேவதா: |

(1) குறிப்பிட்ட மந்திரம்வரை கையை சிரசிலும், (2) குறிப்
பிட்ட மந்திரம்வரை கையை, நாசியிலும், (3) குறிப்பிட்ட மந்தி
ரம்வரை மார்பிலும், கையை வைத்துக் கொள்ளவும்.

பொது உரை : பூ முதலிய ஏழு வியாகிருதிகளுக்கு காயத்ரி,
உஷ்ணிக், அனுஷ்டுப், ப்ருஹதி, பங்க்தி, திருஷ்டுப், ஜகதி இவை
கள் முறையே சந்தஸ்ஸுகள். மேற்படி மந்திரங்களுக்கு அக்னி,
வாயு, அர்க்கன், வாஃசன், வருணன், இந்திரன், விஸ்வதேவன்
இவர்கள் முறையே தேவர்கள்.

6. பிறகு பிராணாயாமம். ஸ்வாசக் கட்டுப்பாடுடன் முதல்
பாகத்தில் காட்டிய ப்ராணாயாம முறைப்படி, 10 தடவைகள்
செய்யவும். இடம் : ஆகாயம், சுத்தமில்லாதிருந்தால் ஸ்வாசக்
கட்டின்றி, மந்திரத்தை மட்டும், மூக்கைத் தொட்டுக் கொண்டு
ஐஸிக்கவும்.

மந்திரம் மூன்றும் பாகத்தில் காணவும்.

7. பிறகு,

ओं आयातु वरदा देवी अक्षरं ब्रह्मसम्मितम् । गायत्रीं छन्दसां
मातेदं ब्रह्म जुषस्व मे । ओजोऽसि सहोसि बलमसि भ्राजोऽसि देवानां
धाम नामासि विश्वमसि विश्वायुस्सर्वमसि सर्वायुरभिभूरां गायत्री-
मावाहयामि (इति प्रातः) सावित्रीमावाहयामि (इति मध्याह्ने) सरस्व-
तीमावाहयामि (इति सायम् ॥)

ஆயாத்வியநுவாகஸ்ய—வாமதேவ ரிஷி: , அனுஷ்டுப்சந்த: ,
காயத்ரிதேவதா, ஆவாஹனே விநியோக: (மந்த்ர:) ஆயாது
வரதா தேவி அக்ஷரம் ப்ரம்ஹஸம்மீதம். காயத்ரிம் சந்தஸாம்
மாதேதம்ப்ரம்ஸ ஜுஷஸ்வமே | ஒஜோஸீ ஸஹோஸீ பலமஸீ
ப்ராஜோஸீ தேவானாம் தாமநாமாஸீ விஸ்வமஸீ விஸ்வாயுஸ்
ஸர்வமஸீ ஸர்வாயுரபிபூரோம் காயத்திரி மாவாஸயாமி (இதி
ப்ராத:) ஸாவித்ரி மாவாஸயாமி (இதி மத்த்யாந்ஹே) ஸரஸ்வதி
மாவாஸயாமி (இதிஸாயம்) |

பொது உரை : பலன்களைத் தருகின்றவனும், நாசமற்றவனும், வேதாந்தப்ரமாணத்தினால் மட்டும், நன்கு அறியப்பட்டவனும், எல்லா வேதங்களுக்கும் தாய்போன்றவனுமான காயத்ரி தேவதை எனது அருகில் வரட்டும்.

நிரேதஸாக, சக்தி ரூபமாக, சரீரத்திற்குரிய சக்தி வடிவமாக, காந்தியாக, தேவர்களுக்கு தேஜோரூப பெயருண்டோ அந்த வடிவமாக, எல்லா லோகமாகவும், சம்பூர்ண ஆயுள் ஸ்வரூபமாகவும் சகல பொருள்களின் வடிவமாகவும், ஆயுளுக்குக் காரணமாகவும், எல்லாப் பாபங்களையும் நாசம் செய்கின்றவளாயும், பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபமாகவும் இருக்கின்றாய். காயத்ரி தேவியை, மனசில் வசிக்கச் செய்கின்றேன். சாவித்ரியை, சரஸ்வதியை மனசில் வசிக்கச் செய்கின்றேன்.

8. காயத்ரி த்யானம் செய்யவும்.

ஸாவித்ரியா ருஷி :— விஸ்வாமித்ர :

நிசுருத் காயத்ரிச் சந்த :

ஸவிதா தேவதா |

என்று சொல்லி கீழ்க்கண்ட ச்லோகத்தைச் சொல்லவும்.

मुक्ताविद्रुमहेमनीलधवलञ्जायैर्मुखैस्त्रिदशै-

र्युक्तामिन्दुकलानिचन्द्रमकुटां तत्त्वार्थवर्णात्मकाम् ।

गायत्रीं वरदाऽभयाङ्कुशकशाश्वशृङ्गं कपालं गुणं

शङ्खं चक्रमथारविन्दयुगलं हस्तैर्वहन्ती भजे ॥

“ முக்தா வித்ரும ஹேமநீல நவளச்சாயை

முகைள்த்ரிஷ்டை

யுக்தாமிந்து கலாநிபத்மகுடாம்

தத்வார்த்த வர்ணாத்மிகாம் |

காயத்ரிம் வரதாபயாங்குஸ கஸாஸ்

ஸம்ப்ரம் கபாலம் குணம்

ஸங்கம் சக்ரமநாரவிந்த யுகளம்

ஸஸ்தைநர் ஸஸந்தீம் பஜே |

(உரை) முத்து, பவழம், தங்கம், நீலம், வெளுப்பு இந்த நிறமுள்ளதும், மூன்று கண்ணுள்ளதுமான முகங்களுடன் கூடியவனும், சந்திர கலையுடன் ஸம்பந்தித்த கிரீடமுள்ளவனும், தத்வார்த்தமுள்ள வர்ணா (எழுத்து)ங்களின் ஸ்வரூபியும், வரதான முத்திரை, அபயதான முத்திரை, அங்குசம், சாட்டை இவைகடையும், வெண்ணிறமான கபாலத்தையும். கயிற்றையும் சங்கத்தையும், சக்கிரத்தையும், இரண்டு தாமரஸ புஷ்பங்களையும் கைகளிலணிந்திருப்பவனுமான காயத்ரி தேவதையை தியானஞ் செய்கின்றேன்.

9. பின்பு யஞ்ஞோபவிதத்தை (பூனூல்) வசக்கட்டை விரலில் மாட்டி, வஸ்திரத்தால் மூடி காயத்ரி ஜபம் செய்யவும். மந்த்ரம் கீழே கூறப்பட்டுள்ளது.

ओंभूर्भुवस्सुवः । तत्सवितुर्वरेण्यं ।

भर्गो देवस्य धीमहि । धियो यो नः प्रचोदयात् ॥

ஓம் பூர்ஃவஸ்ஸுவஃ, தத்ஸவிதுர்
வரேண்யம், பர்கோ தேவஸ்ய
திமஹி, தியோ யோ நஃ
ப்ரசோதயாத்

இதை காலையிலும், மத்யானத்திலும், நின்று கொண்டும், சாயம் உட்கார்ந்தும் செய்வதுண்டு.

இதன் உரை, முதல் பாகத்தில் காணவும்.

காலையில் 108 தடவைகளும், மத்யானத்தில் 32 தடவையும், சாயங்காலத்தில் 64 தடவையும் ஜபிக்கலாம்.

10. பிறகு மூன்று தடவை ப்ரானுயாமம் செய்யவும்.

11. பிறகு,

गायत्र्युपस्थानं करिष्ये ।

என்று சங்கல்பித்து பிறகு எழுந்து நின்று கீழ்க்கண்ட மந்திரத்தை ஜபிக்கவும்.

ओं उत्तमे शिखरे देवी भूभ्यां पर्वतमूर्द्धनि । ब्राह्मणेभ्यो ह्यनुज्ञानं गच्छ देवि यथासुखम् ॥

ஓம், உத்தமே சிகரே தேவி பூம்ப்யாம் பர்வதமூர்த்தனி | ப்ராஹ்மணேப்யோ ஹ்யநுக்ஞானம் கச்ச தேவி யதாஸுகம் ॥

இது மூன்று வேதிகளுக்கும் முக்காலங்களிலும் ஸமானம். ஆனால் ருக்வேதிகளும் ஸாமவேதிகளும் **ब्राह्मणेभ्योऽभ्यनुज्ञानं** (ப்ராம் ஹணேப்யோப்யனுக்ஞானம்) என்று மாற்றிப் படித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

உரை; காயத்ரி தேவியே பூமிக்கு வந்து ப்ரம்மோபாசனம் செய்கின்ற எங்களுக்கு கிருபை செய்து, சிறந்த எல்லாவற்றையும் காட்டிலும் உயர்ந்ததாயுமுள்ள மகாமேருவின் சிகரத்திற்குச் செல்லுவாயாக.

12. உபஸ்தான மந்த்ரம்:

யஜுர் வேதிகளுக்கு காலையில் உபஸ்தான மந்த்ரம்.

मित्रस्य चर्पणीधृतः श्रवो देवस्य सानसिनम् । सत्यं चित्रश्रवस्तमम् । मित्रो जनान् यातयति प्रजानन्मित्रो दाधार पृथिवीमुत धाम् ।

मित्रः कृष्टीरनिमिषाऽभिचष्टे। सत्याय हव्यं घृतवद्विधेम। प्रसमित्र
मर्तो अस्तु प्रयस्वान् यस्त आदित्य शिक्षति व्रतेन। न हन्यते न जीयते-
त्वोतो नौनमऽङ्गो अश्रोत्यन्तितो न दूरात् ॥

மித்ரஸ்ய சர்ஷணீத்ருத; வ்ரவோ தேவஸ்ய ஸாநஸீம் | ஸத்
யம் சித்ரஸ்ரவஸ்தமம்; மித்ரோஜநாந்யாதயதி ப்ரஜாநந் மித்ரோ
தாதார ப்ருதிவீ முதத்த்யாம் | மித்ர: க்ருஷ்ட ரளிமிஷா பிசஷ்டே |
ஸத்யாய ஹவ்யம் க்ருதவத் விதேம் | ப்ரஸமித்ர மர்த்தோ அஸ்து
ப்ரயஸ்வான் யஸ்த ஆதித்ய சிஷ்தி வ்ரதேன | ந ஸன்யதே
நஸ்யதே த்வோதோ நௌநமமேஹா அஸ்தோ த்யந்திதோ ந
தாராந்.

பொது உரை : மழை வர்ஷித்துக் காக்கின்றவனும், ப்ரகா
சிக்கின்றவனும், எல்லாரிடத்தும் ஸநேகத்தன்மையுள்ள சூர்ய
னுடை ய யோகிகளால் பெறக்கூடியதும், அழிவற்றதும், விசித்ர
மான கார்தியுள்ளவற்றினுள் மேலானதுமான ப்ரகாசமுள்ள
மண்டலத்தை (நமஸ்கரிக்கின்றோம்). அந்த மித்ரன் எல்லா
மறிந்து கொண்டு, பிறவிகள் எல்லாவற்றையும், தம் தம் இயற்
கைத் தொழிலில் தூண்டுகிறான். மித்ரன் பூமியிலுள்ளவைகளை
யெல்லாமும், த்ரிலோகத்தையும் மழை பொழிந்து காப்பாற்று
கின்றான். மித்ரன், புண்ய பாபச் செயல்களில் ஈடுபட்டவர்களை
தவ்ய திருஷ்டியால் நேரில் பார்க்கின்றான். நாசமற்ற சூரியனுக்கு
நெய்யுடன் கலந்த ஹவ்யத்தைக் கொடுக்கிறோம். சூர்யனே,
எந்த யஜமானன் உமக்கு நியமத்துடன், ஹவிசை கொடுக்கின்
ருனே சூர்யனே, அந்த மனிதன் அன்னத்திரள் உள்ளவனாக ஆக
வேண்டும். தங்களால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட ஜீவன் அபமிருத்யுவிர்க்
கிரையாகான். சத்துருக்களால் அபஜெயமடையான். தங்களை
ஆராதிக்கின்றவனை சமீபத்திலும், அதாவது: இந்த ஜென்மத்தி
லும், முன் ஜென்மங்களிலும் செய்யப்பட்ட பாபங்களால் பீடிக்கப்
பட்ட மாட்டான்.

13. யஜூர் வேதிகள் மத்யான்ன உபஸ்தான மந்த்ரம்.

ओं आसत्येन रजसा वर्तमानो निवेशयन्नमृतं मर्त्यञ्च । हिरण्ययेन
सविता रथेनाऽऽदेवो याति भुवना विपश्यन् ॥ २. उद्वयं तमसस्परि
पश्यन्तो ज्योतिरुत्तरम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम् ।
उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति हेतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् । ३. चित्रं
देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः । आप्रा द्यावापृथिवी
अन्तरिक्ष सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुपश्च । ४. तच्चक्षुर्देवहितं पुरस्ताच्छु-
क्रमुच्चरत् । पश्येम शरदश्शतं जीवेम शरदश्शतं नन्दाम शरदश्शतं
मोदाम शरदश्शतं भवाम शरदश्शतःशृणवाम शरदश्शतं प्रववाम
शरदश्शतमजीतास्याम शरदश्शतं ज्योक्च सूर्यं दृशे । य उदागान्म-

हतोऽर्णवाद्भिर्भाजमानस्सरिरस्य मध्यात्समावृषभो लोहिताक्षः सूर्या
विपश्चिन्मनसा पुनातु ॥

ஹம் ஆஸத்யேன ரஜஸா வர்த்தமாநோ நிவேசயன்னம்ருதம்
மர்த்யஞ்ச | ஹிரண்யயேன ஸவிதா ரதேனாதேவோயாதி புவன-
விபஸ்யன் || உத்வயம் தமஸஸ்பரி பஸ்யந்தோ ஜ்யோதிருத்த-
ரம் | தேவம் தேவத்ரா ஸர்யமகன்ம் ஜ்யோதிருத்தம் || உத-
வ்யம் ஜாதவேதஸம் தேவம் வஸந்தி கேதவ: | த்ருசேவிஸ்வாய
ஸர்யம் || (3) சித்ரம் தேவானுமுதகாதநீகம் சக்ஷுர்மித்ரஸ்ய
வருணஸ்யாக்னே: | ஆப்ரா த்யாவாப்ருதிவி அந்தரிக்ஷம் ஸர்ய
ஆத்மா ஜகதஸ் தஸ்துஷஸ்ச | (4) தச்சக்ஷுர்நேவஸிதம் புரஸ்
தாச்சக்ரமுச்சரத் | பஸ்யேம ஸரத: ஸதம், ஜீவேம ஸரத: ஸதம்,
நந்தாம் ஸரத: ஸதம், மோதாம் ஸரத: ஸதம், பவாம் ஸரத:
ஸதம், ஸ்ருணவாம் ஸரத: ஸதம், ப்ரப்ரவாம் ஸரத: சதம்ஜீதாஸ்
யாம் ஸரத: ஸதம், ஜ்யோக்ச ஸர்யம் ந்ருசே | ய உதகான் மஹ
தோர்னவாத் விப்ராஜமானஸ்ஸரிரஸ்ய மத்யாத் ஸமாவ்ருஷ-
போ லோஹிதாக்ஷ: ஸர்யோ விபஸ்சிள் மனஸா புனாது ||

பொது உரை:—1. நித்திய ஒளியால் எங்கும் பரவி தேவர்
களையும் மற்றவரையும், தம் தம் கர்மங்களில் நிற்கச் செய்தும்,
அதற்குரிய பலன்களைக் கொடுக்கின்றவரும், ஸ்வப்ரகாசியாம்,
சூரியன், தங்கமயமான ரதம் ஏறி 14 லோகங்களைப் பார்த்து
வருகிறார்.

2. இருட்டை நசித்து உதிப்பவரும், அதிப்ரகாசமுள்ள
வரும், தேவர்களைக் காப்பவரும், ஸ்வப்ரகாசியும், தேஜோமய
மானவருமான சூர்யனைப் பார்க்கின்ற நாங்கள், ஜகத்காரண
மான ஜ்யோதியை அடைவோமாக.

3. எல்லா ப்ராணிகளையும் அறிகின்றவரும், தூண்டுகின்ற
வருமான அந்த ஆதித்யனை கிரணங்கள் சமஸ்த ச்ருஷ்டி அறி
வுக்காக மேலே ப்ரகாசிக்கின்றான்.

4. தேவர்கள் சைன்யம் போலும், மித்ரன், வருணன்,
அக்னி கண்கள் போலும், இருக்கின்ற சிறந்த சூர்ய மண்டலம்
கிழக்கு திசையிலிருக்கின்றது. அது, த்ரிலோகங்களையும், ப்ரகா-
சித்து வ்யாபிக்கின்றது. அதற்கதிபதி சூர்யன், அசை, அசையாப்
பொருள்களுக்கு ஆத்ம வஸ்துவாக விளங்குகிறார்.

5. எல்லாக் கர்மாக்களுக்கும் சாக்ஷியாயும், தேவர்களுக்கு
நல்லதாயும், கிழக்கில் உதிக்கின்றதும், வெண்ணிற முள்ளது
மான, ஆதித்யன் என்ற தேஜஸை நூறு வருஷங்கள், பார்ப்போ-
மாக, பிழைத்திருக்க வேண்டும், குறைவற்றவர்களாக இருக்க
வேண்டும், ஸந்தோஷமுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும், நல்ல
கீர்த்தியைப் பெறவேண்டும், மங்கள சமாசாரத்தைக் கேட்க
வேண்டும். ஸத் விஷயங்களைப் பரவச் செய்ய வேண்டும், அப-
ஜெயமடையாதிருக்க வேண்டும். நீண்ட காலம் சூர்யனைப் பார்க்க.

வேண்டும் (ஜீவித்திருக்க வேண்டும்). பெரிய சமுத்திரத்தினி ன்றும், ஜலத்தினுடைய நடுவினி ன்றும், எந்த சூர்யன் எழும்பு வதாகக் காண்கின்றாரோ, இச்சித்ததையருளும், மலர்ந்த செந் தாமரைப் புஷ்பம் போல் சிவந்த கண்களை யுடையவரும், எல்லா வற்றையு மறிபவருமான, அந்த சூர்யன் மனசால், என்னைச் சகல விதமான பாபங்களினி ன்றும், விலக்கிப் பரிசுத்தஞ்சு செய் யட்டும்.

14. யஜுர்வேதிகள் சாயம் உபஸ்தான மந்த்ரம்.

१. ओं इमं मे वरुण श्रुधी हव मद्या च सृडया त्वामवस्युराचके ॥

२. तत्त्वा यामि ब्रह्मणा वन्दमानस्तदाशास्ते यजमानो हविर्भिः । अह-
डमानो वरुणेह बांध्युरुशः मा न आयुः प्रमोषीः ॥ ३. यच्चिद्धि ते
विशो यथा प्रदेव वरुण व्रतम् । मिनीमसि द्यविद्यवि ॥ ४. यत्कि-
ञ्चेदं वरुण दैव्ये जनेभिद्रोहं मनुष्याश्चरामसि । अचित्ती यत्तव धर्मा
युयोपिम मा नस्तस्मादेनसां देव रीरिषः ॥ ५. कितवासो यद्रिरिपुर्न
दिवि यद्वाघा सत्यमुन यन्न विज्ञ । सर्वा ता विष्य शिथिरेव देवाऽथान
स्याम वरुण प्रियासः ॥

(1) ஓம் இம்மே வருண ஸ்ருதி ஹவமத்யாச ம்ருடயா |
த்வாமவஸ்யுராசகே (2) தத்வா யாமி ப்ரம்ஹண வந்தமான
ஸ்ததாஸாஸ்தே யஜமானே ஹவிர்ப்பி: அஹேட மாணே வரு
ணேஹ போத்யுரு ஸம்ஸமான ஆயு: ப்ரமோஷி: || (3) யத்தித்
திதே விஸோயதா ப்ரதேவ வருண வ்ரதம் | மிநீமஸி த்யவித்
யவி || (4) யத்திஞ்சேதம் வருண தைவ்யே ஜனேபித்ரோஹம்
மனுஷ்யா ஸ்சராமஸி | அசித்தி யத்தவ தர்மாயுயோபிம மான
ஸ்த ஸ்மாதேனஸோ தேவ ரீரிஷ: || (5) கிதவாஸோ யத்ரிரிபுர்ந
திவி யத்வாகா ஸத்ய முதயன்ன வித்ம் | ஸர்வா தாவிஷ்ய ஸிதி
ரேவ தேவாதேஸ்யாம வருண ப்ரியாஸ: ||

பொது உரை :

1. வருணனே இந்த என் ஸ்தோத்திரத்தைக் கேட்பீராக.
இப்பொழுதே சுகத்தைக் கொடுப்பீராக. தன்னைக் காப்பாற்றிக்
கொள்ள விருப்பம் கொண்ட நான் உம்மை வேண்டுகிறேன்.

2. வேத மந்திரத்தால் துதித்து என்னைக் காப்பாற்றிக்
கொள்ள உம்மை சரணாகதி அடைகிறேன். யாகஞ் செய்கிறவன்
ஹவிர் பாகங்களால் தன்னையே காக்க முயலுகிறான். பல எஜ
மானர்களால் துதிக்கப்பட்ட வருண, விதித்த கர்மாக்களை யான்
செய்யவில்லை என்று கோபம் கொள்ளாமல், இப்பொழுது என்னை
கவனிக்கவும். என் ஆயுசைக் குறைத்து விடாதீர்.

3. வருணதேவா! புத்தியற்றவர் போல், பூஜா கர்மாக்களை
தினம் உமக்குச் செய்யாமல் விட்டு வந்தோமோ.

4. வருண ! ஸ்குஷ்டிகளிடத்து மானிடர் நாங்கள் எத்தகைய கெடுதலைச் செய்தோமோ. அறியாத நாங்கள் உங்கள் பூஜைக் குகந்த மந்திரத்தைக் கொடுத்து விட்டோமோ, இவை யெல்லாம் அறிந்த வருணனே ! அத்தகைய பாபத்தினால் எங்களை இடிக் காதீர்.

5. சூதாடுகின்றவர், சூதாடுமிடத்தில் தோஷத்தை எவ்விதம் சுமத்துகின்றனரோ, சத்ருக்கள் எந்த பாபத்தைச் சுமத்துகின் றனரோ, எந்த பாபம் உண்மையோ மேலு மெப்பாபத்தை அறியவில்லையோ, அந்த பாபங்களை யெல்லாம், வேகமற்றதாக்கி, நாசஞ் செய்ய வேண்டும். வருணதேவா உமக்கு ப்ரியமுள்ளவர்க ளாக ஆகவேண்டும்.

15. ருக் வேதிகளுக்கு உபஸ்தான மந்த்ரம். காலீ, மாலீ.

मन्त्रः - १. मित्रस्य चर्पणीधृतोऽवो देवस्य सानसि । द्युम्नं चित्र-
श्रवस्तमम् । २. अभि यो संहिता दिवं मित्रो बभूव सप्रथाः । अभि-
श्रवोभिः पृथिवीम् । ३. मित्राय पञ्च येमिरे जना अभिष्टिशवसे ।
स देवान्विश्वान् विभर्ति । ४. मित्रो देवेष्वायुयु जनाय वृक्तवर्हिषे ।
इय इष्टव्रता अकः ।

(1) மித்ரஸ்ய சர்ஷணீ த்ருதோ அவோ தேவஸ்ய ஸாநஸீ—
த்யும்னம் சித்ரஸ்ரவஸ்தமம் | (2) அபி யோ மஹி நாதிவம் மித்
ரோ பபூவ ஸப்ரதா: | அபிஸ்ரவோபி: ப்ருதிவம் | (3) மித்ராய
பஞ்ச யேமிரே ஜநா அபிஷ்டி ஸவஸே | ஸதேவான் விஸ்வான்
பிபர்த்தி | (4) மித்ரோ தேவேஷ்வாயுஷு ஜநாய வ்ருக்தபர்ஹி
ஷே | இஷ இஷ்டவ்ரதா அக: |

1. மழை பொழிதல், போன்ற காரியங்களை ஏற்றவரும், ப்ர
காசம் கொண்டவரும்; சூர்யனுடைய ரக்ஷணமும், அதிகமாய்க்
கீர்த்திவாய்ந்த பணமும், வணங்கத் தகுந்தது.

2. எந்த மித்ரன் என்ற தேவன் கீர்த்தியுள்ளவனாய் காந்தி
யால் ஆகாசம் முழுதும் வியாபித்து இருக்கின்றானோ, ஒளியால்
பூமி எங்கும் வியாபித்து இருக்கின்றாரோ அந்த தேவனுக்கு
நமஸ்காரம்.

3. ஐந்து ஐனசமூகங்கள், சத்துருக்களை எதிர்க்கப் போதிய
பலமுள்ள மித்ரன் என்ற தேவனைக் குறித்து ஹவிஸ்ஸைக்
கொடுக்கின்றனர். அத்தேவன் சகலதேவர்களையும் தாங்குகின்றான்.

4. மனிதர்களுள் எவன் தேவானைக் குறித்து யாகஞ் செய்ய
தற்காக, அறுக்கப்பட்ட தர்ப்பத்தை யுடையவனோ, அதையுடைய
மனிதனுக்கு, மித்திரன் என்ற தேவர் யாகாதிகளுக்கு உபயோக
மாகும், அன்னத்தைக் கொடுக்கிறார்.

பின் எழுதப்பட்ட மந்திரத்தையும் படிக்கவும்.

१. जातवेदसे सुनवाम सोऽमरातीयतो निद्हाति वेदः । स नः
पर्यदति युर्गाणि विश्वा नावेव सिन्धुं दुरितात्यग्निः ॥ २. पिशङ्गभृ-
ष्टियम्भृणं पिशाचिमिन्द्र समृण । सर्वं रक्षो निर्वह्य ॥ ३. भद्रं
कर्णेभिः शृणुयाम देवा भद्रं पश्येमाक्षकिर्यजत्राः । स्थिरैरङ्गैः स्तुण्डुवा-
सस्तनूभिर्व्यशेम देवहितं यदायुः ॥ ४. केश्यग्निं केशी वृषं केशी
विभर्ति रोदसी । केशी विश्वं स्वर्दशे केशीदं ज्योतिरुच्यते ॥

(1) ஜாதவேதஸே ஸுநவாம ஸோமமராதிபதோ நிதஸாதி
வேத: | ஸந: பர்ஷததி தூர்க்காணி விஸ்வாநாவேவ ஸிந்தும்
துரிதாத்யக்னி: || (2) பிஸங்கப்ருஷ்டிமம் ப்ருணம்பிஸாசி மிந்த்ர
ஸம்ருண | ஸர்வம் ரக்ஷா நிபர்ஸய || (3) பத்ரம் கர்ணேபி:
ஸ்ருணுயாம தேவா பத்ரம் பஸ்யேமாக்ஷபிர்ஜத்ரா: | ஸ்திரைரங்
கைஸ் துஷ்டுவாம்ஸஸ்தநூபிர்வ்யஸேம தேவஸி தம் யதாயு: ||
(4) கேஸ்யக்னிம் கேஸி வ்ருஷம் கேஸிபிபர்தி ரோதஸி | கேஸி
விஸ்வம் ஸ்வர்த்ருஸே கேஸிதம் ஜ்யோதிருச்ச்யதே ||

பொது உரை : சர்வஞ்ஞான எந்த சஸ்வரன் எங்களுக்கு
விரோதம் செய்யவருகிறவர்களை நாசஞ் செய்கின்றாரோ, சந்த்ர
கலையை சிரசில் தரித்தவரும், நித்யஞ் ஞானமுள்ளவருமான,
அவர் பொருட்டு ஸ்தோத்திரஞ் செய்வோமாக. தன்னை அண்டி
னவரை மேல் நிலைக்குக் கொண்டு வருகிறவரான, அக்னி எங்கள்
எல்லாக் கஷ்டங்களையும் நன்றாய் நாசஞ் செய்யட்டும். கப்பலாக
நின்று பாபசமுத்திரத்தைக் கடக்கச் செய்யட்டும்.

2. பரமேஸ்வரா! செந்திரம் கொண்டு கூச்சலிடுகிற பிசா
சத்தை நாசஞ் செய்யவேண்டும். எல்லா ராக்ஷஸர்களையும் நாசம்
செய்யவேண்டும்.

3. தேவர்களே! உங்களைத் துதித்து ஆராதிக்கும் நாங்கள்
மங்களகரமான சமாசாரத்தைக் கேட்போமாக. கண்களால் நற்
காட்சிகளைக் காண்போமாக. வலுத்த உறுப்புகளுடன் வாழ்
வோமாக. எந்த ஆயுள் தேவர்களைப் பூஜித்து நலம் பெறுகின்
றதோ அதைப் பெறுவோமாக.

4. கிரணங்களெனும் கேசங் கொண்ட சூரியன் அக்னியை
யும், ஐலத்தையும், பூரி ஆகாசம் இவைகளையும் பரித்து வரு
கிறார். சூரியன் எல்லா சுவர்க்காதி லோகங்களை கண்ணால் பார்ப்
பதற்கு தகுதியுள்ளதாக செய்கிறார். நேரில் காணப்படுகின்ற
சூர்யன் கேசி என்று சொல்லப்படுகிறார்.

16. ருக்வேத உபஸ்தான மந்திரம் மத்யானம்.

ஜாதவேதஸே என்ற முன் கூறப்பட்ட மந்திரங்களைச் சொல்லி, பின் எழுதப்படும் மந்திரங்களையும் படிக்கவும்.

1. उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥
 2. अपत्ये तावो यथा नक्षत्रा यन्त्यक्तुभिः । सूराय विश्वचक्षसे ॥
 3. अदृश्रमस्य केतवो वि रश्मयो जनां अनु । भ्राजन्तो अग्नयो यथा ॥
 4. तरणिर्विश्वदर्शतो ज्योतिष्कृदसि सूर्य । विश्वमाभासि रोचनम् ॥
 5. प्रत्यङ् देवानां विशः प्रत्यङ्बुदेषि मानुषान् । प्रत्यङ् विश्वं
 स्वर्दृशे ॥ 6. येना पावक चक्षसा भुरण्यन्तं जनां अनु । त्वं वरुण
 पश्यसि ॥ 7. विद्यामेषि रजस्पृथ्वहा मिमानो अक्तुभिः । पश्यन्
 जन्मानि सूर्य ॥ 8. सप्त त्वा हरितो रथे वहन्ति देव सूर्य । शोचि-
 ष्केशं विचक्षण ॥ 9. अयुक्त सप्त शुंध्युवः सूरौ रथस्य नपत्यः ।
 ताभिर्याति स्वयुक्तिभिः ॥ 10. उद्वयं तमसस्परि ज्योतिष्पश्यन्त
 उत्तरम् । देवं देवत्रा सूर्यमगन्म ज्योतिरुत्तमम् ॥ 11. उद्यन्नद्य मित्रमह
 आरोहन्नुत्तरां दिवम् । हद्रोगं मम सूर्य हरिमाणं च नाशय ॥ 12.
 शुकेषुमे हरिमाणं रोपणाकासु दध्मसि । अथो हारिद्रिवेषु मे हरिमाणं
 निदध्मसि ॥ 13. उदगादयमादित्यो विश्वेन सहसा सह । द्विपन्तं
 मह्यं रन्धयन्मो अहं द्विषते रधम् ॥

1. ओम् — चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः ।
 आप्रा द्यावापृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ॥ 2. सूर्यो
 देवीमुपसं रोचमानां मर्त्यो न योपामत्येति पश्चात् । यत्रा नरो देवयन्तो
 युगानि वितन्वते प्रतिभद्राय भद्रम् ॥ 3. भद्रा अश्वा हरितस्सूर्यस्य
 चित्रा एतग्वा अनुमाद्यासः । नमस्यन्तो दिव आपृष्ठमस्थुः परि द्यावा-
 पृथिवी यन्ति सद्यः ॥ 4. तत्सूर्यस्य देवत्वं तन्महित्वं मध्याकर्तोर्विततं
 सज्जभार । यदेदयुक्त हरितस्तधस्यादाद्रात्री वासस्तनुते सिमस्मै ॥
 5. तन्मित्रस्य वरुणस्याभिचक्षे सूर्यो रूपं कृणुते द्यौरुपस्थे । अनन्त-
 मन्यद्रुशदस्य पात्रः कृष्णमन्यद्धरितः सम्भरन्ति ॥ 6. अद्या देवा
 उदितस्सूर्यस्य निरंहसः पिपृता निरवद्यात् । तन्नो मित्रो वरुणो माम-
 हन्तामदितिस्तिन्धुः पृथिवी उत द्यौः ॥

1. உதுத்யம் ஜாதவேதஸம் தேவம் வஹந்தி கேதவः, த்ரு
 ஸே விஸ்வாய ஸரீர்யம் ॥ 2. அபத்யே தாயவோ யதா
 நக்ஷத்ரா யந்த்யக்துபி : | ஸரராய விஸ்வசக்ஷஸே ॥ 3. அத்ரு
 ஸரமஸ்ய கேதவோ விரஸ்மயோ ஜதுந் அனு | ப்ராஜந்தோ

அன்னயோயதா || 4. தரணர்விஸ்வதர்ஸதோ ஜ்யோதிஷ்க்ருதஸீ ஸரீய | விஸ்வமா பாஸீ ரோசனம் || 5. ப்ரத்யங் தேவாநாம் விஸ: ப்ரத்யங் தேஷி மானுஷான் | ப்ரத்யங் விஸ்வம் ஸ்வர்த்ருஸே || 6. யேநாபாவக சக்ஷஸா புரண்யந்தம் ஜநாந் அனு | த்வம் வருண பஸ்யஸீ || 7. வித்யா மேஷி ரஜஸ்ப்ருத் வஹா மிமானே அக்துமி: | பஸ்யன் ஜன்மாநி ஸரீய || 8. ஸப்தத்வா ஹரீதோ ரதே வஹந்தி தேவ ஸரீய | ஸோசிஷ்கேசம் விசக்ஷண || 9. அயுக்த ஸப்த சுந்த்யுவ: ஸரோரதஸ்ய நப்த்ய: | தாபிர்யாதி ஸ்வயுக்திபி: || 10. உத்வயம் தமஸஸ்பரி ஜ்யோதிஷ் பஸ்யந்த உத்தரம் | தேவம் தேவத்ரா ஸரீயமகம் ஜ்யோதி ருத்தமம் || 11. உத்யன்னத்யமித்ரமஹ ஆரோஹந் துத்தராந்திவம் | ஸ்ருத்ரோகம் மம ஸரீய ஹரிமானஞ்சநாசய || 12. ஸுகேஷுமே ஹரிமானம் தோபனுகாஸு தத்மஸீ | அதோ ஹாரித்ரவேஷு மே ஹரிமானம் நிதத்மஸீ || 13. உதகாத யமாதித்யோ விஸ்வேன ஸஹஸா ஸஹ | த்விஷந்தம் மஹ்யம் ரந்தயந் மோ அஹம் த்விஷதே ரதம் ||

1. ஓம்—சித்ரம் தேவனுமுதகாததீகம் சக்ஷுர்மித்ரஸ்ய வருணஸ்யாக்னே: | ஆப்ராத்யாவாப்ருதிவி அந்தரிக்ஷம் ஸரீய ஆத்மா ஜகதஸ்தஸ்துஷஸ்ச || 2. ஸரீயோ தேவி முஷஸம் ரோசமானம் மர்த்யோ ந யோஷா மத்யேதி பஸ்சாத் | யத்ரா நரோ தேவயந்தோ யுகானி விதன்வதே ப்ரதிபத்ராய பத்ரம் || 3. பத்ரா அஸ்வா ஹரிதஸ்ஸரீயஸ்ய சித்ரா ஏதக்வா அனுமாத்யாஸ: | நமஸ்யந்தோ திவ ஆப்ருஷ்டஸ்து: பரித்யாவாப்ருதிவீயந்திஸ்த்ய: || 4. தன்ஸரீயஸ்ய தேவத்வம் தன்மஹித்வம் மத்யாக்ரதோர்விதநம்ஸஞ்ஜபார | யதேதயுக்த ஹரிதஸ்ஸதஸ்தாதாத்ராத்ரி வாஸஸ்ததுதே ஸீமஸ்மை || 5. தன் மித்ரஸ்ய வருணஸ்யாபிசக்ஷே ஸரீயோ ரூபம் க்ருணுதே த்யோருபஸ்தே | அனந்த மன்யத்ருசதஸ்யபாஜ: க்ருஷ்ணமன்யத் ஹரித: ஸம்பரந்தி || 6. அத்யா தேவா உதிதஸ்ஸரீயஸ்ய நிரம்ஹஸ: பிப்ருதா நிரவத்யாத் | தன்னேமித்ரோ வருணே மாமஹந்தாமதிதிஸஸீந்து: ப்ருதிவி உத த்யேன: ||

பொது உரை: 1. கண்களாய் அறியப்படுவதற்கு அவசியமான ப்ரகாசத்தைத் தர மிகவும் உன்னத பாகத்தில் ஆயிரக் கணக்கான கிரணங்களுடன் சூர்யன் பிரகாசிக்கின்றான்.

2. நட்சத்திரங்கள், திருடர்கள் போல், சூர்யனுடைய வரவைக் கண்டு ஓடிப் பதுங்கி விடுகின்றன.

3. விளக்கு போல் பிரகாசிக்கின்ற சூர்யனின் கிரணங்கள், அறிவுக்குச் சாதனமாகப் பிராணிகளைப் பார்க்கின்றன.

4. சூர்யனே! உம்மை உபாசிக்கின்றவர்களுக்கு ஆரோக்கியத்தையும், ஜகத்திற்கு ஒளியையும், எல்லாவற்றிற்கும் தேஜஸையும் கொடுக்கின்றீர். ஆகாசத்தை விளங்கும்படி செய்கிறீர்.

5. ஏ சூர்யனே! தேவர்களின் ப்ரஜைகளான 'ம்ருத்' என்ற தேவர்களுக்கு எதிராக உதயமடைகிறீர். மனிதர்களுக்கு நேராக உதயமாகிறீர். விஸ்தாரமாயுள்ள சுவர்க்க லோகத்தை பார்ப் பதற்காக நேராக உதயமடைகிறீர்.

6. சுத்தத்திற்கும், அசுத்தத்தை விலக்குவதற்குக் காரண மாயுள்ள, நீர், ஜீவன்களைத் தாங்குகின்ற இந்த பூலோகத்தை எந்த திருஷ்டியால் பார்க்கின்றீரோ அதைத் துதிக்கிறோம்.

7. சூர்யனே! நீர், இராப் பகலென்னும் மாறுபாட்டால், பிராணிகளின் ஆயுளை அளந்து கொண்டும், இவைகளைப் பார்த்துக் கொண்டும், பெரிய பூ, ஸ்வர்க்க லோகங்களை வியாபிக்கின்றீர்.

8. பிரகாசிக்கின்றவரும், பிரகாசப் படுத்துகின்றவருமான, ஓ சூர்யனே, தேஜஸ் என்ற கேசங்களையும் உடைய, உம்மை ஏழு குதிரைகள் இழுத்துச் செல்லுகின்றன.

9. தேரை கீழே தள்ளி விடாத ஏழு பெண் குதிரைகளை தமது ரதத்தில் கட்டி யிருக்கிறார். அக்குதிரைகளால் வருகிறார். எனவே அவரைக் குறித்து ஹவிசைக் கொடுக்க வேண்டும்.

10. 'யஜுர்வேதி, மத்யான உபஸ்தான 'ஆஸத்யேன—' என்ற மந்திரத்தில் — 2வது மந்திரத்தின் பொருளே இதற்கு.

11. பிராணிகளுக் கெல்லாம் நன்மை செய்யச் சக்தி வாய்ந்த ஓ சூர்யனே, இப்பொழுது, உதயமாகி, ஆகாயத்தில் உயர்ந்த நிலையில் நின்று, என் கவலை நோயாலுண்டான பச்சை நிறத்தையும் நாசம் செய்யும்!

12. நோயாலுண்டான என் பச்சை நிறத்தை கிளிகளிடத்தும், பச்சை வர்ண ஓர்விதப் பட்சிகளிடத்தும், பச்சைநிற மரங்களிடத்தும் வைக்கிறோம்.

13. இந்த சூர்யன் தம் முழு பலத்துடன் என் சத்துருவை ஹிம்சித்துக் கொண்டு வெளிக் கிளம்புகிறார். நான் த்வேஷிக் கிறவனை ஹிம்சை செய்யப் போவதில்லை.

1. தேவர்கள் சைன்யம் போலும், மித்ரன், வருணன், அக்னி கண்கள் போலும், இருக்கின்ற சிறந்த சூர்ய மண்டலம் கிழக்கு திசையில் இருக்கின்றது. அதற்கதிபதி சூர்யன், அசை, அசையாப் பொருள்களுக்கு ஆத்ம வஸ்துவாக விளங்குகிறார்.

2. சூர்யன், ப்ரகாசிக்கின்ற, உஷஸ் என்ற தேவியை, மனிதர், காமுகர் எப்படி, ஸ்த்ரீயைப் பின் பற்றுகிறாரோ, எந்த உஷக் காலத்தில் அக்னி ஹோத்ராதி புண்ய கர்மாக்களை மனிதர் செய்கின்றனரோ, இதற்குள்ள தேவதையான, அந்த உஷஸ்ஸை பின் தொடர்கிறார்.

3. மங்கள கரங்களாயும், தனக்கேற்பட்ட பாதையில் வேக மாய்ச் செல்லுகின்றவைகளாயும் பச்சை நிறமுள்ளவைகளாயும் ஆச்சரியத்திற் கிடமுள்ளவைகளாயும், தோத்திரத்திற்கு லாயக் குள்ளவைகளாயும், உள்ள சூர்யனின் குதிரைகள், நாம் வணங்க, ஆகாயத்தின் மத்திய பாகத்தை அடைந்திருக்கின்றன. ஒரு தினத்திற்குள் பூ ஸ்வர்க்க லோகங்களின் நான்கு பாகங்களிலும் சஞ்சரிக்கின்றன.

4. தம் தம் வேலைகளை சூர்யன் ஒளிக்க, மானிடர் செய்துவர, அவன் தன் கிரணங்களை பகல் முடியவே, தன் ஸ்வதர்மத்தால் இழுத்துக்கொண்டு, ஓய்வு காலத்தைக் குறிப்பிடுகிறான். எப்பொழுது பச்சை நிறமுள்ள தன் குதிரைகளை, ரதத்தினின்றும் கழட்டுகின்றானோ அப்பொழுது உலக முழுதும், இருளைப் பரவச் செய்கின்றான்.

5. உதய காலத்தில், மித்ரன் வருணன் என்ற தேவர்கள் எதிராக, சூரியன், ஆகாயத்தின் நடுவில் எல்லா வஸ்துக்களையும், விளக்குகின்ற தேஜஸை விடுகிறார். இச் சூரியனின் கிரணங்கள் ப்ரகாசத்துடன் கூடி, முடிவில்லாததாயும், பலமாக இருளை விரட்டுகின்றதாயும், தாம் மறைய இருளை உண்டு பண்ணுகிறதாயும் இருக்கின்றன.

6. சூர்யன் உதயமாக, நான்கு திக்குகளிலும் ப்ரகாசிக்கின்ற ஒளி சூர்யனின் கிரணங்களே நீங்கள் மிஞ்சும் பாபத்தினின்றும் காப்பாற்ற வேண்டும். இந்த எங்களுடைய வேண்டு கோளுக்கு மித்ரன், வருணன், அதிதி, நதி தேவதை, பூ ஸ்வர்க்க லோக தேவதைகளும் ஒத்தாசை செய்ய வேண்டும்.

सविता पश्चात्सविता पुरस्तात्सवितोत्तरात्तात्सविताधरात्तात् ।
सविता नस्सुवतु सर्वतांति सविता नो रासतां दीर्घमायुः ॥

ஸவிதா பஸ்சாத் ஸவிதா புரஸ்தாத் ஸவிதோத்தராத் தாத் ஸவிதாத்ராத் | ஸவிதா நஸ்ஸுவது ஸர்வதாதிம் ஸவிதா நோ ராஸதாம் தீர்க்கமாயு : ||

ओं शान्तिः, शान्तिः, शान्तिः ॥

ஓம் ஸாந்தி : , ஸாந்தி : , ஸாந்தி : ॥

பொது உரை : சூர்யன் நான்கு திசைகளிலும் இருந்து கொண்டு நமக்கு ஸமஸ்தமான அபீஷ்டங்களையும் கொடுக்க வேண்டும்.

சூர்யன் நமக்கு நீண்ட ஆயுளைக் கொடுக்கவேண்டும். மங்கள முண்டாக்க வேண்டும். சாந்தி யளிக்கட்டும்.

17. இனி ஸாமவேதிகளின் உபஸ்தான மந்திரங்கள் எழுதப் படுகின்றன. காலையிலும் மாலைலும் பின் எழுதப்படும் மந்திரங்களைப் படித்து உபஸ்தானஞ் செய்ய வேண்டும்.

மन्त्र:—1. यशोऽहं भवामि ब्राह्मणानां यशो राज्ञां यशो विशाम् । यशस्तत्त्वस्य भवामि । भवामि यशसां यशः ॥ 2. पुनर्मा यन्तु देवता या मदपचक्रमुः । महस्वन्तो महान्तो भवामि । अस्मिन् पात्रे हरिते सोमपृष्ठे ॥ 3. रूपं रूपं मे दिश प्रातरहस्य तेजसः । सायमहस्य तेजसः ॥ 4. अन्नमुग्रस्य प्राशिषम् । अस्तु वयि मयि त्वयीदम् । अस्तु त्वयि मयीदम् । यदिदं यश्यामि चक्षुषा । त्वया दत्तं प्रभासया । तेन मा भुञ्ज । तेन भुक्षिषीयतेन मा विश ॥ 5. अहर्नो अत्यपीपर-द्रात्रिर्नो अतिपारयत् । रात्रिर्नो अत्यपीपरदहर्नो अतिपारयत् ॥ 6. आदित्य नावमारोक्षं पूर्णमपरिपादिनीम् । अच्छिद्रां पारयिष्णवीं शतारित्रां स्वस्तये । ओं नम आदित्याय नम आदित्याय नम आदि-त्याय । उद्यन्तं त्वाऽऽदित्यानूदीयासम् । प्रतितिष्ठन्तं त्वाऽऽदि-त्यानु प्रतितिष्ठाम् ॥ इति सायं प्रातः ॥

1. யஸோஹம் பவாமி ப்ராம்ஹணானாம் யஸோராக்நூம் யஸோவிஸாம் | யஸஸ்த்வஸ்ய பவாமி | பவாமி யஸஸாம் யஸ: || 2. புனர் மா யந்து தேவதாயா மதபசக்ரமு: | மஹஸ்வந்தோ மஹாந்தோ பவாமி | அஸ்மின் பாத்ரே ஹரிதே ஸோமப் ப்ருஷ்டே || 3. *ரூபம் ரூபம் மே திஸ ப்ராதரன்ஹஸ்ய தேஜஸ: | ஸாயமன்ஹஸ்ய தேஜஸ: || 4. அன்னமுக்ரஸ்ய ப்ராசிஷம் | அஸ்து வயி மயி த்வயிடம் | அஸ்து த்வயி மயிடம் | யதிதம் யஸ்யாமி சக்ஷுஷா | த்வயாதத்தம் ப்ரபாஸயா | தேந மா ப்ருஜ | தேந புக்ஷிஷ்ய தேந மா விச || 5. அஹர்நோ அத்ய பிபரத் ராத்ரிர்நோ அதிபாரயத் | ராத்ரிர்நோ அத்ய பிபரத் அஹர்நோ, அதிபாரயத் || 6. ஆதித்ய நாவமாரோக்ஷம் பூர்ணமபரி பாதினிம் | அச்சித்ராம் பாரயிஷ்ணவீம் ஸதாரித்ராம் ஸ்வஸ்தயே | ஒம் நம ஆதித்யாய, நம ஆதித்யாய, நம ஆதித் யாய | உத்யந்தம் த்வா ஆதித்யா னூத்யாஸம் | ப்ரதி திஷ்டந்தம் த்வா ஆதித்யானு ப்ரதிதிஷ்டாசம் | இதிஸாயம் ப்ராத: |

பொது உரை : 1. நான் ப்ராம்மணர்களுக்குள் அதிகப் புகழ் பெற்றவனாக ஆவேனாக. அரசர்களுள் யசஸ்வியாகவும், வைசியர்களுள் யசஸ்வியாகவும், உலகில் யசஸ்வியாகவும் ஆவேனாக. கீர்த்திடான்களுக்குள் அதிகீர்த்தி வாய்ந்தவனாக ஆவேனாக.

2. எத்தேவதைகள் என்னிடத்தில் உதாசீனமாக இருக்கிறார்களோ, அவர்கள் திரும்பவும் என் மேல் கிருபை காட்டும். கர்ம பூமியாயும், பாபங்களைப் போக்கும் ஸ்தலமாயுமிருக்கின்ற, உத்தம இவ்விடத்தில், கீர்த்தியுள்ளவனாயும் எதிலும் பெரியவனாகவும் ஆவேனாக.

3. காலையிலும், மாலையிலும் சூர்யனுக்கேற்பட்ட தேஜஸைப் போன்று எனக்கும், ஓ தேவர்களே கொடுப்பீர்களாக.

4. நான் உண்ணக் கூடாத அன்னத்தை உண்டதாலும், பார்க்கக் கூடாதவைகளைப் பார்த்ததாலும் உண்டான தோஷம் நம்மிருவருக்கும் இருக்கட்டும். (சூர்யன் ப்ரகாசமின்றேல், இக் காரியங்கள் நடந்திருக்காதாகையால். பாபத்தில் பங்கும் அவருக்குண்டென்ற கருத்து) மேற்கூறிய பாபங்களால் என்னை புசித்து விடாதீர்; அழியச் செய்யாதீர். அதனால் என்னிடம் கோபம் காட்டாதீர்.

5. பகலுக்கதிகாரி சூர்யன் எங்கள் இஷ்டங்களை பூர்த்தி செய்யட்டும். இரவுக்கதிகாரி வருணன், துக்க சாகரத்தினின்றும் கரை சேர்க்கட்டும்; இத்தேவன் எங்களுக்கு இஷ்ட காம் யார்த்தத்தைக் கொடுக்கட்டும். சூர்யன் எங்களை துக்க சாகரத்தினின்றும் கரை ஏற்றட்டும்.

6. ஓ சூர்யனே ! இச்சைகள் ததும்பியதாயும், நாலு திக்கிலும் சலனத்திற்கேற்றதாயும், ஒழுக்கற்றதாயும், ஸம்சார சாகரக்கரையை அடைவிக்கிறதாயும், அநேக உபாயங்கள் என்ற துடுப்புகள் கொண்டதாயும், இருக்கிற சரீர ஓடத்தை, மோகூத்திற் கேதவான புருஷார்த்தத்தை அடையச் செய். சூர்யனுக்கு நமஸ்காரம். உதயமாகும் உம்மைப் போல் நானும் விருத்தி யடைய வேண்டும். நீர் விருத்தியடைவது போல் நானும் உலகில் விருத்தி யடைய வேண்டும்.

18. ஸாமவேதிகள் மத்யாந்ஹத்தில் அடியில் எழுதப்படும் மந்திரங்களைப் படித்து உபஸ்தானஞ் செய்ய வேண்டும் —

மन्त्रः :—आदित्य नावमारोक्षं पूर्णामपरिपादिनीम् । अच्छिद्रां पारयिष्णीं शतारित्रां स्वस्तये । ओम्, नम आदित्याय, नम आदित्याय, नम आदित्याय । 2. ओम् - उदुत्यं जातवेदसं देवं वहन्ति केतवः । दृशे विश्वाय सूर्यम् ॥ [इत्यर्घ्यं दत्त्वा आकाश मुद्रां कृत्वा] 3. चित्रं देवानामुदगादनीकं चक्षुर्मित्रस्य वरुणस्याग्नेः । आप्रा द्यावा-पृथिवी अन्तरिक्षं सूर्य आत्मा जगतस्तस्थुपथ ॥ ४. वृक्ष इव पक्वस्तिष्ठसि सर्वान् कामान् भुवस्पते । यस्त्वैवं वेद तस्मै मे भोगान् भुक्ष्वाक्षतान्वहन्नुतं सत्ये प्रतिष्ठितम् ॥ ५. भूतं भविष्यता सह । आकाश उपनिरज्यतु मह्यमन्नमधो श्रियम् । अभि भागोऽसि सर्वसिन्, तनु सर्वं त्वयि श्रितम् ॥ ६. तेन सर्वो मा विवासन विवासय । कोश इव पूर्णो वसुना त्वंप्रीतो दधसे धनम् । अदृष्टो दृष्टमाभर सर्वान् कामान् प्रयच्छ मे ॥ ७. आकाशस्यैव आकाशो यदेतद्भाति मण्डलम् । एवं त्वा वेद यो

वेदेशानेशान् प्रयच्छ मे ॥ ८. ओम्भूभुवस्सरोम् । सूर्य इव दशो
भूयासं, अग्निरिव तेजसा, वायुरिव प्राणेन, सोम इव गन्धेन, बृहस्प-
तिरिव बुद्ध्या, अश्विनाविव रूपेण, इन्द्राग्नी इव वलेन, ब्रह्मभाग
एवाहं भूयासं. पाप्मभागा मे द्विषन्तः ।

1. ஆதித்ய நாவமாரோஷம் பூர்ணமபரிபாதினீம் | அச்சித்ராம்
பாரயிஷ்ணவீம் ஸதாரித்ராம் ஸ்வஸ்தயே-ஓம் நம ஆதித்யாய
நம ஆதித்யாய நம ஆதித்யாய | 2. ஓம் உதுத்யஞ்ஜாதவேதஸம்
தேவம் வஹந்தி கேதவ : | த்ருஸே விஸ்வாய ஸரீயம் || [என்று
அர்க்யம் கொடுத்து ஆகாசமுத்ரையைச் செய்து] 3. சித்ரம்
தேவானு முதகாதனீகம் சக்ஷூர்மித்ரஸ்ய வருணஸ்யாக்னே : |
ஆப்ரா த்யாவாப்ருதிவி அந்தரீகம் ஸரீய ஆத்மா ஜகதஸ்தஸ்
துஷஸ்ச || 4. வ்ருக்ஷ இவபக்வஸ்திஷ்டஸீ ஸர்வான் காமான்
புவஸ்பதே | யஸ்த்வைவம் வேததஸ்மமே போகான் துக்ஷ்வாக்ஷ
தாஸ்ப்ருஹன்ருதம் ஸத்யேப்ருதிஷ்டிதம் || 5. பூதம் பவிஸ்யதா
ஸஹ | ஆகாஸ உபனிரஜ்யது மஹ்யமன்ன மதோஸ்ரீயம் |
அபி பாகோஸீ ஸர்வஸமின். தது ஸர்வம் த்வயி ஸ்ரீதம் || 6.
தேந ஸர்வோ மாவிவாஸந விவாஸய | கோஸ இவ பூர்ணே
வஸுநா த்வம் ப்ரீதோததஸே தனம் | அத்ருஷ்டோ த்ருஷ்ட
மாபர ஸர்வாந் காமான் ப்ரயச்சமே || 7. ஆகாஸஸ்யைஷ
ஆகாஸோயதேதத்பாதி மண்டஸம் | ஏவம் த்வா வேத யோவே
தேஸானேஸான் ப்ரயச்சமே || 8. ஓம் பூர்ப்புவ ஸ்வரோம் |
ஸரீய இவ த்ருஸே பூயாஸம், அக்னிரிவ தேஜஸா, வாயுரிவ
ப்ராணேன, ஸோம இவ கந்தேன, ப்ருஹஸ்பதிரிவ புத்தயா, அஸ்
வினாவிவ ருபண, இந்த்ராக்னீ இவ பஸேன, ப்ரம்ஹபாக ஏவா
ஹம் பூயாஸம் பாப்மபாகாமே த்விஷந்த: ||

1. இதற்கர்த்தம் முன் மந்திரத்தின் (காலை மாலை உபஸ்
தான மந்திரத்தின்) 6 வது பாராவில் காணவும்.

2. யஜூர் வேத உபஸ்தான மந்த்ரம் மத்யானம் 2வது
பாராவைக் காண.

3. உரை, மேற்கூறிய மந்த்ரத்தின் மூன்றாவது பாராவில்
காண.

4. புவர்லோகாதிபதியான, சூரியனே ! பழம் நிறைந்த
மரம் போலிருக்கின்றீர். இம்மாதிரியாக எவன் உம்மை அறி
கின்றானோ அவன் எல்லா இச்சைகளையும் பூர்த்தி செய்கிறீர்.
உம்மை, கிரணங்களால் உலகெல்லாம் பரவி யிருக்கிறவராயும்,
அழிவற்றவராயும், உலகில் நிலைபெற்றவராயும், அறிகிற எனக்
கும் குறைவற்ற போகங்களைக் கொடுப்பீராக.

5. ஆகாசம் நிறைந்த சூர்யன் உண்டானவைகளையும் இனி
உண்டாகப் போகிறவைகளையும், விருத்தி செய்யட்டும். இன்னும்

எனக்கு அன்னத்தையும், பொருளையும், அளிக்கட்டும். சூர்யனே ! எங்கும் எல்லாராலும் பூஜிக்கத் தகுந்தவராக இருக்கின்றீர். ஆகையினால் எல்லா லோகமும் உம்மிடம் வசிக்கின்றது ! (உம்மை ஆதரவாகக் கொண்டுள்ளது.)

6. அவைகளுக் கெல்லாம் ஆதரவான நீர் என் இச்சைகள் பூர்த்தியாவதைத் தடுக்காதீர். பணக்களாஞ்சியம் போல, எல்லாம் நிறைந்த நீர் வேண்டிய பொருளைக் கொடுக்கிறீர். கண்களுக்குத் தெரியாமலிருந்து கொண்டே, காண்பொருள்களைத் தேடித் தருவீராக.

7. சகல லோக நாயகனான சூர்யனே ! யாவராலும் பார்க்கப்படுகின்ற எந்த மண்டல முண்டோ இந்த மண்டலம், எங்குமிருக்கும் ஆகாயத்திற்கும் ஒளி கொடுக்கின்றதாக அறிகிறோம். இம்மாதிரி யறிந்த எனக்கு இச்சையைப் பூர்த்தி செய்வீராக.

8. காணுவதில் சூர்யன் போல் ஆவேனாக. (கீர்த்தி பெறுவேனாக) காந்தியில் ஜ்வாலை போலவும் ப்ராண சக்தியில், காற்றைப் பேலவும், வாஸனையில் சோமதேவனைப் போலவும், புத்தியில் ப்ருஹஸ்பதி போலவும், அழகில் அஸ்வினி தேவர்கள் போலவும், பலத்தில் இந்திரன் அக்னி போலவும், ஆகக் கடவேன். ப்ரம்மலோகத்தில் (சத்ய லோகத்தில்) நிச்சயமாய் வாசஞ் செய்யக் கடவேன். என் சத்துருக்களுக்கு என் பாபம் பங்கிடப் படட்டும்.

19. இவ்விதம் மூன்று வேதிகளும் அவரவர்க்கு ஏற்பட்ட மந்திரங்களைப் படித்து மூன்று காலங்களிலும் உபஸ்தானஞ் செய்து கொண்ட பிறகு—

सन्ध्यायै नमः । सावित्र्यै नमः । गायत्र्यै नमः । सरस्वत्यै नमः ॥

ஸந்த்யாயை நம: | ஸாவித்ர்யை நம: | காயத்ர்யை நம: | ஸரஸ்வத்யை நம: |

என்று சொல்லி எந்தத் திக்கை நோக்கி ஐபஞ் செய்கின்றோமோ அந்தத் திக்கிலிருந்து முறையே நான்கு திக்கிலும் ஸந்தியாபிமானி தேவதை, ஸாவித்ரீ என்ற தேவதை, காயத்ரீ என்ற தேவதை, ஸரஸ்வதீ என்ற தேவதை இவர்கள் இருப்பதாகப் பாவித்து அந்தந்தத் திக்கை நோக்கி நமஸ்கரிக்கவும். ஷ்டி தேவதைகளைக் குறித்து நமஸ்காரத்தைச் செய்கின்றேன் என்பது இதன் பொருள். பிறகு सर्वाभ्यो देवताभ्यो नमो नमः (ஸர்வாப்யோ தேவதாப்யோ நமோ நம:)=என்று சொல்லி எல்லாத் தேவர்களையும் குறித்து நமஸ்காரம் செய்யவேண்டும். பிறகு—

धामोऽकार्षीन्मन्युरकार्षीन्ममो नमः ॥

காமோ கார்ஷீன் மன்யுர கார்ஷீன் நமோ நம: ॥

நான் சுத்த ஜீவன். இயற்கையின், காமக்ரோத குணவேகத் தால், பாபச் செயல்கள் ஏற்படுகின்றன. நான் பொறுப்பாளி அல்ல. ஆகையால் இவைகளிலிருந்து என்னை விடுவியுங்கள்.

20. பிறகு, அவரவர்கட்கு, குலப்ரகாரம், உபாத்தியாயக் கற்றுக் கொடுத்த அபிவாத்யே அபிவாத்யே என்ற பிறவிக்கு திசயக்ரமத்தைச் சொல்லி நமஸ்காரம் செய்யவும்.

21. பிறகு

प्राच्यै दिशे नमः । दक्षिणायै दिशे नमः ॥

प्रतीच्यै दिशे नमः । उदीच्यै दिशे नमः ॥

ப்ராச்ச்ய திஸே நம: | தக்ஷிணாய திஸே நம: |

ப்ரதீச்ச்ய திஸே நம: | உதீச்ச்ய திஸே நம: ॥

என்று சொல்லிக் காலையிலும் மத்தியாஹ்நத்திலும் கிழக்கு திசைமுதல் முறையே நான்கு திக்குகளைக் குறித்தும் மாலையில் ப்ரதீச்ச்ய திஸே நம: (ப்ரதீச்ச்ய திஸே நம:) = என்று மேற்குதிசை முதல் தெற்குதிசை ஈரூக நான்கு திக்குகளைக் குறித்தும் அஞ் ஐலிபந்தம் செய்யவேண்டும். அந்தந்தத் திக்குகளுக்கு அதிபர்களான தேவர்களைக் குறித்து நமஸ்கரிக்கிறேன் என்று தாது பாயம். பிறகு.

ऊर्वाय नमः । अधराय नमः । अन्तरिक्षाय नमः । भूम्यै नमः । ब्रह्मणे नमः । विष्णवे नमः । रुद्राय नमः । यमाय नमः ॥

ஊர்த்வாய நம: | அதராய நம: | அந்தரிக்ஷாய நம: | பூமியை நம: | ப்ரஹ்மணே நம: | விஷ்ணவே நம: | ருத்ராய நம: | யமாய நம: ॥

என்று சொல்லி முறையே மேல்கீழ் என்ற திக்குகளுக்கு அபிமானி தேவர்களைக் குறித்தும், ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், யமன் என்ற தேவர்களைக் குறித்தும் நமஸ்காரத்தைச் செய்ய வேண்டும். பிறகு,

१. ओं, यमाय धर्मराजाय मृत्यवे चान्तकाय च । वैवस्वताय कालाय सर्वभूतक्षयाय च । औदुम्बराय दध्नाय नीलाय परमेष्ठिने । वृकोदराय चित्राय चित्रगुप्ताय वै नमः ॥ २. ऋतः सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम् । ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वैनमो नमः ॥

ஓம் யமாய தர்மராஜாய ம்ருத்யவேசாந்தகாயச | வைவஸ்வதாயகாலாய ஸர்வபூதக்ஷயாயச | ஔதும்பராய தத்னாய நீலாய பரமேஷ்டிணே | வ்ருகோதராய சித்ராய சித்ரகுப்தாய வைநம: ॥ (1) ருதகும் ஸத்யம் பரம் ப்ரம்ஹ புருஷம் க்ருஷ்ண பிங்களம் | ஊர்த்வ ரேதம் விருபாக்ஷம் விஸ்வரூபாய வை நமோ நம: ॥ (2)

மேற்படித்த இரண்டு மந்திரங்களுள் முதல் மந்திரத்தைத் தெற்கு முகமாக நின்று படித்து யமனை ஸ்துதிக்கவேண்டும். (1) யமன், தர்மராஜன், ம்ருத்யு, அந்தகன், வைவஸ்வதன், காலன், ஸர்வபூதக்ஷயன், ஓளதும்பரன், தத்தன், நீலன், பரமேஷ்டி, விருகோதரன், சித்திரன், சித்திரகுப்தன் என்று பெயருள்ள யமதர்மராஜனுக்கு நமஸ்காரம்.

(2) வடக்குமுகமாக நிற்குகொண்டு இரண்டாவது மந்திரத்தால் மஹாதேவனை ஸ்துதிக்கவேண்டும். சத்யமான = எந்த பரப்ரஹ்ம முண்டோ அந்தப்ரஹ்மம் பக்தர்களை யனுக்கிரஹிப்பதற்காக = கறுப்பு சிவப்பு நிறமுள்ளதும், மேல் செல்லும் தேஜஸ்வீரிய முடையதும், மூன்று கண்களுள்ள துமான உமா மகேஸ்வரவடிவமாக ஆகின்றது. ச்ருஷ்டி வடிவமான மஹாதேவனுக்கு அடிக்கடி நமஸ்கரிக்கின்றேன்.

பிறகு காலையிலும், மத்யாஹத்திலும், கிழக்கு முகமாகவும், மாலை யில் மேற்கு முகமாகவும் திரும்பி நிற்குகொண்டு பின் எழுதப்படுவனவற்றைப் படிக்கவேண்டும்.

नर्मदायै नमः प्रातर्नर्मदायै नमो निशि । नमोऽस्तु नर्मदे तुभ्यं त्राहिमां विपसर्पतः ॥ १. अपसर्प सर्प भद्रन्ते दूरं गच्छ महायशः । जनमेजयस्य यज्ञान्ते अस्तीकवचनं सरन् ॥ २. जरत्कारोर्जरत्कार्वा समुत्पन्नो महायशः । अस्तीकस्त्यसन्धो मां पन्नगेभ्योऽभिरक्षतु ॥ ३.

நர்மதாயை நம: ப்ராத: நர்மதாயை நமோ நிசி | நமோஸ்து நர்மதே துப்யம் த்ராஹி மாம் விஷஸர்ப்பத: || 1. அபஸர்பஸர்ப பத்ரந்தே தூரம் கச்ச மஹாயஸா: | ஜனமே ஜயஸ்ய யக்ஞாந்தே அஸ்திக வசனம் ஸரன் || 2. ஜரத்காரோர்ஜரத் கார்வாம் ஸமுத்பன்னோ மஹாயஸா: | அஸ்திகஸ் ஸத்யஸந்தோ மாம் பன்னகேப்யோபிரக்ஷது || 3.

1. காலையில் நர்மதை தேவதைக்கு நமஸ்காரம். இரவில் நர்மதைக்கு நமஸ்காரம். ஓ நர்மதாதேவியே! உனக்கு மற்றுமுள்ள நேரங்களிலும் நமஸ்காரம். என்னை விஷப் பாம்புகளிடமிருந்து காப்பாற்றுவாயாக.

2. ஜனமேஜயன் என்ற மஹாராஜன் ஸர்ப யாகம் என்ற கர்மாவில் பாம்புகளை எல்லாம் அழித்தக் கொண்டிருக்கும் பொழுது வாஸுகியால் தூண்டப்பட்ட அஸ்திகர் என்ற மஹருஷி ஜனமேஜயரின் யாக பூமி சென்று யாகத்தை நிறுத்தும்படிப் பார்த்தித்தார். அதன்பேரில் ஜனமேஜய மஹாராஜன் யாகத்தை நிறுத்தினான். அப்பொழுது பாம்புகளைப் பார்த்து அஸ்திகர் என்ற மஹருஷி “நம்மை எவர்கள் நினைக்கின்றார்களோ அவர்கள் ஸமீபம் நீங்கள் போகக்கூடாது” என்று பாம்புகளைப் பார்த்து உத்தரவிட்டதாகவும், அதன்படியே எல்லாப் பாம்பு

களும் ப்ரதிக்கஞ செய்து கொடுத்து “ இவ்வுத்தரவை எந்தப் பாம்பு மீறி நடக்கின்றதோ அதன் தலை நூறு துண்டாக வெடித்துப் போகக் கடவது ” என்று சபதம் கூறியதாகவும் மஹாபாரதத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் கதையை ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவும். அதிகக் கீர்த்தி வாய்ந்த ஓ பாம்பே! இவ்விடம் விட்டு வேறிடஞ் சென்றுவிடு. உனக்கு கேஷம முண்டாகட்டும். ஜனமேஜய மஹாராஜனுடைய யாகத்தின் முடிவில் அஸ்திகர் சொல்லிய வார்த்தையை ரூபகப் படுத்திக் கொண்டு வெகு தூரஞ் சென்றுவிடு என்பது கருத்து.

ஜரத்காரு என்ற மஹருஷிக்கு ஜரத்காரு என்ற ஸ்த்ரீயினிடம் பிறந்தவரும், மிக்க க்யாதிபெற்றவரும், ஸத்தியத்தினின்றும் வழுவாதவருமான அஸ்திகர் என்ற மஹருஷி என்னைப் பாம்புகளிடமிருந்து காப்பாற்றுவாராக.

नमस्सवित्रे जगदेकचक्षुषे जगत्प्रसूतिस्थितिनाशहेतवे । त्रयीमयाय त्रिगुणात्मधारिणे विरिञ्चिनारायणशङ्करात्मने ॥ १. ध्येयस्सदा सवित्तुमण्डलमध्यवर्ती नारायणस्सरसिजासनसन्निविष्टः । केयूरवान्मकरकुण्डलवान् किरीटी हारी हिरण्यवपुर्धृतशङ्खचक्रः ॥ २. शङ्खचक्रगदापाणे द्वारकानिलयाच्युत । गोविन्द पुण्डरीकाक्ष रक्ष मां शरणागतम् ॥ ३. आकाशात्पतितं तोयं यथा गच्छति सागरम् । सर्वदेवनमस्कारः केशवं प्रतिगच्छति ॥ ४.

நமஸ்ஸவித்ரே ஜகதேக சக்ஷுஷே ஜகத்ப்ரஸுதிஸ்திதி நாஸ ஹேதவே | த்ரயீமயாய த்ரிகுணாத்ம நாரினே விரிஞ்சி நாராயண சங்கராத்தமே || 1. த்யேயஸ்ஸதாஸவித்ரு மண்டல மத்த்ய வர்த்தீ நாரயணஸ்ஸரஸீஜாஸநஸன் லிவிஷ்ட: | கேயூரவான் மகரகுண்டலவான் கிரீடி ஹாரீஹீரண்மயவபு: த்ருதஸங்க சக்ர: || 2. ஸங்கசக்ர கதாபானே த்வாரகா நிலயாச்சயுத | கோவிந்த புண்டரீகாக்ஷரக்ஷமாம் ஸரணாகதம் || 3. ஆகாஸாத் பதிதம் தோயம் யதாகச்சதி ஸாகரம் | ஸர்வதேவ நமஸ்கார: கேஸவம் ப்ரதிசச்சதி || 4.

இவைகளைப் படித்து நமஸ்கரிக்க வேண்டும்.

1 ஜகத்துக்கு மற்ற இந்திரியங்களுட் சிறந்த இந்திரியமான நேத்திரேந்திரியமாக விளங்குகின்றவரும், ஜகத்தின் உத்பத்தி, பாலனம், ஸம்ஹாரம் இவைகட்குக் காரணபூதரும், மூன்று வேத ஸ்வரூபியும், ஸத்வம், ரஜஸ் தமஸ் என்ற மூன்று குண முள்ள ப்ராணிகளை ரக்ஷிப்பவரும், ப்ரஹ்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன் இவர்களின் ஸ்வரூபியுமான சூரியனுக்கு நமஸ்காரம்.

2. ஸ்ரீமந் நாராயணன் சூர்யமண்டலத்தின் மத்தியில் வஸிப்பவராகவும், பத்மாஸனத்திலுட்கார்ந்திருப்பவராகவும்,

தோள்வளையை அணிந்தவராகவும், காதில் மகரகுண்டலத்
தைத் தரித்தவராகவும், கிரீடம் தரித்தவராகவும், முக்தாஹா
ரமணிந்தவராகவும், ஸ்வர்ணமயமான சரீரத்தை யுடையவரா
கவும், சங்கம் சக்கிரம் என்ற ஆயுதங்களைக் கையில் தரித்துக்
கொண்டிருப்பவராகவும் தியானிக்கத்தகுந்தவர். அதாவது :—
முற்கூறியபடி ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தியானிக்க வேண்டும்.

3. சங்கம், சக்கிரம், கதை இவைகளைக் கையிலணிந்த
வரே! துவாரகா பட்டணத்தில் வளிப்பவரே! தம்மை உபா
ஸிப்பவரைக் கைவிடாதவரே! எல்லா ப்ராணிகளையும் காப்
பவரே! செந்தாமரைப் புஷ்பம் போன்ற கண்களையுடையவரே!
சரணமடைந்த என்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும்.

4. ஆகாசத்தினின்றும் பூமியில் விழுந்த ஜலம் எவ்வி
தம் முடிவில் ஸமுத்திரத்தை வந்தடைகின்றதோ அவ்விதமே
எல்லாத் தேவர்களையும் குறித்துச் செய்யப்படும் நமஸ்காரம்
ஸ்ரீமந் நாராயணனை அடைகின்றது. பல நதிகள் வாயிலாக
ஜலம் ஸமுத்திரத்தை வந்தடைந்த போதிலும் நதிகள் எவ்வி
தம் அந்த ஜலத்தைத் தன்னிடம் தேக்கி வைத்துக் கொள்ளு
கிறதில்லையோ அவ்விதமே நாம் எந்தத் தேவதையைக் குறி
த்து நமஸ்காரம் செய்த போதிலும் அந்த நமஸ்காரம் அந்தத்
தேவதையினிடமே தங்கிவிடாமல் அந்தத் தேவதையைச் சரீரமா
யுடைய ஸ்ரீமந் நாராயணனைச் சேருகின்றன.

பிறகு அபிவாத்யே - ஹோ: (அபிவாதயே ஹோ:)=என்றதைப்
படித்து செய்து,

कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वा बुद्ध्यात्मना वा प्रकृतेः स्वभावात् ।
करोमि यद्यत्सकलं परस्मै नारायणायेति समर्पयामि ॥

காயேன வாசா மனஸேந்திரியைர்வா புத்யாத்மனாவா ப்ரக்
ருதே: ஸ்வபாவாத் | கரோமி யத்யத் ஸகலம் பரஸ்மை நாரா
யணாயேதி ஸமர்ப்பயாமி ॥

என்று சொல்லி நாமனுஷ்டித்த சந்தியாவந்தனம் என்ற கர்
மத்தை ஸ்ரீமந்நாராயணனிடம் ஜலமெடுத்து அர்ப்பணம் செய்ய
வேண்டும். பிறகு ஒரு தடவை ஆசமனஞ்செய்து **सन्ध्याजपात्मकं
कर्म ओं तत्सद्ब्रह्मार्पणमस्तु** (ஸந்த்யாஜபாத்மகம் கர்மஜம் தத்ஸத்
ப்ரம்ஹார்ப்பணமஸ்து)=என்று சொல்லத் தீர்த்தத்தைக் கையி
லெடுத்து பூமியில் விடவேண்டும். பிறகு—

अद्या नो देव सवितः प्रजावत्सावीः सौभगम् । परा दुष्प्रमियंसुव ।
विश्वानि देव सवितर्दुरितानि परासुव । यद्भद्रं तन्मआसूव ।

அத்யானோ தேவ ஸவித: ப்ரஜாவத்ஸாவி ஸௌபகம் பரா
துஷ்வப்னியம் ஸுவ | விஸ்வானி தேவஸவிதர்துரிதாநி பரா
ஸுவ | யத்பத்ரம் தன்ம ஆஸுவ ॥

என்ற மந்திரத்தை ஜபித்து ஜபஞ் செய்த இடத்தைப் புரோக்ஷணஞ் செய்து அவ்விடத்தினின்றும் கொஞ்சம் மண்ணை எடுத்து ஹிருதயத்தில் தரித்துக் கொள்ள வேண்டும். சிலர் நெற்றியிலும் தரித்துக் கொள்ளுகின்றனர்.

சகல ப்ராணிகளையும் ஏவுகின்ற ஓ நாராயண! இப்பொழுது எங்களுக்கு புத்ரன், பெளத்ரன் முதலிய ஸந்ததிகளுடன் கூடின ஸௌபாக்யத்தை கொடுக்கவேண்டும். கெட்ட ஸ்வப்னத்தால் உண்டான அசத்தத்தை நாசஞ் செய்யவேண்டும், பாபங்களை நாசஞ் செய்யவேண்டும். எந்த மங்களமுண்டோ அதைக் கொடுக்க வேண்டும்.

(சுத்த ப்ரம்மசாரியாக இருக்கிறவர், இருக்க விரும்புகிறவர், நிவிருத்தி மார்க்கத்தைத் தேடுகிறவர், அதிலிருக்கிறவர், மந்திரத்தின் முதல் வாக்கிய பலனை ஒதுக்கவும்.)

மு ற் றி ற்று.

எட்டாம் பாகம்

1. பரிஷேசனம்

சாப்பிட உட்கார்ந்தவுடன் இலையில் எல்லாப் பதார்த்தங்களும் பரிமாறி அன்னம் வைக்கும் சமயத்தில் அன்னத்திற்குக் கை கூப்பி வணங்கி விட்டு இலையை வலது கையினால் பிடித்துக் கொண்டு அன்னம் வைத்த பிறகு இடது கையினால் இலையை தொட்டுக் கொண்டு வலது கையில் தீர்த்தத்தை எடுத்து, ஒம்பூர் புவஸ்ஸுவ : என்று பிரதக்ஷிணமாகத் தீர்த்தம் கீழே விழும்படி இலையை சுற்றவும். பிறகு கொஞ்சம் தீர்த்தம் எடுத்து, தத்ஸ விதுர்வரேண்யம் — பர்கோதேவஸ்ய திமஹி — தியோயோந: ப்ரசோதயாத், என்று சொல்லி அன்னத்தை ப்ரோக்ஷிக்கவும். தேவஸவித: ப்ரஸுவ என்று மறுபடியும் தீர்த்தத்தால் சுற்றவும். நெய்யினால் அபிகாரம் செய்த பிறகு கொஞ்சம் தீர்த்தம் எடுத்து, ஸத்யம் த்வர்தேந பரிஷிஞ்சாமி என்று பகலிலும், ருதம் த்வா ஸத்யேந பரிஷிஞ்சாமி என்று ராத்திரியிலும் இலையைச் சுற்றவும். (ஆபேசனம் பிறரைக் கொண்டு போடச் சொல்லவும்) அம்ருதோபஸ்த்தரணமஸி என்று சொல்லிவிட்டு உளுந்து முழுகக்கூடிய அளவுள்ள தீர்த்தத்தை உட்கொண்டு 6 ப்ராணாஹுஹூ திகள் செய்ய வேண்டியது. மூன்று விரல் அளவில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அன்னத்தை கீழ்க்கண்ட மந்திரங்களால் பற்களில் படாமல் 6 தடவை விழுங்க வேண்டியது. 1. ப்ராணய ஸ்வாஹா 2. அபாணய ஸ்வாஹா 3. வ்யாணய ஸ்வாஹா 4. உதாணய ஸ்வாஹா 5. ஸமாணய ஸ்வாஹா 6. ப்ரஹ்மணே ஸ்வாஹா. பிறகு வலது கையால் இலையைப் பிடித்துக் கொண்டு இடது கையை தீர்த்தத்தினால் சுத்தி செய்து கொண்டு இடது கையினால் மார்பைத் தொட்டு ப்ரஹ்மணிமே ஆத்மா அம்ருதத்வாய, என்று சொல்லிவிட்டு இடது கையை சுத்தி செய்து கொள்ளுக. சாப்பாடு முடிந்தவுடன் முன்போல் கொஞ்சம் தீர்த்தத்தை பிறரைக் கொண்டு கையில் போடச் செய்து, அம்ருதாபிதா நமஸி என்று சொல்லி உட்கொள்ளவும்.

2. யஞ்ஞோபவித தாரணம்

(கால்களை சுத்தி செய்து ஆசனம் செய்யவும்) சுக்லாம் பரதரம் சாந்த்யே. ஒம் பூ : பூர்புவஸ்ஸுவரோம். மமோபாத்த ஸமஸ்ததுரிதக்ஷயத்வாரா ஸ்ரீ பரமேஸ்வர ப்ரீத்யர்த்தம் ஸ்ரேளத ஸ்மார்த்த வீஹித நித்ய கர்மானுஷ்டான யோக்ய தா ஸித்யர்த்தம் - ப்ரஹ்ம தேஜோபி வ்ருத்யர்த்தம் யஞ்ஞோப

வீத தாரணம் - கரீஷ்யே. (அப உபஸ்ப்ருஸ்ய). யஞ்ஞோபவீத-
 மித்யஸ்ய - மந்த்ரஸ்ய ப்ரஹ்ம ரிஷி : த்ரிஷ்டுப்ச்சந்த; பரமாத்மா
 தேவதா - யஞ்ஞோப வீத தாரணே விநியோக : (பூணலை
 முடிச்ச வலது கையிலிருக்கும்படி வைத்து, வலதுகை மேலும்
 இடதுகை கீழுமாக இருக்கும்படி செய்துகொண்டு பின்வரும்
 மந்திரத்தைச் சொல்லித் தரித்துக் கொள்ளவும். யஞ்ஞோப
 வீதம் - பரமம் - பவித்ரம் - ப்ரஜாபதே : யத்ஸஹஜம் புரஸ்
 தாத் ஆயுஷ்ய மக்ரியம் - ப்ரதிமுஞ்சசுப்ரம் - யஞ்ஞோபவீதம்
 பலமஸ்து தேஜ : (ஆசமனம்) (பழைய பூணலை எடுத்துவிட மந்தி
 ரம்) உபவீதம் - பின்னதந்தும் - ஜீர்ணம் கஸ்மல தூஷிதம்
 விஸ்ருஜாமி ஜலே - ப்ரஹ்ம வர்சோ தீர்காயு ரஸ்துமே.

(சுபமஸ்து)

கீழ்க்கண்ட நூல்களுக்கு ஆசிரியர் கடமைப் பட்டுள்ளார் :

1. யஜுர்வேதிகள் நரிகால ஸந்தியாவந்தனம்.
 ஜெனரல் டிரேடிங் கம்பெனி, மதராஸ்.
2. ஸந்த்யா வந்தனம் :
 ப்ரம்ஹ்நீ கடலங்குடி நடேச சாஸ்திரிகள்
 மாம்பலம், மதராஸ்.

PRINTED AT THE
ANANDA VIKATAN PRESS,
MADRAS.

தமிழர்களின் ஆரோக்கிய ஆனந்தத்திற்கு இசைந்த நூல்கள்

சுந்தரம் இயற்றிய அரிய தொண்டு
அன்னையின் திருவடி மலர்: விலை ரூ. 2-8-0

ஆதிசக்தி அன்னையின் அருள்பரவாக இன்னிசை பாடல்கள், கிர்த்தனங்கள், அக்ஷரமாலிகை, சக்தி கவசம், பஜனை, சுந்தரக்குறள் 2-ம் பாகம், வசிகரித்து அன்னையின் திருவடியில் லயிக்கும், மீனாக்ஷி, ஆதிசக்தி இருமூவர்ணப் படங்கள், தக்ஷிணமூர்த்தம், வேங்கடன், அரன் தோத்திரங்கள்.

கந்தன் புகழ்: விலை ரூ. 2-8-0

கந்தலின் அழகான மூவர்ணப்படத்துடன், பக்தி, ஞான, வைராக்கியம் தரும், 160 பாடல்கள், 108 சுந்தரக்குறள், அக்ஷரமாலிகை, கவசம், பஜனை அடங்கிய அருள் தேனமது.

ஆரோக்கிய உணவு: விலை ரூ. 3-0-0

விஞ்ஞானம், விளக்கம், விதிகள் நிறைந்த தினசரி ஆரோக்கிய வாழ்க்கைக்கு அவசியமான தமிழிலகில் என்றும் உதிக் காத உணவு சாஸ்திரம். ஹால்யரசம் ததும்பி யுள்ளது. மூவர்ண அட்டை.

சாந்தியோகம்: விலை ரூ. 3-0-0

ஒப்பற்ற கைகாட்டி, சஞ்சல உலகில் சாந்தியில் நிலைக்க அனுபவ வழிவிளக்கம். சரித்திர கர்லத்திலிருந்து, என்றும் பலருக்கு விளக்கப்படா, ப்ராணயாம, யோக விசாரங்களும், பக்தி, ஞானத்திற்கு வழிகளும் இதில் காணலாம்.

வலிவும் வனப்பும்: விலை ரூ. 3-0-0

மிக்க பலஹீனன், அதி பலசாலியாக, 80 போட்டோ படங்களுடன், உள்நாடு, வெளிநாடு, பயிற்சிகளடங்கிய ஒப்பற்ற உடல் நூல்.

ஆனந்த ரகச்யம்: விலை ரூ. 3-8-0

யோகாசனம், ப்ராணயாமம், மிணிலைக்கம், பெண்கள் பயிற்சி, 22 ஆர்ட் போட்டோ படங்களடங்கிய அவசிய நூல். தமிழர் தெய்வ ரகசியமெனக் கொண்டாடுகிறார்கள். பெரிதாக்கப்பட்டு, ராஜாஜியின் முன்னுரையுடன் உள்ளது.

ஒவ்வொன்றிற்கும் தபால் செலவு அனு 8 அனுப்பவும்.
ஒரே தடவையில் 4 புத்தகங்களுக்குப் பணம் அனுப்பினால்
ரூ. 2-0-0 கமிஷன் உண்டு.

Apply to:

THE YOGA PUBLISHING HOUSE
1-A, PEYAPPA GARDEN, TASKER TOWN
BANGALORE.